

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Γ΄

Τετάρτη 8 Οκτωβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Συλλυπητήρια αναφορά στο θανάσιμο τραυματισμό των τριών οπλιτών των Ενόπλων Δυνάμεων και τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη τους, σελ. 15

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 15 - 57

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 15, 16, 18, 19, 21, 30, 33, 36, 37, 40, 45, 47, 50, 54, 55, 56, 57

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 22

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 15 - 24

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 39 - 57

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 26 - 39

ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 24 - 26

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 40

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 29, 30

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. ,
σελ. 44, 45

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 56

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 20

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 16, 18, 19

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 49, 50, 51

ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 51

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 47

ΔΗΜΑΡΑΣ Ι. , σελ. 24

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 19, 20, 21

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,
σελ. 31, 32

ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 45, 48

ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (ΠΑΣΟΚ),
σελ. 42

ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 37, 38

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 15

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 34

ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 52

ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 53

ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ Ι. , σελ. 26

ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. ,
σελ. 46

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 27

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 54

ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ Θ. , σελ. 33

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 45

ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 22

ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. , σελ. 38

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 21, 22

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 43, 44

ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Δ. , σελ. 55

ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 39

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. ,
σελ. 45

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 54, 56

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 16, 18

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 37

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 50

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 40, 45, 47, 50, 54, 55, 57

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 30, 33, 36, 37

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 15, 16, 36

ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 37, 40, 45

ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 54

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 15, 16, 18, 19, 21

ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ Κ. , σελ. 45

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 37

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 54

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 16

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 22

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 22

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 22

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Γ'

Τετάρτη 8 Οκτωβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 8 Οκτωβρίου 2014, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.17' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μεϊμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν μπούμε στην ημερήσια διάταξη θα ήθελα να εκφράσω τη θλίψη του ελληνικού Κοινοβουλίου για την τραγωδία που έπληξε τους τρεις οπλίτες στις Ένοπλες Δυνάμεις και θα παρακαλούσα τη Βουλή να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων που χάσαμε.

(Στο σημείο αυτό τηρείται στην Αίθουσα ενός λεπτού σιγή)
Αθάνατοι!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Η συζήτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 96 και 97 του Κανονισμού της Βουλής. Θα ολοκληρωθεί σε τρεις συνεδριάσεις και θα περατωθεί την Παρασκευή το βράδυ με ονομαστική ψηφοφορία.

Η σημερινή συνεδρίαση θα αρχίσει με την ομιλία του Υπουργού Υγείας κ. Βορίδη εκ μέρους της Κυβέρνησης και θα ακολουθήσει ένας πρώτος κύκλος οκτώ κατά προτεραιότητα ομιλητών, στον οποίο θα μετέχει ένας Βουλευτής από κάθε κόμμα, δηλαδή θα έχουμε οκτώ εναλλασσόμενους Βουλευτές από τις οκτώ Κοινοβουλευτικές Ομάδες, όπως θα τους έχουν υποδείξει. Ο κάθε ομιλητής από τον πρώτο κύκλο θα λάβει τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας.

Για την καλύτερη οργάνωση της συζήτησης και σύμφωνα με την κοινοβουλευτική πρακτική που ακολουθείται σε αυτές τις συζητήσεις, θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα, όπως προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής (άρθρο 65, παράγραφος 5), την υποβολή καταλόγων ομιλητών από τα κόμματα, εάν αυτά το επιθυμούν. Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να λάβουν μέρος στη συζήτηση και το όνομά τους δεν περιλαμβάνεται στους καταλόγους των κομμάτων τους ή εάν το κόμμα τους δεν έχει δώσει κατάλογο, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα από την έναρξη της ομιλίας του κυρίου Υπουργού Υγείας και μέχρι το τέ-

λος της ομιλίας του τρίτου ομιλητή.

Οι ομιλητές που θα δοθούν από τα κόμματα με κατάλογο θα προσηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα. Στη συνέχεια θα κατατεθεί ένας νέος κατάλογος ομιλητών, για να τηρηθεί η κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης εκπροσώπηση των κομμάτων με προβλεπόμενο χρόνο ομιλίας τα επτά λεπτά για τον κάθε ομιλητή, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας.

Οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές, εφόσον επιθυμούν να ομιλήσουν, θα λάβουν τον λόγο κατά τη σειρά κατά την οποία ενεγράφησαν ένας ένας στο τέλος κάθε κύκλου εναλλαγής. Τυχόν αλλαγές στη σειρά εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με την έγκριση του Προεδρείου και με την έγγραφη βεβαίωση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, σε περίπτωση αμοιβαίας εναλλαγής.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι ο οριζόμενος στο άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής. Οι Υπουργοί μπορούν να ομιλούν μέχρι δεκαπέντε λεπτά της ώρας, οι αναπληρωτές Υπουργοί μέχρι δώδεκα λεπτά και οι Υφυπουργοί για οκτώ λεπτά, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας και λαμβάνουν τον λόγο, όποτε επιθυμούν, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μπορούν να μιλούν μέχρι δώδεκα λεπτά της ώρας, με τους περιορισμούς του άρθρου 167, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Η συζήτηση, σύμφωνα με τον Κανονισμό, τελειώνει το αργότερο τη δωδεκάτη νυχτερινή της τρίτης μέρας με ονομαστική ψηφοφορία, δηλαδή την Παρασκευή 10 Οκτωβρίου.

Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων Βουλευτών, η οποία, όμως, δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερη από τα 2/5 του όλου αριθμού των Βουλευτών.

Προτείνω η σημερινή μας συζήτηση να λήξει στις δώδεκα η ώρα. Θα ήθελα, επίσης, να σας ενημερώσω ότι σε συνεννόηση με τα κόμματα έχουμε και αύριο το πρωί και την Παρασκευή το πρωί συνεδρίαση, ώστε να προλάβουν να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι. Αύριο θα ξεκινήσει στις 10.30' και προτείνω να περατωθεί στις 15.00'. Η διακοπείσα συνεδρίαση θα επαναληφθεί στις 18.00'.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή αυτή η πρόταση;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε; **ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μεϊμαράκης):** Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε με προσοχή την πρότασή σας, αλλά επιτρέψτε μου να κάνω ορισμένες επισημάνσεις, οι οποίες –νομίζω– είναι πάρα πολύ κρίσιμες

για τη σημερινή μας συζήτηση.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι Βουλευτές, την πρωτοβουλία για τη σημερινή συζήτηση την έλαβε ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Σαμαράς. Λυπούμεθα, όμως, πάρα πολύ διότι αυτός που έλαβε την πρωτοβουλία και θα όφειλε να εξηγήσει και το χαρακτήρα της αλλά και γιατί ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης, αυτός λοιπόν που με τυμπανοκρουσίες προέβαλε αυτήν την πρόταση ως μεγάλη πρωτοβουλία, αυτός δεν είναι παρών στην Αίθουσα. Και δεν είναι παρών στην Αίθουσα όχι γιατί υπήρχε μείζονας λόγος αλλά διότι το επέλεξε.

Βεβαίως ξέρουμε πολύ καλά ότι υπάρχει Σύνοδος Κορυφής. Βεβαίως όφειλε να πάει στη Σύνοδο Κορυφής. Αλλά εφόσον είχε αναλάβει αυτήν την πρωτοβουλία, θα έπρεπε να καταθέσει την πρότασή του σε τέτοιο χρόνο, ώστε να μπορεί να διεξαχθεί η συζήτηση παρουσία του και με δική του εισήγηση.

Δεν το έπραξε! Και αυτό είναι μέγα πολιτικό απόηγμα, είναι προσβολή της Βουλής είναι θεσμική παρεκτροπή, παρ' ό,τι, κύριε Πρόεδρε, ξέρουμε πολύ καλά ότι η πρόταση που κάνατε δεν είναι ασύμβατη τυπικά με τον Κανονισμό.

Και για να μη μιλάω, όπως θα νόμιζε κανείς, αυθαίρετα, έχω εδώ όλες τις προτάσεις εμπιστοσύνης που έκαναν οι εκάστοτε Πρωθυπουργοί της χώρας στη Μεταπολίτευση. Σε όλες τις προτάσεις εμπιστοσύνης ήταν παρόντες οι Πρωθυπουργοί –ακούστε, παρακαλώ, και θα έχετε τη δυνατότητα να σχολιάσετε– και η συζήτηση ξεκινούσε με την αγόρευση του Πρωθυπουργού και ακολουθούσαν οι Αρχηγοί των κομμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για παράδειγμα, θα καταθέσω στα Πρακτικά τις τελευταίες εκ των προτάσεων εμπιστοσύνης: Στις 10 Ιουνίου του 2005, πρόταση εμπιστοσύνης του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη: «Η συζήτηση θα αρχίσει με την αγόρευση του Πρωθυπουργού και θα ακολουθήσουν οι αγορεύσεις των πολιτικών Αρχηγών».

Στις 19 Ιουνίου του 2011, πρόταση εμπιστοσύνης Γεωργίου Παπανδρέου. «Η συζήτηση θα αρχίσει τώρα με την αγόρευση του Πρωθυπουργού και θα ακολουθήσουν οι αγορεύσεις των πολιτικών Αρχηγών».

Υπήρξε πράγματι μόνο μια εξαίρεση στο γενικό κανόνα –ακούστε, κύριοι– και αναφέρομαι στην πρόταση εμπιστοσύνης στις 2 Νοεμβρίου του 2011 από τον Γεώργιο Παπανδρέου, όπου δεν παρίστατο στην αρχή της συζήτησης, λόγω εκτάκτου γεγονότος. Έγινε εκτάκτως Σύνοδος Κορυφής και δεν πήγε. Αλλά και τότε σας διαβάζω από τα Πρακτικά τι συνέβη: «Η σημερινή συνεδρίαση θα αρχίσει με την αγόρευση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης Δημητρίου Ρέππα» και στη συνέχεια ο Φίλιππος Πετσάλνικος, τότε Πρόεδρος της Βουλής, ανέγνωσε ότι «οι αγορεύσεις του Πρωθυπουργού και των πολιτικών Αρχηγών θα πραγματοποιηθούν αύριο το απόγευμα».

Σε αυτήν την περίπτωση που, για λόγους έκτακτης ανάγκης οι οποίοι προέκυψαν μετά την κατάθεση της πρότασης εμπιστοσύνης, χρειάστηκε να λείπει ο Πρωθυπουργός, ορίστηκε ρητά ώρα και μέρα όπου θα γίνονταν οι αγορεύσεις του Πρωθυπουργού και στη συνέχεια οι αγορεύσεις των Αρχηγών. Αυτό το οποίο γίνεται τώρα από τον κ. Σαμαρά, είναι πρωτοφανές και υποβαθμίζει –εκμηδενίζει, θα έλεγα– τον ρόλο της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη. Είπατε πως θα μιλήσετε επί της διαδικασίας και έχετε μπει επί της ουσίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Λυπάμαι που λέω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός αποφεύγει συστηματικά τη Βουλή. Είναι ο πρώτος Πρωθυπουργός, απ' όσο ξέρω, ο οποίος στα εκατόν πενήντα χρόνια ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Αυτά θα τα πείτε στην αγόρευσή σας, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ... αποφεύγει με τέτοια συστηματικότητα τη Βουλή. Μιλάει περισσότερο στο εντευκτήριο παρά στην Αίθουσα της Βουλής.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λυπάμαι πάρα πολύ για τη στάση

αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Έχετε το δικαίωμα να πάρετε τον λόγο, αλλά μην μακρηγορείτε και μην μπαίνετε επί της ουσίας. Ας μην δημιουργήσουμε ένταση χωρίς λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν δεν ήταν μάταιο θα εισηγούμουν, τουλάχιστον να προτείνετε συγκεκριμένη ώρα, αύριο ή μεθαύριο για να έχουμε αγορεύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Θα απαντήσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να έχουμε αγορεύσεις του Πρωθυπουργού και στη συνέχεια των Αρχηγών, για να διαφυλάξουμε την κοινοβουλευτική τάξη πραγμάτων...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Σας έδωσα το δικαίωμα να αναπτύξετε με άνεση χρόνο την άποψή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ... και τη μεγάλη παράδοση που υπάρχει σε αυτήν την Αίθουσα, η οποία είναι καλή παράδοση και πρέπει να διαφυλαχτεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ναι, ολοκληρώστε, όμως, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Εγώ θέλω να τονίσω ότι σας έδωσα, με άνεση χρόνο, το δικαίωμα να αναπτύξετε μία άποψη επί της διαδικασίας και επί της πρότασης, την οποία έθεσα στη κρίση του Σώματος. Πιστεύω ότι το Σώμα συμφωνεί κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Περιπτώ να πούμε ότι δεν συμφωνούμε με την πρόταση για τον λόγο που ανέφερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Επομένως, το Σώμα συνεφώνησε κατά πλειοψηφία.

Ως προς το ζήτημα το οποίο θέσατε, πρέπει να σας πω ότι από πλευράς Προεδρείου, εφαρμόζοντας τον Κανονισμό καμμία διάταξη δεν αναφέρει ότι πρέπει να υπάρχει συζήτηση από τον ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το είπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ωραία! Εφόσον το είπατε κιόλας, το Προεδρείο δεν έχει να απαντήσει επ' αυτού. Είμαι σίγουρος ότι ο κ. Βορίδης, ο οποίος έχει τον λόγο για είκοσι λεπτά, θα απαντήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, να κάνω μία παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Υποθέτω πως θα απαντήσει ο Υπουργός, ο οποίος θα κάνει την εισήγηση. Έχετε τον λόγο, για είκοσι λεπτά, κύριε Βορίδη. Επίσης, έχετε και τέσσερα λεπτά να απαντήσετε επί του θέματος, το οποίο ανέπτυξε ο κ. Λαφαζάνης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινήσαμε για μία ακόμα φορά μία μείζονα κοινοβουλευτική διαδικασία με ένα δήθεν διαδικαστικό θέμα -υποθέτω ότι για όλους μας αυτό δεν είναι πρωτόγνωρο, είναι πρακτική την οποία έχουμε συναντήσει- και βέβαια διαδικαστικό θέμα το οποίο προφανώς δεν έχει κανένα αντίκρισμα στον Κανονισμό, όπως μόνο από την τοποθέτηση του κ. Λαφαζάνη κατευθείαν καταλαβαίνει κανείς. Διότι, προφανώς, ο κ. Λαφαζάνης γνωρίζει ότι δεν υπάρχει άρθρο στον Κανονισμό, το οποίο να ορίζει ότι η πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης υποστηρίζεται από τον Πρωθυπουργό. Εδώ υπάρχει μία ακόμα σύγχυση που κάνετε, όπως συνήθως. Μπερδεύετε την παράγραφο 3 του συγκεκριμένου άρθρου που αναφέρεται τις προγραμματικές δηλώσεις και όπου προφανώς...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν μπερδεύουμε...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Αφήστε, είναι ωραιο ακόμα. Έχουμε πορεία είκοσι τεσσάρων λεπτών. Αν με διακόπτετε από το πρώτο, έχουμε να περάσουμε δύσκολα.

Άρα, λοιπόν, μπερδεύετε την παράγραφο 3, η οποία αναφέρεται στις προγραμματικές δηλώσεις –και όπου προφανώς οι προγραμματικές δηλώσεις αναγιγνσκονται από τον Πρωθυπουργό– την παράγραφο 4, η οποία αναφέρεται σε μία αίτηση που υποβάλλεται από τον Πρωθυπουργό, όχι όμως ότι ο Πρωθυπουργός

Ξεκινά τη διαδικασία αυτή καθ' οιονδήποτε τρόπο. Αυτό ως προς το τυπικό.

Πάμε, όμως, στην ουσία: Σας είπα κανείς ότι δεν θα έλθει ο Πρωθυπουργός στη συζήτηση; Ο Πρωθυπουργός θα είναι εδώ και θα έχετε τη χαρά να τον ακούσετε μαζί με όλους εμάς τη χρονική στιγμή που καθορίζεται εντός της συζητήσεως και θα απαντήσει για όλα.

Άρα, λοιπόν, ποιο είναι το μείζον θέμα το οποίο θέτετε ως προς τη διαδικασία αυτή; Ο Πρωθυπουργός θα είναι εδώ, θα αναπτύξει αυτά που έχει να αναπτύξει, θα απαντήσει σε όσα κρίνει ότι πρέπει να απαντήσει και όλα τα υπόλοιπα, δυστυχώς, δημιουργούν για ακόμα μία φορά μία συζήτηση η οποία δεν έχει κανένα πραγματικό νομικό ή ουσιαστικό έρεισμα.

Υπάρχει, όμως, κάτι το οποίο εισαγωγικώς θα ήθελα να θέσω και το οποίο θεωρώ ότι θα πρέπει να μας απασχολήσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Επειδή άκουσα σε σχέση με αυτό το θέμα και διάφορα περί αναπληρώσεως του Πρωθυπουργού, έωλα μεν –το ξαναλέω–, τα συνδυάζω και με το εξής: Τελευταία έχετε αρχίσει να επιλέγετε τους πολιτικούς σας αντιπάλους. Τελευταία έχετε αρχίσει να λέτε με ποιον θέλετε να διαλέγεστε και με ποιον δεν θέλετε να διαλέγεστε. Έχετε αρχίσει να επιλέγετε και να λέτε ότι δεν πρόκειται να συζητάτε εν προκειμένω με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Με συγχωρείτε: Μήπως θέλετε να σας στέλνουμε και shortlist για να μας επιλέγετε εσείς ποιους θα καθορίσουμε να εκπροσωπούν τη Νέα Δημοκρατία; Θέλετε να παίρνουμε την έγκρισή σας; Θα σας ρωτάμε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό θα ήταν κωμικό, εάν δεν ήταν τόσο σοβαρό. Είναι πολύ σοβαρό, γιατί δείχνει μία συγκεκριμένη νοοτροπία. Ακυρώνει μία αντίληψη δημοκρατίας. Στη δημοκρατία δεν επιλέγουμε τους αντιπάλους μας ούτε προσπαθούμε να τους εξοντώσουμε πολιτικά, ουσιαστικά μέσα από μία διαδικασία απαγορεύσεως και «φιμώσεως» τους. Δεν το κάνουμε αυτό. Αυτό το κάνουν άλλα καθεστώτα και εγώ θέλω να είμαι βέβαιος ότι εσείς δεν έχετε καμμία σχέση με αυτά τα καθεστώτα, μόνο που δυστυχώς αυτή η συμπεριφορά σας δεν το φανερώνει αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι, όμως, στην ουσία: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αίτηση για ψήφο εμπιστοσύνης προς το Κοινοβούλιο από την πλευρά της Κυβερνήσεως έρχεται ακριβώς στο μέσον του βίου της συγκεκριμένης Βουλής. Ξεκινά η Γ' Σύνοδος της Βουλευτικής Περιόδου και επομένως σ' αυτό το σημείο, στο ήμισυ ακριβώς, η Κυβέρνηση υποβάλλει αίτημα προς το ελληνικό Κοινοβούλιο να χορηγήσει την εμπιστοσύνη του ξανά για τα πεπραγμένα της αλλά και για όσα σχεδιάζει να πράξει.

Προ δύο ετών η Κυβέρνηση συνεργασίας τότε –Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και Δημοκρατικής Αριστεράς– ανέλαβε ένα μοναδικό πολιτικό εγχείρημα για τα πολιτικά μας δεδομένα και για την εμπειρία μας, τη συνεργασία τριών κομμάτων στην Κυβέρνηση με διαφορετικές πολιτικές αφηγήσεις, με διαφορετικές ιδεολογικές καταβολές, με διαφορετικές ευαισθησίες, που όμως ενώθηκαν σε ένα κοινό κυβερνητικό πρόγραμμα προκειμένου να αντιμετωπίσουν μία μείζονα κρίση, μία εξαιρετικά μεγάλη δυσκολία στην οποία βρισκόταν τότε η χώρα μας.

Οφείλω να θυμίσω το σημείο στο οποίο βρισκόταν η χώρα μας τότε. Μετά τις εκλογές εκείνες, η χώρα βρισκόταν σε κατάσταση πλήρους διεθνούς ανυποληψίας.

Θυμίζω μόνο τα πρωτοσέλιδα σε όλα τα μεγάλα έγκριτα περιοδικά και εφημερίδες στον κόσμο. Σχεδόν με βεβαιότητα για την έξοδο από την Ευρωζώνη το grexit ήταν πια ένας διεθνής όρος, με προτάσεις με συγκεκριμένους αξιωματούχους σε διάφορα επίπεδα να οδηγηθεί η Ελλάδα εκτός της Ευρωζώνης, με ένα τραπεζικό σύστημα πλήρως αποσταθεροποιημένο.

Απλώς να θυμίσω ότι η πολιτική αστάθεια είχε οδηγήσει τότε τους πολίτες να δώσουν τη δική τους κρίση, οπότε ανάμεσα στις δυο εκλογές –και με την ενδεχόμενη προοπτική εκλογής του ΣΥΡΙΖΑ– 70 δισεκατομμύρια ευρώ τότε είχαν φύγει από τις τράπεζες, τα οποία σταδιακά με την ομαλοποίηση της κατάστασης επεστρέφον και επιστρέφουν. Τονίζω τα 70 δισεκατομμύρια ευρώ. Θα ήθελα να σας το θέσω μέσα στο σύνολο των καταθέσεων

–240 δισεκατομμύρια ήταν όλες– έφυγε περίπου το 20%-25% των καταθέσεων από το τραπεζικό σύστημα, προκειμένου να πάει είτε στο εξωτερικό είτε στα σπίτια ή αλλού, εξαιτίας ακριβώς των κινδύνων που αισθάνονταν τότε οι καταθέτες.

Η χώρα βρισκόταν σε βαθιά ύφεση. Θυμίζω ότι το 2012 η ύφεση έφτασε στο 7% και βεβαίως η ανταγωνιστικότητα της ήταν σε πολύ μεγάλη δυσκολία και πτώση.

Σε αυτές τις συνθήκες ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς και η Κυβέρνησή του, στηριζόμενη στα τρία αυτά κόμματα, ανέλαβαν το έργο πρωτίστως του να διατηρήσουν τη χώρα στο ευρώ, να σταθεροποιήσουν την οικονομία και να δημιουργήσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις της παραγωγικής και οικονομικής ανασυγκρότησης. Αυτό ήταν το περιβάλλον, αυτές ήταν οι προκλήσεις, αυτές ήταν οι συνθήκες. Πού βρισκόμαστε δύο χρόνια μετά;

Δύο χρόνια μετά, προφανώς, κανείς δεν συζητά για το να φύγει η Ελλάδα εκτός ευρώ. Δύο χρόνια μετά, έχει γίνει ένα μικρό θαύμα, το οποίο αναγνωρίζουν όλοι οι ηγέτες στον κόσμο. Μια οικονομία κατεστραμμένη, χάρη στις τεράστιες προσπάθειες του ελληνικού λαού, έχει ανασυγκροτηθεί και σταθεροποιηθεί. Δύο χρόνια μετά η ύφεση του μείον 7%, ήδη μέχρι το τέλος του χρόνου, θα έχει μετατραπεί σε ανάπτυξη του 0,6% –μικρή ανάπτυξη, αλλά με πλήρη ανάσχεση της υφέσεως.

Δύο χρόνια μετά, ήδη αποκλιμακώνεται η ανεργία. Η ανεργία το 2013 ήταν στο 25,8%. Το 2014 θα κλείσει στο 24,5% σε εθνολογιστική βάση –μεγάλη η ανεργία, αλλά μειούμενη.

Δύο χρόνια μετά, οι εξαγωγές από εκεί που βρισκότουσαν στο μείον 1,7%, βρίσκονται σε ανάπτυξη συν 4%.

Δύο χρόνια μετά, τα πρωτογενή ελλείμματα έχουν εξαφανιστεί και με στόχο για φέτος το 1,5% η πρόβλεψη είναι ότι θα δημιουργηθεί πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης του 2%.

Δύο χρόνια μετά, το τραπεζικό σύστημα είναι σταθεροποιημένο, ανακεφαλαιοποιημένο και έτοιμο να λειτουργήσει. Αυτά έχουν γίνει σε αυτά τα δύο χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία οικονομία σε κατάσταση κατάρρευσεως, μία χώρα κυριολεκτικά υπό πτώχευση και εκτός Ευρωζώνης είναι σταθεροποιημένη και έχει ήδη μπει στο δρόμο και στην πορεία της ανάκαμψης και της ανασυγκρότησης.

Έγιναν αυτά χωρίς θυσίες; Και να πω και κάτι: Έγιναν αυτά μέσα σε ένα μεγάλο πολιτικό περιβάλλον, μέσα σε ένα περιβάλλον όπου οι πολιτικοί εκπρόσωποι, οι εκπρόσωποι του έθνους, έχοντας αντιληφθεί την κρισιμότητα της κατάστασης, αποφάσισαν –ο καθένας από τη δικιά του σκοπιά– να στηρίξουν αυτήν την προσπάθεια;

Δεν είναι προσπάθεια για την επιτυχία μιας κυβερνήσεως. Είναι προσπάθεια για την σταθεροποίηση της οικονομίας, τη συγκράτηση της κατάστασης, τη δημιουργία προϋποθέσεων ανασυγκροτήσεως. Έγιναν σε ομαλό πολιτικό περιβάλλον;

Με δυο λόγια, κυρίες και κύριοι, η Αξωματική Αντιπολίτευση έπαιξε το ρόλο της, αυτόν που την προστάζει να παίξει το Σύνταγμα; Να ασκήσει την εποικοδομητική της κριτική. Ναι. Να αντιπολιτευθεί. Ναι. Αυτό όμως; Να θυμίσω τις ύβρεις; Τις απειλές; Την τρομοκρατία; Τις κρεμάλες; Τους δοσίλογους; Τους Κουίσλινγκ; Να θυμίσω όλα αυτά που άκουσε όλα αυτά τα δυο χρόνια η κυβερνητική πλειοψηφία, όταν εδώ μέσα οι Βουλευτές της προσαποφύσαν να κρατήσουν όρθια την πατρίδα; Να θυμίσω αυτά τα χρόνια ποιο ήταν το περιβάλλον στο οποίο λειτουργούσαμε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά να θυμίσω και κάτι άλλο. Το είχα επισημάνει αρκετές φορές. Ο λόγος του μίσους έχει συνέπειες. Ξεχνάτε πόσο κοντά ήρθαμε στο να δημιουργηθούν προϋποθέσεις απόλυτης αποσταθεροποίησης με πιθανόν τρομακτικές συνέπειες για την πορεία των πραγμάτων; Για να κάνω ένα πολύ απλό ερώτημα: Είχαμε πολιτικές δολοφονίες αυτό το διάστημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Θα σας απαντήσω: Ναι. Όχι ένας, όχι δυο, αλλά τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους ακριβώς εξαιτίας αφ' ενός εγκληματικών οργανώσεων που δρούσαν με τη μορφή κοινοβουλευτικού κόμματος και αφ' ετέρου της τρομοκρατίας της άκρας Αριστεράς. Αν δεν επενέβαινε η Κυβέρνηση, προκειμένου να αντιμετωπίσει με αποφασιστικό τρόπο τα

φαινόμενα αυτά, δεν ξέραμε σίγουρα αυτός ο κύκλος της βίας και του μίσους που θα μας είχε οδηγήσει.

Περάσαμε μόνο αυτό, αυτό το χρονικό διάστημα; Δυστυχώς, μας έτυχαν κι άλλα. Να θυμίσω την κρίση στην Κύπρο, την κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος εκεί, που απείλησε με πολύ συγκεκριμένο τρόπο το ελληνικό τραπεζικό σύστημα αλλά και τις οικονομίες των Ελλήνων καταθετών; Και αυτή όμως αντιμετωπίστηκε. Και αυτή ξεπεράστηκε. Και από αυτό περάσαμε χάρη στην σθεναρή, σοβαρή, σταθερή και υπεύθυνη στάση της ελληνικής Κυβέρνησεως.

Φτάνουμε, λοιπόν, σε ένα συγκεκριμένο χρονικό σημείο μετά από ένα διάστημα με σκληρές θυσίες –που προφανώς κόστισαν δουλειές στους Έλληνες, που προφανώς κόστισαν εισόδημα στους Έλληνες, που προφανώς δημιούργησαν πίεση στα νοικοκυριά και δυσκόλεψαν ιδιαίτερα τη μεσαία τάξη– κατά το οποίο, όπως εμείς είχαμε πει και όπως εσείς επίμονα είχατε αρνηθεί, δημιουργείται πλεόνασμα. Τις θυμάστε τις αρνήσεις σας; «Δεν θα περάσει ο προϋπολογισμός», «δεν υπάρχει το πλεόνασμα», «είναι πλασματικός», «δεν θα γίνει δεκτό από τη EUROSTAT». Τα θυμάστε αυτά;

Μοιράστηκε όμως το πλεόνασμα. Διανεμήθηκε εκείνο το πλεόνασμα. Και από εκείνη τη χρονική στιγμή, το Μάρτιο του 2014, υπάρχει μια ολόκληρη σειρά από παρεμβάσεις που φανερώουν την αλλαγή των οικονομικών δυνατοτήτων της χώρας. Τι έχει γίνει από τότε; Μοιράστηκε, όπως είπαμε, αυτό το κοινωνικό μέρισμα. Ήταν 500 εκατομμύρια. Αφαιρέθηκαν από τις εργοδοτικές εισφορές 380 εκατομμύρια. Γιατί; Για να διευκολυνθεί η κίνηση της εργασίας, για να ενισχύσουμε τις δυνατότητες προσλήψεως.

Από εκείνη τη χρονική στιγμή αφαιρέθηκαν 187 εκατομμύρια από τη φορολογική επιβάρυνση στο φόρο ιδιοκτητών. Από εκείνη τη χρονική στιγμή μειώθηκε κατά 30% ο φόρος στο πετρέλαιο θέρμανσης. Μειώνεται, επίσης, η έκτακτη εισφορά. Ρυθμίστηκαν και θα ρυθμιστούν οι δόσεις –περιέχονται αυτά στο σχέδιο του προϋπολογισμού– χρήματα, αυτά τα οποία αναγνωρίστηκαν και αυτά τα οποία πρέπει να δοθούν, θα δοθούν στους ενστόλους. Ρυθμίζονται σήμερα τα δάνεια και δίνεται μια λύση και μια συγκεκριμένη ανάσα στην αγορά. Καλύφθηκαν, αυτό το χρονικό διάστημα που σας λέω, πλήρως οι ανασφάλιστοι συμπολίτες μας τόσο νοσοκομειακά όσο και φαρμακευτικά, ώστε σήμερα να μην υπάρχει Έλληνας, ο οποίος είναι εκτός συστήματος υγείας.

Αυτά όλα έχουν γίνει το τελευταίο εξάμηνο με σοβαρότητα, με υπευθυνότητα, με συγκρότηση και χωρίς να διακυβεύονται οι δημοσιονομικοί στόχοι και η πορεία ανασυγκρότησης του τόπου. Αυτά, λοιπόν, είναι συγκεκριμένα επιτεύγματα που μαρτυρούν ακριβώς ένα διαφορετικό πολιτικό, οικονομικό τοπίο.

Υπάρχουν συμπολίτες μας που δοκιμάζονται –υπάρχουν!– που βρίσκονται σε δυσκολία –βεβαίως!– αλλά ουσιαστικά, εφαρμόζοντας ίσως την πιο βασική φιλοσοφία, την πιο βασική αντίληψη μιας κοινωνίας αλληλεγγύης, εφαρμόζοντας την αρχή του «δεν αφήνουμε κανέναν πίσω, δεν αφήνουμε κανέναν αβοήθητο», υπήρξε ένα ολόκληρο πρόγραμμα, προκειμένου να αντιμετωπιστούν φαινόμενα τέτοια.

Τέσσερα δισεκατομμύρια θα αξιοποιηθούν –και αξιοποιούνται ήδη– από την Ελλάδα για την αντιμετώπιση της ανεργίας, την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Για τη διανομή του κοινωνικού μερίσματος μίλησα ήδη. Δόθηκε επίδομα ανεργίας 360 ευρώ, για πρώτη φορά, στους ασφαλισμένους του ΟΑΕΕ. Εφαρμόστηκε το μέτρο της προκαταβολής συντάξεως –θα μου πείτε ότι είναι αυτονόητο, αλλά δεν γινόταν τόσα χρόνια αυτό το αυτονόητο. Εξομολώθηκαν οι ασφαλισμένοι του ΟΓΑ με τους ασφαλισμένους των υπολοίπων ταμείων ως προς τη δυνατότητα συνταξιοδότησής τους με τη συμπλήρωση σαράντα ετών ασφάλισης και του εξηκοστού δεύτερου έτους της ηλικίας τους. Δόθηκαν για πρώτη φορά επιδόματα σε μακροχρόνια ανέργους, ενώ ήδη λειτουργεί πιλοτικά το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Δεν αφήνουμε κανέναν πίσω, δεν αφήνουμε κανέναν αβοήθητο. Μέσα σε συνθήκες μεγάλης δυσκολίας, μέσα σε συνθήκες μεγάλης κρίσης δεν αφήνουμε κανέναν αβοήθητο.

Είναι μια ιδεολογική πολιτική αυτή που ασκήσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά τα χρόνια –διαφορετικά κόμματα

στην αρχή, μέσα η ΔΗΜΑΡ, μετά μας άφησε– το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία; Απάντηση: Είναι μια ρεαλιστική πολιτική. Όμως, είναι μια πολιτική που έχει συγκεκριμένους άξονες, στους οποίους συμφωνούμε: οικονομική σταθεροποίηση, ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, παραμονή στο ευρώ, διατήρηση της κοινωνικής συνοχής.

Και πού πάμε από δω και πέρα; Αξιολόγηση του προγράμματος τώρα: Τελειώνουμε με τα stress test των τραπεζών κι έχουμε δημόσιες δεσμεύσεις των τραπεζών ότι στο επόμενο χρονικό διάστημα 5,5 δισεκατομμύρια θα πέσουν στην αγορά, μόλις τελειώσει αυτή η διαδικασία. Το βασικότερο είναι ότι συζητάμε για το χρέος, διασφαλίζουμε τη βιωσιμότητά του και σε συνεννόηση με τους δανειστές μας, σε συνεννόηση με τις αγορές, σε συνεννόηση με το διεθνές περιβάλλον, δεν χρειαζόμαστε πια το μηχανισμό στήριξης για την περαιτέρω δανειοδότηση της χώρας.

Κυρίες και κύριοι, το μνημόνιο τελειώνει, ενάμιση χρόνο νωρίτερα απ' ό,τι ήταν να τελειώσει!

(Χειροκροτήματα)

Και εδώ αναρωτιέται κάποιος: Και τώρα τι θα γενούμε χωρίς βαρβάρους; Τι θα γενούμε χωρίς μνημόνιο; Τι θα έχουμε να λέμε; Γιατί τώρα θα ανοίξει η μεγάλη συζήτηση, τώρα θα ανοίξει η πραγματική συζήτηση για την παραγωγική και οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας.

Τι ζητάνε οι πολίτες από όλους μας; Δουλειές, ανάκτηση των εισοδημάτων τους, μείωση της φορολογίας, αυτά ζητάνε οι πολίτες. Πώς θα τους τα εξασφαλίσουμε αυτά; Για πείτε μου τον τρόπο, γιατί εγώ ξέρω μόνο έναν: εάν δημιουργήσουμε πλούτο. Εάν δημιουργήσουμε πλούτο, εάν μεγαλώσουμε το ΑΕΠ μας, εάν μεγαλώσουμε την οικονομία μας, μπορούμε να μειώσουμε τους φορολογικούς συντελεστές και ταυτόχρονα να διατηρήσουμε σταθερά τα πραγματικά φορολογικά μας έσοδα.

Μπορούμε, βεβαίως, εν συνεχεία να κάνουμε μισθολογικές βελτιώσεις, άρα έχουμε ανάπτυξη των εισοδημάτων. Μεγαλώνοντας, όμως, οι δουλειές, μεγαλώνουν οι επιχειρήσεις και προφανώς έχουν τη δυνατότητα να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας. Πρέπει, λοιπόν, να μεγαλώσουμε το εισόδημά μας, το ΑΕΠ μας, τον πλούτο. Και έχει στο μενού ο πολίτης δύο λύσεις για αυτό. Δεν έχει τρεις, έχει δύο. Η μία είναι η δική μας.

Εμείς τι λέμε; Λέμε ότι αυτό μπορεί να γίνει όταν χρησιμοποιήσεις ως μοχλό την ιδιωτική οικονομία, ιδιωτικές επενδύσεις, ανταγωνισμό, αύξηση της παραγωγικότητας, δημιουργία, διαμόρφωση ενός συνολικού νομικού και θεσμικού πλαισίου που επιτρέπει την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, απενοχοποίηση της επιχειρηματικότητας. Αυτή η κατεύθυνση είναι η δική μας κατεύθυνση.

Υπάρχει και η άλλη. Δεν το λένε «κρατική οικονομία». Διάβασα το πρόγραμμά τους. Λένε «κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής». Θα σας το διαβάσω σε λίγο, είναι στην ιδρυτική διακήρυξη του ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχει ένα πρόγραμμα που λέει «θα κάνουμε προσλήψεις στο δημόσιο, έτσι θα φτιάξουμε θέσεις εργασίας», ένα πρόγραμμα που λέει «θα κάνουμε κρατικές τις τράπεζες». Υπάρχει, πράγματι, ένα άλλο πρόγραμμα, το πρόγραμμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, το οποίο λέει ότι την ανάπτυξη θα την κάνει έτσι. Αυτά λένε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα μπορούσα να έχω λίγο χρόνο ακόμα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαράκης): Θα παρακαλούσα να είστε σύντομος.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Θα χρειαστώ πέντε με έξι λεπτά ακόμα, γιατί τώρα αρχίζει το καλύτερο!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαράκης): Πάντα το καλύτερο είναι στο τέλος, αλλά το τέλος τί ώρα είναι;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Διαβάζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την ιδρυτική διακήρυξη του ΣΥΡΙΖΑ: «Ο σοσιαλισμός ως στρατηγικός στόχος. Ο «άλλος κόσμος» που «είναι εφικτός» –κύριε Καραθανασόπουλε, αφιερωμένο– «είναι ο «κόσμος» του σοσιαλισμού με δημοκρατία και ελευθερία. Είναι ο «κόσμος» όπου όντως ο «άνθρωπος» και οι ανάγκες του είναι «πάνω από τα κέρδη», γιατί το «κέρδος» έχει πάψει να αποτελεί την κινητήρια δύναμη της οικονομίας». Πάει το κέρδος! «Είναι ο

«κόσμος» που δυσκολεύεται να επικαλεστεί το ιστορικό όνομά του...»

Ποιο είναι το ιστορικό του όνομα που δυσκολεύεται να επικαλεστεί; Ο κομμουνισμός. Δεν μπορούν απλώς να το πουν.

(Χειροκροτήματα)

«...γιατί αυτό έχει συκοφαντηθεί από πολλές και διαφορετικές μεριές. Είναι ο «κόσμος» που έχει αρχίσει να υπερβαίνει αυτήν τη δυσκολία, όμως, απαιτώντας την εκ νέου σηματοδότηση του ονόματος στις συνθήκες του 21^{ου} αιώνα.

Για μας ο σοσιαλισμός είναι μορφή οργάνωσης της κοινωνίας που βασίζεται στην κοινωνική -όχι κρατική- ιδιοκτησία και διαχείριση των παραγωγικών μέσων». Τα είπαν αυτά βέβαια και μετά...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και άλλα λέει, διαβάστε τα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Να μην το διαβάσω και όλο. Είναι στο site κι όποιος θέλει μπορεί να το δει. Διαβάζω τα ωραία.

Διαβάζω τα ωραία, αλλά έχω και άλλα που διαβάζω. Αφού σας διάβασα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα διαβάζω επίσης τι είπε χθες ή προχθές ο κύριος Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ στην Ένωση Επιχειρηματιών.

Σας τα διάβασα αυτά; Πάμε τώρα.

Είπε: «Σήμερα θα σας παρουσιάσω επιγραμματικά ένα συμπαγές πλαίσιο που εμείς προτείνουμε, για την τόνωση της επιχειρηματικότητας και της ιδιωτικής επένδυσης».

Παρακαλώ; Τι από τα δύο; Με την επιχειρηματικότητα και την ιδιωτική επένδυση ή με την κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής; Σε αυτούς τους ανθρώπους, τους επιχειρηματίες, που πήγατε και μιλούσατε, τους είπατε ότι θα τους πάρετε τα μέσα παραγωγής τους; Τους το είπατε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Έχω, όμως, καλύτερο. Τι τους υποσχέθηκε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Απλοποίηση της αδειοδότησης και λειτουργίας των επιχειρήσεων. Καταπληκτικό. Παρεμπιπτόντως, προς ενημέρωση του κυρίου Προέδρου, φαντάζομαι ότι λίγο πρέπει να το προσπαθήσετε αυτό. Να τον ενημερώσετε. Έχουμε ψηφίσει τρεις νόμους από τότε. Είναι ο ν.3894/2010, ο ν.3645/2010 και ο ν.4262/2014. Με αυτό θεσμοθετήσαμε τη λεγόμενη υπηρεσία μίας στάσης, one stop shop, για τις επιχειρήσεις και την απλούστευση της αδειοδότησης, κυρίως με τα λεγόμενα back office. Αυτά, δηλαδή, που τους υποσχέθηκε ο κ. Τσίπρας. Παρεμπιπτόντως, ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ τους συγκεκριμένους νόμους; Όχι. Μπορείτε, λοιπόν, να αποφασίσετε; Είναι δυνατόν να πηγαίνετε να λέτε «θα κάνουμε την αδειοδότηση», που έχει ήδη γίνει, την οποία, όμως, εσείς, έχετε καταψηφίσει; Με συγχωρείτε. Και να ήταν το μόνο!

Εδώ, λοιπόν, τίθενται τα εξής ερωτήματα. Πώς πρέπει να αντιμετωπίσει κανείς το ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει άραγε, να τον αντιμετωπίσει ως μία δύναμη που έχει μία κρυφή ατζέντα; Για παράδειγμα, να σας διαβάσω επίσης κάτι. Δεν είναι από την Ιδρυτική Διακήρυξη, είναι από το πρώτο Συνέδριο. Είναι κάτι για την εξωτερική πολιτική, πολύ ενδιαφέρον.

Λέει: «Οι χώρες και οι λαοί του ευρωπαϊκού Νότου να εμπνευστούν από τα βήματα οικονομικής και πολιτικής συνεργασίας των χωρών της Λατινικής Αμερικής -εννοείται- που ακολουθούν ένα δύσκολο και αντιφατικό δρόμο -αυτόν τον αντιφατικό να ακολουθήσουμε κι εμείς- αποδεδειγμένης ή σχετικής ανεξαρτησίας από διεθνείς οργανισμούς». Οι χώρες της Ευρώπης, να ενημερώσω, το έχουν λύσει αυτό το θέμα της συνεργασίας. Έκαναν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν θέλουν να ξανασκεφτούν κάτι άλλο. Το έχουν τακτοποιήσει το ζήτημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αν τώρα, κάποιος συμπολίτης μας επιλέγει το δρόμο της Λατινικής Αμερικής -δεν μας είπατε των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν μας είπατε καν της Ρωσικής Ομοσπονδίας, δεν μας είπατε της Κίνας, να πούμε τα τέσσερα μεγάλα γκρουπ τα οποία υπάρχουν, αναφέρατε την Λατινική Αμερική ως πρότυπο- όμως, εν πάση περιπτώσει, αν κάποιος συμπολίτης μας το επιλέγει αυτό, τι ακριβώς του προτείνετε για θέματα εξωτερικής πολιτικής;

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, θέτοντας το εξής ερώτημα: Πώς

πρέπει να αντιμετωπίζει κανείς τον ΣΥΡΙΖΑ;

Η μία περίπτωση -κυκλοφορεί αυτό- είναι να λείει το εξής: «Άσε τους ρε παιδί μου να λένε, τα λένε αυτά, δεν θα κάνουν τίποτα. Τελικά μία διαχείριση θα κάνουν κι αυτοί, όπως όλοι οι άλλοι». Δηλαδή, αυτό το επιχείρημα είναι το εξής: «Λένε ψέματα, το ξέρουμε ότι λένε ψέματα, αλλά ας τους ψηφίσουμε, ενδεχομένως γιατί λένε συμπαθητικά ψέματα». Εγώ δεν είμαι σ' αυτήν τη γραμμή. Εγώ θέλω να παίρνω τον ΣΥΡΙΖΑ στα σοβαρά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Άλλοι είναι από τη Νέα Δημοκρατία;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Θέλω να παίρνω τον ΣΥΡΙΖΑ στα σοβαρά, κύριε Δραγασάκη. Θέλω να λέω ότι είναι ένα κόμμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, θέλω να λέω ότι κάνει τα συνέδριά του και θέλω να λέω ότι μας προετοιμάζει γι' αυτά τα οποία θα κάνει. Διότι όταν κάποιος τα έχει γράψει, όταν κάποιος τα έχει πει, όταν κάποιος τα έχει εξαγγείλει κι εσύ κάνεις ότι δεν κατάλαβες γιατί ελπίζεις ότι δεν θα εφαρμόσει αυτά που έχει εξαγγείλει, τότε το πρόβλημα δεν το έχει αυτός που το είπε, το πρόβλημα το έχεις εσύ που δεν το άκουσες. Αυτό είναι για το οποίο πρέπει να ενημερωθεί ο ελληνικός λαός. Οι άνθρωποι έχουν πει τι θα κάνουν. Είναι συγκεκριμένα αυτά που θα κάνουν και αυτά θέλουν να κάνουν. Κι αν υπάρχουν πολίτες που συμφωνούν σε αυτό, τότε, με συγχωρείτε, εγώ θεωρώ ότι προφανώς δεν έχουν καταλάβει καλά κι αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα: η διγλωσσία του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω και ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από δύο χρόνια, η Κυβέρνηση έχει εφαρμόσει ένα πρόγραμμα σταθεροποίησης, έχει εφαρμόσει ένα πρόγραμμα ανασυγκρότησης, τα αποτελέσματα του οποίου ήδη φαίνονται. Θέλω να πω ότι σε αυτό έχει δώσει ένα υποδειγματικό παράδειγμα ο Πρωθυπουργός. Διότι αυτά δεν έγιναν έτσι. Αυτά έγιναν με εξαντλητικές προσπάθειες, εργώδεις, σε σημεία αναλώσεως εαυτού.

Έχει δώσει ένα υποδειγματικό παράδειγμα ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης. Έχουν δώσει ένα υποδειγματικό παράδειγμα οι Υπουργοί που διετέλεσαν όλο αυτό το χρονικό διάστημα, που μέσα σε όλη αυτήν τη δυσκολία έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό. Έδωσαν ένα παράδειγμα, σημαντικό, κεντρικό, οι Βουλευτές, γιατί με τις παρεμβάσεις τους διόρθωσαν σε πάρα πολλές στιγμές τις νομοθετικές πρωτοβουλίες και τις εξισορρόπησαν και στήριξαν αυτήν την προσπάθεια ολόψυχα σε όλα τα επίπεδα. Κυρίως, όμως, έχει δώσει ένα παράδειγμα ο ελληνικός λαός, που στήριξε αυτήν την προσπάθεια με θυσίες, τις επέβαλε στον ίδιο και στην οικογένειά του, προκειμένου να καταφέρει η πατρίδα να σταθεί στα πόδια της.

Είμαστε σε αυτόν το δρόμο. Σε αυτόν τον δρόμο προχωράμε. Όποιοι πιστεύουν ότι στις κάλπες θα κερδίσουν, θα τους πρότεινα υπομονή, γιατί οι Έλληνες ξέρουν να ψηφίζουν.

(Ζωηρά και παρτεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μεϊμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι για τη συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση έχουν ορίσει Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες: Της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Αναστάσιο Νεράντζη, του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη, του ΠΑΣΟΚ τον κ. Κουτσούκο, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων την κ. Έλενα Κουντουρά, του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή τον κ. Αρτέμιο Ματθαίου, της Δημοκρατικής Αριστεράς τον κ. Νικόλαο Τσούκαλη, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος τον κ. Παφίλη και των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών τον κ. Μάρκο Μπόλαρη.

Στο σημείο αυτό εισερχόμαστε στον πρώτο κύκλο των οκτώ κατά προτεραιότητα ομιλητών. Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι για την παρούσα συζήτηση έχουν ορίσει ως εισηγητές οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες: Της Νέας Δημοκρατίας τον Βουλευτή κ. Μιχαλάκη, του ΣΥΡΙΖΑ τον Βουλευτή κ. Δραγασάκη, του ΠΑΣΟΚ τον Βουλευτή κ. Παναγιώτη Ρήγα, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων τον Βουλευτή κ. Ιωάννη Δημαρά, του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή τον Βουλευτή κ. Ηλία Παναγιώταρο, της Δημοκρατικής Αριστε-

ράς τον Βουλευτή κ. Δημήτριο Αναγνωστάκη, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος τον Βουλευτή κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο και των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών τον Βουλευτή κ. Θεόδωρο Παραστρατίδη.

Κανονικά θα έπρεπε να ξεκινήσουμε με τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Μιχαλάκη, αλλά για να μην συμπεσουν ο Υπουργός και η Νέα Δημοκρατία, μετά από συνεννόηση με τα κόμματα, τον λόγο θα έχει ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δραγασάκης, μετά ο κ. Ρήγας, μετά ο κ. Δημαράς, αμέσως μετά ο κ. Μιχαλάκης και θα ακολουθηθεί ο κατάλογος τον οποίο ήδη ανέγνωσα. Έχει ανοίξει το ηλεκτρονικό σύστημα εγγραφής. Οι συνάδελφοι μπορούν να εγγραφούν.

Ο κ. Δραγασάκης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Βορίδη, διότι μας βοήθησε να κατανοήσουμε τι ακριβώς συζητάμε σήμερα. Είναι προφανές, λοιπόν, ότι σήμερα δεν συζητάμε μια πρόταση εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου, αλλά έχουμε μια άσκηση για το πώς θα συμπεριφερθεί η Νέα Δημοκρατία, όταν έχουμε αύριο κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ορισμένες από τις αντιφάσεις που επισήμανε ο κ. Βορίδης είναι υπαρκτές. Διότι ο ΣΥΡΙΖΑ όντως είναι ένα κόμμα που έχει ως στρατηγικό του στόχο ένα νέο σοσιαλισμό, αλλά επίσης έχουμε καλά αυτό που είχε πει ο Μαρξ, ότι κάθε εποχή και κάθε χώρα λύνει τα προβλήματα που μπορεί να λύσει. Και το πρόβλημα που έχουμε να λύσουμε σήμερα είναι η ανόρθωση της κοινωνίας, η αντιμετώπιση των μεγάλων καταστροφών που έχουν συντελεστεί, η οικοδόμηση ενός κράτους δικαίου, η οικοδόμηση ενός δίκαιου, σταθερού και απλού φορολογικού συστήματος, η αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Εμείς, λοιπόν, καλούμε όλους τους πολίτες που συμμερίζονται την αγωνία γι' αυτά τα προβλήματα, που είναι στην πρώτη γραμμή, να συμπράξουμε μαζί, χωρίς να κρύβει κανείς τις απώτερες ή τις ευρύτερες ιδεολογικές διαφορές του.

Τι συζητάμε σήμερα, επίσης; Αν καταλάβαμε καλά από την ομιλία του κ. Βορίδη, του εισηγητή της Κυβέρνησης, δεν υπάρχει κανένα θέμα να διαπραγματευτούμε.

Τι να διαπραγματευτούμε; Το χρέος; Τα μνημόνια; Τους εφαρμοστικούς νόμους; Αφού όλα πάνε τόσο καλά!

Το πολιτικό μήνυμα, λοιπόν, το οποίο προέκυψε από την εισήγηση τουλάχιστον, είναι ότι δεν υπάρχει τίποτα προς διαπραγμάτευση! Και αυτό είναι μια πάρα πολύ ισχυρή ομολογία.

Το τρίτο σημείο που θα ήθελα να παρατηρήσω, είναι να κάנו μια σύγκριση του τι συζητάμε σήμερα εδώ και με ποιον τρόπο το συζητάμε – ακούσαμε έναν θριαμβολογικό τόνο- και τι συζητά σήμερα η Ευρώπη.

Σήμερα, λοιπόν, η Ευρώπη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητά τα στοιχεία που βγήκαν και δείχνουν για δεύτερο συνεχόμενο τρίμηνο την κάμψη της παραγωγής στη Γερμανία. Και εκείνο που συζητάει η Ευρώπη είναι μήπως βρίσκεται μπροστά σε μία νέα, τρίτη ύφεση στη διάρκεια αυτής της κρίσης. Επίσης, συζητάνε στην Ευρώπη μήπως τελικά έχει επέλθει ένας φαύλος κύκλος αλληλοτροφοδότησης, από τη μια, του χρέους που αυξάνεται από την άλλη, με εκείνον της ύφεσης. Αυτά συζητάνε στην Ευρώπη. Και συζητάνε και κάτι άλλο: Μήπως τελικά αυτά τα μέτρα του κ. Ντράγκι είναι πολύ λίγα και ήλθαν πολύ αργά, για να αποτρέψουν αυτόν τον κίνδυνο;

Η Κυβέρνηση δεν θέλει να βλέπει την πραγματικότητα. Προσπαθεί να μηχανευτεί έναν τρόπο, για να παραπλανήσει τον κόσμο. Και επειδή, όπως λένε οι επικοινωνιολόγοι, αν πεις ψέμα, πρέπει το ψέμα να είναι ισχυρό –διαφορετικά δεν πιάνει- σήμερα ακούσαμε ισχυρά ψεύδη σε ό,τι αφορά την κατάσταση που ζούμε.

Μίλησε ο κ. Βορίδης για μίσος. Μα, ο κ. Σαμαράς δεν είναι ο αρχιτέκτονας της στρατηγικής της θεωρίας των δύο άκρων; Μίλησε ο κ. Βορίδης για εγκλήματα. Μα, δεν υπάρχει μία οργάνωση η οποία κατηγορείται ως εγκληματική; Ποιοι ήταν οι συνομιλητές εκείνης της οργάνωσης;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μιλήσατε για καταθέσεις. Επιμένετε; Το φιάσκο που φάγατε

δεν ήταν αρκετό; Συνειδητοποιήστε, λοιπόν: Δεν μπορείτε να αποσταθεροποιήσετε τον ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να αποσταθεροποιήσετε τη χώρα. Αυτό είναι το πρόβλημά σας. Είστε παγιδευμένοι. Όταν μιλάτε ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ, από τη στιγμή που ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η δύναμη την οποία επιλέγει ο λαός, τότε υπονομεύετε εσείς τη σταθερότητα της χώρας.

Και μιλάτε και για ιδιοκτησία; Μιλήστε πρώτα με τους δικούς σας οπαδούς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης –για την οποία δεν ακούσαμε το επιχείρημα «ποια προοπτική να εμπιστευθούμε και γιατί;»– είναι ένας τακτικισμός χωρίς πολιτική ουσία. Υπηρετεί στόχους αποκλειστικά επικοινωνιακούς και εσωκομματικούς. Γι' αυτό δεν ήλθε εδώ ο κ. Σαμαράς.

Εγώ θα κάνω μία πρόβλεψη. Ο κ. Σαμαράς θα μιλήσει στο τέλος της διαδικασίας, λίγο πριν την ψηφοφορία, τότε που κανείς δεν μπορεί να του απαντήσει, διότι είναι ο Πρωθυπουργός των μονολόγων και δεν αντέχει το διάλογο.

Και είναι άνευ πολιτικής ουσίας η κίνηση του Πρωθυπουργού, διότι οι ευρωεκλογές έδειξαν ότι ζούμε μία πρωτοφανή κρίση αντιπροσώπευσης. Τα κόμματα που συγκροτούν την Κυβέρνηση είναι μία πάρα πολύ μικρή μειοψηφία μέσα στο λαό. Όταν, λοιπόν, υπάρχει κρίση αντιπροσώπευσης, τον λόγο τον έχουν οι αντιπροσωπευόμενοι –όχι οι αντιπρόσωποι του λαού-, τον λόγο τον έχει ο λαός. Όποιος, λοιπόν, θέλει ψήφο εμπιστοσύνης, μόνο στον λαό μπορεί να απευθυνθεί. Διαφορετικά, η κρίση εντείνεται και επιτείνεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η Κυβέρνηση καταφεύγει σε αυτή την κίνηση, γιατί ενοχλήθηκε από την απήχηση που βρίσκει στο λαό η πρόταση, η πολιτική και το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Ενοχλήθηκε ιδιαίτερα, διότι οι προτάσεις που έκανε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ στη ΔΕΘ βρήκαν ανταπόκριση, ακόμα και σε τμήματα της κοινωνίας που τα θεωρούσατε δικούς σας ψηφοφόρους.

Ο κ. Βορίδης έχει μία σιγουριά η οποία μου έκανε εντύπωση: Αποκλείει το ενδεχόμενο ένας δεξιός να γίνει αριστερός. Ακόμα και τώρα το αποκλείει.

Υπάρχουν, λοιπόν, άνθρωποι σκεπτόμενοι σε όλες τις παρατάξεις που έχουν ανοιχτά αυτιά, όπου οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ ακούστηκαν και συζητούνται. Αυτή την πολιτική αδυναμία προσπαθεί να συγκαλύψει αυτή η κίνηση.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό: Την ώρα που ακούμε αυτόν τον θρίαμβο για τα επιτεύγματα, ο κ. Βρούτσης –δεν τον βλέπω εδώ σήμερα- χρειάστηκε να πάει στη Γενεύη. Και χρειάστηκε –καλά έκανε- να απευθυνθεί και στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας για να βρει κάποια συμπαράσταση. Γιατί; Διότι τα θέματα προς συζήτηση τώρα ποια είναι; Επιστροφή στο lock out, πριν το 1982. Απελευθέρωση των απολύσεων και το όριο να πάει στο 10%. Απαγόρευση των απεργιών, επί της ουσίας. Αυτά συζητάει αυτήν τη στιγμή η υπερήφανη Κυβέρνηση της Ελλάδας με την τρόικα.

Ποιος έδωσε αυτό το δικαίωμα στην τρόικα; Από ποιά απορρέει το δικαίωμα της τρόικας να θέτει προς συζήτηση στοιχειώδη, θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα, που κατοχυρώνονται από διεθνείς συμβάσεις; Μπορείτε να μου απαντήσετε σε αυτό το ερώτημα; Διαεδρίασε το Διοικητικό Συμβούλιο του IMF, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ή της Κομισιόν και αποφάσισαν να έρθουν στην Ελλάδα και να ζητήσουν την κατάργηση αυτών των δικαιωμάτων;

Για πέστε μου, σας παρακαλώ, ποιος κοινωνικός φορέας στην Ελλάδα υποστηρίζει ένα από αυτά τα αιτήματα; Τα υποστηρίζει ο ΣΕΒ; Τα υποστηρίζει η ΓΣΕΕ;

Ποιοι, λοιπόν, θέτουν αυτά τα ερωτήματα, κύριοι της Κυβέρνησης; Βλέπω ότι φεύγει από την Αίθουσα και ο κ. Χαρδούβελης. Ας μας απαντήσει κάποιος στο εξής ερώτημα: Ποιος κοινωνικός φορέας θέτει αυτά τα αιτήματα;

Αληθεύει ότι δεν υπάρχει κανείς φορέας που να θέτει αυτά τα αιτήματα, αλλά τα θέτουν κάποιοι μεμονωμένοι επιχειρηματίες; Ποιοι είναι αυτοί οι επιχειρηματίες; Και με ποιο δικαίωμα και ποια στελέχη της τρόικας συνάπτουν ειδικές σχέσεις και με ποια ανταλλάγματα δεν επιχειρηματίες;

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έχουν και με εσάς τώρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Έχετε καταντήσει τη χώρα ξέφραγο αμπέλι και πρέπει να δούμε πώς θα συμμαζέψουμε την κατάσταση, διότι αυτά είναι επικίνδυνα πράγματα.

Θα μπορούσαμε, λοιπόν, κι εμείς να μην είμαστε σήμερα εδώ ή θα μπορούσαμε να υποβαθμίσουμε τη συζήτηση, όπως κάνει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Όμως είμαστε εδώ και θα είμαστε ενεργά παρόντες, πρώτον διότι δεν θέλουμε να συνδράμουμε στην υποβάθμιση του Κοινοβουλίου και δεύτερον, διότι θέλουμε να αξιοποιήσουμε και αυτό το βήμα για να μιλήσουμε για μια ακόμη φορά για το δικό μας πρόγραμμα.

Ακούστηκαν διάφορες παρατηρήσεις, μετά τις προτάσεις που κάναμε στη Διεθνή Έκθεση. Ακούστηκε η παρατήρηση ότι αυτά που προτείνουμε είναι παροχές, είναι λαϊκισμός. Πολύ ωραία. Ρωτάμε, λοιπόν, όσους τα λένε όλα αυτά: σε τι ακριβώς διαφωνούν; Διαφωνούν με την αντιμετώπιση, κατά προτεραιότητα, της ανθρωπιστικής κρίσης; Διαφωνούν με τη ρύθμιση για τα κόκκινα δάνεια; Διαφωνούν να υπάρξει ένα ειδικό, σοβαρό πρόγραμμα απασχόλησης; Εμείς είπαμε για 300.000. Μπορεί κάποιος να πει άλλα νούμερα. Διαφωνεί κανείς για την αποκατάσταση του κατώτατου μισθού; Διαφωνείτε στο να αρχίσει ένας πόλεμος ενάντια στα λαθρεμπόρια και τη διαφθορά; Μα, αν διαφωνείτε σε αυτά, τότε ποια είναι η πολιτική που υπόσχεσθε στον ελληνικό λαό;

Κάποιοι είπαν ότι οι στόχοι των προτάσεών μας είναι θετικοί, αλλά κρίνουν ότι τα μέσα, οι πόροι δεν είναι σίγουροι, δεν είναι ασφαλείς. Θα μπορούσαμε να το συζητήσουμε αυτό. Θα ήθελα, όμως, χάριν της συντομίας του χρόνου, να πω το εξής: εάν υπάρχουν δυνάμεις –και είμαι βέβαιος ότι υπάρχουν και μέσα σε αυτήν την Αίθουσα– οι οποίες συμφωνούν ότι οι στόχοι που προέβαλε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη –και προβάλλει ο ΣΥΡΙΖΑ γενικά– είναι σε θετική κατεύθυνση, αλλά τα μέσα, κατά τη γνώμη τους, δεν επαρκούν, η πρόταση είναι να συζητήσουμε αυτά τα μέσα. Να συζητήσουμε πώς μπορούμε να διευρύνουμε και να επιταχύνουμε την εισπραξιμότητα του ΦΠΑ. Να δούμε πώς θα κάνουμε πιο αποτελεσματικές τις ρυθμίσεις των χρεών. Να δούμε πώς θα ελέγξουμε αυτές τις περιβόητες λίστες πιο γρήγορα. Να δούμε πώς θα γίνει πιο αποτελεσματικός ο πόλεμος σε αυτούς που τα κρύβουν και δεν τα δηλώνουν. Και αυτή η πρόταση δεν έχει όρια.

Ακούστηκε επίσης, η παρατήρηση ότι οι προτάσεις της Θεσσαλονίκης ήταν σωστές, σε θετική κατεύθυνση, αλλά δεν ήταν πλήρεις. Βεβαίως, συμφωνούμε και εμείς σε αυτό. Στη Διεθνή Έκθεση ανακοινώσαμε –ας το πω έτσι– έναν πρώτο κύκλο ανασυγκρότησης της κοινωνίας με κύριο στόχο αυτό που ονομάζουμε εμείς «θετικό σοκ». Να νιώσει η κοινωνία ότι κάτι αλλάζει. Δεν έχει ο κόσμος αυταπάτες. Όμως, να το δει έμπρακτα αυτό, με συγκεκριμένα μέτρα, και ουσίας και συμβολικά. Τα πιο ουσιαστικά, βεβαίως, ακολουθούν μετά.

Όταν μιλάμε με τον κόσμο και εξηγούμε το ολοκληρωμένο σχέδιό μας για την παραγωγική ανασυγκρότηση, τη νέα κοινωνία που θέλουμε να δημιουργήσουμε πάνω σε αξίες και αρχές, ισότητας, δικαιοσύνης, αλληλεγγύης κ.λπ., μας ρωτάνε: «Σωστά, αλλά πώς θα τα κάνετε αυτά; Με ποιο κράτος; Με ποια διοίκηση; Με ποια νοοτροπία;». Και πρέπει να σας πω ότι έχουν δίκιο όσοι θέτουν αυτά τα ερωτήματα. Γι' αυτό και ο δεύτερος κύκλος ανασυγκρότησης πρέπει να είναι αυτό που ονόμασε ο Αλέξης Τσίπρας στη ΔΕΘ, η θεσμική ανασυγκρότηση, η ανασυγκρότηση του κράτους και ο μετασχηματισμός του κράτους. Πρέπει να αποκτήσουμε κράτος, λέμε, «μεγάλο κράτος» και ταυτόχρονα μιλάμε για «ανύπαρκτο κράτος». Χρειαζόμαστε ένα δίκαιο και αποτελεσματικό κράτος.

Πώς δουλεύει το σύστημα που σήμερα έχουμε διαχρονικά; Αρκεί ένας ισχυρός επιχειρηματίας, ένας μεγαλοεκδότης, καμμία φορά και μέτριος εκδότης, ένας εφοπλιστής, ένας φίλος του Πρωθυπουργού, να πάρει ένα τηλέφωνο και να ακυρωθεί ένας νόμος, να ακυρωθεί ένα πρόστιμο. Έτσι δεν είναι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Πότε; Έχετε μία καταγγελία συγκεκριμένη, κύριε Δραγασάκη;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Να πάω στον εισαγγελέα, θα μου πείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Να πείτε όνομα σε αυτήν την Αίθουσα! Μονίμως κρύβεστε πίσω από την ανωνυμία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τα ξανακούσαμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Πείτε ένα όνομα. Σας προκαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Έτσι φτάσαμε, κύριε Σταμάτη στη χρεοκοπία. «Πηγαίνετε στον εισαγγελέα».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Βάζετε λάσπη στον ανεμιστήρα και τη σπέρνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τα ονόματα όλα θα τα αποκαλύψει εδώ μέσα η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ! Πάρτε το απόφαση επιτέλους! Κάντε υπομονή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Με συγχωρείτε, δεν είναι κάποιος φυλακή; Βλέπω εδώ μεγάλο ζήλο. (Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - Κωδωνοκρουσίες)

Κύριε Πρόεδρε, το χρόνο. Βλέπω μεγάλο ζήλο, λοιπόν!

Δεν είναι κάποιος στη φυλακή; Ζω σε άλλη χώρα εγώ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ποιος τους έβαλε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Προχωρώ, λοιπόν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ποιος τους έβαλε;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος Ι. Μειμαράκης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, με ηρεμία να ακούσουμε τους ομιλητές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όσοι έχουν μύγα, να κάνουν υπομονή και να μην προκαλούν. Διότι, αν είναι τόσο μεγάλη η πίεση, κύριε Σταμάτη, μπορούμε και να επανέλθουμε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος Ι. Μειμαράκης): Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση πρέπει να διεξαχθεί σε ηρεμία, να ακούσουμε τους ομιλητές. Παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Θα ζητήσω μία ανοχή του Προεδρείου για να ολοκληρώσω με ορισμένες σκέψεις ακόμα, αφού σχολιάσω, βεβαίως, ότι το μόνο σημείο της ομιλίας μου που διακόπηκε, ήταν αυτό!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ούτε ο Μαρξ σας ενόχλησε, ούτε ο σοσιαλισμός του 21ου αιώνα σας ενόχλησε, τίποτα! Μόλις πήγαμε στο ψητό...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, λέει ότι τελειώνουμε με τα μνημόνια. Θέλω να εξηγήσω εν συντομία τι εννοεί. Όταν η Κυβέρνηση λέει ότι τελειώνουμε με τα μνημόνια, εννοεί ότι η βάση της Σούδας θα είναι εδώ. Θυμούνται οι παλιότεροι τι εννοώ. «Οι βάσεις φεύγουν, οι βάσεις μένουν». Όταν η Κυβέρνηση λέει ότι τελειώνουν τα μνημόνια, εννοεί ότι όλοι οι περιορισμοί που έχει συμφωνήσει, θα παραμείνουν εδώ, σε εμάς.

Πρώτος περιορισμός, να πιάσουμε πρωτογενές πλεόνασμα 4,5%.

Χθες, κύριε Υπουργέ των οικονομικών, διάβαζα τη «STANDARD & POOR'S». Η αναπληρώτρια διευθύντρια έλεγε ότι το θεωρεί πολιτικά ανέφικτο και δεν είμαι βέβαιος αν θα κάνει αναβάθμιση της Ελλάδας εάν δεν μειωθεί στο 2%.

Δεύτερος περιορισμός είναι ότι όλο το πλεόνασμα θα διατίθεται για την εξυπηρέτηση του παλιού χρέους.

Παρακαλώ, πείτε μου μία χώρα του κόσμου, σε οποιαδήποτε εποχή, που το όποιο πλεόνασμα πραγματοποιούσε, πήγαινε για την εξόφληση του χρέους. Αυτό σημαίνει ότι η χρεοκοπημένη Ελλάδα μεταφέρει πόρους στην πλούσια Ευρώπη, στις χώρες των πιστωτών.

Τρίτος περιορισμός είναι ότι πρέπει κάθε χρόνο να μειώνουμε το χρέος μας, χωρίς να το έχουμε διακανονίσει πριν, κατά ένα

εικοστό, δηλαδή κατά περίπου 5%. Αυτοί είναι, όπως λένε οι οικονομολόγοι, μη ρεαλιστικοί στόχοι και υπάρχουν για να εκβιάζονται κυβερνήσεις. Και αυτόν τον εκβιασμό θέλετε να παραδώσετε σε εμάς. Όμως, εμείς θα προσπαθήσουμε όλα αυτά να τα ανατρέψουμε, να τα αλλάξουμε.

Δεύτερο θέμα: Λέτε να φύγουν τα μνημόνια, αλλά να μείνει το χρέος. Θέλω να κάνω τα εξής τέσσερα, πολύ απλά ερωτήματα προς εσάς:

Ερώτημα πρώτο: Θεωρεί η Κυβέρνηση βιώσιμο ή μη βιώσιμο το χρέος; Απλό ερώτημα. Αν το θεωρεί μη βιώσιμο, τι στόχο διαπραγματευτικό βάζει για να γίνει βιώσιμο; Η Κυβέρνηση, όχι ο κ. Σόιμπλε, η κ. Μέρκελ ή ο κ. Ρέσλιγκ.

Δεύτερο ερώτημα: Με ποια κριτήρια αξιολογεί η Κυβέρνηση τη βιωσιμότητα του χρέους; Χρησιμοποιεί κάποιους δείκτες; Μετράει, ας πούμε, τη σχέση κόστους εξυπηρέτησης του χρέους σε σχέση με δημόσιες επενδύσεις ή δαπάνες για την υγεία, ή δαπάνες για την παιδεία;

Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει για κοινωνική βιωσιμότητα του χρέους, εμείς έχουμε ετοιμάσει ήδη μια μελέτη, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών. Έχουμε υπολογίσει τους δείκτες και με βάση αυτούς θα συζητήσουμε για την κοινωνική βιωσιμότητα του χρέους.

Τρίτον: Η όποια λύση τι συστατικά πρέπει να έχει;

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πει -και το επαναλαμβάνουμε και όσες διαστροφές και να κάνετε, δεν θα πείσετε κανέναν- ότι θέλει διαγραφή χρέους, θέλει ρήτρα ανάπτυξης και αναπτυξιακή βοήθεια, όπως περίπου έγινε με το γερμανικό χρέος το 1953.

Και τέταρτο ερώτημα είναι το εξής: Σε ποιο πεδίο θεωρείτε εσείς ότι πρέπει να λύσουμε το θέμα του χρέους; Σε διμερές επίπεδο, ως ένα διμερές πρόβλημα, Ελλάδας-Γερμανίας ή Ελλάδας-Ευρώπης, ή ως ένα μέρος πανευρωπαϊκού προβλήματος, όπως λέμε εμείς;

Εμείς λέμε ότι υπάρχει το ελληνικό χρέος. Είμαστε πρώτοι στην Ευρώπη και το αναγνωρίζουμε. Όμως, δεν είναι μικρό το χρέος της Ιταλίας. Είναι 2,1 τρισεκατομμύρια ευρώ. Δεν είναι μικρό το χρέος του Βελγίου. Είναι 400 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν είναι μικρό το χρέος της Ισπανίας, της Πορτογαλίας κ.λπ.. Υπάρχει, λοιπόν, έδαφος για μια εθνική στρατηγική, η οποία θα επιδιώκει, θα βάλει φιλόδοξους στόχους, χωρίς να σημαίνει ότι έχουμε την αυταπάτη ότι αυτοί οι στόχοι θα εκπληρωθούν αμέσως ή γρήγορα. Εδώ, όμως, μιλάμε για προβλήματα ιστορικής σημασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχονται στιγμές που πρέπει να πάρουμε όλοι αποφάσεις. Η απόφαση, λοιπόν, από τον ελληνικό λαό, απ' ό,τι φαίνεται, έχει ληφθεί. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σχέδιο και ο λαός το αναγνωρίζει. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει τη βούληση και την αποφασιστικότητα, είναι έτοιμος για τη μεγάλη κοινωνική συμμαχία η οποία θα αναλάβει να ανορθώσει αυτόν τον τόπο από τις καταστροφές που εσείς τον έχετε οδηγήσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για μία πολύ σύντομη παρέμβαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Πριν από λίγο ο Αντιπρόεδρος της Βουλής και Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Δραγασάκης, διατύπωσε κάτι πάρα πολύ σοβαρό στην Αίθουσα αυτή. Δηλαδή, μία βαριά κατηγορία ή μια βαριά συκοφαντία. Είναι στο χέρι του να αποδείξει στη Βουλή ότι είναι το πρώτο και όχι το δεύτερο.

Και για να γίνει αυτό υπάρχει μόνο μία μέθοδος: Ονοματεπώνυμο, κύριε Δραγασάκη! Με ονοματεπώνυμο μιλούν οι έντιμοι πολιτικοί...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...διότι αλλιώς -όχι άδικα- κινδυνεύουν να χαρακτηριστούν αλ- λώς.

Και οφείλω να σας πω ότι μπορεί να έχουμε διαφορές, αλλά ο καθένας σχηματίζει μια προσωπική εικόνα και εκτίμηση για τον κάθε Βουλευτή. Σήμερα εσείς μας απογοητεύσατε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Δημιουργείται θέμα, αλλά παρακαλώ μην συνεχίσουμε αυτόν τον διάλογο γιατί είναι άχαρος.

Ορίστε, κύριε Δραγασάκη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εάν υπάρξει επιμονή για ονόματα, κύριε Σταμάτη, ίσως και αυτό να το δούμε. Δεν είμαι έτοιμος ακόμα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Φυλακή ποιους θα στείλετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Εδώ, στην Αίθουσα αυτήν, κύριε Δραγασάκη!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Βε- βαίως, εδώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τώρα να μας τα πείτε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Το πότε, θα το καθορίσω εγώ.

Δεύτερον, μέχρι τότε, κύριε Πρόεδρε, επειδή είχε ένα φιλικό τόνο η παρέμβαση του κ. Σταμάτη, θα ήθελα να κάνω κι εγώ μία φιλική πρόταση.

Κύριε Σταμάτη, αν θέλετε, ελέγξτε όλη τη σειρά των τροπο- λογιών που πέρασαν και ήρθαν εδώ και ψηφίστηκαν με ευθύνη του κ. Μπαλτάκου και μετά ξανασυζητάμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Παρα- καλώ, κύριε Υπουργέ, αλλά δεν είναι η διαδικασία αυτή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Με υπαι- νιγμό απάντηση δεν μπορεί να υπάρξει. Ο πολιτικός λόγος οφεί- λει να είναι ευθύς. Καθαρός και ευθύς! Εσείς απευθύνετε βαρύ- τατη ύβρη, συκοφαντία για εμάς και οφείλετε να αποδείξετε ότι δεν είναι. Εσείς έχετε το βάρος της απόδειξης, όχι εμείς!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Εν- τάξει!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Αντί, λοι- πόν, να γελάτε, οφείλετε να σκεφτείτε το τελευταίο που σας είπα, το γεγονός της απογοήτευσης στο πρόσωπό σας. Άλλη ει- κόνα είχαμε για εσάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Το δέχομαι. Αν είναι γι' αυτόν τον λόγο, κύριε Σταμάτη, νιώθω υπε- ρήφανος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Τον λό- γο έχει ο κ. Ρήγας για δεκαπέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ παρά να ξεκινήσω, κάνοντας μία παρατήρηση σε όσα απαράδεκτα και προσβλητικά για την Ελληνική Βουλή και τους Έλληνες Βουλευτές ανέφερε ο Αντιπρόεδρος της Βουλής, ο κ. Δραγασάκης.

Κύριε Δραγασάκη, δεν είναι απάντηση το: «κοιτάξε τις τρο- πολογίες που ψηφίζετε». Δηλαδή τι υπονοείτε; Ότι εσείς που δεν ψηφίσατε τον νόμο για το άνοιγμα των τραπεζικών λογαριασμών, εσείς που δεν ψηφίσατε τον νόμο για τους οικονομικούς εισαγ- γελείς, πρέπει να σας κατηγορήσουμε ότι το κάνατε επίτηδες, για να καλύψετε τους κομματικούς σας φίλους;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

Είναι ανεπιτήρεπτο, λοιπόν, να προσπαθείτε με αυτόν τον τρόπο -αντί με πολιτικά επιχειρήματα- να λασπολογείτε σε βάρος των συναδέλφων σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Λένε κάποιοι: «Μα, τι να την κάνετε την ψήφο εμπιστοσύνης; Γιατί τη ζητάτε; Ο λαός έχει ήδη αποφασίσει». Ακούσαμε και αυτό το πρωτοφανές, πάλι από τον κ. Δραγασάκη, ο οποίος με εξέπληξε αρνητικά, γιατί με αμε- τροσέπεια, αποφάνθηκε ότι μόλις με τη συμπλήρωση δύο χρόνων κυβερνητικής θητείας ο λαός έχει αποφανθεί και έχει επιλέξει τον ΣΥΡΙΖΑ. Αν αυτό δεν είναι έπαρση, αν δεν είναι κομματικός μικρομεγαλισμός, τι είναι;

Είπατε ότι οι ευρωεκλογές έστειλαν έναν μήνυμα: Ότι τα κόμ- ματα της συγκυβέρνησης, που κακώς κατά την άποψή μου τα

αθροίζετε, έχουν ένα πολύ μικρό ποσοστό. Εσείς είχατε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό; Δηλαδή, το 26% αποτελεί, κατά την άποψή σας, μία ακαταμάχητη πλειοψηφία που αποδεικνύει ότι σας έχει επιλέξει ο ελληνικός λαός;

Το δεύτερο που είπατε, ότι δηλαδή φαίνεται πως υπάρχει μια δυσαρμονία ανάμεσα στο λαϊκό αίσθημα και στη σημερινή Βουλή, αυτό, κατά την άποψή σας και κατά τις αντιλήψεις σας για τη λειτουργία της δημοκρατίας, κάθε πότε το μετράτε; Τον πρώτο μήνα; Τον δεύτερο μήνα; Όταν βγαίνει η πρώτη δημοσκόπηση, η δεύτερη, η τρίτη; Αν ήταν έτσι, σας θυμίζω ότι πριν από τη λήξη της θητείας του κ. Ομπάμα, ο Ομπάμα φαινόταν ότι δεν ξαναεκλέγεται. Θα έπρεπε, λοιπόν, με τη δική σας άποψη, να δηλώσει την παραίτησή του, αφού οι δημοσκοπήσεις του έδειχναν ότι δεν πρόκειται να κερδίσει στις προεδρικές εκλογές και να παραχωρήσει τη θέση του. Το ίδιο θα έπρεπε να κάνει και ο κ. Ολάντ, επειδή οι δημοσκοπήσεις στη Γαλλία τον δείχνουν σε κατάρρευση, και ούτω καθ' εξής.

Ακούστε, φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ: Η Κυβέρνηση αυτή, σύμφωνα με τη συνταγματική τάξη και με τη λειτουργία της δημοκρατίας, έχει τέσσερα χρόνια κυβερνητικής θητείας, σε μία περίοδο δύσκολη, σε μία περίοδο γεμάτη προβλήματα, κι εσείς θέλετε να κριθεί στα δύο χρόνια, που ούτε στους καλύτερους καιρούς δεν μπορούσες να κρίνεις μία κυβέρνηση, όταν οι δρόμοι που διάβαινε ήταν ανθόσπαρτοι. Δεν είναι έτσι, λοιπόν, τα πράγματα. Και το ότι προκαλέσαμε ψήφο εμπιστοσύνης, το κάναμε για πολύ συγκεκριμένους λόγους.

Πρώτον, διότι εσείς με την τακτική του «άρπα-κόλλα» και του «ρεσάλτο στην ερουσία» είχατε αρχίσει και διαμορφώνατε μία επικίνδυνη για τον τόπο κατάσταση. Ο ελληνικός λαός, πέρα από τα προβλήματα που η κρίση του έχει επισωρεύσει, βρισκόταν σε μία διαρκή ανασφάλεια του τι θα μας ξημερώσει, εάν θα γίνουν εκλογές, εάν θα πέσει η Κυβέρνηση, εάν θα παραιτηθεί, εάν θα επιστευσθεί η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Όλα αυτά έπρεπε να πάρουν μία θεσμική απάντηση. Και με την πρόκληση για την παροχή ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση δίνουμε μία θεσμική απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα.

Λέμε, λοιπόν, ότι η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας θα γίνει στο συνταγματικά προβλεπόμενο χρόνο –τελείωσε– με τις συνθήκες της εποχής, με τις προτάσεις της εποχής, με συγκεκριμένη συμφωνία που η Κυβέρνηση θα παρουσιάσει στον ελληνικό λαό. Επίσης, από εδώ και μέχρι την έναρξη των διαδικασιών για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας υπάρχουν πέντε τουλάχιστον καθαροί μήνες, έτσι ώστε να ολοκληρωθεί αυτό το σχέδιο εξόδου της χώρας από την κρίση με συγκεκριμένα βήματα.

Αυτά όλα, προφανώς, εσείς δεν τα θέλατε. Δεν θέλετε να υπάρχει ηρεμία σε αυτόν τον τόπο. Κολυμπάτε μέσα στην ανασφάλεια του πολίτη. Εκμεταλλεύεστε την ανασφάλεια της ελληνικής κοινωνίας. Προσπαθείτε με καταστροφολογικό τρόπο να απαξιώσετε, να μηδενίσετε τις προσπάθειες που έχει κάνει η Κυβέρνηση και τις θυσίες που έχει υποστεί ο ελληνικός λαός.

Αυτή η ψήφος εμπιστοσύνης που ζητάμε δεν είναι μία ψήφος εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, η οποία υποτίθεται ότι τα έχει κάνει όλα καλά. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για τη χώρα. Τη χώρα θα την κρατήσουμε όρθια. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης για τις προσπάθειες που έκανε ο ελληνικός λαός. Ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης, για να υπάρχει μέλλον σε αυτόν τον τόπο. Αυτή την έννοια έχει το ότι βάλαμε τη διαδικασία ψήφο εμπιστοσύνης.

Μιλώντας όμως εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, θα ήθελα να θυμίσω σε όλους κάποια πράγματα. Ανέτρεξε ο κ. Βορίδης δύο χρόνια πριν και είπε ότι επί δύο χρόνια υποστήκαμε λιοδोरίες, προπηλακισμούς, ύβρεις, διώξεις ουσιαστικά πολιτικές.

Κύριε Βορίδη, δεν είναι δύο τα χρόνια. Τα χρόνια είναι πέντε. Και τα προηγούμενα τρία χρόνια αυτά τα υπέστησαν μόνοι τους οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Τα υπέστησαν μόνοι τους σε μία κοινωνία οργανωμένη, αγανακτισμένη, που κάποιος τροφοδοτούσαν την αγανάκτηση με λάθος συνταγές. Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να είμαστε δίκαιοι απέναντι στους εαυτούς μας και την ιστορία.

Εμείς αυτήν τη στιγμή στο ΠΑΣΟΚ έχουμε κυριολεκτικά περά-

σει μέσα από την κόλαση, αλλά έχουμε πάρει μία απόφαση και τη διατηρούμε κάθε στιγμή. Δεν υπολογίζουμε, σε καμία περίπτωση, το πολιτικό κόστος, προσωπικό ή συλλογικό. Είμαστε αταλάντευτοι σε μία και μόνη θέση, αρχή και στόχο: Να βγει η χώρα από την κρίση, να χτίσουμε το μέλλον αυτής της χώρας σε πολύ πιο στέρεα θεμέλια. Και αυτό θα το κάνουμε, λέγοντας την αλήθεια, υπερασπίζοντας εκείνες τις μεταρρυθμίσεις που είναι πραγματικές και ουσιαστικές, χωρίς ιδεοληψίες.

Δεν είναι η ώρα να λύσουμε τις ιδεολογικές μας διαφορές τώρα. Προφανώς, οι συνταγές των ακραίων επιλογών «ή μόνο ιδιωτική πρωτοβουλία ή μόνο κράτος» δεν είναι ορθές. Σήμερα, όμως, μιλάμε για κάτι εντελώς διαφορετικό. Σήμερα, πρέπει η χώρα να ξαναγίνει μία κανονική ευρωπαϊκή χώρα. Και αυτό δεν μπορεί να συμβεί, εάν ο βηματισμός μας δεν είναι προσεκτικός, συγκεκριμένος, με βάση συγκεκριμένο πρόγραμμα και με τις αλλαγές εκείνες που δεν θα επιβάλλονται από τις ιδεοληψίες μιας νεοφιλελεύθερης τρόικας, αλλά θα ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας.

Συμμετέχουμε, λοιπόν, σε αυτήν την Κυβέρνηση, όπως συμμετείχαμε και πριν μόνοι μας στην ανάληψη όλων των ευθυνών, για να βγει η χώρα από την κρίση. Και θυμίζω ότι στη δημοσιονομική προσαρμογή που έγινε για μείον 24 δισεκατομμύρια, τα 18 δισεκατομμύρια από τα 24 απομειώθηκαν, εξαφανίστηκαν, μέχρι το 2012.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, διάβαζα προχθές μία δήλωση του κ. Τσίπρα: «Η Ελλάδα...» -λέει- «...τώρα μπορεί να σταθεί με θάρρος απέναντι στην Ευρώπη». Τώρα! Τώρα, βεβαίως, μπορεί να σταθεί με θάρρος απέναντι στην Ευρώπη, όταν έχουμε μηδενίσει τα ελλείμματα, όταν έχουμε αυξήσει την ανταγωνιστικότητα και όταν έχουμε κάνει και ένα τεράστιο κούρεμα στο χρέος. Τώρα, αλλά τώρα με μέτρα που εσείς καταγγέλλετε.

Δεν σας καταλαβαίνω, λοιπόν. Σας αρέσει το ότι έφτασε η χώρα μέχρι εδώ και θέλετε να ξεκινήσετε από τώρα και πέρα, αλλά μέχρι τώρα όλα αυτά τα πολεμούσατε. Λέτε, όμως, και κάποια πράγματα, τα οποία δεν στέκουν.

Λέει ο κ. Δραγασάκης: «Δεν μας κάνατε σοβαρή κριτική. Διαφωνεί...» -λέει- «...κανένας με την αύξηση του κατώτερου μισθού;» Όχι. Όχι μόνο δεν διαφωνούμε, αλλά αν θέλατε να κάνουμε και μία θεωρητική συζήτηση, θα λέγαμε να το πάμε και στα 1.000 ευρώ. Το ζήτημα δεν είναι αυτό. Το θέμα είναι ότι κάνετε προτάσεις, χωρίς να βασίζονται σε καμία περίπτωση σε παραδοχές οι οποίες είναι σοβαρές.

Ο κ. Λαπαβίτσας σας είπε κάτι, το οποίο είναι πραγματικό και βέβαιο, ο κ. Λαπαβίτσας δεν έχει καμμία αντίρρηση σε αυτό. Λέει, λοιπόν, ο κ. Λαπαβίτσας, περιορισμός της λιτότητας χωρίς ελλειμματικό προϋπολογισμό δεν γίνεται. Και έχει δίκιο. Εσείς πώς θα κατορθώσετε να έχετε και ανάπτυξη και σπάσιμο της λιτότητας, αλλά να αποδέχεστε και τη δημοσιονομική προσαρμογή και τον περιορισμό των ελλειμμάτων, αυτό μόνο εσείς μπορείτε να το απαντήσετε.

Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να μας πείτε ξεκάθαρα «πού έχει καθίσει η μπύλια» -συγγνώμη για την έκφραση- αυτή την εβδομάδα. Τι έχετε αποφασίσει να κάνετε αυτή την εβδομάδα;

Ο κ. Δραγασάκης μίλησε για απόσυρση, χρησιμοποίησε δε και αυτή τη λέξη. Απόσυρση του δημόσιου χρέους. Ένας καινοφανής όρος, δεν ξέρω εάν είναι οικονομικός όρος, τι σημαίνει απόσυρση του δημόσιου χρέους; Και μας ρώτησε: Τι θα κάνετε εσείς; Βρίσκετε το χρέος βιώσιμο και πώς θα διαπραγματευτείτε; Εμείς, κοιτάξτε, διαπραγματευόμαστε από την πρώτη στιγμή.

Προηγήθηκε ένα πρωτοφανές για τα παγκόσμια χρονικά κούρεμα του ιδιωτικού χρέους της χώρας. Αυτήν τη στιγμή η χώρα έχει το πιο «ασφαλές» δημόσιο χρέος, γιατί το έχει απέναντι σε κρατικές οντότητες και μπορούμε πράγματι να είμαστε σίγουροι ότι με κάποιες παραμετρικές αλλαγές μπορεί το χρέος να πιστοποιηθεί ότι είναι βιώσιμο. Μόνο ένα νούμερο να πάρτε υπόψη σας. Ότι χρειαζόμαστε φέτος 65% λιγότερους πόρους για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους απ' ό,τι στο παρελθόν. Ξέρετε τι σημαίνει ο κρατικός προϋπολογισμός να έχει 65% λιγότερο ανάγκη από πόρους για να εξυπηρετήσει το δημόσιο χρέος; Αυτά όλα τα αγνοείτε; Ή πατάτε επάνω σε αυτά επειδή τα φτιάξαμε εμείς, τα καθυβρίζετε, τα απορρίπτετε, αλλά τα δεχόμαστε

για να χτίσετε τη δική σας εκδοχή; Δεν μπορεί να τα έχετε όλα δικά σας. Πρέπει να μας πείτε, λοιπόν, πιο είναι το δικό σας story.

Και κάτι άλλο δεν κάνατε. Τα είπατε όλα αυτά, μιλήσατε και για σοσιαλισμό και για ένα σωρό πράγματα, αλλά δεν είπατε για το καινούργιο μοντέλο ανάπτυξης, το οποίο ονειρεύεστε. Εάν δεν περιγράψουμε, εάν δεν παρουσιάσουμε το καινούργιο μοντέλο ανάπτυξης της χώρας, όλες οι άλλες εξαγγελίες θα πάνε περίπατο για τον πολύ απλό λόγο: Έστω και αν αυξήσετε την εσωτερική ζήτηση με την αύξηση του κατώτερου μισθού -να το δεχθώ- αυξάνετε την κατανάλωση σε ποιο παραγωγικό μοντέλο; Αυτό που εισάγει; Και ποιο θα είναι το κέρδος της ελληνικής οικονομίας; Πάλι ελλείμματα, πάλι δανεικά τα οποία δεν θα μπορεί να μας τα δανείσει κανένας, άρα αδιέξοδο. Άρα, λοιπόν, δεν είναι χωρίς κίνδυνο αυτό το οποίο εξαγγέλλετε.

Αν ο ελληνικός λαός είχε την ψυχραιμία, γιατί πραγματικά ούτε τις γνώσεις έχουν οι απλοί άνθρωποι ούτε την ψυχραιμία έχουν μπροστά σε αυτόν τον ορυμαγδό της κρίσης να σκεφθούν κάποια πράγματα, θα καταλάβαιναν ότι, εκτός από την πολυφωνία που έχετε, οι οικονομικές σας προτάσεις δεν είναι ρεαλιστικές.

Η Κυβέρνηση -και ειδικότερα σε ό,τι αφορά το ΠΑΣΟΚ το οποίο εκπροσωπώ- θα πρέπει με πολύ μεγάλη συνέπεια και χωρίς τα στραβοπατήματα τα οποία κατά καιρούς κάνει και τα οποία οφειλουμε και να παραδεχθούμε και να διορθώσουμε, να οδηγήσει τη χώρα στην έξοδο από την κρίση. Να βγούμε στο ξέφωτο.

Και αυτό έχει συγκεκριμένα στάδια και συγκεκριμένα βήματα: Ολοκληρώνεται η αξιολόγηση-έκθεση. Ολοκληρώνεται το stress test των τραπεζών. Αρχίζει να επαναλειτουργεί το τραπεζικό σύστημα, διασφαλισμένο. Στη συνέχεια, οι εταίροι μας είναι συμβατικά υποχρεωμένοι να διασφαλίσουν, να πιστοποιήσουν τη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους.

Από εκεί και πέρα, θα πρέπει να παρουσιάσουμε ενώπιον του ελληνικού λαού την πρότασή μας για τη μετά κρίση εποχή, μια συμφωνία, ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο με συγκεκριμένο εθνικό πρόγραμμα ανασυγκρότησης της χώρας, το οποίο θα είναι δικό μας. Θα είναι -όπως λέγεται- δικής μας ιδιοκτησίας.

Αυτά όλα δεν γίνονται ούτε «άρπα κόλλα» ούτε με εξόδους του Μεσολογγίου ούτε με χορούς του Ζαλόγγου ούτε με όλα αυτά τα οποία λέγατε μέχρι πρότινος και τα οποία τώρα κάπως έχετε συμμαζέψει. Πράγματι, είναι ανάγκη να είμαστε σε ένα σοβαρό διάλογο με τους δανειστές και τους εταίρους. Εκεί είναι ο χώρος μας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο χώρος μας και δεν είναι ούτε η Βενεζουέλα ούτε τα πειράματα της Λατινικής Αμερικής. Όμως, σε αυτούς τους χώρους συμμετέχεις ως ισότιμος, όταν είσαι ισότιμος και όχι όταν προσπαθείς να γίνεις αρεστός.

Μας κατηγορείτε, γιατί -λέει- συνομιλούμε με την κ. Μέρκελ και είμαστε μερκελιστές. Θα μας πείτε τι είπατε με τον κ. Άσμου-σεν στο εστιατόριο που συνέφαγαν τα δύο στελέχη σας; Δηλαδή, εσείς έχετε το δικαίωμα εν κρυπτώ, αναρμοδίως να συζητάτε με τριτοκλασάτα στελέχη της γερμανικής πολιτικής σκηνής και η επίσημη Κυβέρνηση δεν μπορεί να συνομιλεί με τους θεσμικούς εκπροσώπους των δανειστών.

Εσείς κάνετε προσπάθεια για να μπείτε στα μεγάλα σαλόνια, να πάτε στη λίμνη Κόμο, να πάτε στο Βατικανό. Γιατί όλα αυτά; Γιατί θα προσδώσουν κύρος στον ελληνικό λαό, στην πατρίδα μας; Όχι. Γιατί θα φτιάξουν την εικόνα σας, σε μια Ευρώπη που καταλαβαίνετε ότι δεν αρέσκεται σε φαινόμενα Μπέπε Γκρίλο και σε τέτοιου είδους λεονταρισμούς, σε μια Ευρώπη η οποία είναι σκληρή, είναι νεοφιλελεύθερη, είναι συντηρητική, αλλά τουλάχιστον σε ένα βαθμό θέλει και σοβαρούς συνομιλητές.

Άρα, αγαπητοί φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, όταν όλα αυτά τα λύσετε, όταν κατορθώσετε επιτέλους να αρθρώσετε ένα συγκροτημένο, συνεκτικό, ρεαλιστικό και εφαρμόσιμο πολιτικό λόγο και κυρίως πολιτική πρόταση, τότε πράγματι θα μπορέσετε να πείτε ότι έχετε πείσει τον ελληνικό λαό. Μέχρι τότε να ξέρετε ότι ο χρόνος είναι μακρύς και ειδικότερα σε τέτοιες περιόδους κρίσης οι απόψεις του κόσμου αλλάζουν πολύ σύντομα.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε αποφασισμένοι ως ΠΑΣΟΚ να πάμε μέχρι τέλους αυτό το ταξίδι, με ένα και μόνο στόχο: η χώρα να βγει όρθια, να βγει στέρεη και να έχει ένα μέλλον ελπιδοφόρο. Θα υποστούμε τις πολιτικές συνέπειες και θα λύσουμε τις ιδεο-

λογικές μας διαφορές, όταν έρθει η ώρα. Κανέναν δεν έχουμε παντρευτεί και με τη Νέα Δημοκρατία συνεργαζόμαστε για έναν εθνικό στόχο. Όμως, σήμερα είναι η περίοδος που πάνω και πρώτα από όλα απαιτείται εθνική συναίνεση. Δεν φτάνουν ούτε τα 25% ούτε τα 30% ούτε τα 35%.

Σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, ο τόπος έχει ανάγκη από εθνική συναίνεση. Εμείς, από την πρώτη στιγμή καλέσαμε σε ένα τέτοιο διάλογο. Οι μάχες χαρακωμάτων, οι αντιπαραθέσεις, οι διχαστικές διακηρύξεις, οι πολιτικές δεν οδηγούν πουθενά. Εμείς, πιστοί σε αυτό το στόχο θα βγάλουμε, πιστεύουμε, τη χώρα από την κρίση και όταν έρθει η ώρα, ο ελληνικός λαός θα αποφανθεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαρakis): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δημαράς για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε διαπιστώσει όλοι, πρώτον, ότι η σημερινή συνεδρίαση δεν είναι απολογισμός της Κυβέρνησης ούτε συζήτηση για τον προϋπολογισμό. Είναι συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης, που το Ελληνικό Κοινοβούλιο θα παράσχει στη συγκυβέρνηση. Δεύτερον, και πάρα πολύ σημαντικό, επίσης, είναι το εξής, ότι, αν μη τι άλλο, δεν χρειάζεται από κανέναν να απολογηθεί για τις πολιτικές του επιλογές.

Εμείς, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε αυτή την τριήμερη συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή επισημαίνουμε ότι είναι περισσότερο από κάθε άλλη φορά καταλυτική η συζήτηση αυτή για τον τρόπο λειτουργίας και αξιοπιστίας του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Πριν απαριθμήσω τους λόγους για τους οποίους πρέπει να αποκατασταθεί και εμπεδωθεί η σχέση εμπιστοσύνης του Ελληνικού Κοινοβουλίου με τους Έλληνες πολίτες, θα πω δύο λόγια μόνο για το δραματικό περιστατικό που συνέβη στο Βόλο, με αποτέλεσμα ο ελληνικός λαός και οι Ένοπλες Δυνάμεις να θρηνούν τρία νέα παιδιά. Να ευχόμαστε, βεβαίως, όλοι τα καλύτερα για τον αξιωματικό που δίνει μάχη για τη ζωή. Θερμά συλλυπητήρια και συμπράσταση στις οικογένειες των θυμάτων.

Και εδώ πρέπει να πω ότι προς τιμήν του Ελληνικού Κοινοβουλίου συνέβη κάτι το πρωτόγνωρο στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, η οποία συνεδρίασε χθες. Μετά από πρότασή μου -επιτρέψτε μου το πρώτο πρόσωπο- να τηρηθεί ενός λεπτού σιγή για τα θύματα, σύσσωμοι και οι εκπρόσωποι των Ενόπλων Δυνάμεων και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας αλλά και οι Βουλευτές που παρίσταντο τήρησαν ενός λεπτού σιγή για τα θύματα, για τα παιδιά του ελληνικού λαού που χάθηκαν άδικα.

Επί της ουσίας τώρα, κατά τη γνώμη μας, το μήνυμα είναι ένα και μόνο. Συναγερμός ενός πανεθνικού πατριωτικού και ενωτικού μετώπου, ώστε να αντιμετωπιστούν τα κρίσιμα κοινωνικά και οικονομικά θέματα που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας.

Και στο σημείο αυτό, πρέπει να πω με ιδιαίτερη περηφάνια ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και το Άρμα Πολιτών -που εκπροσωπείται στη Βουλή των Ελλήνων με δύο Βουλευτές, αλλά τα μέσα ενημέρωσης ούτε έχουν αναφέρει τους δύο Βουλευτές ούτε το Άρμα Πολιτών, για να δείτε δημοκρατία έχουμε και στα μέσα ενημέρωσης- κατάφεραν πριν από τρία χρόνια να συνάψουν μία συμφωνία. Έχω εδώ το μνημόνιο αυτής της συνάντησης και της συμφωνίας με ημερομηνία 17-4-2012. Όποιοι διαφωνεί με αυτά, ας έρθει να το πει, αν τα ξέρετε.

Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι μόνο με ένα πανεθνικό, πατριωτικό και ενωτικό μέτωπο μπορούν να αντιμετωπιστούν τα κρίσιμα κοινωνικά και οικονομικά, αλλά και εθνικά, κυρίως, θέματα της πατρίδας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Η συγκυβέρνηση αποφάσισε για μικροκομματικούς κατά τη γνώμη μας λόγους και για εσωτερικούς λόγους -των αντιπάλων οι οποίοι υπάρχουν εντός των κομμάτων- να καλέσει όλους εμάς σήμερα, για να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

Τι σημαίνει, όμως, αυτό; Τι σημαίνει «ψήφος εμπιστοσύνης»; Κατά τη γραμματική ερμηνεία, «εμπιστεύομαι» είναι η λέξη που

προέρχεται από την πρόθεση «εν» και το ρήμα «πιστεύω», που σημαίνει πίστη στις αρετές και ικανότητες κάποιου ή κάποιων. Τι συμβαίνει σήμερα; Όσοι μας καλούν να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης διακρίνονται άραγε για τις πολιτικές αρετές ή τις ικανότητες τους;

Ελάχιστο κριτήριο είναι να διακρίνουμε όλοι εμείς αν οι αιτούντες την ψήφο μας λένε αλήθεια ή ψέματα. Λοιπόν, χωρίς περιστροφές, εκτιμούμε ότι παραπλανούν, κοροϊδεύουν και εξαπατούν τον ελληνικό λαό. Αλλού στοχεύουν -και θα δείτε πώς και γιατί - με τις δικές τους ερμηνείες και τις δικές τους δημόσιες δηλώσεις.

Ψέμα πρώτο: Προεκλογικές υποσχέσεις ότι δεν πρόκειται να υπάρξει περικοπή μισθών και συντάξεων με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τον ελληνικό λαό, που έχει επιβαρυνθεί με απάνθρωπα και άδικα και καθ' ομολογίαν τους εξοντωτικά φορολογικά μέτρα. Έχει γίνει ή όχι, παρ' ό,τι άλλα έλεγαν πριν;

Ψέμα δεύτερο: Θυμίζω τη δήλωση του σημερινού Πρωθυπουργού το 2010 στη ΔΕΘ. Τότε, ήταν αντιμνημονιακός, Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος κατακεραυνώνει την εφαρμογή του μνημονίου, λέγοντας ειρωνικά τα εξής: «Παρά τις σκληρές θυσίες του λαού, το μνημόνιο -τάχα- οδηγεί σε έξοδο από την κρίση, ενώ μειώνει το έλλειμμα από τη μία πλευρά και το μεγαλώνει από την άλλη, μέσα από την ύφεση που προκαλεί». Αυτές είναι δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού, καταγραμμένες σε βίντεο και μαγνητοφωνημένες.

Ψέμα τρίτο: Ρητά και κατηγορηματικά ο κύριος Πρωθυπουργός είπε: «Αποκλείω κάθε συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ». Γιατί; Γιατί όπως ο ίδιος είπε τότε: «συγκυβέρνηση θέλουν τριών ειδών συμφέροντα».

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, τι είπε ο Πρωθυπουργός της χώρας τότε. Κι αυτό είναι βιντεοσκοπημένο, παρακαλώ, για να μην υπάρχουν ενστάσεις, αντιρρήσεις ή αμφιβολίες για το αληθές των όσων αναφέρω.

Πρώτον: «Συγκυβέρνηση θέλουν και συγκυβέρνηση θέλει, εν προκειμένω, το ίδιο το ΠΑΣΟΚ, για να πέσουν στα μαλακά και να μην ψάξουμε τις τεράστιες ευθύνες τους που μας έφεραν στο μνημόνιο. Αυτοί που νομίζουν ότι θα γλιτώσουν, αλλά δεν θα γλιτώσουν», έλεγε ο κύριος Πρωθυπουργός, «απλά, συγκυβερνούν».

Δεύτερον: «Τη συγκυβέρνηση τη στηρίζουν όλα εκείνα τα συμφέροντα και όλες εκείνες οι συντεχνίες που δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα στην Ελλάδα. Και όσο το ΠΑΣΟΚ είναι στα πράγματα, ακόμη και με δεύτερο ρόλο στην Κυβέρνηση» -που σήμερα συμβαίνει- «έχουν το κεφάλι τους ήσυχο».

Έτσι γίνεται, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σύντροφοί μου, πρώην, νυν και μελλοντικοί -δεν με ενδιαφέρει καθόλου. Έτσι είχαμε φανταστεί εμείς το ΠΑΣΟΚ, που ομολογείται από τον Πρωθυπουργό της χώρας και που σήμερα Αντιπρόεδρος αυτού του ΠΑΣΟΚ που έχει απομείνει είναι ο κ. Βενιζέλος;

Τρίτον: «Τη συγκυβέρνηση τη θέλουν όλες αυτές οι δυνάμεις μέσα ή έξω από την Ελλάδα, που θέλουν μια Κυβέρνηση αδύναμη και μια Κυβέρνηση ελεγχόμενη. Δεν μπορούμε να βγούμε, φίλες και φίλοι, από την ύφεση μαζί με εκείνους που μας έφεραν στην ύφεση. Δεν μπορούμε να πούμε την αλήθεια στο λαό μαζί με εκείνους που κοροϊδέψαν το λαό».

Αυτοί οι δυο συγκυβερνούν. Αυτοί που έλεγαν αυτά, δύο και τρία χρόνια πριν. Και αυτοί ζητούν ψήφο εμπιστοσύνης. Ε, ας τη δώσουμε για να δούμε τι και ποιος ακριβώς είναι και ο ρόλος ο δικός μας.

Σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός, μαζί με τον Αρχηγό του ΠΑΣΟΚ, ζητούν να τους εμπιστευθούμε. Ο κύριος Πρωθυπουργός πριν από τρία χρόνια είπε για τη ΔΕΗ τα εξής: «Δεν μπορούμε να «σκοτώνουμε» για ένα κομμάτι ψωμί μονάδες της ΔΕΗ. Είναι ζήτημα εθνικού συμφέροντος. Η ιδιωτικοποίηση, ιδιαίτερα της ενέργειας, απαιτεί στρατηγικό σχεδιασμό. Ό,τι τώρα δίνουμε, αύριο θα το μετανιώνουμε ή θα το πληρώνουμε πολλαπλάσια». Κι όμως, συνέβη αυτό. Κι όμως, κανένας δεν απολογήθηκε γι' αυτό στη συνέχεια.

Οι δηλώσεις και των δύο Αρχηγών που συγκυβερνούν, σας διαβεβαιώνω ότι είναι πάρα πολλές. Και είναι πολλές στα αρχεία μου και στα δικά σας και στα αρχεία κάποιων άλλων. Και οι δη-

λώσεις αυτές είναι μαγνητοφωνημένες, παρακαλώ και βιντεοσκοπημένες. Δεν λέω λόγια που μου ήρθαν έτσι ξαφνικά, μόνο και μόνο για να ασκήσω αντιπολίτευση.

Σήμερα, μας ζητούν ψήφο εμπιστοσύνης. Μένω σε αυτό. Είτε τους δοθεί είτε όχι, το βέβαιο είναι ότι αυτή η συζήτηση, με όποιο αποτέλεσμα -κατά την εκτίμηση μας- θα καταλήξει σε πολιτικό «τσουνάμι» μίσους και διχασμού.

Γιατί; Γιατί με μικροκομματικές επιλογές δεν πρόκειται να δοθεί λύση στην ανάγκη του ελληνικού λαού για ενότητα και συναδέλφωση επί τη βάσει αρχών οι οποίες πρέπει να συμφωνηθούν πριν από τις εκλογές και όχι μετά τις εκλογές για να ασκήσουμε την εκτελεστική εξουσία.

Δυστυχώς, για λόγους προσωπικούς πιστεύω -λυπάμαι, αλλά θα το πω- ότι ο ένας από τους δύο συγκυβερνώντες κοιτάει έντρομος προς την πλευρά του κ. Κώστα Καραμανλή και ο άλλος επίσης φοβάται τον κ. Γιώργο Παπανδρέου, που δεν ξέρουμε και αν θα έρθει να ψηφίσει και τι θα πει. Αυτό συμβαίνει γιατί και οι δυο γνωρίζουν ότι οι εκλογές είναι αναπόφευκτες και πρέπει έτσι κι αλλιώς να γίνουν και θα γίνουν. Απλά θέλουν στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση να είναι εκείνοι οι οποίοι θα ηγηθούν των κομμάτων τους.

Κι εδώ, λοιπόν, είναι το τραγικό που η προσωπική επιδίωξη ξεπερνά την ανάγκη να υπάρξει εθνική δημοκρατική λύση, προς όφελος του ελληνικού λαού. Ισχυρίζονται ότι με την ψήφο εμπιστοσύνης θα τεθεί τέρμα στην προεδρολογία και ότι θα υπάρξει ήρεμη πολιτική ζωή έως τότε, που το Σύνταγμα έτσι κι αλλιώς ορίζει τι πρέπει να γίνει για την εκλογή του νέου Προέδρου της Δημοκρατίας. Πείτε μου πόσο υποκριτικό είναι αυτό. Πείτε μου ακόμα και αν πάρει αυτή η Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης την Παρασκευή, θα σταματήσει η συζήτηση για την προεδρολογία και για την πιθανότητα διεξαγωγής εκλογών σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα; Δεν το πιστεύω και θα το δούμε κι ας εκτεθώ εγώ.

Για όλα αυτά, λοιπόν, και για άλλα πολλά, αλήθεια αναρωτιέμαι: Ποιος νομιμοποιείται τελικά για να τους εμπιστευθεί; Υποστηρίζουν ψευδώς ότι η ψήφος εμπιστοσύνης, εφόσον την πάρουν, θα σημαίνει επιβεβαίωση της δεδηλωμένης, μιας δεδηλωμένης, όμως, η οποία προ πολλού έχει απωλεσθεί, δεν υπάρχει καν και είναι απίστευτο το γεγονός ότι η μειοψηφία του ελληνικού λαού, όποιοι εκ του ελληνικού λαού προτιμούν ακόμα να στηρίζουν αυτές τις δύο δυνάμεις της παρακμής, να διαθέτει σήμερα την πλειοψηφία στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, μια πλειοψηφία που κυβερνά με μνημόνια, με μεσοπρόθεσμα, με δεκάδες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Νομιμοποιούνται, άραγε, να το κάνουν αυτό; Έχουν ηθικό, νομικό, συνταγματικό και πολιτικό δικαίωμα ταυτοχρόνως;

Είναι φανερό ότι και οι δύο αδιαφορούν για το τι επιθυμεί η πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Σε όσους νομίζουν ότι εξυπηρετώντας μικροκομματικές επιδιώξεις μπορούν να περιφρονούν το Σύνταγμα, τους νόμους, γραπτούς και άγραφους, εμείς τους γυρίζουμε την πλάτη. Με την άρνησή μας να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης περιφρονούμε όλους όσους επιδιώκουν ακόμη μια φορά να αποπροσανατολίσουν και να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό.

Εν κατακλείδι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί αυτό που θα πω να το εκλάβετε ως υπερβολικό, πάντως δεν θέλω να προσβάλω πρόσωπα, αλλά αναφέρομαι απλά στην ιστορία, έτσι τουλάχιστον όπως την έχω ζήσει από τα φοιτητικά μου χρόνια, τότε που με τη φωτογραφική μου μηχανή κατέγραφα όλα τα συνθήματα σε πανεπιστήμια, σε δρόμους, κ.λπ., και πολλοί από εσάς γνωρίζετε κióλας ένα βιβλίο που είχα βγάλει τότε, που είχα την τιμή και την τύχη στη ζωή μου να το κάνω.

Υπήρχε ένα σύνθημα στη Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, που το είχανε γράψει τότε εκείνοι οι περιέργοι τρυφεροί-μουρλοί της εποχής, που δεν μπορούσαν να είναι πλειοψηφία στις κοιματικές φοιτητικές οργανώσεις και έγραφαν: «Εις οίονός άριστος, αμύνεσθαι για την πάρτη σας». Ήταν κάτι που κυριάρχησε στη συνέχεια και ως συμπεριφορά σε πολλά πρόσωπα και σε πολλές κοινωνικές ομάδες.

Εν τέλει, για να τελειώσω, ξέρετε ένα μεγάλο θέμα σήμερα είναι ότι μία συνάντηση δημοκρατικών, πατριωτικών, αντιμνημο-

νιακών δυνάμεων θα μπορούσε να ανατρέψει την πολιτική, αυτή τη νεοφιλελεύθερη που ασκεί σήμερα η συγκυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, ό,τι σημαίνει πια σήμερα Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ.

Σε όλους, λοιπόν, όσοι αγωνιούν έχω να πω κάτι, που θα μας προβληματίσει και μας προβληματίζει έτσι κι αλλιώς. Έγραφαν πάλι σ' έναν τοίχο του πανεπιστημίου κάποιοι φοιτητές, που ζούσαν την εποχή εκείνη τις αδυναμίες ενός κινήματος να διατυπώσει ενωμένο την άποψή του, το εξής: «Το ένα κόμμα δέρνει το άλλο και τα δύο το κίνημα».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Γιάννης Μιχελάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση αποτελεί μία κορυφαία διαδικασία του κοινοβουλευτικού μας συστήματος.

Η απόφαση της Κυβέρνησης να προσφύγει σ' αυτήν την επιτακτικά αναγκαία κίνηση, συνδέεται άμεσα με τον αγώνα που δίνει στο εσωτερικό μέτωπο και το διεθνές πεδίο για την έξοδο της χώρας από την κρίση, την επιστροφή στην ανάπτυξη, την αναγέννηση των χαμένων ελπίδων. Αποτελεί κίνηση υπευθυνότητας και σταθερότητας, ισχυρή διαπραγματευτική θέση της Κυβέρνησης σε μια κρίσιμη και αποφασιστική στιγμή για τη χώρα, την ώρα της τελευταίας αξιολόγησης, αλλά και λίγο πριν αρχίσει η κρίσιμη διαπραγμάτευση για το χρέος, τη στιγμή που η Κυβέρνηση μετά από δύσκολες αποφάσεις και μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού ανταποκρίθηκε στις δεσμεύσεις της και απαιτεί από τους εταίρους της να ανταποκριθούν και εκείνοι στις δικές τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ**)

Είναι, ταυτόχρονα, μια έμπρακτη απάντηση στα σχέδια του ΣΥΡΙΖΑ που οδηγούν σε πολιτική ανωμαλία. Είναι απάντηση σε αυτούς που δεν διστάζουν να βάλουν σε κίνδυνο τη χώρα την πιο κρίσιμη στιγμή. Πρόκειται για σχέδια που δεν στρέφονται απλά και μόνο εναντίον της Κυβέρνησης, αλλά πλήττουν την ίδια τη χώρα, πλήττουν την οικονομία και πλήττουν τα συμφέροντα των πολιτών, γιατί η βιωσιμότητα του χρέους είναι το τελευταίο από τα τρία βήματα για την οριστική έξοδο από την κρίση.

Το πρώτο βήμα ήταν το πρωτογενές πλεόνασμα. Τα καταφέραμε νωρίτερα απ' ό,τι προέβλεπε το πρόγραμμα, διαψεύδοντας τις Κασσάνδρες, εκτός και κυρίως εντός της χώρας, που το θεωρούσαν ανέφικτο.

Το δεύτερο βήμα ήταν η έξοδος στις αγορές. Το πετύχαμε και αυτό, όχι μόνο νωρίτερα αλλά και με καλύτερους όρους απ' ό,τι περίμεναν όλοι.

Το τρίτο βήμα είναι η διασφάλιση της διαχειρισιμότητας του χρέους, γιατί μόνο έτσι θα καταστεί η Ελλάδα ελκυστικός επενδυτικός προορισμός, μόνο έτσι θα ενισχυθεί ακόμη περισσότερο η εμπιστοσύνη στην οικονομία μας, μόνο έτσι θα έλθουν άφοβα νέα κεφάλαια στη χώρα, θα επιταχυνθεί η ανάπτυξη και θα ανοίξουν νέες θέσεις εργασίας.

Έγιναν, βέβαια, σε ό,τι αφορά το χρέος σημαντικά βήματα. Πέρα από το κούρεμα και την επαναγορά χρέους, υπογραμμίζω την επίτευξη εξαιρετικά χαμηλών επιτοκίων. Η Ελλάδα έχει δανειστεί με επιτόκια 0,80% και 1,7%. Οι πληρωμές σε τόκους είναι οι χαμηλότερες πάνω από δέκα χρόνια. Σήμερα, πληρώνουμε σε τόκους κάτω από το μισό, σε σχέση με εκείνα που πληρώναμε πριν από την κρίση. Πληρώνουμε σε τόκους κάτω από το 1/3 σε σχέση με εκείνα που πληρώναμε στα πρώτα δύο χρόνια της κρίσης. Και, βέβαια, διεκδικούμε μία νέα συμφωνία, που θα καθιστά απόλυτα διαχειρίσιμο το δημόσιο χρέος στα επόμενα χρόνια.

Ποια είναι, όμως, η θέση του ΣΥΡΙΖΑ για το ελληνικό χρέος; Πρέπει να ξέρουμε και τι λένε αυτοί που διεκδικούν την ψήφο του ελληνικού λαού.

Ο κ. Γιάννης Δραγασάκης, υπεύθυνος προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ, υποστηρίζει πως αντί για κούρεμα μπορεί να γίνει πάγωμα.

Ο κ. Γιώργος Σταθάκης, που είναι τομεάρχης ανάπτυξης, δηλώνει πως δεν είναι θέση του ΣΥΡΙΖΑ η μονομερής διαγραφή χρέους. Προσθέτει, μάλιστα, πως μια μεγάλη επιμήκυνση μπορεί να ισοδυναμεί με το κούρεμα.

Ο Ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Κώστας Χρυσόγονος επαναλαμβάνει τα ίδια, αλλά την ίδια στιγμή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λαφαζάνης επιμένει στο μεγάλο κούρεμα. Ο κ. Αλέξης Μητρόπουλος, Τομεάρχης Διοικητικής Μεταρρύθμισης, ζητά ουσιαστικά να τιμωρηθούν με ένα νέο κούρεμα οι χώρες που δάνεισαν την Ελλάδα, γιατί –όπως λέει– είναι υπεύθυνες για το μνημόνιο. Την ίδια ώρα, το αδελφό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ στη Γερμανία το “Die Linke” έχει πάρει ξεκάθαρη θέση εναντίον του κουρέματος του ελληνικού χρέους.

Και, δυστυχώς, η ασυνεννοησία δεν σταματά εδώ. Ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ υποσχόταν στην ΔΕΘ ότι το «πρώτο βράδυ της νίκης θα ακυρώσουμε το μνημόνιο» και ο κ. Σκουρλέτης, εκπρόσωπος τύπου, δηλώνει ότι «δεν θα γίνει σε μια μέρα η καταγγελία του μνημονίου, γιατί προϋποθέτει συμμαχίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο».

Τι σχεδιάζει τελικά ο ΣΥΡΙΖΑ; Τι θα έκανε εάν ποτέ γινόταν Κυβέρνηση; Σε ποιο αδιέξοδο θα οδηγούσε τη χώρα; Κάποιοι άλλοι λένε ότι θα προχωρούσαν σε στάση πληρωμών και κάποιοι άλλοι υπόσχονται δημοψηφίσματα.

Και ρωτάμε: Δεν ανησυχούν ακούγοντας αυτά που οι ίδιοι λένε; Δεν ανησυχούν ουσιαστικά γι' αυτό το αλαλούμ; Η αλήθεια είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ χωρίστηκε πάλι σε συνιστώσες. Άλλα λέει ο ένας και άλλα ο άλλος. Άλλα λένε μέσα και άλλα έξω από τη χώρα. Άλλα το πρωί και άλλα το βράδυ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέναντι στην πολυγλωσσία του ΣΥΡΙΖΑ εμείς κάνουμε πράξη ένα εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την έξοδο από την κρίση. Απεμπλοκάρω από το μνημόνιο, αποχώρηση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και λύση στο πρόβλημα του χρέους, όχι με λόγια, αλλά με πράξεις.

Η χώρα πέτυχε όλους τους στόχους που τέθηκαν στο Ευροgroup του Νοεμβρίου του 2012 και είναι έτοιμη για το επόμενο βήμα. Το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης κατά το πρώτο οκτάμηνο του 2014 διαμορφώθηκε στα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή ποσοστό 1,3% του ΑΕΠ. Όλα τα οικονομικά αποτελέσματα επιβεβαιώνουν ότι βρισκόμαστε πολύ κοντά, όχι απλώς στην επίτευξη, αλλά και στην υπερκάλυψη του στόχου, που ήταν 1,5% του ΑΕΠ.

Κάνουμε πράξη την αποκατάσταση της δημοσιονομικής ισορροπίας και το νοικοκύρεμα του κράτους. Και θα αναφέρω μόνο μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα που το επιβεβαιώνουν: Η δαπάνη της δημόσιας υγείας ήταν ανεξέλεγκτη -αυτό το γνωρίζαμε όλοι. Σήμερα, τα δημόσια νοσοκομεία έχουν συνεχή παρακολούθηση του κόστους λειτουργίας τους με σύγχρονες μεθόδους και η σπατάλη έχει περικοπεί δραστικά.

Σήμερα η δαπάνη αυτή έχει υποχωρήσει κάτω από το μισό. Η Ελλάδα αγοράζει τα φάρμακα στις φθηνότερες τιμές στην Ευρώπη, ενώ αυξήθηκε η πρόσβαση του κόσμου σε νέα σκευάσματα. Επίσης, υπάρχει στην Ελλάδα για πρώτη φορά κάλυψη των ανασφάλιστων, ενώ υπάρχει και πρωτοποριακό σύστημα ηλεκτρονικής συνταγογράφησης.

Μέχρι πρόσφατα χρειάζονταν δύο ή τρία χρόνια για να βγουν οι συντάξεις. Τώρα ο συνταξιούχος παίρνει το 80% της σύνταξης μέσα σε λίγους μήνες στον ιδιωτικό τομέα και το 50% ήταν στο δημόσιο. Ειδικά για το δημόσιο, σε εννέα μήνες βγαίνει η σύνταξη και ο συνταξιούχος παίρνει αναδρομικά τα οφειλόμενα των προηγούμενων μηνών.

Με την ηλεκτρονική καταγραφή του ασφαλιστικού ιστορικού όλων των Ελλήνων εργαζομένων, σύμφωνα με το σύστημα «Ατλας» του Υπουργείου Εργασίας, πολύ σύντομα ο τρόπος απονομής της σύνταξης θα αλλάξει ριζικά και θα γίνεται απλά με το πάτημα ενός κουμπιού.

Στόχος μας είναι μια πιο ευέλικτη και λειτουργική οργανωτική δομή της κοινωνικής ασφάλισης, που θα ενισχύει ακόμα περισσότερο τη βιωσιμότητα του συστήματος, χωρίς καμμία επίπτωση στις παροχές και τα όρια ηλικίας.

Μέχρι πρόσφατα, δεκάδες χιλιάδες συντάξεις-μαϊμού και επιδόματα σε φυετοανάπηρους επιβάρυναν τα ασφαλιστικά ταμεία και τον φορολογούμενο. Τώρα, όλα αυτά βρέθηκαν και κόπηκαν,

με αποτέλεσμα να έχουν επιστρέψει στο δημόσιο πολλά εκατομμύρια ευρώ, για να διασωθούν ακόμα περισσότερα.

Σύντομα θα ανακοινωθεί και ο ειδικός χάρτης για τη μείωση της φορολογίας. Ξεκινήσαμε με τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, τη μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης και τη μείωση του φόρου κοινωνικής αλληλεγγύης.

Στόχος τώρα είναι η σταδιακή μείωση στο φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων με μέγιστο το 32%, από 42% που είναι σήμερα, η μείωση του φόρου επιχειρηματικών κερδών στο 15% από το 25% που είναι σήμερα, η μείωση του ΦΠΑ σε άλλους κλάδους και βέβαια η μείωση του ΕΝΦΙΑ, στην εφαρμογή του οποίου έγιναν μεγάλα λάθη.

Ενώ εμείς δρομολογούμε φοροελαφρύνσεις, ο ΣΥΡΙΖΑ σχεδιάζει και κάποιους νέους φόρους. Στο πρόγραμμά του για τον πολιτισμό, για παράδειγμα, ανήγγειλε δύο νέους φόρους: 8% μέσω των εταιρειών κινητής τηλεφωνίας και 4% σε όλους παρακολουθούνται εκτός της τηλεοπτικής τους συσκευής.

Μέσα στο επόμενο τετράμηνο θα ανακοινωθούν οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις για τις αποκρατικοποιήσεις, την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, αλλά και το χτύπημα της γραφειοκρατίας. Έχει ανοίξει ο δρόμος για μεγάλες επενδύσεις σε κρίσιμους τομείς ύψιστης προτεραιότητας και ιδιαίτερα για την αξιοποίηση των στρατηγικής σημασίας υποδομών, όπως είναι τα λιμάνια, τα αεροδρόμια και οι μαρίνες.

Όλα αυτά εντάσσονται ήδη στο ελληνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων που δεν θα μας επιβάλλεται απέξω. Είναι το δικό μας πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων και αφορά πράγματα που σε όλο τον κόσμο έχουν ήδη γίνει και έχουν ήδη αποδώσει. Είναι πραγματικά προγράμματα για την ανάπτυξη, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, την εξωστρέφεια και την ανταγωνιστικότητα.

Δίνουμε προτεραιότητα στην πρωτογενή παραγωγή, κυρίως στη γεωργία και την κτηνοτροφία και βέβαια, στον τουρισμό που καταγράφει ήδη θεαματική άνοδο, αλλά και στη μεταποίηση, την ενέργεια, τη διαχείριση των υδάτινων πόρων και σε σύγχρονους κλάδους καινοτομίας και τεχνολογικών εφαρμογών.

Για την αγροτική παραγωγή ο στόχος μας είναι –και έχει πολύ μεγάλη σημασία, κύριοι συνάδελφοι– να μειωθεί το αγροτικό κόστος, τα επιτόκια των αγροτικών δανείων, το κόστος ενέργειας με την κάρτα πετρελαίου και το ασφαλιστικό κόστος των νόμιμων ξένων μετακλητών εργατών.

Για όλα αυτά μας προϋποθέτει το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2015, που θα είναι για πρώτη φορά από τη Μεταπολίτευση ισοσκελισμένο, αφού προβλέπει δημοσιονομικό έλλειμμα 0,2%, αύξηση του ΑΕΠ 2,9%, μείωση της ανεργίας 22,5%, αύξηση της απασχόλησης κατά 2,6% και πρωτογενές πλεόνασμα 5,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τονίζω ότι δεν υπάρχει κανένα εισπρακτικό μέτρο και ότι η προβλεπόμενη αύξηση των δημοσίων εσόδων θα προέλθει από την αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,9% και από την ένταση των προσπαθειών για πάταξη της φοροδιαφυγής.

Όλα αυτά δείχνουν με τον πιο έμπρακτο τρόπο ότι η Ελλάδα επιτέλους αλλάζει σελίδα.

Τώρα πλέον, πρωταρχικό μας μέλημα είναι η σταδιακή αποκατάσταση των αδικιών και η ανακούφιση των πολιτών. Προγραμματίζονται ακόμη για άμεση εφαρμογή εκπώσεις στα πρόστιμα για τη μη καταβολή φόρων. Από την 1η Οκτωβρίου, με μια απλή αίτηση στο TAXISNET, οι επιχειρήσεις με τζίρο έως 500.000 ευρώ μπορούν να ενταχθούν στο νέο καθεστώς «δεν αποδίδω ΦΠΑ, αν δεν τον έχω εισπράξει». Δρομολογείται λύση στο θέμα των κόκκινων επιχειρηματικών δανείων, αλλά και παράταση στην προστασία από πλειστηριασμούς για την πρώτη κατοικία. Σχεδιάζεται σημαντική αύξηση των δόσεων –έως και εκατό δόσεις– για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς εφορία και ασφαλιστικά ταμεία.

Εδώ θα μου επιτρέψετε να θυμίσω ότι στη διάρκεια της θητείας μου στο Υπουργείο Εσωτερικών νομοθετήσαμε τη ρύθμιση των οφειλών ιδιωτών και επιχειρήσεων προς τους δήμους έως και εκατό δόσεις με παράλληλη διαγραφή και μείωση προστίμων και προσαυξήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντίστροφη μέτρηση άρχισε. Είμαστε στην πόρτα που βγάζει τη χώρα μας από την κρίση. Συ-

νεχίζουμε με στέρεα και σίγουρα βήματα. Είναι χρέος όλων μας να διασφαλίσουμε την πορεία αυτή. Είναι υποχρέωσή μας απέναντι σε όλους τους Έλληνες να εγγυηθούμε ότι τελειώνουν οι θυσίες και αρχίζει η αποκατάσταση των αδικιών.

Πάνω από όλα, είναι υποχρέωσή μας να μην αφήσουμε σενάρια πολιτικής ανωμαλίας να τινάζουν τα πάντα στον αέρα. Δεν είναι ζήτημα κομματικής σκοπιμότητας. Είναι υπόθεση ύψιστης εθνικής ευθύνης. Αυτό το νόημα έχει και η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Παρακαλώ να πάρει τον λόγο ο συνάδελφος κ. Ηλίας Παναγιώταρος, εισηγητής της Χρυσής Αυγής.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς να εκφράσω, για λογαριασμό του παρανόμως εκλεγμένου πολιτικού κρατούμενου Αρχηγού της Χρυσής Αυγής Νικόλαου Μιχαολιάκου και των υπόλοιπων κρατουμένων, τα ολόψυχα συλλυπητήρια προς τις οικογένειες των παλικαριών που έδωσαν τη ζωή τους για την πατρίδα.

Έρχομαι τώρα στην πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης προς τη συγκυβέρνηση της συμφοράς. Ακούσαμε τον κ. Βορίδη να αναφέρεται σε «φίμωση». Αυτό είναι ύβρις, γιατί η μόνη φίμωση που βλέπουμε –όσοι θέλουν να δουν και δεν βάζουν, σαν στρουθοκάμηλοι το κεφάλι τους μέσα στην άμμο– είναι το γεγονός ότι η Βουλή λειτουργεί με διακόσιους ενενήντα δύο Βουλευτές και παρανόμως σε οκτώ πολιτικούς κρατούμενους δεν επέτρεψαν να έρθουν σε αυτήν την τριήμερη συζήτηση για την παροχή ή όχι ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Αυτά, για να ξέρουμε τι σημαίνει όταν μιλάμε για φίμωση, στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Βορίδης, ο τσεκουροφόρος κ. Βορίδης, όπως θυμάστε παλαιότερα.

Παραμιπτόντως, ο κ. Βορίδης που πρωτοστάτησε στις διώξεις εις βάρος της Χρυσής Αυγής, που είχε μιλήσει πριν από τη δολοφονία Φύσσα για εγκληματική οργάνωση και ότι θα πάνε οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής φυλακή, θα μας λύσει αυτήν την απορία: Πώς το ήξερε;

Επίσης, θα μας πει ο κ. Βορίδης, παρ' ότι έγκριτος νομικός, πώς καταργεί το τεκμήριο της αθωότητας πριν αποφανθεί η δικαιοσύνη; Ακόμη, θα μας πει ο κ. Βορίδης αν είχε έρθει, όχι σε νεαρή ηλικία –που δικαιολογείται για κάποιες φωτογραφίες– αλλά σε μεγάλη ηλικία, το 1997, στην πρώτη επέτειο των Ιμίων στην εκδήλωση της Χρυσής Αυγής μαζί με τον Αθανασά, το διευθυντή του πολιτικού του γραφείου; Ήταν σε μία καλή ηλικία, τριάντα τριών ετών. Ο Μέγας Αλέξανδρος σε αυτήν την ηλικία είχε κατακτήσει ολόκληρο τον κόσμο. Ο Χριστός είχε σταυρωθεί και είχε αναστηθεί. Άρα, ο κ. Βορίδης πρέπει να ήξερε.

Σχετικά με αυτήν την συζήτηση και για την φίμωση της δημοκρατίας, την οποία έχετε επιβάλει με το γεγονός που προείπαμε, ότι οκτώ Βουλευτές δεν έχουν τη δυνατότητα, το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα να βρίσκονται εδώ, Βουλευτές που τους έχει ψηφίσει πάνω από μισό εκατομμύριο του ελληνικού λαού και που αυτή η ψήφος επαναβεβαιώθηκε στις ευρωεκλογές με ακόμη περισσότερες ψήφους, γεγονός που επιβεβαιώνεται περήτρανα από τις τελευταίες δημοσκοπήσεις, καταθέτω το σχετικό δημοσίευμα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είμαστε η παγιωμένη τρίτη δημοσκοπικά δύναμη με ανοδικές τάσεις. Και για να καταλάβουν όσοι ακούν και παρακολουθούν αυτήν τη συζήτηση, θα πω ότι δεν χρειάζονται εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές για να υπερψηφιστεί η πρόταση εμπιστοσύνης. Χρειάζεται η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων. Με εκατόν σαράντα έξι Βουλευτές θα κάνουν τη δουλειά τους! Γι' αυτό τους έχουν στη φυλακή και δεν τολμούν να τους βγάλουν έξω! Τόσο λίγοι, τόσο μικροί είναι!

Όμως, έχει φροντίσει γι' αυτό ο Μπάμπης –να είναι καλά ο Μπάμπης!– καθώς και λίγοι επίορκοι κοντοχωριανοί, συγχωρια-

νοί, όλοι από την ίδια περιοχή, οι οποίοι δέχονται τηλεφωνήματα –πάλι από τον Μπάμπη- παρεμβάσεις από ψηλά, όχι από την αρχή, όπως είχαν πει, αλλά στην πορεία –τάδε έφη ο Πρωθυπουργός στο MEGA CHANNEL- όπως οι διάφορες υποσχέσεις που είχε δώσει στους γαμψομύτηδες στο εξωτερικό, όπως η παραδοχή Μπαλτάκου, που δεν την αμφισβητεί κανείς και που έχει επιβεβαιωθεί περίτρανα μέχρι κεραίας από τα όσα είπε η κυρία Μπακογιάννη πριν από λίγες ημέρες ότι «υποτίμησες και έκανες ήρωες τους χρυσαυγίτες», από αυτά που είπε η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Πιπιλή ότι η Κυβέρνηση έβαλε την ηγεσία της Χρυσής Αυγής στη φυλακή. Πριν από λίγες ημέρες τα είπα αυτά, σε κάποιο φόρουμ κάπου στο εξωτερικό, δεν ξέρουμε πού.

Τα καταθέτουμε και αυτά στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, και ο κ. Μιχαλάκης είχε παραδεχτεί και αυτός ότι «τους βάλαμε τελικά στη φυλακή» και πολλοί άλλοι. Τα στοιχεία υπάρχουν. Όλα θα βγουν στη φόρα. Τίποτα δεν θα μείνει κρυφό.

Προς τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, που μίλησε για πολιτικές διώξεις, να πω ότι αυτές είναι πολιτικές διώξεις, όχι οτιδήποτε άλλο, ότι υφίστασθε πολιτικές διώξεις. Για να ξέρουμε τι λέμε και να μην υπερδευόμαστε.

Βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε και τις τεράστιες ευθύνες της Αριστεράς. Αυτή τη στιγμή, σε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, η Κυβέρνηση θα μπορέσει με εκατόν σαράντα έξι Βουλευτές να κάνει τη δουλειά της. Όχι ότι αλλάζει τίποτα, το μέλλον της είναι προδιαγεγραμμένο. Λίαν συντόμως θα μας αφήσει και θα είναι παρελθόν.

Επιπροσθέτως, η Κυβέρνηση αυτογελοιοποιήθηκε και μόνο από το γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός που ζήτησε αυτή τη συζήτηση είναι απών και στη θέση του βρίσκεται ο κ. Μάκης Βορίδης. Όμως, ό,τι και αν σκαρφιστείτε, ό,τι και αν προφασιστείτε, ό,τι και αν σκεφτείτε, σε οποιοδήποτε επίπεδο είναι αυτό, δεν πρόκειται να γλιτώσετε από το επερχόμενο μοιραίο που θα σας επιφυλάξει ο ελληνικός λαός.

Και αυτό το λέω γιατί έχουμε 27% ανεργία, που στην πραγματικότητα είναι πολύ περισσότερη. Εκατοντάδες χιλιάδες άλλοι δουλεύουν ή τσάμπα ή για το χαρτζιλίκι. Το σύνολο των νέων επισημών της πατρίδας μας καταφεύγουν στο εξωτερικό και οι αυτοκτονούντες αυξάνονται μέρα με τη μέρα, δυστυχώς. Ένα εκατομμύριο Ελλήνων δεν έχει πληρώσει τη δόση του ΕΝΦΙΑ, που μας είπατε πόσο δίκαιος και καλός και σωστός φόρος είναι.

Υπάρχει απώλεια άνω των 170.000.000.000 για τα ελληνικά νοκομικά την τελευταία επταετία και πλέον των 600.000.000.000 μέσα σε πέντε χρόνια για την ελληνική οικονομία από μισθούς, συντάξεις, ομόλογα, καταθέσεις, επιχειρήσεις και παντού. Δύο μισι εκατομμύρια Ελλήνων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και άλλα τέσσερα εκατομμύρια βλέπουν δυστυχώς ότι αυτά τα δύο μισι εκατομμύρια θα αυξηθούν κατά πολύ, γιατί προς τα εκεί οδεύουν. Έχουμε έξτρα φόρους, 1.735.000.000 που προβλέπεται στο προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2015 –ωραία ανάπτυξη!- και την εγγυημένη σύνταξη των 360 ευρώ που υποσχέθηκατε. Ο κ. Βρούσης πού είναι; Περί αυτού πρόκειται. Όλα όσα ακούγονται πριν από κάποια χρόνια, γίνονται τελικά πραγματικότητα.

Η Bundesbank προτείνει κούρεμα, όχι μόνο καταθέσεων, αλλά και περιουσιακών στοιχείων, εφόσον το χρέος δεν καταστεί βιώσιμο. Έχουμε να δούμε πολλά ακόμα, εάν και εφόσον παραμείνετε στην εξουσία. Μάλιστα σε αυτή την πρόταση της Bundesbank –διαβάζω τη μετάφραση επακριβώς- λέει το εξής: «Κάτω από ιδανικές συνθήκες, εντός της πληγείσας χώρας, θα μπορούσε να γίνει μέσω του καθαρού περιουσιακού φόρου μία εφάπαξ ανακατανομή των περιουσιακών στοιχείων μεταξύ του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα».

Με πάνω από πεντακόσιους νόμους και χιλιάδες προαπαιτούμενα, μόνο οι μωροί και οι βολεμένοι θα πίστευαν στο success story σας, καθώς και στην ανάπτυξη που λέτε ότι έρχεται, αν και η μόνη ανάπτυξη που γνωρίζετε πολλοί από εσάς ήταν οι διάφορες δημοτικές εταιρείες ανάπτυξης στους δήμους, που καταχρέ-

ωσαν το ελληνικό δημόσιο και φέσωσαν τους πολίτες αυτής της χώρας. Να μην ξεχάσουμε, βέβαια, και αυτούς που σας πίστεψαν στα «Ζάπεια», αυτούς που πίστεψαν τα «δεκαοκτώ σημεία» σας. Δεν χρειάζεται να τα αναφέρουμε πάλι, τα έχουμε πει τόσες πολλές φορές. Καταντάει κουραστικό.

Και ενώ διαλύσατε και συνεχίζετε να καταστρέφετε την εναπομείνασα ελληνική οικονομία, συγχρόνως αφήνετε την εθνοτική και θρησκευτική συνοχή της πατρίδας μας έρμαιο στις ορέξεις, όχι μόνο των –εντός εισαγωγικών- «φίλων» γειτόνων μας, αλλά και των απανταχού ισλαμιστών. Τι να πρωτοθυμηθούμε; Το γεγονός πως όταν ξεκίνησε ο πόλεμος στη Συρία, που αποδεδειγμένα από την πρώτη στιγμή δεν ήταν εμφύλιος και το νόμιμο καθεστώς Άσαντ δέχθηκε μία επίθεση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ, την Αμερική, το Ισραήλ, από παντού –με τους χιλιάδες ισλαμιστές από όλη τη γη να έχουν εισβάλει- και κάναμε ερώτηση στη Βουλή και μας απάντησε ο κ. Αβραμόπουλος τότε ότι το καθεστώς Άσαντ δεν δικαιούται να είναι νόμιμο;

Και είναι νόμιμοι αυτοί που κόβουν τα κεφάλια όσων είναι αντίθετοι με αυτούς και παίζουν ποδόσφαιρο, αυτοί που στηρίζετε και στην Λιβύη και στην Αίγυπτο και αλλού, αυτοί που στηρίζετε παλιότερα στο Ιράκ ή οπουδήποτε αλλού; Είστε συνυπεύθυνοι για την καταστροφή του χριστιανικού πληθυσμού και την εξόντωση του σε ολόκληρο τον αραβικό κόσμο!

Είδαμε και τα επίσημα στοιχεία της EUROSTAT, που λένε ότι οι Ισλαμιστές, οι τζιχαντιστές εισέβαλλαν και στην πατρίδα μας. «Ισλαμική κατοχή στην Αθήνα»- από επίσημα στοιχεία από την ΕΛΣΤΑΤ- «ένας στους έξι κατοίκους της πρωτεύουσας είναι λαθρομετανάστης». Τα επίσημα στοιχεία δείχνουν ότι είναι πολύ παραπάνω. Καταθέτω για τα Πρακτικά τη σχετική εφημερίδα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά την εφημερίδα «ΑΚΡΟΠΟΛΗ» της Τετάρτης 8 Οκτωβρίου 2014, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είδαμε να ψηφίζεται από το ΣτΕ και να μπαίνουν σε στρατιωτικές σχολές και αλλοδαποί, αρκεί διάφοροι ξεπουλημένοι του καθεστώτος να τους έχουν δώσει ελληνική ταυτότητα.

Είδαμε πώς αντιμετωπίζετε τα εθνικά θέματα, όπως το Μακεδονικό, όπου στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ, παρουσία του Πρωθυπουργού, αποκάλεσαν τα Σκόπια «Μακεδονία» και ο Πρωθυπουργός δεν είπε λέξη, τσιμουδιά, τίποτα απολύτως.

Ευτυχώς που υπάρχουν και οι Ευρωβουλευτές της Χρυσής Αυγής και επαναφέραν τα πράγματα στην τάξη στο Ευρωκοινοβούλιο.

Και την ίδια ώρα, σε μία συνέντευξη Τύπου, πάλι δημοσιογράφος αναφέρει τα Σκόπια «Μακεδονία» και πάλι ο Πρωθυπουργός δεν λέει τίποτα. Και ολόκληρη Μέρκελ να λέει τα Σκόπια «Μακεδονία» και ο Πρωθυπουργός να κάθεται αποσβολωμένος, «σούζα». Αλλά έτσι έχουν τα πράγματα.

Δυστυχώς, οι νέοι υπερεθνικοί ευρωπαϊκοί θεσμοί, που τόσο πολύ τους θέλετε, περιόρισαν σημαντικά την αυτονομία των σύγχρονων ευρωπαϊκών κρατών, υιοθετώντας ένα διαιδαλώδες πλέγμα δεσμευτικών υποχρεώσεων, που αυτά καλούνται να εκπληρώσουν στο πλαίσιο της κοινής ευρωπαϊκής τους πορείας.

Και βλέπουμε το οξύμωρο, να υπάρχουν μη κυβερνητικές οργανώσεις, που τις πληρώνει η ελληνική Κυβέρνηση και άλλες κυβερνήσεις στην Ευρώπη και αλλού, που χρηματοδοτούνται από ισλαμιστές, για να στηρίζουν τους ισλαμιστές στην Ευρώπη και να μιλούν για τα δικαιώματά τους και την ίδια ώρα στις πατρίδες τους να πετσοκόβουν τον οποιοδήποτε έχει αντίθετη γνώμη.

Είτε σας αρέσει είτε όχι, είστε η χαρά των τραπεζιτών, των απανταχού τοκογλύφων και των ντόπιων μεγαλοεργολάβων καναλαρχών και λοιπών συκοφαντών της Χρυσής Αυγής.

Αυτό όμως που είναι σίγουρο είναι ότι από ανάπτυξη δεν έχετε ιδέα. Χωρίς λογιστικό έλεγχο του χρέους, που κάνει και ο πιο απλός πολίτης και αυτός που πάει να αγοράσει ένα μπακάλικο και κοιτάζει τα λογιστικά, δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για το μέγεθος του χρέους.

Χωρίς την απαίτηση του νόμιμου γερμανικού κατοχικού δανείου, που είναι ένα τεράστιο ποσό- το οποίο θα μπορούσατε να το έχετε εγγράψει στον προϋπολογισμό από την πρώτη στιγμή,

αλλά δεν έχετε το θάρρος- δεν μπορείτε να συζητάτε για ανάπτυξη.

Χωρίς τη θέσπιση της ΑΟΖ, που τη διαφημίζατε στις δεκαοκτώ θέσεις σας –ούτε με την Αλβανία δεν μπορέσατε να θεσπίσετε ΑΟΖ, βάλατε μία υπογραφή και οι Αλβανοί την πήραν πίσω- δεν γίνεται ανάπτυξη.

Χωρίς καμμία προστασία του πρωτογενούς τομέα, της πρωτογενούς παραγωγής, στον αγροτικό τομέα, την αλιεία, τη βιοτεχνία και οπουδήποτε, δεν πρόκειται να υπάρξει ανάπτυξη.

Μιλάτε για διάφορους κλάδους, όπως για τους αγρότες και τους βιοτέχνες, αλλά χωρίς αυτούς. Πηγαίνετε μία βόλτα να δείτε τι θα σας πουν από κοντά. Χωρίς την προώθηση των πλεονεκτημάτων που μπορεί να έχει η πατρίδα μας όπου έχει, σε ναυτιλία, σε τουρισμό, σε συγκεκριμένα προϊόντα και αλλού και να μην ξεπουλάτε, όπως έγινε με την περίπτωση της φέτας –ναι, ακούγεται γελοίο, αλλά δεν είναι γελοίο-, δεν πρόκειται να υπάρξει καμμία ανάπτυξη.

Χωρίς πραγματική προστασία του Έλληνα εργαζομένου από τους λαθρομετανάστες που έχουν εισβάλει στην πατρίδα μας και του παίρνουν το ψωμί, δεν πρόκειται να υπάρξει ανάπτυξη.

Χωρίς να πηγαίνουν τα διάφορα κονδύλια που έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αλλού εκεί όπου πραγματικά πρέπει να πηγαίνουν –όπως στην καταπολέμηση της ανεργίας και όχι σε μεσάζοντες που τα «τρώνε» και οι πραγματικοί άνεργοι δεν παίρνουν τίποτα-, δεν πρόκειται να υπάρξει ανάπτυξη.

Για να παρθούν όμως τα ανωτέρω μέτρα, θα πρέπει να γίνει το εξής ένα, που πολλοί αντιμνημονιακοί το έλεγαν, αλλά απ' ό,τι φαίνεται σιγά σιγά και όσο πλησιάζει ενδεχομένως η εξουσία για κάποιους εξ αυτών, το κάνουν γαργάρα: Με ένα άρθρο κατάργησης όλων των μνημονίων, των μεσοπρόθεσμων και όλων των μέτρων που έχουν διαλύσει και τσακίσει την ελληνική κοινωνία και που σίγουρα δεν πρόκειται να φέρουν με κανέναν τρόπο ανάπτυξη. Αυτό είναι δεδομένο.

Θα θέλαμε να πούμε σε όσους μάς παρακολουθούν από την τηλεόραση –διότι όπως γνωρίζετε η συζήτηση αυτή είναι υποχρεωτική και μπορεί να δει ο Έλληνας πολίτης τι γίνεται και δεν υπάρχει μέχρι στιγμής κόψιμο και ράψιμο- και να απευθύνουμε ένα μήνυμα στους απανταχού Έλληνες: Μη συνηθίζετε το σάμαρι που σας έχουν φορέσει. Μη γίνεστε ραγιάδες, διότι είστε από περήφανη πάστα πταγμένοι. Αποδείξτε ότι δεν σας αξίζει επ' ουδενί το μέλλον που σας προετοιμάζουν.

Ευτυχώς, όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι βρισκόμαστε σε πολύ καλό δρόμο και θα το δούμε λίαν συντόμως αυτό. Όπως καταλαβαίνετε, τελειώνοντας, «καμμία ψήφο εμπιστοσύνης σε ψευτές και σε κλέφτες».

Αυτό το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος καταθέτει για τα Πρακτικά την εφημερίδα «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ», τεύχος 897, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης, εισηγητής της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυστυχώς, η Δημοκρατική Αριστερά για άλλη μια φορά επιβεβαιώνεται, όταν κατά τη διάρκεια της κατάθεσης της πρότασης για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση από την πλευρά του κυρίου Πρωθυπουργού, είπαμε και ισχυριστήκαμε ότι όλο αυτό γίνεται για επικοινωνιακούς λόγους και για λόγους που αφορούν στη συνοχή των Κοινοβουλευτικών Ομάδων οι οποίοι στηρίζουν τη σημερινή Κυβέρνηση.

Αυτό φάνηκε περήτωνα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τις τρεις τοποθετήσεις των Εισηγητών που στηρίζουν την Κυβέρνηση. Ενώ θα έπρεπε λογικά η Κυβέρνηση να καταθέσει τον επόμενο βηματισμό της, ένα σχέδιο προοπτικής για το επόμενο διάστημα, αναλώθηκε, κατά την εκτίμησή μου, σε μία ρητορική που είχε και ψήγματα λαϊκισμού, και βεβαίως, απέφυγε να απαντήσει πώς θα αντιμετωπίσει την ανθρωπιστική, την κοινωνική, την

πολιτική και οικονομική κρίση που μαστίζει τη χώρα.

Εκτιμώ την εκτίμηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μάλλον υπήρξε σύγχυση διαδικασιών. Σήμερα δεν συζητείται μία πρόταση δυσπιστίας προς την Κυβέρνηση. Σήμερα δεν συζητείται μομφή εναντίον της Κυβέρνησης.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητείται η πρόταση για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και μέχρι στιγμής τίποτα ουσιαστικό, τίποτα συγκεκριμένο δεν κατατέθηκε από την πλευρά της κυβερνητικής πλειοψηφίας, έτσι ώστε να δικαιολογήσει τη σημερινή μας Ολομέλεια, τη σημερινή διαδικασία. Μη βιαστεί κάποιος να μας πει ότι θα έρθει ο Πρωθυπουργός ή θα υπάρχουν και επόμενοι ομιλητές οι οποίοι θα καταθέσουν, γιατί η πρώτη ευθύνη του εισηγητή είναι να καταθέσει την πρόταση εκείνης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που εκπροσωπεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βρισκόμαστε σε ένα κομβικό σημείο για τη χώρα, καθώς εγχώριες προκλήσεις και διεθνείς εξελίξεις διαμορφώνουν ένα σκληρό αυξανόμενης έντασης. Αυτό το περιβάλλον εντάσεων επιβαρύνει την ήδη προβληματική κατάσταση της οικονομίας στην Ευρωζώνη. Η ολόπλευρη οικονομική και κοινωνική κρίση της Ευρώπης δυστυχώς δεν έχει ξεπεραστεί. Η ανάπτυξη παραμένει ζητούμενο. Η συνεχιζόμενη πολιτική λιτότητας εντός της Ευρωζώνης παράγει ύφεση, ανεργία, μείωση εισοδημάτων, ενισχύει τον ευρωσκεπτικισμό και φυσικά την Ακροδεξιά, δημιουργώντας φυγόκεντρες τάσεις.

Η αλλαγή πολιτικών, με έμφαση στην ενίσχυση της κοινής αντιμετώπισης του χρέους και την προώθηση της ανάπτυξης με δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, είναι αναγκαία συνθήκη για την υπέρβαση της κρίσης.

Εμείς στη Δημοκρατική Αριστερά είμαστε αταλάντευτα ευρωπαϊστές, γι' αυτό και είμαστε σταθερά υπέρ της αλλαγής της πορείας της Ευρώπης, για να κατοχυρώσουμε και να κατοχυρωθεί το κοινό της μέλλον. Η χώρα μας παραμένει, δυστυχώς, σε κατάσταση κρίσης. Δεν έχει φανεί η διέξοδος από μια πορεία που υποβαθμίζει το επίπεδο διαβίωσης των πολιτών και απειλεί την ίδια την επιβίωση ενός ευρέως φάσματος κοινωνικών στρωμάτων.

Τα πρωτογενή πλεονάσματα, προφανώς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να είναι ένας στόχος. Ο ποσοτικός στόχος, όμως, που έχει τεθεί στο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής για την επόμενη δεκαετία είναι και ανέφικτος και σε κάθε περίπτωση εξόχως δυσβάστακτος.

Για να είναι βιώσιμα αυτά τα πρωτογενή πλεονάσματα, πρέπει να στηρίζονται στην ανάπτυξη. Προφανώς και δεν μπορούν να στηρίζονται στην υπερφορολόγηση, τη μείωση των κοινωνικών δαπανών και των δημοσίων επενδύσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατά τη γνώμη της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι αδήριτη ανάγκη να υπάρξει μία νέα κατεύθυνση για τη χώρα, έτσι ώστε να καταπολεμηθεί η ανεργία και η φτώχεια, να μην παγιωθούν οι ανισότητες που αυξήθηκαν στη διάρκεια της κρίσης και να περάσει, επιτέλους, η χώρα σε ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης με κοινωνική και περιβαλλοντική ισορροπία.

Δυστυχώς, όμως, κινδυνεύουμε να εδραιωθεί μία κατάσταση απόλυτα διχασμένης κοινωνίας. Η χώρα χρειάζεται μία ελπιδοφόρα προοπτική, μία διαφορετική πολιτική εξόδου από την κρίση, που θα διασφαλίζει την ευρωπαϊκή προοπτική με όρους δημοκρατίας και κοινωνικής συνοχής και, βέβαια, θα την ανασυγκροτεί σε προοδευτική κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχει η ανάγκη μιας ριζικής αλλαγής πολιτικής, με παρέμβαση σε όλα τα αίτια που έφεραν τη χώρα στη σημερινή δεινή της θέση και, δυστυχώς, παραμένουν ακόμη ανέγγιχτα. Παράδειγμα αποτελεί η έλλειψη θεσμών ή η απουσία μίας αναπτυξιακής πολιτικής στηριγμένης στην εξωστρέφεια, τη γνώση και την καινοτομία, μίας στοχευμένης και αποτελεσματικής κοινωνικής πολιτικής, που θα μειώνει τη φτώχεια και θα αποκρούει τον αποκλεισμό.

Ποια είναι η ελληνική πραγματικότητα; Προς το παρόν, το success story, οι προβλέψεις για ιδιαίτερα ικανοποιητικούς ρυθμούς μεγέθυνσης από το 2015 και μετά, βαρύνονται με μεγάλες αβεβαιότητες. Αυτά δεν τα λέμε μόνο εμείς. Τα λένε και άνθρωποι που έχουν ως επιστημονικό αντικείμενο τις μελέτες της πορείας και εξέλιξης των οικονομικών της χώρας. Μιλώ, βέβαια, για τη

σημαντική βοήθεια που προσφέρουν στους Βουλευτές τα στελέχη που συγκροτούν και απαρτίζουν την ομάδα του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Τι λένε, λοιπόν, αυτά τα στελέχη; Λένε ότι η δυναμική της ανάκαμψης είναι ασθενής και αβέβαιη. Μάλιστα οι πηγές της αβεβαιότητας για την ελληνική οικονομία είναι συγκεκριμένες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να κάνετε ησυχία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, ας μιλήσουμε για τις ίδιες τις τράπεζες, το ζήτημα των τραπεζών. Παρά τις ανακεφαλαιοποιήσεις που επιτεύχθηκαν, το ζήτημα παραμένει ανοιχτό και δεν έχει λυθεί. Εκκρεμεί ή όχι λύση για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια, τα οποία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο και, βεβαίως, περιορίζουν και τις δανειοδοτικές ικανότητες των τραπεζών;

Δεύτερον, οι υστερήσεις στις μεταρρυθμίσεις μπορεί να προκαλέσουν εκ νέου άνοδο των επιτοκίων δανεισμού της χώρας.

Τρίτον, οι επενδύσεις εξακολουθούν να υποχωρούν.

Τέταρτον, η δημοσιονομική εξυγίανση εξακολουθεί να είναι ένας δρόμος μετ' εμποδίων.

Πέμπτον, το δημόσιο χρέος αιωρείται πάνω από την ελληνική κοινωνία ως δαμόκλειος σπάθ.

Βεβαίως και οι κίνδυνοι και οι αβεβαιότητες δεν σταματούν εκεί. Υπάρχουν κι άλλοι πολύ πιο σημαντικοί και πιο έντονοι κίνδυνοι. Ποιοι είναι αυτοί; Είναι οι κίνδυνοι από τις αυξανόμενες ληξιπρόθεσμες φορολογικές οφειλές των πολιτών. Σύμφωνα με δικά τους στοιχεία, στοιχεία της Κυβέρνησης και της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, τα συνολικά χρέη των ιδιωτών προς το δημόσιο από φόρους ανέρχονται σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε πάνω από 67,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Μάλιστα, για την περίοδο Ιανουαρίου-Ιουνίου 2014, οι νέες ληξιπρόθεσμες οφειλές των ιδιωτών προς το δημόσιο –ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- ανήλθαν σε πάνω από 6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστή η εξάντληση της φοροδοτικής ικανότητας των πολιτών. Ανέφερα προηγουμένως τον ρυθμό των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το δημόσιο. Δεν σταματούμε εκεί. Εντός του τρέχοντος έτους οι Έλληνες πολίτες, με εξαντλημένη τη φοροδοτική τους ικανότητα, καλούνται να πληρώσουν πέντε φόρους: τον φόρο εισοδήματος, την ειδική εισφορά αλληλεγγύης, το τέλος επιτηδεύματος, τον φόρο πολυτελείας και βέβαια τον περίφημο ΕΝΦΙΑ. Δεν σχολιάζω τίποτα για τον ΕΝΦΙΑ. Νομίζω ότι η ελληνική κοινωνία δεν περιμένει τον δικό μου σχολιασμό. Έχει βγάλει αξιολογική κρίση και αναμένει τον τρόπο και τον χρόνο να ανταποδώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνολικά, εντός των προσεχών μηνών οι φορολογούμενοι θα κληθούν να καταβάλουν 6,5 δισεκατομμύρια για να εξοφλήσουν όλους αυτούς τους φόρους.

Σας παρακαλώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να προσέχετε ότι η φοροδιαφυγή καλά κρατεί και εξακολουθεί να ανθεί, παρά τα όποια μέτρα έχουν ληφθεί για την περιστολή της μέχρι σήμερα. Εκ του αποτελέσματος – το τονίζω, εκ του αποτελέσματος!- φαίνεται ότι στην πολιτική εφαρμογή, στην πολιτική προσαρμογή, η φοροδιαφυγή δεν είχε την προτεραιότητα που έπρεπε. Το βάρος πού έπεσε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Μα, φυσικά, έπεσε στους μισθούς, τις συντάξεις, τις κοινωνικές δαπάνες, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Αυτό με τους φορολογικούς αναρχεδιασμούς έχει πλέον χαρακτηριστικά ανέκδοτου. Δεν υπάρχει μέρα –μέρα!- που να μην εξαγγέλλεται κάποια αλλαγή στη φορολογική νομοθεσία ή στις ερμηνευτικές της εγκυκλίους. Οι συνεχείς, βέβαια, αλλαγές στο φορολογικό σύστημα τροφοδοτούν την αστάθεια, κάτι που θα μπορούσαμε να είχαμε αποφύγει, εάν πηγαίναμε σε μία γενναία φορολογική μεταρρύθμιση, που θα άντεχε σε ένα βάθος χρόνου.

Θέλω να πω δυο λόγια για την ανεργία. Σύμφωνα με το τελευταίο δελτίο της ΕΛΣΤΑΤ, το ποσοστό ανεργίας τον Μάρτιο του 2014 ανήλθε σε 27%. Οι προβλέψεις για το τέλος της τρέχουσας και της επόμενης χρονιάς δείχνουν ότι η ανεργία θα κινηθεί γύρω στο 26% -για το 2014- και γύρω στο 24% -για το 2015. Αυτό ισχυ-

ρίζεται η EUROSTAT. Γιατί; Γιατί ο ΟΟΣΑ κάνει άλλη πρόβλεψη. Κάνει πρόβλεψη που λέει ότι τα αντίστοιχα ποσοστά θα είναι 27,1% -θα έχουμε αύξηση για το 2014- και 26,7% για το 2015.

Έτσι και αλλιώς, όπως και να το δει το θέμα κάποιος, η Ελλάδα εξακολουθεί να κατέχει τη θλιβερή πρωτιά ανάμεσα στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς το ποσοστό ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα -αν και μπήκε πρώτη σε πρόγραμμα προσαρμογής και έχει λάβει μεγαλύτερα ποσά ως βοήθεια, αναλογικά και με το ΑΕΠ αλλά και σε απόλυτα νούμερα, συγκριτικά με άλλες χώρες, Ιρλανδία, Ισπανία κ.λπ.- βρίσκεται ακόμα στη δίνη της κρίσης, παρουσιάζοντας αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης, αύξηση του χρέους, στασιμότητα –τουλάχιστον- της ανεργίας και μείωση των επενδύσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να πω δυο λόγια για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ένας από τους βασικούς λόγους που υπάρχει αυτή η στασιμότητα, η ύφεση στην ελληνική οικονομία, είναι η άρνηση των τραπεζών να χρηματοδοτήσουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Βέβαια αυτό γίνεται αυτόματα ζήτημα τεράστιας σημασίας, αν ληφθεί υπ' όψιν ότι το κόστος της διάσωσης και ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών έχει αναληφθεί από την κεντρική κυβέρνηση, δηλαδή από τους Έλληνες φορολογούμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση μία τελευταία έρευνα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας για δύο τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Είμαι σίγουρος ότι θα διαχειριστείτε σωστά τον χρόνο σας, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ για την εμπιστοσύνη, κύριε Πρόεδρε.

Επανερχομαι, λοιπόν, σ' αυτά που έλεγα.

Με βάση μία τελευταία έρευνα -και έγινε αρκετή συζήτηση γι' αυτό- για τα εισοδήματα και τις συνθήκες διαβίωσης και με βάση το εισόδημα του μεσαίου νοικοκυριού, δύομισι εκατομμύρια άτομα βρίσκονται κάτω από το χρηματικό όριο της σχετικής φτώχειας. Επιπλέον, τρία εκατομμύρια οκτακόσιες χιλιάδες άτομα βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας, λόγω υλικών στερήσεων και ανεργίας. Η Ελλάδα, σύμφωνα με τη EUROSTAT, βρίσκεται στη χειρότερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι οκτώ χωρών σε ό,τι αφορά τον κίνδυνο φτώχειας.

Θέλω να μπω κατευθίσω στην πρόταση της Δημοκρατικής Αριστεράς, γιατί, πέρα από την κριτική, θα πρέπει να αξιολογούμε και από αυτό που καταθέτουμε, από αυτό που προτείνουμε.

Εμείς, λοιπόν, ως Δημοκρατική Αριστερά λέμε ότι η χώρα δεν αντέχει άλλο. Δεν μπορούν να συνεχιστούν αυτές οι πολιτικές. Δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η λήψη νέων μέτρων. Δεν μπορεί να υπάρξει περαιτέρω μείωση μισθών, συντάξεων και επιδομάτων. Δεν μπορούν να αποσπαθρθούν περισσότερα και εργασιακά ζητήματα. Βεβαίως, λοιπόν, θα πρέπει να υπάρξει μετατόπιση από τα μέτρα λιτότητας σε πολιτικές καταπολέμησης της κακοδιαχείρισης στο δημόσιο, στην περιστολή και πάταξη της φοροδιαφυγής και στην προώθηση της ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα για λίγο την προσοχή σας για το δημόσιο χρέος, δεδομένου ότι είναι ένα σημαντικό ζήτημα που κρίνει όλες τις πολιτικές δυνάμεις και όλες τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες. Το χρέος δεν αντιμετωπίζεται ούτε με υπερασισιόδοξα και εκτός πραγματικότητας σενάρια πρωτογενών πλεονασμάτων ούτε από υπερβολικά δήθεν έσοδα ιδιωτικοποιήσεων και εξωπραγματικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Χρειάζεται μία τολμηρή και ουσιαστική αναδιάρθρωσή του. Κάθε καθυστέρηση στην αντιμετώπιση του θέματος είναι σε βάρος της ελληνικής οικονομίας. Εμείς λέμε ότι η προοπτική της χώρας θα εξαρτηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό από αυτό το ζήτημα.

Τέλος, για τη Δημοκρατική Αριστερά είναι αδιαπραγμάτευτη η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας και η παραμονή της στο Ευρώ. Όμως, με ενεργό ρόλο για την Ευρώπη και με τις αναγκαίες θεσμικές μεταρρυθμίσεις στην κατεύθυνση της πολιτικής δημοκρατικής ενοποίησης και αλληλεγγύης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επιδιώκουμε μία νέα σχέση με τους εταίρους, ώστε η χώρα να έχει αυτονομία στη λήψη των αποφάσεων με βάση τους στόχους. Διεκδικούμε ένα ειδικό πρόγραμμα για τη μείωση της ανεργίας, μείωση η οποία αποτελεί άμεση προτεραιότητα και εθνικό στόχο. Επιδιώκουμε την ενίσχυση της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας και της ρευστότητας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση μέχρι τώρα απέδειξε ότι αρνείται να αντισταθεί στις επιταγές της τρόικας. Αρνείται να διεκδικήσει την αποκατάσταση των λαθών του εξοντωτικού προγράμματος που μας επιβλήθηκε. Αρνείται να συγκρουστεί με τα συμφέροντα των ολίγων. Αρνείται να συγκρουστεί με τις παθογένειες του πελατειακού συστήματος που συντηρεί με τις πολιτικές της.

Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά αρνούμαστε τη συνέχεια αυτής της πολιτικής και προφανώς δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως η επιλογή της Κυβέρνησης να προχωρήσει στη σημερινή συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης αποτελεί μία ενέργεια συσπείρωσης των Κοινοβουλευτικών Ομάδων των κομμάτων της συγκυβέρνησης. Όμως, δεν είναι μόνο αυτό.

Η Κυβέρνηση μ' αυτήν την ενέργειά της έχει ως βασικό στόχο να αποσπάσει την εμπιστοσύνη για την κλιμάκωση της αντιλαϊκής πολιτικής, όπως άλλωστε προκύπτει και από το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού για το 2015, όπως αυτό παρουσιάστηκε τη Δευτέρα.

Αξιοποιείται, όμως, και για έναν άλλο λόγο: Αξιοποιείται για να οξυνθεί ακόμη περισσότερο η πόλωση ανάμεσα στη συγκυβέρνηση και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, μια πόλωση που, βεβαίως, θα δυναμώνει όσο πλησιάζουν οι εκλογές. Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Θα δυναμώνει όσο περισσότερο γίνεται πιο αποκάλυπτη η συμφωνία, η ταύτιση, τόσο της Κυβέρνησης όσο και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στις στρατηγικές επιλογές της άρχουσας τάξης για το ξεπέρασμα της καπιταλιστικής κρίσης, για τη θωράκιση της καπιταλιστικής ανάκαμψης αλλά και της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Πρόκειται για μία πόλωση που θα αξιοποιηθεί για να στεριώσει το νέο διπολικό σύστημα, ένα σύστημα το οποίο υπηρετεί τα συμφέροντα της αστικής τάξης, για να μπορέσει, βεβαίως, να εγκλωβίζει σε ανέξοδους δρόμους για το σύστημα και τα συμφέροντά της τη λαϊκή δυσαρέσκεια.

Είναι μία πόλωση και ένας νέος διπολισμός, ο οποίος θα χαμηλώνει όλο και περισσότερο τον πήχη των λαϊκών απαιτήσεων, δηλαδή ο λαός να βολεύεται με ορισμένα ψήχουλα, με κάποια ξεροκόμματα που θα πέφτουν και θα περισσεύουν από το τραπέζι της πλουτοκρατίας. Είναι ένα νέο διπολικό σύστημα, για να μπορέσει να χειραγωγήσει τη λαϊκή συνείδηση και να έχουμε όχι ριζοσπαστικοποίηση, αλλά, αντίθετα, μία συντηρητική της αναδίπλωση.

Από αυτήν την άποψη ο αποπροσανατολισμός του λαού αποτελεί βασικό χαρτί και των δύο.

Βεβαίως, αφορμές βρίσκουν πάρα πολλές. Αφορμή πρόσφατη: Ο κ. Βορίδης ως πρωθυπουργέων στη σημερινή συζήτηση. Όμως, η πολιτική της Κυβέρνησης δεν εκφράζεται ενιαία από τον κάθε Υπουργό; Την πολιτική της Κυβέρνησης δεν εξέφρασε με την ομιλία του ο κ. Βορίδης; Αυτή η επιλεκτική αντιμετώπιση από μεριάς του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και η διαφοροποίηση προσώπων τόσο στη Νέα Δημοκρατία όσο και στο ΠΑΣΟΚ, μήπως προετοιμάζει το έδαφος για την επόμενη μέρα, για τις κυβερνήσεις συνεργασίας και τις κυβερνητικές επιλογές;

Δεύτερη αφορμή: Η υπόθεση και η συζήτηση περί βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους. Τι σημαίνει αυτό; Είναι μία κάλπικη αντιπαράθεση. Τι σημαίνει βιωσιμότητα του δημόσιου χρέους; Σημαίνει πως πρέπει να νομιμοποιηθεί στη συνείδηση του λαού ότι πρέπει να συμβάλει με το αίμα του, με τις θυσίες του για να απο-

πληρωθεί το όλον ή ένα μέρος ενός χρέους για το οποίο δεν είναι υπεύθυνος, για το οποίο δεν ευθύνεται. Σε αυτό το παιχνίδι παίζουν όλα τα υπόλοιπα κόμματα, δηλαδή στο να πειστεί και να αποδεχθεί ο λαός να ματώνει για ένα χρέος για το οποίο δεν ευθύνεται.

Έτσι, λοιπόν, είτε η απομείωση και η βιωσιμότητα του χρέους γίνει μέσα από κούρεμα είτε μέσα από απόσυρση ή μέσα από πάγωμα χρέους, ο λαός θα βρίσκεται σε διαρκή ομηρία, γιατί θα πρέπει να το αποπληρώνει, θα πρέπει να κάνει διαρκείς θυσίες για την αποπληρωμή του. Ταυτόχρονα, το όφελος το οποίο θα υπάρχει όχι μόνο δεν θα κατευθυνθεί στη χρηματοδότηση των κοινωνικών αναγκών του λαού, αλλά, αντίθετα, θα στηρίξει ακόμα πιο αποφασιστικά με κρατικό ζεστό χρήμα τους επιχειρηματικούς ομίλους και τις ανάγκες τους.

Έτσι, λοιπόν, η μόνη λύση για τον λαό είναι η μονομερής διαγραφή του συνόλου του δημόσιου χρέους, η μη αποδοχή του.

Τρίτο παράδειγμα: Η συζήτηση η οποία γίνεται για το τέλος του μνημονίου. Η Κυβέρνηση λέει -και ο κ. Βορίδης το επανέλαβε σήμερα- ότι τελειώνει το μνημόνιο. Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει «θα σκίσω τα μνημόνια». Όμως, δεν απαντούν στον ελληνικό λαό τι σημαίνει μνημόνιο, τι σημαίνει τέλος του μνημονίου.

Για εμάς τέλος του μνημονίου σημαίνει ότι θα επιστραφεί το σύνολο των απωλειών που δέχθηκε ο λαός μας όλα τα προηγούμενα χρόνια. Σημαίνει ότι ο λαός μας θα διαβιώνει με βάση τις πραγματικές ανάγκες τις οποίες έχει, με βάση τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, με βάση το επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων και της παραγωγικότητας της εργασίας. Αυτό σημαίνει τέλος του μνημονίου.

Λέτε, κύριοι της Κυβέρνησης και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αυτό το πράγμα; Όχι, βέβαια. Δεν ισχυρίζεστε κάτι τέτοιο.

Τέλος του μνημονίου σημαίνει αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα μνημόνια διαρκείας που έχει δρομολογήσει για όλους τους λαούς, για όλα τα κράτη-μέλη στο πλαίσιο της νέας οικονομικής διακυβέρνησης; Και πάλι το όχι είναι και από τους δυο σας χαρακτηριστικό γνώρισμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση κατέθεσε το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού για το 2015. Βεβαίως, όπως κάθε κρατικός προϋπολογισμός, αποτελεί εργαλείο, για να υλοποιηθεί μια συνολική οικονομική πολιτική, μια ταξική οικονομική πολιτική. Βεβαίως, κάθε κρατικός προϋπολογισμός αποτελεί μηχανισμό αναδιανομής, έναν ακόμη μηχανισμό αναδιανομής. Τα παίρνουμε από τους πολλούς, για να τα δώσουμε στους λίγους.

Ποιο είναι το πραγματικό περιεχόμενο του προσχεδίου; Τι σηματοδοτεί το προσχέδιο που παρουσίασε τη Δευτέρα η Κυβέρνηση; Σηματοδοτεί τη συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής.

Για να μπορέσουν να επιτευχθούν οι στόχοι της δημοσιονομικής πειθαρχίας, ο ΕΝΦΙΑ παραμένει και τα έσοδά του. Μάλιστα, παραμένει και το τέλος αλληλεγγύης, το οποίο θα έπρεπε να έχει καταργηθεί και να μην ισχύει για το 2015. Η Κυβέρνηση, βαπτίζοντας το κρέας ψάρι, τι λέει; Λέει ότι το μειώνει κατά 30%. Δηλαδή, το διατηρεί και για το 2015 και το μονιμοποιεί για τα επόμενα χρόνια. Αυτή, βεβαίως, η φοροεπιδρομή θα σημαίνει νέα παράνω έσοδα κατά 1,7 δισεκατομμύριο ευρώ.

Δεύτερον, υπάρχει νέα, περαιτέρω μείωση των κοινωνικών δαπανών, αλλά και της χρηματοδότησης της κοινωνικής ασφάλισης και των ασφαλιστικών οργανισμών. Πάνω απ' όλα περιλαμβάνει την επιτάχυνση της προώθησης των αναδιαρθρώσεων, για να ενισχυθεί ακόμη περισσότερο το επιχειρηματικό κλίμα, να θωρακιστεί η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων.

Πώς θα προκύψει αυτό; Θα προκύψει από νέα αναπτυξιακά, χρηματοδοτικά και φορολογικά κίνητρα προς τους επιχειρηματικούς ομίλους, από τη διαμόρφωση νέων πεδίων δράσης για το κεφάλαιο, μέσα από την απελευθέρωση της αγοράς και το βίαιο εκτόπισμα των επαγγελματιών, των αυτοαπασχολούμενων και των βιοτεχνών από την αγορά, προς όφελος των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, από τις ιδιωτικοποιήσεις και την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Πάνω απ' όλα, όμως, και πρώτα απ' όλα θα προέλθει μέσα από

την ακόμη πιο φθηνή εργατική δύναμη, μια εργατική δύναμη χωρίς συγκροτημένα εργασιακά, ασφαλιστικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο δεν είναι τυχαία και η συζήτηση που γίνεται για τα νέα εργασιακά μέτρα, τα οποία πρόκειται να ληφθούν.

Με αυτόν τον τρόπο, δηλαδή με τις αναδιαρθρώσεις, διαμορφώνονται μόνιμοι μηχανισμοί, που θα αναπαράγουν τα επόμενα χρόνια και τις επόμενες δεκαετίες- εάν ο λαός δεν βάλει φρένο με τους αγώνες και με την πάλη του- μια φθηνή εργατική δύναμη, χωρίς δικαιώματα.

Συμπέρασμα απ' αυτά είναι ότι η αντιλαϊκή πολιτική θα συνεχιστεί και σε συνθήκες καπιταλιστικής ανάκαμψης, για να έρθει αυτή η καπιταλιστική ανάκαμψη. Όμως και τα επόμενα χρόνια, στο όνομα της διατήρησης της καπιταλιστικής ανάκαμψης, θα συνεχίζεται η αντιλαϊκή επίθεση.

Βεβαίως, το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού καταρτίστηκε με βάση το πλαίσιο που ισχύει από 1-1-2014 για όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή το πλαίσιο που καθορίζει η νέα οικονομική διακυβέρνηση, που μιλάει για ισοσκελισμένους κρατικούς προϋπολογισμούς και για προληπτική επопεία του συνόλου των κρατικών προϋπολογισμών.

Θα είδατε αυτές τις μέρες τη συζήτηση για το σχέδιο προϋπολογισμού της Γαλλίας και τη μη έγκρισή του, δηλαδή τις επιφυλάξεις από πλευράς της Κομισιόν, και βεβαίως την αυξημένη εποπτεία -όχι μόνο την προληπτική- για τα κράτη-μέλη που βρίσκονται σε καθεστώς χρηματοδοτικής στήριξης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως είναι η Ελλάδα.

Αυτές, βεβαίως, τις αρχές δεν τις αμφισβητεί ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως τουλάχιστον προκύπτει από την ομιλία και από τη συνέντευξη του κ. Τσίπρα στη Θεσσαλονίκη περί ισοσκελισμένων προϋπολογισμών.

Όλα αυτά επιβεβαιώνουν ότι εντός των τειχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε συνθήκες κυριαρχίας των μονοπωλίων, δεν μπορεί να υπάρξει διεξόδος προς όφελος του λαού, ανεξάρτητα του μείγματος ασκούμενης πολιτικής και των κυβερνητικών λύσεων που θα δοθούν.

Βεβαίως, η αντιλαϊκή πολιτική πάει χέρι χέρι με τη θωράκιση, ακόμη πιο αντιδραστικά και αυταρχικά, του ίδιου του συστήματος, με μέτρα αυταρχισμού, καταστολής, με την αντιδραστική θεωρία των δύο άκρων και τον αντικομμουνισμό.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι, δεν μπορούν να απαντήσουν στις σημερινές ανάγκες του λαού οι αποσπασματικές εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη. Για τι μίλησε; Για ανάταξη, λέει, της εργασίας μέσω της αξιοποίησης των ΕΣΠΑ. Που σημαίνει τι; Ευκαιριακή απασχόληση σε βάρος της σταθερής απασχόλησης, δηλαδή ανακύκλωση της ανεργίας.

Μίλησε για ρύθμιση των κόκκινων δανείων, ύψους 2 δισεκατομμυρίων, από τα εβδομήντα τρία που είναι συνολικά. Γιατί; Όχι για να ανακουφίσει τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, αλλά -το δήλωσε καθαρά- για να εξυγιανθεί το χαρτοφυλάκιο του τραπεζικού συστήματος. Αυτή ήταν η αιτιολογία.

Βεβαίως, παροχή της δέκατης τρίτης 13ης -όπως λέει- σύνταξης για τους συνταξιούχους κάτω των 700 ευρώ. Ο δέκατος τρίτος και δέκατος τέταρτος μισθός για όλους, η δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη για όλους πετιούνται στις καλάνδες.

Αυτό όμως, αυτή η στοχευμένη διαχείριση των ακραίων φαινομένων φτώχειας, είναι κάτι διαφορετικό από αυτό που έκανε η Νέα Δημοκρατία με το κοινωνικό μέρισμα που προέκυψε από το ματωμένο πρωτογενές πλεόνασμα; Είναι το ίδιο κονδύλι. Μήπως είναι κάτι διαφορετικό από αυτό που εξαγγέλλει η Κυβέρνηση για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, το οποίο, βεβαίως, όπου εφαρμόστηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση όχι μόνο δεν στήριξε αυτές τις οικογένειες, τις φτωχές και εξαθλιωμένες, αλλά προσέφερε ακόμη πιο φτηνή εργασία και βγήκε σε βάρος του συνολικού ποσού και της συνολικής δαπάνης των κοινωνικών δαπανών;

Αυτή, λοιπόν, η συναντίληψη την οποία έχουν συγκυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση περί στοχευμένης αντιμετώπισης των φαινομένων της φτώχειας αποτελεί κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα, τόσο της συγκυβέρνησης όσο και της Αξιωματικής Αν-

τιπολίτευσης. Τι επιβεβαιώνει; Επιβεβαιώνει τη συμφωνία τους στην ανάγκη με κάθε τρόπο να στηριχθεί η καπιταλιστική ανάπτυξη, μέσα από την περαιτέρω εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αναγκών του λαού, δηλαδή της παιδείας, της υγείας και της πρόνοιας. Γι' αυτό οι στοχευμένες δαπάνες. Επιδιώκει, βεβαίως, το να μειωθούν οι προσδοκίες του λαού. Χαρακτηριστικά παραδείγματα: Με βρήκε, λέει, μια συνταξιούχος και μου είπε: «Και τα μισά να κάνεις, παιδί μου, και πάλι καλά θα είναι...». Τα μισά από το τίποτα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ναι!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δηλαδή, αυτές οι μειωμένες προσδοκίες που θέλουν να καλλιεργήσουν στον λαό τι λένε; Λένε: «Κοίταξε να δεις, φτωχοί, μοιραίοι και άβουλοι ανάπτυξη, πρέπει να προσμένετε άλλωστε κάποιο θαύμα...».

Θα βάλω ένα κουίζ: «Κυρίες και κύριοι, είναι καίριας σημασίας η άρση των χιλιάδων μικρών και μεγάλων εμποδίων στην άσκηση της υγιούς παραγωγικής επιχειρηματικής δραστηριότητας σε τομείς και κλάδους που ως χώρα έχουμε συγκριτικό πλεονέκτημα υψηλής προστιθέμενης αξίας και εξωστρέφειας...». Ποιος το είπε αυτό; Θα μπορούσε να το λέει ο κ. Σαμαράς; Το έχει πει. Ο κ. Βενιζέλος; Βεβαίως, κι αυτός το έχει πει πάρα πολλές φορές. Το είπε χθες το βράδυ ο κ. Τσίπρας στην ομιλία του.

Από αυτήν την άποψη, φαίνεται πολύ καθαρά ότι είναι αποτέλεσμα των διαπιστευτηρίων που έχει δώσει στους ξένους, αλλά και στην εγχώρια αστική τάξη, ο Πρόεδρος του, δηλαδή στο Τέξας, στο Κόμο ή στο ΣΕΒ.

Κύριε Βορίδη, οι αντιφάσεις που αναφέρατε ανάμεσα στα προγράμματα και στις εξαγγελίες ξέρετε τι θυμίζουν; Αυτό το οποίο έκανε το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή εξαγγελίες περί σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της Ελλάδας στα λόγια. Αυτό τα έλεγαν τουλάχιστον στα λόγια. Τώρα ούτε στα λόγια δεν τα λέτε, διότι σήμερα συγκυβερνάτε μαζί με το ΠΑΣΟΚ. Αυτός ήταν ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός του ΠΑΣΟΚ.

Βεβαίως, μπορεί να τους παρουσιάζεται ως νέους Τσε Γκεβάρα. Όμως, γιατί το κάνετε αυτό; Διότι, αν λέγατε την αλήθεια, τότε ο κόσμος θα λάκιζε με γρήγορα βήματα. Θα λάκιζε ο λαός. Δεν είναι το ίδιο, βεβαίως, τα δύο αυτά κόμματα, οι δύο αυτοί πόλοι. Γιατί, αν ήταν το ίδιο, θα ήταν άχρηστοι για το σύστημα. Δεν θα μπορούσαν να εγκλωβίσουν τη λαϊκή δυσανεμία. Είναι διαφορετικοί. Εκφράζουν υπαρκτά, διαφορετικά μείγματα διαχείρισης, αλλά των συμφερόντων της κεφαλαιοκρατίας. Εκφράζουν υπαρκτά διαφορετικά επιχειρηματικά συμφέροντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αναφέρω ένα παράδειγμα, κύριε Βορίδη: Το ζήτημα του φαρμάκου. Είχε ξεσπάσει πριν ο πόλεμος. Θα ξεσπάσει και αύριο. Και το λέμε ως πρόβλεψη. Σε ποια διαπάλη; Στη διαπάλη ανάμεσα στα νέα καινοτόμα φάρμακα και στα υφιστάμενα.

Αυτό τι σημαίνει; Η θέση που θα πάρει το κάθε κόμμα, τι σημαίνει; Τι επιχειρηματικά συμφέροντα εξυπηρετείς απ' αυτήν τη διαπάλη.

Από αυτήν την άποψη, βεβαίως, υπάρχουν και στην εξωτερική πολιτική οι κοινές λογικές.

Ο κ. Δραγασάκης, για παράδειγμα, ανέφερε πριν τη βάση της Σούδας. Εδώ, όμως, θα πρέπει να θυμηθούμε τι δήλωσε στη συνέντευξη Τύπου ο κ. Τσίπρας: «Δεν αποτελεί προτεραιότητά μας, στις σημερινές συνθήκες της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, της ευρύτερης αποσταθεροποίησης, η έξοδος της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ». Το ΝΑΤΟ, δηλαδή, αποτελεί παράγοντα σταθερότητας στην περιοχή;

Από αυτήν την άποψη, βεβαίως, ούτε η Χρυσή Αυγή, το φασιστικό, το νεοναζιστικό αυτό μόρφωμα, που αποτελεί το μαντρόσκυλο του συστήματος, αποτελεί διέξοδο.

Ποια είναι η διέξοδος για τον λαό; Θα ολοκληρώσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, με βάση την ανοχή που δείξατε στους υπόλοιπους εισηγητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σε ποιον αναφέρεστε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Σε μένα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το βασικό ερώτημα, στο οποίο προκαλούμε όλους να τοποθετηθούν, αλλά απάντηση δεν παίρνουμε, είναι το εξής: Υπάρχουν σήμερα συγκεκριμένες πα-

ραγωγικές δυνατότητες στη χώρα μας; Μπορεί η χώρα μας να καλύψει τις βασικές ανάγκες του λαού; Γιατί καταστρέφονται, όχι μόνο την περίοδο της κρίσης, αλλά και την περίοδο της ανάπτυξης; Τα ναυπηγεία καταστράφηκαν την περίοδο της ανάπτυξης. Η κλωστοϋφαντουργία καταστράφηκε την περίοδο της ανάπτυξης; Ποιος φταίει που καταστρέφονται αυτές οι παραγωγικές δυνατότητες; Φταίει ότι δεν βρίσκονται στην προτεραιότητα των κεφαλαιοκρατών, γιατί δεν τους διασφαλίζουν ένα υψηλό ποσοστό κέρδους.

Έτσι, λοιπόν, οι κάτοχοι των μέσων παραγωγής δεν θέλουν να αξιοποιήσουν αυτές τις δυνατότητες, γιατί δεν τους συμφέρει. Πάνε αλλού. Άρα, λοιπόν, έχουμε καταστροφή παραγωγικών δυνατοτήτων.

Πώς θα το λύσουμε αυτό το πρόβλημα, λοιπόν, για να μην καταστρέφονται οι παραγωγικές δυνατότητες; Μόνο μέσα από την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής. Έτσι μόνο λύνεται. Αν δεν πάρουν ο λαός και η εργατική τάξη τα κλειδιά της οικονομίας στα χέρια τους, δεν μπορεί να έχει αποτέλεσμα.

Αυτό, λοιπόν, πού θα οδηγήσει; Θα οδηγήσει στην ανάπτυξη του αγροτικού τομέα, που θα καλύπτει τις διατροφικές ανάγκες του λαού, στην αξιοποίηση του τεράστιου ορυκτού πλούτου που έχει η χώρα μας προς όφελος του λαού, σε έναν ενεργειακό σχεδιασμό, ο οποίος θα αξιοποιεί τις εγχώριες και όχι τις εξωτερικές πηγές ενέργειας. Θα αναπτύσσεται η βιομηχανία μέσων παραγωγής αλλά και προϊόντων κατανάλωσης.

Έτσι, λοιπόν, μπορεί να επιτευχθεί η ισόρροπη ανάπτυξη ανάμεσα σε κλάδους της οικονομίας και όχι τα υπερτροφικά μοντέλα του τουρισμού, αλλά και ισόρροπη ανάπτυξη ανάμεσα στις περιοχές της Ελλάδας που υπάρχει τεράστια ανισορροπία.

Σε αυτό, βεβαίως, θα είναι πολύ μεγάλη και σημαντική η συμβολή του κεντρικού επιστημονικού σχεδιασμού.

Με αυτόν τον τρόπο θα αντιμετωπιστεί και θα εξαλειφθεί η ανεργία. Βεβαίως, προϋποθέτει την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το ΝΑΤΟ, τη μονομερή διαγραφή του δημόσιου χρέους. Πάνω από απ' όλα, όμως, προϋποθέτει την ανατροπή της εξουσίας. Από την εξουσία της αστικής τάξης πρέπει να περάσουμε στην εξουσία της εργατικής τάξης και των σύμμαχων κοινωνικών της δυνάμεων, δηλαδή στη λαϊκή εξουσία.

Έτσι, λοιπόν, αυτό το οποίο σήμερα είναι εκ των ων ουκ άνευ είναι η ανάγκη δημιουργίας μίας πλατιάς λαϊκής συμμαχίας, μιας λαϊκής συμμαχίας που θα συσπειρώνει την εργατική τάξη, τους αυτοαπασχολούμενους επαγγελματίες και τη φτωχή αγροτιά, γιατί αυτό τους συμφέρει, να πάνε κόντρα στα συμφέροντα των μονοπωλίων. Η ρεαλιστικότητα πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας αφορά και τις τρεις αυτές μεγάλες κοινωνικές ομάδες, την εργατική τάξη και τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες, που, βεβαίως, θα οργανώσουν από καλύτερες θέσεις την πάλη τους για πιο αποκρατιστικούς και οξυμμένους αγώνες, όχι μόνο για να αποκρούσουν την αντιλαϊκή επίθεση, αλλά για να οδηγήσουν σε ανακούφιση του λαού. Διότι μόνο μέσα από την πάλη και τους αγώνες μπορεί να ανακουφιστεί ο λαός. Από κανένα δωράκι που θα του ετοιμάζει η σημερινή, ή η μελλοντική Κυβέρνηση -όποια κι αν είναι αυτή- δεν πρόκειται να ανακουφιστεί ο λαός μας. Και, βεβαίως, αυτοί οι αγώνες θα ανοίξουν τον δρόμο αυτής της ελπιδοφόρας και ρεαλιστικής για τον λαό προοπτικής.

Από αυτήν την άποψη, κύριε Πρόεδρε, είναι φανερό ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα καταψηφίσει τη συγκυβέρνηση και δεν πρόκειται να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο κ. Καραθανασόπουλος δεν κατάλαβε τη διαφορά ότι εγώ τιμώ και σέβομαι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, αλλά -πώς να το κάνουμε- αγαπώ τον Κουβέλη και τη Δημοκρατική Αριστερά, γιατί μου είπε ότι έδωσα τη δυνατότητα να έχει ευχέρεια χρόνου ο κ. Αναγνωστάκης. Τους αγαπώ βέβαια με τα λάθη τους, γιατί κι εγώ ως άνθρωπος κάνω πολλά λάθη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Οι έρωτες δεν οδηγούν πάντα σε γάμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εσείς, αν θέλετε τον

σεβασμό ή την αγάπη, κερδίστε και το δεύτερο.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Θεόδωρος Παραστατίδης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτού περάσω στο κυρίως περιεχόμενο της εισήγησής μου, θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να επισημάνω την απουσία του Πρωθυπουργού σε μία κορυφαία διαδικασία του κοινοβουλευτισμού, όπως είναι η ψήφος εμπιστοσύνης, την οποία -σημειωτέον- ο ίδιος προκάλεσε. Θα έλεγα ότι αυτός ο τρόπος αντιμετώπισης έναντι των μελών του ελληνικού Κοινοβουλίου και των θεσμών, αν μη τι άλλο, επιδεικνύει απόλυτη περιφρόνηση, οδηγώντας σε ευτελισμό και πλήρη απαξίωση την αποψινή διαδικασία, κάτι που βέβαια δεν μας εκπλήσσει.

Η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ επέλεξε να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης προφανώς για να πετύχει τη συσπείρωση των δύο Κοινοβουλευτικών Ομάδων, προκειμένου να συνεχίσει απερίσπαστη την πολιτική της. Με λίγα λόγια, μας ζητάει να δώσουμε τη στήριξή μας ως επιβράβευση για την έως τώρα ασκούμενη διακυβέρνηση της χώρας.

Το κύριο επιχείρημα που προβάλλει είναι ότι έσωσε τη χώρα, μια χώρα που για την Κυβέρνηση δεν κατοικείται από ανθρώπους, δεν έχει εργαζόμενους, δεν έχει επαγγελματίες, μισθωτούς και συνταξιούχους, δεν έχει αγρότες και κτηνοτρόφους, δεν έχει νεολαία. Έχει μόνο αριθμούς και νούμερα.

Η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης δίνει τη δυνατότητα σε όλους τους συναδέλφους Βουλευτές να ξεκαθαρίσουν ενώπιον του ελληνικού λαού ποιες αξίες υπερασπίζονται και τι υπηρετούν. Υπερισχύουν άραγε οι κομματικές σκοπιμότητες σε σχέση με την αξιοπρέπεια και τη συνείδηση κάθε Βουλευτή; Είναι σύνηθες πολλοί συνάδελφοι που βρίσκονται στον χώρο της συγκυβέρνησης να υποστηρίζουν άλλα στα κανάλια και άλλα τελικώς να ψηφίζουν. Δυστυχώς, αυτή είναι μία θλιβερή πραγματικότητα και τέτοιου είδους συμπεριφορές δεν τιμούν το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή διαδικασία καλούμαστε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μία Κυβέρνηση της οποίας η πολιτική τα τελευταία δύο χρόνια περιορίζεται σε ανακοινώσεις και εξαντλείται σε διαπιστώσεις. Καλούμαστε να στηρίξουμε μία πολιτική υποταγμένη σε συμφέροντα ξένης και ντόπιας ολιγαρχίας, αδιαφορώντας για τις συνέπειες εις βάρος του ελληνικού λαού.

Ενώ η κοινωνία βρίσκεται σε κατάσταση σοκ, η οικονομία σε λήθαργο και οι πολίτες στην προσπάθεια επιβίωσης, η Κυβέρνηση επιμένει σε επικοινωνιακά τεχνάσματα, μία Κυβέρνηση που προσπαθεί την ανικανότητα και την αναπαρέα της να τις καλύψει ενσπεύροντας τον φόβο και την ανασφάλεια στην κοινωνία. Χρησιμοποιεί τους Κοινοβουλευτικούς και Κυβερνητικούς Εκπροσώπους ως πολιτικά εργαλεία, μετατρέποντας το πολιτικό σύστημα σε σόου. Κάθε μέρα, όλη μέρα γυρίζουν από κανάλι σε κανάλι προσπαθώντας με τα επιχειρήματά τους να τρομοκρατήσουν τον κόσμο, τότε με την έξοδο από το Ευρώ και ως επιστέγασμα όλης αυτής της προσπάθειας επικαλούνται κυρίως την αστάθεια της χώρας. Σύμφωνα μ' αυτούς, όλα αυτά θα συμβούν σε περίπτωση που ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει κυβέρνηση.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ίσως δεν έχετε αντιληφθεί ακόμη ότι εσείς κυβερνάτε και ότι εσείς είστε υποχρεωμένοι να απολογείστε προς τον ελληνικό λαό και όχι κάποιοι άλλοι. Εσείς θα πρέπει να μας πείτε -και όχι κάποιοι άλλοι- γιατί δεν ολοκληρώσατε ακόμη τον έλεγχο των καταθέσεων που συμπεριλαμβάνονται σε διάφορες λίστες.

Αλήθεια, από πότε η δημοκρατική διαδοχή στο πλαίσιο του πολιτεύματος μπορεί να χαρακτηριστεί αστάθεια; Εδώ είστε υποχρεωμένοι να απαντήσετε, κύριε Υπουργέ. Βλέπετε, τέτοιες απόψεις παραπέμπουν στη λογική ότι «εμείς μόνο είμαστε Έλληνες, εμείς είμαστε το κράτος, εμείς είμαστε η Ελλάδα, άρα μόνο εμείς δικαιούμαστε να διαχειριστούμε τις τύχες αυτής της χώρας, μόνο εμείς δικαιούμαστε να κυβερνήσουμε, ανεξάρτητα από το τι επιθυμούν οι πολίτες».

Τέτοιου είδους επιχειρήματα είναι και επικίνδυνα και αστεία και βέβαια παραπέμπουν σε άλλες εποχές.

Δεν αντιλαμβάνεστε πως έτσι υποτιμάτε τη νοημοσύνη των Ελλήνων πολιτών. Ο ελληνικός λαός είναι ένας λαός έξυπνος και αντιλαμβάνεται τις σκοπιμότητες των συμπεριφορών αυτών. Αυτού του είδους οι συμπεριφορές προδίδουν πανικό και είναι σίγουρο πως θα γυρίσουν μπουμέραγκ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια συγκυβέρνηση, η οποία, με τον τρόπο που διαχειρίστηκε την εξουσία, απέδειξε περιφρόνηση και ασυνέπεια προς τον ελληνικό λαό, τους εργαζόμενους, τους μισθωτούς και συνταξιούχους, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους επαγγελματίες, τους γεωργούς και κτηνοτρόφους. Αυτό μπορεί κανείς εύκολα να το διαπιστώσει ανατρέχοντας στα προεκλογικά προγράμματα και τις υποσχέσεις των δύο κομμάτων που συγκυβερνούν σήμερα, το τι έλεγαν και το τι κάνουν.

Σήμερα οι Έλληνες πολίτες βιώνουν μια τραγική πραγματικότητα, υποχρεωμένοι να ζουν σε ένα περιβάλλον παραλογισμού και παραφροσύνης που διαμόρφωσε αυτή η Κυβέρνηση. Βλέπετε τον τρόπο φορολόγησης των εισοδημάτων, που αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία, αφού, αντί να φορολογείται το πραγματικό εισόδημα, επιβάλλεται ουσιαστικά κεφαλικός φόρος, βλέπετε ΕΝΦΙΑ, τεκμήρια και άλλα πολλά. Οι πολίτες αισθάνονται πραγματικά ένοικοι στο ίδιο τους το σπίτι.

Οι πρωτοφανείς και αιματηροί φόροι που επιβλήθηκαν και καταβάλλονται από το υστέρημα των έντιμων φορολογούμενων ουσιαστικά οδηγούν τους πολίτες και την κοινωνία σε πλήρη εξαθλίωση και βέβαια σκοτώνουν από έλλειψη ρευστότητας την οικονομία. Η ισοπεδωτική αντίληψη του τρόπου διαχείρισης της κρίσης και της καθημερινότητας του πολίτη αποδεικνύει τον ερασιτεχνισμό, την ανικανότητα και την αναλγησία που επιδεικνύουν οι σημερινοί κυβερνώντες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πρωτόγνωρο για τα ελληνικά δεδομένα –και όχι μόνο– πως έχουμε μια Κυβέρνηση που προσπαθεί να κυβερνήσει κατόπιν υποδείξεων των δανειστών. Έχουμε μια Κυβέρνηση η οποία προσπαθεί να κυβερνήσει περιοριζόμενη σε εξαγγελίες, ανακοινώσεις και διαπιστώσεις. Διατυμπανίζετε πως μειώσατε για πρώτη φορά την ανεργία, επικαλούμενοι μάλιστα τα στοιχεία του ΟΑΕΔ. Είστε πραγματικά απερίγραπτοι, διότι, όσο καλή πρόθεση και αν έχει κάποιος να το δεχτεί αυτό, δεν μπορεί να παραβλέψει το γεγονός πως οι αριθμοί αυτοί δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Η όποια αναφορά στην πρόσκαιρη, ελάχιστη μείωση του ποσοστού της ανεργίας είναι πέρα από βέβαιο πως οφείλεται στη μετανάστευση στο εξωτερικό χιλιάδων νέων πολιτών, μεταξύ αυτών και πολλών επιστημόνων. Επίσης, κάποιες χιλιάδες συμπολιτών μας δεν εγγράφονται στα μητρώα του ΟΕΑΔ, διότι δεν ελπίζουν σε ανεύρεση εργασίας. Επιπλέον, τίθενται εκτός υπολογισμού όσοι απασχολούνται για δύο ή τρεις μήνες τον χρόνο. Με αυτόν τον τρόπο, κύριε Υπουργέ, αποκτήσατε τα στοιχεία και επικαλείστε πως μειώσατε την ανεργία.

Εξαγγέλλετε πως θα δώσετε –υποτίθεται– λύσεις σε επαγγελματικές ομάδες της χώρας, όπως είναι οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τα καταστήματα, αφού βέβαια πρώτα τούς οδηγήσατε στον όλεθρο, την καταστροφή και εν τέλει σε πλήρη απόγνωση.

Εξαγγέλατε προγράμματα –υποτίθεται– στήριξης του αγροτικού και κτηνοτροφικού πληθυσμού, τη στιγμή που δεν έχετε πληρώσει ακόμα τις βιολογικές καλλιέργειες του '12 και του '13, δεν έχετε αποδώσει επιστροφή του ΦΠΑ και πετρέλαιο. Δείχνετε πλήρη αδιαφορία στην αντιμετώπιση του προβλήματος του καταρροϊκού πυρετού, που έχει προσβάλει αρκετούς νομούς και το ξέρουν πάρα πολλοί συνάδελφοι εδώ μέσα που είναι από την περιφέρεια της χώρας και μεταξύ αυτών βέβαια τον νομό μου, τον Νομό Κιλκίς.

Θέλω να επισημάνω πως οι κτηνοτρόφοι του νομού μου –και αναφέρομαι σε αυτόν, διότι γνωρίζω μετά από επαφές που είχα με το προεδρείο του κτηνοτροφικού συλλόγου– βρίσκονται σε απόγνωση. Βλέπουν πως δεν υπάρχει υπεύθυνη αντιμετώπιση και ενημέρωση για το σοβαρό αυτό πρόβλημα που τείνει να εξολοθρευτεί την κτηνοτροφία.

Τέλος, ευαγγελίζεστε μονίμως και καθημερινά την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας. Η άποψή μου, η οποία συμβαίνει να

συμπίπτει και με απόψεις κορυφαίων ειδικών στον τομέα της οικονομίας, είναι πως δεν υπάρχει καμιά ελπίδα για νέες επενδύσεις, διότι η υπερφορολόγηση, η γραφειοκρατία, η διαπλοκή και η διαφθορά, η κατακόρυφη πτώση της εγχώριας ζήτησης, λόγω συρρίκνωσης του διαθέσιμου εισοδήματος, αποτελούν απωθητικούς παράγοντες για οποιαδήποτε επενδυτική σκέψη.

Αναρωτιέται κανείς τι προοπτική μπορεί να έχει μια χώρα, ώστε οι πολίτες να ελπίζουν σε καλύτερες μέρες, όταν οι πολιτικές που ακολουθούνται οδήγησαν σε αφαίμαξη, σύμφωνα και με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ: σαράντα πέντε δισεκατομμύρια από μισθούς και συνταξιούχους, είκοσι πέντε δισεκατομμύρια από τα ασφαλιστικά ταμεία, κλείσιμο διακοσίων πενήντα χιλιάδων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, έξι εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες συμπολιτών μας είναι στα όρια της φτώχειας και προς τα κάτω.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στη συνέχιση αυτών των πολιτικών αντιλαμβάνεστε πως καλούμαστε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτό δεν πρέπει να μας διαφεύγει. Πρέπει να αναλογιστούμε πως, ενώ οι δημιουργικές προσπάθειες πρέπει να είναι συλλογικές, οι ευθύνες είναι ατομικές. Με τη στάση μας σήμερα πρέπει να αποφασίσουμε αν θα δείξουμε περαιτέρω ανοχή, δίνοντας ψήφο εμπιστοσύνης για τη συνέχιση και ολοκλήρωση της καταστροφικής αυτής πολιτικής ή στην ανακοπή της.

Τέλος, πιστεύω πως ήρθε η ώρα να απαλλαγεί η χώρα από τη σημερινή συγκυβέρνηση και την πολιτική της και αυτό να είστε βέβαιοι πως έχει εμπεδωθεί στη συνείδηση του κόσμου, ασχέτως του αποτελέσματος που θα προκύψει από τη σημερινή διαδικασία.

Σε ό,τι με αφορά όχι μόνο δεν δίνω ψήφο εμπιστοσύνης, αλλά απ' αυτό το Βήμα καλώ τους Έλληνες πολίτες σε συμπόρευση –ασχέτως τι πίστευαν και τι ψήφιζαν– για τη συγκρότηση ενός ενιαίου δημοκρατικού προοδευτικού μετώπου ανατροπής της σημερινής ασκούμενης πολιτικής.

Είμαι βέβαιος πως αυτό θα συμβεί στις επόμενες εθνικές εκλογές, που θα γίνουν πολύ σύντομα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η παρούσα πρόταση ανανέωσης της εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση συνιστά αναμφισβήτητη μια ιδιαίτερα επιθετική πολιτική κίνηση, η οποία διέλυσε από την πρώτη στιγμή που κατατέθηκε όλες εκείνες τις επίμονες και ορισμένες φορές κατευθυνόμενες φήμες περί εκλογών, που, αν γίνονταν, θα προκαλούσαν πολύ μεγάλη ζημιά στον τόπο.

Η ιδιαιτερότητα αυτής της πρότασης ανανέωσης της εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση έγκειται και σε ένα άλλο γεγονός, πολύ όμως στενά συνδεδεμένο με την πορεία των κοινοβουλευτικών μας πραγμάτων, δηλαδή με τον καθορισμό πια της κοινοβουλευτικής διαδικασίας εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας στους συνταγματικούς χρόνους, τον Φεβρουάριο του 2015.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρά τα όσα λέγονται κατά καιρούς –λέχθηκαν και τώρα, λέγονταν και στο παρελθόν– το Σύνταγμα στο άρθρο 32 σχετικά με την εκλογή του Προέδρου Δημοκρατίας τηρήθηκε μεταπολιτευτικά, παρ' ό,τι, ξαναλέω, πολλά επιλογολογούντο προ πολλών εκλογών Προέδρων της Δημοκρατίας. Τηρείται το Σύνταγμα και θα τηρηθεί ακόμη μια φορά.

Άρα ο Φεβρουάριος είναι ο μήνας των εκλογών για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και ταυτόχρονα διαψεύδονται όλες οι φήμες που προκαλούσαν αναστάτωση περί δήθεν εκλογών τώρα, το φθινόπωρο.

Είναι πρωτότυπες φήμες; Καθόλου. Πόσες φορές κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου της Βουλής δεν το έχουμε ξανακούσει αυτό; Πέρυσι, ακριβώς τα ίδια. Τον Μάρτιο του 2013, τα ίδια. Πριν από τις ευρωεκλογές για δήθεν ενδεχόμενο διπλών εκλογών, πάλι τα ίδια. Η χώρα από αυτήν την αρρώστια υποφέρει. Η αναθεώρηση του Συντάγματος πρέπει να περιλάβει μια σταθερή τετραετία, έναν σταθερό εκλογικό κύκλο. Είναι μια καλή σκέψη αυτή και θα δούμε τελικά πόσοι θα πάρουν την ευθύνη

της.

Τα παιχνίδια αυτά περί εκλογών κάθε τόσο συγκροτούν ένα άθλιο, τριτοκοσμικό παιχνίδι εξουσίας, που καταστρέφει τη σταθερότητα, η οποία όμως είναι προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία της οικονομίας. Αν όλα αυτά ήταν συγχωρητέα την περίοδο της ακμής, είναι απολύτως ασυγχώρητα την περίοδο της ύφεσης, της τρομακτικής ανεργίας, στα χρόνια της κρίσης που ζούμε από το 2008 και μετά. Ζητάμε, λοιπόν, να διατηρηθεί η πολιτική σταθερότητα.

Για να βγούμε όμως από την κρίση, πρέπει να διανύσουμε τα τελευταία μας βήματα, τα τελευταία βήματα ενός δύσκολου και σκληρού προγράμματος, που το είπαμε μνημόνιο, και μάλιστα με πρωτοβουλία κάποιων το 2010 χωριστήκαμε σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς, μια διάκριση απολύτως ψευδής, μια διάκριση ανυπόστατη. Πρέπει να προχωρήσουμε στα τελευταία βήματα, για να μην υπάρξει ανάγκη για νέες τέτοιες συμφωνίες, για να μην υπάρξει ανάγκη να υπογράψουμε άλλα τέτοια κείμενα, προκειμένου η χώρα να χρηματοδοτηθεί και να μη γίνει όπως η Αργεντινή, που είναι παράδειγμα προς αποφυγήν και όλος ο πλανήτης το λέει αυτό, εκτός από κάποιους συγκεκριμένους, που δεν καταλαβαίνουμε και τι ακριβώς λένε.

Βαδίζουμε, λοιπόν, τα τελευταία βήματα για την έξοδο από την κρίση, τη χειρότερη κρίση που πέρασε ο τόπος μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο και κάποιοι προσπαθούν να κλείσουν την πόρτα της εξόδου, προσπαθούν να μην υπάρξει η διαφυγή αυτή. Δίνουμε τη μάχη γι' αυτήν την έξοδο και θα τη δώσουμε με τρόπο νικηφόρο.

Αναρωτιέται κανείς, όπως αναρωτήθηκαν ήδη και κάποιοι συνάδελφοι στην Αίθουσα σήμερα: πολιτική σταθερότητα για τη σταθερότητα; Όχι. Πολιτική σταθερότητα για την έξοδο από την κρίση, για την έξοδο από το μνημόνιο, για την επιστροφή στην ανάπτυξη, για τη μείωση της ανεργίας, για την επιστροφή στην ευημερία. Η πρόβλεψη για ανάπτυξη 3% το 2015 είναι μια καλή πρόβλεψη και θα πραγματοποιηθεί. Προϋποθέτει όμως πολιτική ομαλότητα και αυτήν την πολιτική ομαλότητα θα την πετύχουμε.

Για να υπάρξει βέβαια, όχι τώρα που τα πράγματα πήραν τον δρόμο τους, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πολιτική σταθερότητα που θέλουμε -για να επιτύχουμε δηλαδή ανάπτυξη ύψους 3% το 2015, που θα είναι μια αρχή, μια πάρα πολύ καλή αρχή- χρειάζεται να ολοκληρωθεί η τετραετής κοινοβουλευτική περίοδος, να ολοκληρωθεί ο βίος αυτής της Βουλής, όπως την ανέδειξε ο λαός το 2012. Για να γίνει αυτό, για να υπάρξουν αυτοί οι εκατόν ογδόντα, πολλές φορές και πάρα πολλοί από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία έχουμε επαναλάβει ότι προϋποθέτει να μη γίνουν άλλες απολύσεις, να υπάρξουν γενναίες ρυθμίσεις γι' αυτούς που οφείλουν στο δημόσιο ταμείο ή στα ασφαλιστικά ταμεία, και οπωσδήποτε απομείωση της φορολογίας.

Και οι τρεις στόχοι αυτοί θα επιτευχθούν. Η πορεία είναι συγκεκριμένη, θα τη διανύσουμε, και τα πρώτα της βήματα, οι πρώτες της φάσεις θα γίνουν σαφείς στους Έλληνες πολίτες τις υπόλοιπες εβδομάδες. Εμείς, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, δίνουμε μάχη γι' αυτό. Η συγκυβέρνηση με τη Νέα Δημοκρατία είναι συγκυβέρνηση ευθύνης και τις πολιτικές μας ιδιαιτερότητες, μέσα σε αυτήν την πάρα πολύ δύσκολη εποχή, έχουμε κατορθώσει να τις αναδείξουμε.

Ενώ όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δίνουμε αυτήν τη μάχη, ακούγονται δύο υποκριτικές φωνές, δύο φωνούλες, από πολιτικές σουσουράδες εκτός Αιθούσης ευρισκόμενες, επιχειρήματα των οποίων -με σοβαρό τρόπο, δεν λέω- κατατίθενται και από το Βήμα της Βουλής αυτής.

Η πρώτη φωνούλα μάς λέει: «Μα, τι σας πειράζουν οι εκλογές; Σας πειράζει η Δημοκρατία;». Εδώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει κανείς να επικαλεστεί ορισμένες πολύ απλές, βασικές και στοιχειώδεις -θα έλεγα- γνώσεις της ιστορίας. Στον αντίποδα της κυβερνητικής αστάθειας, στις επαναλαμβανόμενες εκλογές -δεν χρειάζεται να σας θυμίσω ότι την περίοδο 2004-2012 είχαμε πέντε εκλογές, σε οκτώ χρόνια, δηλαδή, πέντε εκλογές- στον αντίποδα της έλλειψης πολιτικής ομαλότητας, της έλλειψης σταθερότητας, ποτέ δεν ήταν η δημοκρατία. Ήταν ο φασισμός και οι δικτατορίες. Ο Μεσοπόλεμος τα δίδαξε αυτά στις χώρες που έχουν κοινοβουλευτικό πολίτευμα και βγήκε η κοινοβουλευτική ανθρωπότητα από αυτήν τη δυσκολία εξορθολογίζοντας τον κοι-

νοβουλευτισμό. Η βασική αρχή του εξορθολογισμένου κοινοβουλευτισμού, τον οποίο η Ελλάδα έχει απολαύσει, ήταν η σταθερότητα. Η δημοκρατία, η μείζων αρχή, η μεγάλη αρχή που διέπει όλο μας το Σύνταγμα, και από την άλλη η σταθερότητα, μια αρχή που διέπει και το Σύνταγμα αλλά και τις πρακτικές μας. Να το ξαναπώ, γιατί πρέπει να εμπεδωθεί και σε αυτές τις υποκριτικές φωνές που αναρωτιούνται αν μας πειράζει, δήθεν, η δημοκρατία: Ποτέ στην ιστορία δεν ήταν αντίποδας, αντίπαλος, αντίθεση στην αστάθεια η δημοκρατία. Πάντα ήταν ο φασισμός και οι δικτατορίες.

Η δεύτερη φωνούλα -αυτή είναι πολύ πιο επικίνδυνη, ακούγεται πολύ συχνά- είναι η φωνή που θέλει να μας προσάψει ότι όλα αυτά τα μέτρα που πήραμε αυτά τα χρόνια της έντονης κρίσης, της πρωτοφανούς για τα ιστορικά δεδομένα της χώρας μας κρίσης, τα πήραμε ως πολιτική επιλογή.

Επειδή ήμουν από τους πρώτους -και ίσως όχι από τους πολλούς- που σηκώσαμε το ανάστημά μας απέναντι σε αυτές τις δυσκολίες στις πιο κρίσιμες χρονιές του μεταπολιτευτικού κοινοβουλευτικού μας βίου, της μεταπολιτευτικής οικονομικής μας ζωής, θυμάμαι καλά και τι έχει ειπωθεί στην Αίθουσα αυτήν και από ποιους και τι ακριβώς λέγαμε στις πιο δύσκολες φάσεις, στους πιο δύσκολους αγώνες, στις κόντρες με τα μεγαλύτερα συμφέροντα.

Θυμάμαι καλά και, επειδή θυμάμαι καλά, θέλω να επαναλάβω ακόμη μια φορά: Όχι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι πολιτικές που ασκήσαμε δεν ήταν επιλογή μας, ήταν αναγκαστικές επιλογές που η κρίση επέβαλε. Ή η χώρα θα πτώχευε και οι πολίτες της και η ίδια θα περνούσαν δεκαετίες μέχρι να συνέλθουν ή κάποιοι θα μπαίναμε κάτω από την μπάρα και θα σηκώναμε τα βάρη. Δυστυχώς δεν ήμασταν όλοι, δυστυχώς δεν ήμασταν οι περισσότεροι, αλλά ήμασταν κάποιοι.

Αυτές οι πολιτικές, λοιπόν, δεν είναι στο DNA μας. Ήταν πολιτικές που υπαγορεύτηκαν από τις ανάγκες της χώρας. Ψαρεύουν, λοιπόν, οι δημαγωγοί, ψαρεύουν, όμως, σε θολά νερά και δεν ξέρω τι θα τα κάνουν τα ψάρια που θα πιάσουν. Τους συμβουλευώ με όση δύναμη διαθέτω -και αν μπορώ να χρησιμοποιήσω και τον όρο- να δουν τα πράγματα όσο είναι ο καιρός κατάλληλος από τη σκοπιά που υπαγορεύει η πραγματικότητα, η αλήθεια και μόνο αυτή η αλήθεια.

Γίνεται μια καινούργια προσπάθεια από τις ευρωεκλογές και μετά, από τον Ιούνιο του 2014 και μετά σε σχέση βέβαια με όσα προηγήθηκαν και επειδή αυτά προηγήθηκαν να δώσουμε λύσεις, να αντέξουμε, να κάνουμε, όπως είπα στην αρχή της τοποθέτησής μου, και τα τελευταία μας βήματα για να βγούμε από αυτές τις συμπληγάδες.

Δεν έχω ούτε τον χρόνο, ούτε τη δυνατότητα, ούτε η δεοντολογία μου μου επιτρέπει να αγκαλιάσω όλα τα θέματα. Για αυτήν την προσπάθεια θα μιλήσω από την οπτική του Υπουργείου που έχω την τιμή να εποπτεύω πολιτικά. Έχω επανειλημμένα πει -στις πολλές συνεδριάσεις που κάναμε και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων αλλά και στην Ολομέλεια της Βουλής είτε είχαμε νομοθετικό έργο είτε είχαμε κοινοβουλευτικό έλεγχο- ότι σέβομαι και θα σεβαστώ όλες τις αποφάσεις των προκατόχων μου που αφορούσαν το λύκειο και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, την ανώτατη εκπαίδευση, τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ. Συνεχίζω πολιτικές με κάποιες μικρές διορθώσεις που η ζωή αναδεικνύει ότι είναι αναγκαίες και δεν αλλάζουν γραμμές πλεύσης που ακολουθήθηκαν μέχρι τώρα.

Έτσι, επειδή σεβόμαστε αυτήν τη συνέχεια, επειδή εχθές στο Υπουργείο Υγείας τέσσερις Υπουργοί της κρίσης παρουσιάσαμε μία πολιτική, η οποία επειδή ακριβώς κράτησε τέσσερα χρόνια αποδίδει σήμερα καρπούς, συνεχίζει να αποδίδει καρπούς, όπως κάναμε λοιπόν εκεί, έτσι και στην παιδεία καταφέραμε να έχουμε για πρώτη φορά στην ιστορία μας κύκλο σπουδών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και οι διεθνείς αξιολογητές αυτό το επισημαίνουν. Αναφέρομαι στη διαγραφή των «αιώνων».

Καταφέραμε να έχουμε ολοκληρώσει την αξιολόγηση και να την έχουμε παρουσιάσει στη Βουλή. Καταφέραμε και παλεύουμε ακόμα να τη φέρουμε σε πέρας με απόλυτη επιτυχία να κρατήσουμε δύο ανάγκες ζωντανές: να προστατευτεί η ελληνική οικονομία που, ήδη, δυσκολεύεται με τις μετεγγραφές των φοιτητών

και με τον νόμο που ψηφίστηκε στις 4 Μαΐου και από την άλλη να μείνουν όρθια τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, πανεπιστήμια και ΤΕΙ.

Απελευθερώσαμε την πανεπιστημιακή έρευνα και την έρευνα των ερευνητικών κέντρων από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών. Το σχέδιο νόμου κατατέθηκε την περασμένη Δευτέρα και θα το συζητήσουμε την επόμενη εβδομάδα.

Ακόμη σε άλλους τομείς της δικής μας αρμοδιότητας ψηφίσαμε ένα νόμο με πλανητική θετική επιρροή για τη χώρα για την οργάνωση των θρησκευτικών κοινοτήτων. Δώσαμε με στρατηγική, την οποία ακολουθούμε κάθε εβδομάδα, κάθε μήνα ζωντάνια και ζωή στην εκπαιδευτική διαδικασία που αφορά τους συμπολίτες μας που ασπάζονται, όμως, το μουσουλμανικό θρήσκευμα και ταυτοχρόνως και με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και με την Εκκλησία της Ελλάδος και με το Άγιον Όρος έχουμε άψογες σχέσεις, όπως προκύπτει από τις δηλώσεις των ιδίων αυτών θεσμών.

Είναι πολύ πρόσφατη, είναι τελευταία, είναι της χθεσινής, της προχθεσινής ημέρας η σχετική δήλωση του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου.

Ακόμα, ιδρύσαμε συμβούλιο των πρώην Υπουργών Παιδείας για να εξασφαλίσουμε μία συνέχεια της πολιτικής στην παιδεία. Δεν καταφεύγουμε ποτέ στη χρησιμοποίηση του μόνιμου υπηρεσιακού Υφυπουργού. Το Σύνταγμα το προβλέπει, η Βουλή δεν το προωθεί, οι κυβερνήσεις δεν το θέλουν. Στον αντίποδα αυτής της έλλειψης θεσπίσαμε αυτό το συμβούλιο. Και αυτό και το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας θα συνεδριάσουν μέσα στον Οκτώβριο για τη μεγάλη μας παρέμβαση, έτσι όπως την έχουμε οραματιστεί. Θα την κουβεντιάσουμε, θα διαβουλευτούμε και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και με τη διακομματική στη μεταρρύθμιση εκείνη, τη δομική εκείνη αλλαγή, στη μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή που αφορά την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, την οποία δεν συνηθίζει να κοιτά και η Βουλή, αλλά και οι κυβερνήσεις. Εκεί, όμως, διαμορφώνονται οι σύγχρονοι Έλληνες, εκεί διαμορφώνονται οι σύγχρονοι πολίτες, εκεί πρέπει να στρέψουμε πια την προσοχή μας.

Θέλω να επισημάνω μία ακόμα δραστηριότητα, αυτήν του κοινωνικού σχολείου, που στοχεύει στην ολοκλήρωση των νέων παιδιών, των μαθητών και που βασικές δραστηριότητες έχει την άθληση και τα ζητήματα που αφορούν την ενημέρωση για μολυσματικές ασθένειες, για τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, για θέματα, δηλαδή, που πραγματικά είναι ζωτικής σημασίας για τα παιδιά και τους γονείς τους.

Κυρίες και κύριοι, ακόμα, τη μεθεπόμενη εβδομάδα, καταθέτουμε το σχέδιο νόμου για την ειδική αγωγή και μέσα στο φθινόπωρο, τον Νοέμβριο, ξεκινά ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα κατάρτισης και μαθητείας ύψους 250 εκατομμυρίων ευρώ.

Ακόμα –και θέλω να με προσέξετε, ειδικά ορισμένοι συνάδελφοι που καθόνταν στα αριστερά του Κοινοβουλίου– είχαμε πει ότι έχουμε εμπιστοσύνη στη μεταλυκειακή μη τριτοβάθμια εκπαίδευση. Όμως, με προϋπόθεση ότι ο χώρος θα εξορθολογιστεί και ότι οι εταιρείες, τα νομικά πρόσωπα που καταδυναστεύουν τον χώρο θα φύγουν από τη μέση. Μου έλεγαν εδώ ότι καλές οι δηλώσεις, αλλά η πράξη δεν υπάρχει. Ήδη, πριν από λίγες εβδομάδες, ένα πρώτο κύμα έφυγε από τη μέση. Την επόμενη εβδομάδα, έχω προειδοποιήσει ότι θα έρθει το δεύτερο κύμα. Όσοι δεν έχουν ρυθμίσει τις ασφαλιστικές εισφορές –και είναι αρκετοί αυτοί και αρκετά μεγάλοι και πολυδιαφημιζόμενοι– θα φύγουν και αυτοί από τη μέση.

Στην ερώτηση: «Μα, τώρα το κάνετε αυτό;», απαντάμε: «Ναι, τώρα το κάνουμε αυτό». Διότι προβλέπουμε ότι για τους φοιτητές τους, τους μαθητές τους, τους σπουδαστές τους, τα δημόσια ΙΕΚ θα προσφέρουν θέσεις. Δεν είναι δυνατόν, όσο είμαστε εμείς στο Υπουργείο Παιδείας, να αφήσουμε αυτής της μορφής την εξωθεσμική δραστηριότητα, ατιμώρητη.

Είχα προειδοποιήσει μία φορά με συνέντευξη Τύπου. Δεν ίδρωσαν αυτά. Έστειλα επιστολές και ο Υφυπουργός, ο κ. Στύλιος, προσωποποιημένες επιστολές σε αυτούς οι οποίοι χρωστούν σύμφωνα με την ενημέρωση που έχουμε από το ΙΚΑ. Την επόμενη εβδομάδα η προθεσμία τους λήγει, τη μεθεπόμενη δεν θα λειτουργούν. Αυτή είναι δήλωση και να την κρατήσετε, γιατί

δεν παραπέμπει στο μέλλον, αλλά στην επόμενη εβδομάδα. Ολοκληρώνουμε ένα πρόγραμμα εξωστρέφειας για την ελληνική εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δεν έχω χρόνο. Θα τα πούμε την επόμενη εβδομάδα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Να επισημάνω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γιατί πολλή δημιουργία υπάρχει στο προκείμενο, ότι εν μέσω κρίσης και παρ' όλες τις δυσκολίες και μετερχόμενοι και μέσα που δεν είναι και τα καλύτερα –όπως το να παίρνεις χρήματα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για να πληρώνεις μισθούς αναπληρωτών και το κάναμε κι αυτό– με όλες αυτές τις προσπάθειες κρατήσαμε με επάρκεια, όχι με πληρότητα, αλλά με επάρκεια, επαναλαμβάνω, όλες τις δομές της παιδείας, της εκπαίδευσης ανοιχτές. Αν σας φαίνεται αυτό απλό κι εύκολο, για να δείτε πώς γίνεται στην πράξη και για να δούμε «πόσα απίδια πιάνει ο σάκος» σε θέματα για τα οποία ο λόγος είναι εύκολος μα η πράξη είναι πάρα πολύ δύσκολη.

Αυτά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σεβόμενοι τη διαβούλευση και το διάλογο. Ελπίζω κάποιος να το πει, γιατί το ζουν αρκετοί Βουλευτές. Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων συνεδριάζει πολλές φορές την εβδομάδα. Έτσι θα πάει όλο το φθινόπωρο και θα κλείσουν πάρα πολλά θέματα μέσα από τις συχνές της συνεδριάσεις και όχι μόνο για τα δύο σχέδια νόμου που έχουμε καταθέσει αλλά και με πρωτοβουλίες δικές μας για ενημέρωση της Βουλής, των Βουλευτών.

Ταυτόχρονα, διαβουλευόμαστε κάθε εβδομάδα με την ΟΛΜΕ, τη ΔΟΕ την ΠΟΣΔΕΠ, με τα συντονιστικά των ΤΕΙ και των πανεπιστημίων.

Μέσα από τα διάλογο κάνουμε τα βήματά μας, και όχι με αυταρχισμό.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, επισημαίνοντας ότι αυτά κάνουμε εμείς εν μέσω μιας τρομακτικής, μιας πάρα πολύ σκληρής κρίσης, που ποιος χτυπά πρώτα σε ό,τι αφορά τις κρατικές δομές και τους κρατικούς θεσμούς; Τους θεσμούς του κοινωνικού κράτους: παιδεία, υγεία, μεταφορές πολλές φορές, κοινωνικές πολιτικές των δήμων, των περιφερειών. Ό,τι χτίζει η ακμή το χτυπά η παρακμή, η ύφεση και η ανεργία. Σε αυτήν τη συγκυρία κρατάμε όρθιες, κρατάμε ανοιχτές, τις δομές του κοινωνικού κράτους. Αυτοί είμαστε. Αυτό μπορούμε, χωρίς ψέματα, χωρίς μεγάλες κουβέντες.

Η πράξη αναδεικνύει αυτούς που μπορούν. Αυτούς που τα καταφέρνουν καλά με τα λόγια, να δούμε ποιος θα μετρήσει την αξιοσύνη τους. Ένα πραγματικό μέτρο πολιτικής ευθύνης ή ένα ράψιμο φυκιών με μεταξωτές κορδέλες;

Εμείς θα προχωρήσουμε. Και η καρδιά μας το λέει και η πολιτική δύναμή μας το επιτρέπει. Θα προχωρήσουμε και θα τα κάνουμε όλα, όπως πρέπει να τα κάνουμε. Θα τα κάνουμε καλά.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Η Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων, η συνάδελφος κ. Κουντουρά, μας ενημερώνει ότι ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Τέρενς-Σπένσερ-Νικόλαο Κουί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στον ενιαίο κατάλογο των συναδέλφων ομιλητών που έχουν εγγραφεί. Επειδή έχουν εγγραφεί εκατόν ογδόντα πέντε συνάδελφοι, θα παρακαλέσω, για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι κι αν είναι δυνατόν όλοι οι συνάδελφοι, σεβόμενοι τους συναδέλφους, να τηρήσουν το χρόνο.

Έχει ο κάθε συνάδελφος ή η συνάδελφος επτά λεπτά. Άρα πρέπει να μιλήσει μέσα σε αυτό το χρόνο. Μετά από δύομισι χρόνια έμπειροι είμαστε, ξέρουμε να διαχειριζόμαστε το λόγο και πάνω απ' όλα να σεβαστούμε ότι δεν μιλάμε μόνο εμείς, υπάρχουν κι άλλοι συνάδελφοι που πρέπει να μιλήσουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να προσέξετε και τους Υπουργούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όταν λέω «συναδέλφους», εννοώ τους πάντες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ, κύριε Βούτση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Από τη μελέτη του καταλόγου μπορούμε να πάμε καλά, αν υπάρχει προσοχή, όπως λέτε, στα ωράρια και στους Υπουργούς, όπως είπε ο Παναγιώτης Λαφαζάνης.

Είναι πιθανό να χρειαστεί αυτό το οποίο έχουμε κάνει και άλλες φορές, να δουλέψουμε και τα μεσημέρια. Διότι αύριο υπάρχει κενό 15.00'-18.00' και μεθαύριο το ίδιο, τα οποία αν γεφυρωθούν, θα δώσουν τη δυνατότητα σε πολύ περισσότερους Βουλευτές να μιλήσουν, διότι περί αυτού πρόκειται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ειπώθηκε ότι μεθαύριο θα πάμε συγχρόμενα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Και αύριο, αν είναι δυνατόν. Το ξέρω πως αυτό έχει δυσκολίες για τις υπηρεσίες. Γι' αυτό το θέτω από τώρα. Αν είναι να το πάμε «σερί», για να μπορέσουν να μιλήσουν εκατό σαράντα Βουλευτές, 'έχουν γραφτεί εκατό ογδόντα πέντε. Καταλάβατε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Εντάξει, να μην σπαταλάμε τώρα τον χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αν δείτε το πώς είναι φτιαγμένο με τον αλγόριθμο που τα φτιάχνουμε, από εμάς, παραδείγματος χάριν, σε κάθε δώδεκα Βουλευτές μιλάνε δύο. Στους πρώτους πενήντα θα μιλήσουν μόνο οκτώ από τον ΣΥΡΙΖΑ, μέχρι να εξαντληθούν τα μικρότερα κόμματα. Θέλω να πω ότι υπάρχει μια τεχνική σε αυτό το πράγμα. Το ξέρετε καλύτερα και από εμένα. Πρέπει να διευκολύνουμε όλοι για να προχωρήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Είναι βέβαιο ότι όλοι θα προσπαθήσουμε να διευκολύνουμε τη συζήτηση και να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι.

Βέβαια, γνωρίζετε και εσείς από την εμπειρία σας ότι δεν είναι καλό να μιλάει ένας συνάδελφος και να μην είναι κανένας από κάτω.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής Λάρισας κ. Χρήστος Κέλλας και μετά ο κ. Σταθάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τα προγράμματα που χαράσσουμε εδώ στην Ελλάδα, μοιάζουν με αυτά που σκαρφίζονταν κάποτε οι ηγεμόνες των παραδουνάβιων περιοχών. Χανόμαστε σε άπειρες ανούσιες λεπτομέρειες και παραμέτρους, καταγράφοντας ένα πρόγραμμα που μοιάζει με οδηγό στη δημοκρατία. Ενώ τα πράγματα χρειάζονται σαφείς απαντήσεις και ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα το πολύ τεσσάρων σημείων, δυστυχώς γίνεται το αντίθετο. Το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ κινείται σε αυτή την κατεύθυνση.

Ποιος τα είπε αυτά που μόλις διάβασα; Δεν είναι δικά μου λόγια ούτε λόγια κάποιου που είναι αντίθετος στον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι τα λόγια του Κώστα Λαπαβίτσα κατά την πρόσφατη παρουσίαση του βιβλίου του, παρουσία, μάλιστα, πολλών Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ενός ανθρώπου, ο ιδεολογικός προσανατολισμός του οποίου είναι δεδομένος και η πολιτική του θέση και στάση ξεκάθαρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα εδώ, για να συζητήσουμε την πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, τη στιγμή που τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ δεν δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης στο ίδιο τους το κόμμα. Και αυτό είναι ακριβώς το κομβικό σημείο σε μία πορεία, όπου το πολιτικό σύστημα της χώρας οφείλει να αναγεννηθεί. Αντί να είμαστε όλοι ενωμένοι γύρω από το ίδιο τραπέζι, ώστε να χαράξουμε την πολιτική του μέλλοντος τώρα που η Ελλάδα βρίσκεται μία στροφή πριν την οριστική έξοδο από την κρίση, είμαστε εδώ γιατί κάποιοι έχουν επιλέξει να οδηγήσουν τη χώρα ξανά στην κρίση, ξανά στα αδιέξοδα, ξανά στην ανασφάλεια. Εκμεταλλευόμενοι τον ίδιο το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας και επιχειρώντας παιχνίδια με το ίδιο το Σύνταγμα, παράλληλα με την κόπωση του λαού από την υπερπροσπάθεια των δυόμισι ετών που έχει κάνει, έρχονται σαν άλλες «σειρήνες», ξεστομίζοντας όμορφες υποσχέσεις, ψέματα, ανέφικτα προγράμματα, τάζοντας τα πάντα στους πάντες σαν να μην έχουν καταλάβει το τι, αλλά κυρίως το γιατί πέρασε η χώρα όλα αυτά που πέρασε.

Θα μου επιτρέψετε εδώ να ανοίξω μία παρένθεση. Το τελευταίο διάστημα βλέπουμε το φαρμάκι του λαϊκισμού να διαπερνά, όπως το αίμα, όλες τις φλέβες του πολιτικού συστήματος. Φαί-

νεται, πως κάποιοι αποφάσισαν να συναγωνιστούν τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ σε παλαιοκομματισμό παίρνοντας θέση για την επόμενη μέρα, πιστεύοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα διασωθούν.

Αν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τσουνάμι του λαϊκισμού χτυπήσει και πάλι τη χώρα, δεν θα σωθεί κανείς. Και είμαστε εμείς, οι νέοι Βουλευτές του Κοινοβουλίου στους οποίους πέφτει ο κλήρος να αντισταθούμε και να βάλουμε στην άκρη όλους όσους συνεχίζουν να πολιτεύονται με τις μεθόδους των δεκαετιών στις οποίες μπήκαν οι βάσεις της καταστροφής. Κλείνω την παρένθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία και ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς έχουμε αποφασίσει από το 2012 να μιλούμε στον λαό με απόλυτη ειλικρίνεια, όσο δύσκολα και δυσάρεστα και εάν είναι αυτά που θα λεχθούν. Είμαι από τους πρώτους που λέω ότι πολλά από τα μέτρα που έχουν παρθεί είναι άδικο. Είμαι από τους πρώτους που λέω πως το παράδειγμά μας και τα όσα είπαμε εξαρχής στον ελληνικό λαό πρέπει να είναι πιο ξεκάθαρα, να μην αφήνουν καμμία αμφιβολία για όσα συνέβησαν στην πορεία. Είμαι από τους πρώτους που αναγνωρίζω ότι ο συγχρονισμός των κυβερνητικών αποφάσεων με την κεντρική διοίκηση χρήζει μεγάλων διορθώσεων και βελτιωτικών αλλαγών.

Όμως, δεν ξεχνώ σε ποιο χρονικό σημείο πήραμε τα ηνία της χώρας στα χέρια μας. Είχαν προηγηθεί οι παρόμοιες με σήμερα παραπλανητικές υποσχέσεις του ΠΑΣΟΚ του 2009 και οι μετέπειτα κυβερνητικοί χειρισμοί που αλυσόδεσαν τη χώρα. Αναλάβαμε μία διαλυμένη χώρα που παρέπαιε μέσα στην ανυποληψία και τη διεθνή κατακραυγή και μέσα σε δυόμισι χρόνια βελτιώσαμε τους οικονομικούς δείκτες και τη χαμένη μας αξιοπιστία. Με σκληρή προσπάθεια, αθόρυβη δουλειά, μα πάνω απ' όλα, εξαιτίας της απίστευτης ωριμότητας και υπομονής του ελληνικού λαού, βήμα-βήμα επανερχόμαστε.

Η ατζέντα των θεμάτων του 2012 σε σχέση με εκείνη του 2014 είναι σαν να αντικατοπτρίζει μία διαφορετική εποχή, σε μία διαφορετική χώρα. Και στην πραγματικότητα είναι αυτό ακριβώς, μία διαφορετική ατζέντα μίας διαφορετικής χώρας. Το 2012 μιλούσαμε για περικοπές μισθών και συντάξεων, κατάρρευση δημοσίων εσόδων, φόβο για τις καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών. Ένα πέπλο ανασφάλειας και τρόμου για το αύριο σκέπαζε την ελληνική επικράτεια, καθώς η παραμονή μας στη ζώνη του ευρώ εξαρτιόταν από τις θέσεις άλλων, οι οποίοι έπαιζαν τα δικά τους παιχνίδια στις πλάτες του ελληνικού λαού. Η εθνική μας κυριαρχία είχε τεθεί υπό αμφισβήτηση και οι περισσότεροι σε όλες σχεδόν τις γωνιές του κόσμου πόνταραν στα χειρότερα. Ήταν μία εποχή όχι τόσο μακρινή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που πραγματικά δεν ήξερε κανείς τι θα του ξημερώσει.

Δύο μόλις χρόνια αργότερα, σήμερα που μιλάμε, η ατζέντα γράφεται με αυξήσεις -μικρές μεν, αλλά αυξήσεις- με φοροελαφρύνσεις, με την εθνική κυριαρχία διαπραγματεύτη, με τα δημόσια έργα να παίρνουν μπρος, θυμίζοντας την Ελλάδα προ του 2009, με τους τουρίστες να συρρέουν κατά εκατομμύρια, με σοβαρούς επενδυτές να κάνουν μακροπρόθεσμους σχεδιασμούς, με την παρουσία μας στην ΟΝΕ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση πλέον διασφαλισμένη και με την εποχή του μνημονίου να φθάνει στο τέλος της. Προσοχή, όμως! Όχι γιατί γίναμε μπαταχτσήδες ξανά και αφερέγγυοι, αλλά γιατί ξαναγινόμαστε νοικοκυραίοι.

Στόχος μου δεν είναι να ωραιοποιήσω την κατάσταση. Είμαι από τους Βουλευτές που περπατώ στους δρόμους της Λάρισας και δεν έχω σταματήσει στιγμή να επισκέπτομαι όλον τον νομό και τα χωριά. Γνωρίζω πολύ καλά τι συμβαίνει στο εσωτερικό των σπιτιών και στα λογιστήρια των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Γνωρίζω καλά τι συμβαίνει στους δημόσιους οργανισμούς, στα χωράφια των αγροτών, στα μαντριά των κτηνοτρόφων. Γνωρίζω καλά τι αισθάνεται ο μικρός έμπορος στη γειτονιά του, όταν κατεβάζει τα ρολά τού μαγαζιού του αργά το βράδυ, έχοντας χτυπήσει το «Ζ» της ταμειακής του μηχανής.

Γνωρίζω πολύ καλά πως οι πολίτες αυτής της χώρας έχουν κουραστεί, έχουν απογοητευθεί και κάποιες στιγμές αισθάνονται αποστερημένοι για κάποιες συμπεριφορές, για τις οποίες μέρος του πολιτικού συστήματος φέρει αμέριστη την ευθύνη.

Αν με ρωτήσετε, λοιπόν, αν είναι όλα καλά, θα σας απαντήσω «ασφαλώς και όχι». Όλη αυτή η κρίση αφήνει πίσω της ένα λαό πληγωμένο, κουρασμένο και θυμωμένο και δικαίως. Άνθρωποι έχασαν τις δουλειές τους, μειώθηκαν τα εισοδήματά τους, πλήρωσαν και συνεχίζουν να πληρώνουν φόρους, είδαν τις συντάξεις να πετοσκοβόνται, είδαν τις αποταμιεύσεις να λιγοστεύουν, είδαν τα παιδιά και τα εγγόνια τους να εγκαταλείπουν τη χώρα.

Γιατί, όμως; Γιατί ποτέ όλοι μας δεν κάναμε αυτό που έπρεπε. Γιατί πάντα πιστεύαμε ότι το χαλί θα είναι αρκετά μεγάλο, ώστε να κρύβει από κάτω όλα τα λάθη και τις παραλείψεις μας. Γιατί πάντα αφήναμε τον λογαριασμό για τον επόμενο και τελικά καταλήξαμε σε μια σκυταλοδρομία, η οποία αντί για σκυτάλη είχε μία ωρολογιακή βόμβα, που αντί για μπροστά, έτρεχε προς τα πίσω.

Οι ευθύνες ασφαλώς και βαραίνουν περισσότερο τον πολιτικό κόσμο. Τα δύο μεγάλα κόμματα, αλλά και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, εκμεταλλευόμενα το δικό τους ρόλο, πλειοδότησαν στη δημιουργική καταστροφή της χώρας. Με το συνδικαλιστικό τέρας που δημιούργησαν, φορώντας το μανδύα των δήθεν επαναστατών και διαρκώς αδικημένων, ανοιγόκλειναν τους διακόπτες όποτε ήθελαν, ακύρωναν μεγαλόπνοια σχέδια και επενδύσεις και δημιούργησαν ένα κράτος εν κράτει, στηριγμένο στην ασυδοσία και τη διαφθορά.

Την πρώτη φορά που κάποιος τόλμησε να μιλήσει με τη γλώσσα της αλήθειας, είδε ολόκληρο το σύμπαν να πέφτει πάνω του, μη δίνοντας τη δυνατότητα στην Ελλάδα να έχει μία ήπια και δικαιότερη προσαρμογή. Είχε προηγηθεί η άρνηση της τότε Αντιπολίτευσης να συμβάλει σε μία πορεία ελεγχόμενη. Ήταν ο Κώστας Καραμανλής το 2009 που πήρε το μήνυμα της πολιτικής μισαλλοδοξίας και όλοι γνωρίζουν πλέον τι έγινε.

Αυτό πάει να γίνει και σήμερα. Τώρα που η χώρα βρίσκεται ένα βήμα πριν από την οριστική έξοδο από την κρίση και το πέραςμά της στην αντίπερα όχθη, πάλι τα ίδια στίφη, μεταμφιεσμένα με το γνωστό μανδύα του ψευτοπροοδευτικού, κάνουν τα πάντα για να γυρίσουν τη χώρα στην ανασφάλεια και τη μίζερια.

Είναι ψευτοπροοδευτικοί, γιατί την πρόοδο την επικαλούνται απλώς ως ευχάριστη και εύληξη λέξη, χωρίς στην πραγματικότητα να τη θέλουν. Φοβούνται την αλλαγή, γιατί γνωρίζουν καλά πως μόλις η χώρα αλλάξει, όλοι αυτοί θα μπουν στο χρονοντούλαπο της ιστορίας –για να θυμηθούμε λίγο και τους πρωταίτιους του ελληνικού πολιτικού λαϊκισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι όλων των κομμάτων, όλοι καταλαβαίνετε πως εισερχόμαστε σε μια άλλη εποχή. Η πολιτική της σκληρής λιτότητας τελειώνει. Πρέπει όλοι μας να πούμε την αλήθεια στο λαό, όλη την αλήθεια, χωρίς μισόλογα, ωραίες λέξεις και υπονοούμενα.

Ας σταματήσουμε, λοιπόν, τα μικροπολιτικά παιχνίδια και ας ενωθούμε όλοι, στην κρίσιμότερη στιγμή της σύγχρονης ιστορίας μας, στο ίδιο τραπέζι, με τις πολιτικές διαφορές να μας χωρίζουν μεν, αλλά με το εθνικό συμφέρον να μας ενώνει. Η χώρα έχει τη χρυσή ευκαιρία να τελειώνει οριστικά με τα μνημόνια και την κρίση και να αρχίσει την επούλωσή των πληγών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Θα τελειώσω με μια ευχή που είχε κάνει ο Αλέκος Παπαδόπουλος, ο οποίος είχε πει «η εθνική συνεννόηση να μη γίνει από ανάγκη πάνω στα συντρίμια που θα προκαλέσει μία νέα εθνική ασυνεννοησία».

Το ίδιο εύχομαι κι εγώ και σας καλώ να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Σταθάκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να σας υπενθυμίσω ότι το μνημόνιο κάνει τέσσερα πράγματα: πρώτον, δημοσιονομική σταθερότητα, δεύτερον, ιδιωτικοποιήσεις, τρίτον, μεταρρυθμίσεις και, τέταρτον, διάλυση των εργασιακών σχέσεων.

Αν διαβάσετε το προσχέδιο του προϋπολογισμού, έχει τους εξής άξονες, οι οποίοι είναι ταυτόσημοι με το μνημόνιο: Πρώτον, μιλάει προφανώς για ένα μεγάλο πλεόνασμα, το οποίο είναι δεσμευση, με βάση το μνημόνιο και το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, μέχρι το 2017. Δεύτερον, μιλάει για συνέχιση των ιδιωτικοποιήσεων, ως βασική στρατηγική εξόδου από την κρίση. Τρίτον, μιλάει για συνέχιση των μεταρρυθμίσεων. Τέλος, προφανώς και αυτονοήτως, μιλάει για συνέχιση της ίδιας πολιτικής στα εργασιακά.

Άρα η ιδέα της φυγής από το μνημόνιο –που το ακούμε κατ'επανάληψη εδώ μέσα– είναι ουσιαστικά μια συστηματική και πλήρη ενσωμάτωση της ιδέας του μνημονίου στην πολιτική της Κυβέρνησης. Αυτό υπόσχεται στους εταίρους, αυτό υπόσχεται σε όλους τους τόνους –και αφορά φυσικά το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και τις δεσμεύσεις που απορρέουν από αυτό– και αυτό προκύπτει και από όλες τις συζητήσεις στον διεθνή χώρο, όπου η Κυβέρνηση σε κάθε τόνο δεσμεύεται ότι θα συνεχίσει μέχρι τέλους αυτές τις μεταρρυθμίσεις και θα εφαρμόσει πλήρως το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Και αυτό αποκτά μια σημασία, διότι ο οδικός χάρτης, τον οποίο έχει χαράξει η Κυβέρνηση με βάση το μνημόνιο και το μεσοπρόθεσμο, αδυνατεί να οδηγήσει σε οποιοδήποτε αξιο λόγου λογικό συμπέρασμα. Σας υπενθυμίζω ότι ο οδικός χάρτης της Κυβέρνησης μιλούσε για επαναδιαπραγμάτευση και ελάφρυνση του δημοσίου χρέους, για τώρα τον Νοέμβριο, σε ένα μήνα.

Έχω την εντύπωση –αν όχι τη βεβαιότητα– ότι συζητάμε για ένα χαρτί βιωσιμότητας το οποίο –ελπίζω να μην είναι αυτό το αντικείμενο της συζήτησης του κυρίου Υπουργού Οικονομικών στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο– είναι μια δόκιμη πρακτική που κάνει το ΔΝΤ για τις χώρες του τρίτου κόσμου, οι οποίες έχουν εξόφθαλμα μη βιώσιμο χρέος και υπό ορισμένες συνθήκες αποκτούν ένα χαρτί βιωσιμότητας, προκειμένου να συνεχίσουν και να αφήσουν την επαναδιαπραγμάτευση και την επίλυση του χρέους σε κάποια στιγμή στο μέλλον. Ελπίζω –επαναλαμβάνω– να μην είναι αυτό το αντικείμενο της συζήτησης την Κυριακή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Πάντως η συζήτηση για επαναδιαπραγμάτευση και αναδιάρθρωση του χρέους –αν κρίνω από τις εξελίξεις των τελευταίων εικοσι ημερών– απ' ό,τι φαίνεται δεν υπάρχει στην ατζέντα.

Δεύτερο θέμα. Χωρίς ελάφρυνση του χρέους, χωρίς επαναδιαπραγμάτευση του χρέους, χωρίς αναδιάρθρωση του χρέους, εκ των πραγμάτων η Κυβέρνηση είναι δεσμευμένη να παράγει πλεονάσματα στο μέλλον 4,5% για τα επόμενα οκτώ χρόνια. Το 4,5% πλεόνασμα σημαίνει 9 δισεκατομμύρια. Και ο σημερινός προϋπολογισμός κινείται προς αυτή την κατεύθυνση, κάνει το αναγκαίο βήμα και αν συνεχίσει να υπάρχει αυτή η Κυβέρνηση –ελπίζω ότι δεν θα συνεχίσει–, αυτή θα είναι και η συνεχιζόμενη κατάληξη.

Τρίτο θέμα. Βγαίνουμε από το μνημόνιο και επιστρέφουμε στις αγορές. Επιστρέφουμε στις αγορές; Έχετε δει κάποια κίνηση αυτές τις μέρες, η οποία να δικαιολογεί τον οδικό χάρτη της Κυβέρνησης ότι όχι μόνο θα επιστρέψει στις αγορές, θα αγοράσει και το μερίδιο του ΔΝΤ, θα αποδεσμεύσει και πόρους για την ανάκαμψη της οικονομίας κ.ο.κ.;

Άλλα δείχνουν τα πράγματα. Η Κυβέρνηση είναι παγιδευμένη αυτή τη στιγμή στο να αναζητά όχι ένα, όχι δύο, αλλά τουλάχιστον 20 με 25 δισεκατομμύρια για την επόμενη διετία. Και αυτά τα 25 δισεκατομμύρια τα αναζητά δυστυχώς παγιδευμένη σε μία πολιτική χωρίς επιστροφή, ακριβώς επειδή όλο το σύστημα έχει απόλυτα δεσμευτεί εντός του μνημονιακού και μεσοπρόθεσμου σχεδίου.

Άρα ο οδικός χάρτης της Κυβέρνησης έχω τη φοβία –αν όχι τη βεβαιότητα– ότι είναι ένας οδικός χάρτης που αλλάζει κάθε εβδομάδα, ακριβώς επειδή είναι ένας οδικός χάρτης που δεν έχει καμία επαφή με την πραγματικότητα, στην οποία η Κυβέρνηση έχει αυτοπαγιδευτεί, μιας και έχει αποδεχτεί πλήρως τη μνημονιακή στρατηγική και το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Επανερχομαι, όμως, σε ένα θέμα για το οποίο ασκείται πολλή κριτική. Έχει πρόγραμμα ο ΣΥΡΙΖΑ; Από τις τρεις θεμελιακές διατηρήσεις του προγράμματός της Θεσσαλονίκης –το οποίο σας υπενθυμίζω ότι είναι ένα πρόγραμμα ανεξάρτητο από τη δια-

πραγμάτευση της δανειακής σύμβασης με τους εταίρους, είναι ένα πρόγραμμα αυτόνομο, ένα πρόγραμμα που μπορεί να γίνει αύριο, με ρήξεις βεβαίως, διότι δεν πρέπει να βγούμε από το μνημονιακό πλαίσιο για να εφαρμόσουμε αυτά τα μέτρα- και από τα τρία μέτρα ποιο δεν είναι άμεσα εφαρμόσιμο; Η αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης;

Προκαλώ τη Νέα Δημοκρατία να καταθέσει ένα μέτρο του ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο υπάρχει στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης και να αφορά νοικοκυριά με εισόδημα πάνω από 700 ευρώ το μήνα. Επαναλαμβάνω, επειδή μιλάτε για παροχές ή για εξωπραγματικά θέματα, πείτε μας ένα μέτρο.

Είναι ένα πρόγραμμα επικεντρωμένο σε αυτό το κομμάτι του πληθυσμού που η μνημονιακή κατάσταση το έχει οδηγήσει σε ακραίες καταστάσεις. Είναι ένα πολύ συγκεκριμένο πακέτο μέτρων, κοστολογημένο σε σχέση με τους πόρους που αφορά ένα συγκεκριμένο κομμάτι του πληθυσμού.

Είναι εκτός πραγματικότητας ο δεύτερος άξονας επανεκκίνησης της οικονομίας; Τι λέει αυτός; Μιλά για ρύθμιση των χρεών προς την εφορία, τα ασφαλιστικά ταμεία και τις τράπεζες –έναν ιδιωτικό τομέα που είναι υπερχρεωμένος και μικρομεσαίοι που είναι πνιγμένοι- ένα σύστημα ρυθμίσεων με κανόνες, με κανονικότητες ο οποίος ρυθμίζει όλο αυτό το σύστημα και δημιουργεί την ανάσα για να επανεκκινήσει η οικονομία. Είναι μέτρο, το οποίο το θεωρείτε εξωπραγματικό; Είναι εξωπραγματικό το σύστημα ρυθμίσεων που προτείνουμε για τα κόκκινα δάνεια των νοικοκυριών που ακριβώς βρίσκονται στην ίδια κατάσταση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Τρίτον, είναι εξωπραγματικό μέτρο η επαναφορά του κατώτατου μισθού ή η επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων, που επιτέλους θα σταθεροποιήσει τους μισθούς στον ιδιωτικό τομέα που κατακυλούν χρόνο με το χρόνο;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Και τέλος, στον τρίτο και τελευταίο άξονα, είναι εξωπραγματική η ιδέα ότι η επανεκκίνηση της οικονομίας πρέπει να έχει και μία ώθηση στον τομέα της απασχόλησης, ένα πρόγραμμα απασχόλησης που θα δώσει ένα κίνητρο, μια επανεκκίνηση, θα δώσει διέξοδο και αυτό θα προκαλέσει στο μέλλον έναν κύκλο επενδύσεων και μονιμότερων θέσεων απασχόλησης;

Αυτό είναι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό είναι κοστολογημένο, τοποθετημένο, άψογο, ισορροπημένο. Είναι ένα πρόγραμμα διέξοδου στον αντίποδα όλων αυτών των πραγμάτων που η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ επαναλαμβάνουν μονότονα δεσμευμένοι μέσα στο μνημονιακό πλαίσιο.

Η λύση είναι απλή. Χρειαζόμαστε εκλογές, χρειαζόμαστε αλλαγή κυβέρνησης, χρειαζόμαστε μια κυβέρνηση έτοιμη να αναλάβει επιτέλους, πρώτον, να διαπραγματευτεί και, δεύτερον, να ξεκινήσει ένα πρόγραμμα ανόρθωσης της οικονομίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Χρυσοβελώνη.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η συγκυβέρνηση βρίσκεται ενώπιον της Βουλής για να δώσει μία ακόμη παράσταση, μια παρωδία –θα έλεγα- κοινοβουλευτικής διαδικασίας, την οποία ξεκίνησε ο απών κ. Σαμαράς διά του αντ' αυτού κ. Βορίδη, μία Κυβέρνηση που φανερά πλέον εφαρμόζει απολύτως ακραίες πολιτικές, δείχνοντας το πραγματικό ακροδεξί της πρόσωπο, χωρίς φιλολαϊκά προσώπια και αντιναζιστικές μίσκας.

Άλλωστε, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός μάς είπε πριν από λίγες μέρες ότι ο πολιτικός είναι και ηθοποιός. Αυτό, δηλαδή, ισχυρίστηκε σε μία πρόσφατη εκδήλωση της Νέας Δημοκρατίας, για να τον επιδοκιμάσουν με το χειροκροτήμα τους δεκάδες στελέχη της.

Εκεί βέβαια διαδραματίστηκε ένα ακόμη θέατρο του παραλόγου –θα έλεγα-, όπου το σημερινό μεταλλαγμένο κόμμα Σαμαρά παρίστανε την παράταξη Καραμανλή. Παρίστανε δηλαδή μία δη-

μοκρατική παράταξη που δήθεν δεν στηρίζεται σε ακροδεξιά στοιχεία και φαντασιώνεται ότι εκπροσωπεί τη μεσαία τάξη και όχι τους τραπεζίτες, με έναν αρχηγό, ο οποίος δηλώνει εκφραστής του καραμανλισμού, την ίδια ώρα που ειρωνεύεται τον Κώστα Καραμανλή, διακηρύσσοντας ότι εκείνος δεν είναι κουρασμένος, προσβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο –θα έλεγα- ευθέως τον προκάτοχό του Κώστα Καραμανλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι σήμερα πραγματικά δεν θα είχαμε κανένα λόγο να ασχολούμαστε με τα προβλήματα της Νέας Δημοκρατίας, αν η μετάλλαξή της δεν οδηγούσε σε κυβερνητικό εκφυλισμό, στη διάλυση δηλαδή της κυβερνητικής εξουσίας, η οποία παραπατά και –θα έλεγα- τρεκλίζει κάτω από το βάρος της ανθρωπιστικής κρίσης, στην οποία έχει οδηγήσει τη χώρα.

Το άγος της κοινωνικής καταστροφής, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν ξεπλένεται ούτε με κούφια λόγια, ούτε με πρωθυπουργικούς θεατρινισμούς και βεβαίως ούτε με ψήφους εμπιστοσύνης σαν αυτήν την οποία συζητούμε σήμερα.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να ρωτήσω –ρητορικά βέβαια τελείως- γιατί η συγκυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης. Μα, δεν έχετε τους εκατόν ογδόντα, όπως έλεγε ο κ. Σαμαράς στο εντευκτήριο της Βουλής; Τώρα, πού στήριζε τη μέχρι πρότινος βεβαιότητά του ο κύριος Πρωθυπουργός είναι κάτι που θα πρέπει να διερευνήσουμε.

Το όνειρό του, όμως, πάγωσε τελείως ξαφνικά χθες, όταν ο κ. Βενιζέλος ζήτησε από τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ να ετοιμάζουν ψηφοδέλτια για το 2015. Άρα μέχρι και ο ίδιος ο κυβερνητικός συνεταιρικός διαψεύδει τον κ. Σαμαρά. Βέβαια, μπορεί κάποιος να πει ότι ούτε και το ΠΑΣΟΚ είναι υπόδειγμα πολιτικής αξιοπιστίας. Σε αυτό συμφωνώ, γι' αυτό και θα μείνω στις πράξεις και όχι στα λόγια της συγκυβέρνησης.

Έχουμε, λοιπόν, μία συγκυβέρνηση που εμπράκτως παραδέχεται ότι δεν έχει τους εκατόν ογδόντα, αφού αναγκάζεται να αναζητήσει την ψήφο εμπιστοσύνης από εκατόν πενήντα Βουλευτές. Πρόκειται, επομένως, για μία παραδοχή ήττας εκ μέρους του κ. Σαμαρά. Το σχέδιο της συγκυβέρνησης για Πρόεδρο της Δημοκρατίας απέτυχε –θα έλεγα- παταγωδώς. Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι ο Πρωθυπουργός δεν το προσπαθήσε. Το προσπαθήσε και πολύ σκληρά. Το γεγονός της αποτυχίας του είναι εκείνο που προκάλεσε τη σημερινή κοινοβουλευτική παρωδία και τίποτα άλλο.

Παρά ταύτα, θα ήθελα να πω δύο λόγια για τη μεθόδευση, την οποία είδαμε να ξετυλίγεται μπροστά στα μάτια μας τους τελευταίους μήνες, προκειμένου να μπορέσει ο Πρωθυπουργός να βρει τα βουλευτικά δεκανίκια που χρειαζόταν. Μέχρι χτες προσπαθούσατε με κάθε τρόπο να αφαιρέσετε Βουλευτές από την Αντιπολίτευση, έτσι ώστε να μπορέσετε να βρείτε τους εκατόν ογδόντα.

Και τι δεν ακούσαμε, λοιπόν, τον τελευταίο καιρό. Επρόκειτο για έναν καταγισμό πολιτικών εκβιασμών προς όλες τις κατευθύνσεις. Είδαμε, λοιπόν, Βουλευτή να ανεξαρτητοποιείται, μετά από αφόρητες πιέσεις γνωστών εντύπων της διαπλοκής τα οποία αφορούσαν την προσωπική του ζωή. Είδαμε Βουλευτές και συζύγους τους, δημοσίους υπαλλήλους, να ελέγχονται μέσω καναλιών από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης για τη νομιμότητα του διορισμού τους. Είδαμε από Βουλευτές, ελεύθερους επαγγελματίες, μέχρι συγγενικά τους πρόσωπα, να δέχονται επανειλημμένες ασφυκτικές –θα έλεγα- επισκέψεις από την πλευρά του ΣΔΟΕ.

Όλα αυτά έγιναν, αλλά δεν έπιασαν, δυστυχώς, για τον Πρωθυπουργό. Άλλωστε, γι' αυτόν τον λόγο βρισκόμαστε εδώ σήμερα και συζητούμε για το αν εμπιστευόμαστε τη συγκυβέρνηση. Να το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, για ακόμα μία φορά: Οι Ανεξαρτητίοι Έλληνες δεν εμπιστευόμαστε ούτε τον κ. Σαμαρά ούτε τον κ. Βενιζέλο. Γιατί αυτή η συγκυβέρνηση δεν είναι ικανή να διαχειριστεί τις τύχες αυτής της χώρας. Απλώς θέλετε μία παράταση ζωής τεσσάρων μηνών στην εξουσία, πριν επέλθει το αναπόφευκτο τέλος.

Γι' αυτό βλέπουμε σήμερα όλη αυτή την κυβερνητική παράσταση στη Βουλή. Βέβαια, ο Πρωθυπουργός μάς είχε προϊδεάσει πολύ πρόσφατα. Μας είπε ο κ. Σαμαράς ότι η πολιτική συμπερι-

λαμβάνει, όπως είπα προηγουμένως, και την ηθοποιία. Στην περίπτωση της συγκυβέρνησης φοβάμαι ότι θα συμφωνήσω, προσθέτοντας ότι μια τέτοια πολιτική δεν χρειάζεται μόνο ηθοποιία, στηρίζεται και στην υποκρισία και στα ψέματα και στην εξαπάτηση των πολιτών.

Θυμίζω μερικά μόνο παραδείγματα από τα παραπάνω. Ξεκινώ από την εξαπάτηση με τις προεκλογικές υποσχέσεις Σαμαρά, από τις οποίες δεν κράτησε ούτε μία. Ούτε ένα σημείο από τα δικά του Ζάππεια δεν τήρησε και όχι μόνον αυτό. Ο Πρωθυπουργός της χώρας, που κάποτε διερρήγνυε τα ιμάτιά του για το όνομα της Μακεδονίας, εμφανίζεται σήμερα άφωνος στα διεθνή φόρα να αποδέχεται την εκχώρησή του. Ποιος ασχολείται τώρα με τα περί σύνθετης ονομασίας; Και αν του θυμίζει κανείς όσα πατριδοκάπηλα έλεγε κάποτε ο Πρωθυπουργός, το πολύ-πολύ να ρίξει τα βάρη στον Υπουργό των Εξωτερικών, τον κ. Βενιζέλο, και στο ΠΑΣΟΚ.

Αναρωτιέμαι, όμως, εάν πιάνουν πλέον τέτοια κόλπα. Μπορεί σήμερα τόση υποκρισία να ξεγελάσει τους πολίτες; Υπάρχει, άραγε, μία έστω ουσιαστική πολιτική διαφορά που να ξεχωρίζει τη Νέα Δημοκρατία του Σαμαρά από το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου; Ασφαλώς και όχι, καθώς σήμερα βλέπω το γνωστό ΠΑΣΟΚ πλέον να εξαφανίζεται ταχύτατα μπαίνοντας στο χρονοντούλαπο της ιστορίας και τη θέση του να παίρνει το νέο ΠΑΣΟΚ, η μεταλλαγμένη Νέα Δημοκρατία Σαμαρά.

Γιατί μόνον ο παρών κυβερνητικός σχηματισμός θα μπορούσε να κάνει τα απίστευτα που βλέπουμε να συμβαίνουν στη χώρα μας, όπως να λέει διαρκώς ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια διατηρώντας χιλιάδες μνημονιακές διατάξεις που αποτελούν το νομοθετικό πλαίσιο διαιώνισης του μνημονίου. Θέλει ο Πρωθυπουργός να εξαπατήσει τους πολίτες στις επερχόμενες εκλογές, ισχυριζόμενος ότι έβγαλε τη χώρα από το μνημόνιο, κρατώντας όμως σε ισχύ όλες τις μνημονιακές διατάξεις, όπως το πετσόκομμα των μισθών και των συντάξεων, την κατάργηση των προνοιακών επιδομάτων, τη μόνιμη φοροληλασία των μικρομεσαίων, την διάλυση της δημόσιας υγείας και τόσα άλλα. Η μέγιστη αυτή πολιτική απάτη μου θυμίζει, θα έλεγα, τη ρήση του Ανδρέα Παπανδρέου για τις αμερικανικές βάσεις που έφευγαν τη δεκαετία του '80 από την Ελλάδα, μένοντας όμως τελικά στη χώρα.

Εμείς, ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, δεν θα παραχωρήσουμε στη συγκυβέρνηση –το λέμε κατηγορηματικά– ούτε ένα λεπτό παραπάνω παραμονής στην εξουσία, γιατί ξέρουμε πως όσο συνεχίζεται η τωρινή νοσηρή κατάσταση, τόσο θα εντείνεται η λεηλασία της ελληνικής κοινωνίας για να δίνονται χρήματα στις τράπεζες, αλλά και για να προχωρά το ξεπούλημα της χώρας. Καταψηφίζουμε, λοιπόν, την τραπεζική συγκυβέρνηση, παραμένοντας στην πρώτη γραμμή της μάχης κατά του μνημονίου. Αυτόν τον αγώνα για την πατρίδα μας θα τον συνεχίσουμε μέχρι τέλους δίπλα στον Αρχηγό μας, τον Πάνο Καμμένο και μαζί με όλους τους ανεξαρτητούς Έλληνες. Η νίκη της κοινωνίας πλησιάζει μαζί με τη δικαιοσύνη του ασυμβίβαστου αγώνα όλων εκείνων οι οποίοι στάθηκαν όρθιοι ενάντια στα μνημόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να διευκρινίσουμε κάτι. Υπάρχει χρόνος επτά λεπτών. Με τους τρεις πρώτους ομιλητές έχει καλυφθεί ο χρόνος που θα μπορούσε να μιλήσει ένας ακόμη συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, σας ευχαριστώ για την παρέμβασή σας. Βοηθά το Προεδρείο η παρατήρησή σας και με την άδεια του Σώματος θα είμαστε πιο αυστηροί.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Επίσης, θέλουμε να ξέρουμε μέχρι ποιον αριθμό από τους εγγεγραμμένους ομιλητές θα μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ όλους τους συναδέλφους να λάβουν υπ' όψιν τους αυτή την παρατήρηση, για να μπορέσουμε να τηρήσουμε τον χρόνο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ένας ακόμη συνάδελφος θα μιλούσε, αν δεν είχαν υπερβεί οι προηγούμενοι κατ' αυτόν τον τρόπο τον χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Καμιά φορά το Προεδρείο είναι σε δύσκολη θέση, όταν βλέπει ότι η ροή του λόγου είναι προς το τέλος, αλλά θα είμαστε πιο αυστηροί.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το ρητό για τη γυναίκα του Καίσαρα το γνωρίζουμε όλοι. Στην πολιτική, βέβαια, καμιά φορά ισχύει και το αντίστροφο. Όταν δουλεύεις σκληρά, πρέπει αυτό να γίνεται αντιληπτό από τους εντολείς σου, δηλαδή από τον ελληνικό λαό και γι' αυτό πρέπει να κάνεις απολογισμό του έργου σου.

Είναι εύκολο καμιά φορά στη δίνη της επικαιρότητας και της πολιτικής και καμιά φορά της μικροπολιτικής αντιπαράθεσης να χάνουμε την ουσία. Και ποια είναι η ουσία; Ότι εδώ δεν βρισκόμαστε για να τσακνόμεσθε νυχθημερόν μεταξύ μας. Η κατ' εξοχήν δουλειά της Κυβέρνησης είναι να λύνει προβλήματα, μικρά και μεγάλα του ελληνικού λαού και βλέποντας μπροστά να προγραμματίζει λύσεις, για να μην δημιουργηθούν καινούργια.

Η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά αυτό κάνει. Αυτή είναι η δουλειά μας. Η παρούσα εξέχουσα κοινοβουλευτική διαδικασία της ανανέωσης της ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση μας δίνει τη δυνατότητα να έρθουμε στο Κοινοβούλιο και να παρουσιάσουμε το έργο μας συνολικά και έτσι να αντιληφθεί ο λαός ποιος βρίσκεται εδώ για να εργαστεί για το συμφέρον του και ποιος είναι εδώ για να λέει μεγάλα λόγια, να ωραιοποιεί καταστάσεις και να υπόσχεται τα πάντα στους πάντες.

Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης δουλεύουμε σκληρά και μάρτυρας αυτού είναι το έργο μας, για το οποίο ήρθα σήμερα να μιλήσω. Μόνο κατά τους τελευταίους δώδεκα μήνες αναλάβαμε πλούσια μεταρρυθμιστική νομοθετική δράση. Χάριν συντομίας θα αναφερθώ στα νομοθετήματα μόνο με τίτλους.

Ψηφίσαμε τον αντιρατσιστικό νόμο. Η υπάρχουσα νομοθεσία συμπληρώθηκε και η χώρα μας απέκτησε ένα από τα πιο σύγχρονα όσο και αυστηρά νομοθετικά πλαίσια για την αντιμετώπιση των εκδηλώσεων των φαινομένων του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας. Θα ευχόμουν η Αντιπολίτευση να είχε πιο υπεύθυνη θέση σε αυτό το νομοσχέδιο, ούτως ώστε να δώσουμε ένα στέρεο μήνυμα εντός και εκτός της Ελλάδας.

Νομοθετήσαμε τη δίκαιη ικανοποίηση λόγω υπέρβασης της εύλογης διάρκειας της δίκης στα πολιτικά και ποινικά δικαστήρια και στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Αναμορφώσαμε και εκσυγχρονίσαμε το ποινικό νομοθετικό πλαίσιο για τη διαφθορά.

Εκσυγχρονίσαμε το νομοθετικό πλαίσιο για το «πόθεν έσχες».

Ψηφίστηκε ο νόμος για την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας.

Δημιουργήσαμε το νομοθετικό πλαίσιο για τις φυλακές Γ' τύπου.

Δημιουργήσαμε αυτοτελές Ποινικό Τμήμα στο Εφετείο Αθηνών που ως αποτέλεσμα θα έχει την επιτάχυνση και την ποιοτική βελτίωση της απονεμόμενης ποινικής δικαιοσύνης.

Αυτά είναι εν συντομία τα πιο σημαντικά νομοθετήματα που φέραμε στη Βουλή μόλις τους τελευταίους δώδεκα μήνες. Και όλα αυτά τα κάναμε ενώ το Υπουργείο Δικαιοσύνης κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους επιφορτίστηκε με μεγάλο τμήμα των υποχρεώσεων και των πρωτοβουλιών που συνδέονται με την Ευρωπαϊκή Προεδρία.

Θυμίζω ότι η Ελληνική Προεδρία κρίθηκε ιδιαίτερα θετικά από όλους τους εταίρους μας. Ιδιαίτερα, δε, επαινέθηκε από το Υπουργείο Δικαιοσύνης για τη συμβολή του στην προώθηση της κοινής μας πανευρωπαϊκής νομοθετικής ατζέντας. Με σκληρή δουλειά έξι μηνών καταστήσαμε την Ελληνική Προεδρία πετυχημένη, ιδιαίτερα στον τομέα της δικαιοσύνης και εισπράξαμε κολλεκτικά σχόλια από παντού. Έτσι συμβάλαμε αποφασιστικά στην αποκατάσταση του κύρους και της αξιοπιστίας της χώρας

μας στο εξωτερικό.

Οφείλω στη Βουλή μια ομιλία μόνο για αυτά τα επιτεύγματα των έξι μηνών, αλλά δυστυχώς σήμερα τα χρονικά όρια του Κατονισμού της Βουλής δεν μου επιτρέπουν μακροσκελή αναφορά.

Φυσικά δεν είναι μόνο νομοθετική η δουλειά του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Δουλειά μας είναι να βελτιώνουμε τις υποδομές, να λύνουμε καθημερινά προβλήματα, να φροντίζουμε ώστε το σύστημα, είτε αυτό λέγεται δικαστικό είτε σωφρονιστικό, να μπορεί να ανταποκριθεί στις προσδοκίες που καλλιεργεί η νομοθεσία.

Από όλους τους τομείς στους οποίους δραστηριοποιούμαστε, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ μόνο σε τέσσερις, χάριν συντομίας.

Ηλεκτρονική επιτήρηση κρατουμένων. Πολύ σύντομα θα ενεργοποιηθεί η πρώτη πιλοτική φάση του θεσμού που έχει αποδώσει στον δικτικό κόσμο και μπορεί να αποφορτίσει σημαντικά τα σωφρονιστικά ιδρύματα. Το σύστημα αυτό ήταν έτοιμο, αλλά από τις εταιρείες που συμμετείχαν αυτές που αποκλείστηκαν προσέφυγαν στη δικαιοσύνη και έχουν ήδη απορριφθεί οι ενστάσεις τους.

Η πολιτική και οι δράσεις του Υπουργείου στον τομέα της μόρφωσης και της κατάρτισης των κρατουμένων αποδίδουν καρπούς. Ήδη χάρη στα εκπαιδευτικά προγράμματά μας περισσότεροι νέοι κρατούμενοι στις φυλακές πέτυχαν στα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας. Πέρυσι και φέτος είχαμε τα καλύτερα ποσοστά.

Οι εναλλακτικές μορφές απονομής δικαιοσύνης παραμένουν στην αιχμή του δόρατος της πολιτικής του Υπουργείου για την επιτάχυνση της δικαιοσύνης. Εκσυγχρονισμός των δομών της δικαιοσύνης με αιχμή την ηλεκτρονική δικαιοσύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρουσίασα εν τάχει το έργο του Υπουργείου Δικαιοσύνης των τελευταίων δώδεκα μηνών. Σκοπός μου δεν είναι μόνο να κάνω απολογισμό, αλλά παρουσιάζοντάς σας το έργο μας να σας αποδείξω ότι ούτε σκοπό έχουμε να χαμηλώσουμε τους ρυθμούς, ούτε να φυγομαχήσουμε. Είναι αδήριτη ανάγκη να εξαντληθεί η θητεία αυτής της Κυβέρνησης. Η χώρα έχει ανάγκη από σταθερότητα και σκληρή δουλειά και όχι από πολιτικά τερτίπια επ' ευκαιρία των κορυφαίων δημοκρατικών λειτουργιών, όπως η ανάδειξη του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη και στηριζόμενη από ισχυρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία στους επόμενους μήνες να υιοθετήσει τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που σχεδιάζουμε στο Υπουργείο και οι οποίες στην πλειονότητά τους είναι έτοιμες ή στο τελικό στάδιο επεξεργασίας. Θα αναφερθώ στις κυριότερες από αυτές.

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας: Η αναμόρφωση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που έρχεται στη Βουλή τις επόμενες μέρες αναμένεται να συνεισφέρει τα μέγιστα στον αγώνα για την επιτάχυνση της δικαιοσύνης, προτείνοντας ριζοσπαστικές λύσεις σε χρόνια νοσήματα της πολιτικής δίκης, όπως ήταν οι συνεχείς αναβολές και η πολύπλοκη και χρονοβόρα διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης.

Η νίκη σε αυτήν τη μάχη ενισχύει όχι μόνο την εμπιστοσύνη της κοινωνίας στην δικαιοσύνη και στους θεσμούς, αλλά και βελτιώνει περαιτέρω την εικόνα της χώρας ως υποψήφιου δέκτη ξένων επενδύσεων.

Στο σημείο αυτό θέλω να σημειώσω ότι κατηγορείται ανεύθυνα αυτή η Κυβέρνηση ότι δεν διαπραγματεύεται με την τρόικα, αλλά απλά εκτελεί εντολές της. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη από τις διατάξεις του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για τους πλειστηριασμούς ότι αυτό είναι απολύτως ψευδές. Και εξηγούμαι. Στην αρχή του 2016 η αξία των ακινήτων που θα βγαίνουν στον πλειστηριασμό θα υπολογίζεται με βάση την εμπορική τους αξία και αυτό είναι το ορθό. Μέχρι τότε η τιμή εκκίνησης θα είναι τα 2/3 της αντικειμενικής τους αξίας. Οι αντικειμενικές αξίες σήμερα είναι πολύ μεγαλύτερες από τις εμπορικές. Θυμίζω ότι τις προηγούμενες μέρες πλήθος δημοσιευμάτων θεωρούσαν δεδομένο τον ορισμό του ποσοστού του 1/3 για το χρονικό αυτό διάστημα.

Από την αρχή ο Πρωθυπουργός κατέστησε σαφές ότι κάτι τέ-

τοιο για την ελληνική Κυβέρνηση δεν είναι αποδεκτό. Διαπραγματευτήκαμε σκληρά και συλλογικά ως Κυβέρνηση και κατορθώσαμε να επιτύχουμε αυτό που θέλαμε, δηλαδή τον ορισμό της τιμής εκκίνησης του πρώτου πλειστηριασμού στα 2/3 της αντικειμενικής αξίας. Το ίδιο, με δικαιοπολιτικά και κοινωνικά κριτήρια, ενεργούμε για τη ρύθμιση των κόκκινων δανείων. Αυτά τα λέω για να πληροφορηθεί ο κόσμος ποιος γνωρίζει τα ζητήματα, ποιος ξέρει να διαπραγματεύεται διεθνώς και να επιτυγχάνει και ποιος είναι καλός μόνο για μεγαλοστομίες και εύκολες και κενές περιεχομένου κατηγορίες.

Κλείνω την παρένθεση και συνεχίζω επιγραμματικά με τα υπόλοιπα νομοσχέδια που θα φέρουμε στη Βουλή. Εξορθολογισμός της ποινικής αντιμετώπισης των οφειλετών του δημοσίου. Σε συνεργασία με τον Υφυπουργό Οικονομικών, τον κ. Μαυραγάνη, εξορθολογίζουμε και συστηματοποιούμε την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και των αδικημάτων που σχετίζονται με χρέη προς το δημόσιο. Αποποινικοποιείται η καθυστέρηση καταβολής βεβαιωμένων οφειλών και έτσι δεν θα οδηγούνται στη φυλακή όσοι αναγνωρίζουν τα χρέη τους, αλλά αδυνατούν να τα αποπληρώσουν. Επιπλέον, η φοροδιαφυγή δεν θα είναι πλέον αυτόφωρο αδίκημα, αλλά θα ακολουθείται η συνήθης διαδικασία.

Επίσης, νομοσχέδιο για το ενέχυρο. Σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών καταρτίστηκε νομοσχέδιο για την ένταξη στον κρατικό προϋπολογισμό των κατασχεμένων χρημάτων καταχραστών του δημοσίου, που τώρα παραμένουν αναξιοποίητα και κινητροδοτείται η εθελοντική επιστροφή των κλεμμένων με αντάλλαγμα την ευμενέστερη ποινική μεταχείριση.

Καταρτίστηκε νομοσχέδιο για την καθιέρωση της διαταγής πληρωμής κατά του δημοσίου, σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών. Είναι άλλη μία καινοτομία υπέρ του πολίτη, υπέρ της αγοράς, υπέρ της ρευστότητας των επιχειρήσεων.

Σχετικά με την ενδικοφανή προσφυγή. Δημιουργούμε ανεξάρτητες επιτροπές ειδικών του Διοικητικού Δικαίου που θα επανεξετάζουν τις διοικητικές υποθέσεις, έτσι ώστε να καταλήγουν λιγότερες στα διοικητικά δικαστήρια.

Οι Κώδικες Ποινικής Δικονομίας και ο Ποινικός Κώδικας. Πραγματοποιείται εκσυγχρονισμός των βασικών ποινικών νομοθετημάτων ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των καιρών. Και μάλιστα για πρώτη φορά αυτός ο εκσυγχρονισμός πραγματοποιείται παράλληλα και για τους δύο κώδικες, ώστε να διέπονται από ενιαία φιλοσοφία.

Επίσης, νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος, νέος Σωφρονιστικός Κώδικας.

Υπάρχουν και νομοθετικές πρωτοβουλίες μας στο πλαίσιο του Κυβερνητικού Συμβουλίου Διαχείρισης του Ιδιωτικού Χρέους, με συναρμοδιότητα με τα Υπουργεία Οικονομικών και Ανάπτυξης.

Σχετικά με τον Πτωχευτικό Κώδικα, θα επιχειρηθούν καίριες επεμβάσεις στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο προς την κατεύθυνση της επιτάχυνσης των διαδικασιών αλλά και κυρίως της ενίσχυσης της προσπάθειας για διάσωση των υγιών επιχειρήσεων.

Ο νόμος 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά είναι ένας νόμος με σωστή φιλοσοφία, στον οποίο όμως ανέκυψαν προβλήματα κατά την εφαρμογή του. Εμείς θέλουμε να θεραπεύσουμε τις δυσλειτουργίες, να αποκαταστήσουμε τις αδικίες και να επιτύχουμε αυτό που από την αρχή ήταν το πνεύμα του νόμου, δηλαδή την προστασία των πιο αδύναμων συμπολιτών μας χωρίς καμμία αμφισβήτηση της προστασίας της πρώτης κατοικίας ως κορωνίδα της φιλοσοφίας του νόμου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πολλοί αναρωτήστε -και αναρωτήθηκε και σήμερα- γιατί επέλεξε η Κυβέρνηση να ζητήσει την ανανέωση της εμπιστοσύνης της Βουλής. Η απάντηση είναι απλή. Από τη στιγμή που κατέστη σαφές ότι το σχέδιο της Κυβέρνησης για τη σωτηρία του τόπου δείχνει να επιτυγχάνει χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού και από την ασφάλεια που παρέχει η δουλειά αυτής της Κυβέρνησης πολλοί θυμήθηκαν το παρελθόν. Μεγάλα λόγια, ανέξοδες υποσχέσεις, καταστροφολογία, εκ του ασφαλούς επιθέσεις. Η ανευθυνότητα ενός μέρους της Αντιπολίτευσης είναι τόσο μεγάλη, ώστε εμπλέκει ακόμα και την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας στο μικροπολιτικό παιχνίδι της.

Οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να γνωρίζετε πως το Σύνταγμα ορίζει αυξημένη πλειοψηφία προκειμένου να εκλεγεί ο

ανώτατος άρχοντας του κράτους. Το επιτάσσει αυτό για να αναγκάσει τις πολιτικές δυνάμεις να συναινέσουν σε ένα πρόσωπο υπεράνω των κομματικών στεγανών, υπεράνω της μικροπολιτικής, ένα πρόσωπο που συσπειρώνει τον λαό.

Η διάταξη αυτή δεν θεοπίστηκε προκειμένου να προκηρύσσονται εκλογές όποτε το επιθυμεί η Αντιπολίτευση. Πρόκειται για μέγιστο θεσμικό ατόπημα που συμπληρώνεται από την εκπεφρασμένη θέση του ΣΥΡΙΖΑ –ακούστε- ότι δεν θα προτείνει καν πρόσωπο για Πρόεδρο, θέση ανήκουστη για δημοκρατικό κόμμα που βρίσκεται στην Αξωματική Αντιπολίτευση.

Κατά τη λογική του ΣΥΡΙΖΑ, πρόσωπα που μπορούν να εκφράσουν την εθνική ενότητα και ομοψυχία υπάρχουν, αλλά μόνο αν ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίσει τις εκλογές. Αλλιώς, τι; Ας σύρεται η χώρα στην ακυβερνησία και τον σπαραγμό. Ας διακινδυνεύουμε με πολιτική αστάθεια όσα πετύχαμε με σκληρές θυσίες του λαού. Όμως, λίγη σημασία έχουν αυτά για την Αξωματική Αντιπολίτευση μπροστά στη δίψα της για την εξουσία.

Αυτού του είδους τις δυσλειτουργίες και τις ευκαιρίες για πολιτικό ομορτισμό θέλουμε να τις θεραπεύσουμε με την ανθεώρηση του Συντάγματος που περιλαμβάνει προτάσεις όπως η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από τον λαό και η ενίσχυση του ρυθμιστικού του ρόλου, η θέσπιση χρονικών ορίων στις θητείες των πολιτικών προσώπων, το ασυμβίβαστο Υπουργών και μελών της Κυβέρνησης, η εξάντληση της θητείας της Κυβέρνησης και ο περιορισμός του φαινομένου των προέδρων εκλογών που από συνταγματικά ανεκτή εξαίρεση έγινε ο κανόνας, η επανεξέταση του καθεστώτος της ασυλίας των Βουλευτών και της ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης, η θεσμική θωράκιση της δημοκρατικότερης λειτουργίας των κομμάτων και ο έλεγχος της χρηματοδότησης τους.

Τη συνταγματική ανθεώρηση μπορεί να την επιχειρήσει μόνο μία Κυβέρνηση που έχει εκπεφρασμένη τη στήριξη της Βουλής και αυτήν την εντολή ζητούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ανανέωση της εμπιστοσύνης της Βουλής στην Κυβέρνηση, όπως λέει ο λαός, «μπαίνει ο κάθε κατεργάρας στον πάγκο του». Δίνουμε μία απάντηση στην ανευθυνότητα της Αντιπολίτευσης και λέμε το εξής απλό. Αυτά κάναμε, κυρίες και κύριοι, όσο είμαστε Κυβέρνηση. Τα κάναμε όλα τέλεια; Φυσικά και όχι. Κάναμε και λάθη. Ο αρχικός σχεδιασμός του ΕΝΦΙΑ, παραδείγματος χάριν, ήταν λανθασμένος. Αφουγκραστήκαμε την κοινωνία και το διορθώσαμε.

Όμως, μόνο όσοι δεν δουλεύουν δεν κάνουν λάθη, κι εμείς δουλεύουμε πολύ. Δουλεύουμε σκληρά, χωρίς μεγάλα λόγια, με προσήλωση στους στόχους μας και με σχέδιο για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Και η δουλειά μας φέρνει αποτελέσματα. Και τα αποτελέσματα της Κυβέρνησης του Αντώνη Σαμαρά τα αναγνωρίζουν όλοι διεθνώς. Η χώρα βγαίνει σιγά-σιγά από την κρίση και γίνεται ξανά η νησίδα σταθερότητας που έχει ανάγκη ολόκληρη η περιοχή της νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Βλέπετε τι γίνεται στη γειτονία μας, στην ευρύτερη γεωγραφική ζώνη της νοτιοδυτικής Ασίας και της βορειοανατολικής Αφρικής. Τη στιγμή που τριγύρω μας συντελούνται κοσμογονικές αλλαγές είναι ιστορική ευκαιρία η χώρα μας να διαδραματίσει πρωτεύοντα ρόλο στην περιοχή, ρόλο ηγετικό, ρόλο διαμεσολαβητικό, ρόλο εξισορροπητικό.

Για αυτό χρειάζεται μία έμπειρη Κυβέρνηση που μπορεί να υπερασπιστεί τα εθνικά συμφέροντα με επιτυχία, μία Κυβέρνηση που μπορεί να διαχειριστεί λεπτά ζητήματα, μία Κυβέρνηση που δεν θα χωρίζει τον κόσμο σε καλούς και κακούς, όπως κάνει η Αξωματική Αντιπολίτευση.

Η χώρα δεν χρειάζεται μία Κυβέρνηση που η κεντρική της συνθηματολογία είναι μονίμως ή με τον έναν ή με τον άλλον, λες και η διεθνής διπλωματία είναι παιχνίδι καουμπόηδων με ινδιάνους.

Η χώρα δεν χρειάζεται μία κυβέρνηση ενός κόμματος που το έτος 2014 ανακάλυψε ότι δεν ζούμε μόνοι μας στον κόσμο και αποφάσισε, επιτέλους, να βγει από τη διεθνή της απομόνωση και όψιμα να εγκαταλείψει προς τα έξω τη ρητορική της που ταιριάζει σε αριστερικό κόμμα της δεκαετίας του '70 -και πάντως όχι σε σύγχρονο ευρωπαϊκό κόμμα.

Η χώρα χρειάζεται την Κυβέρνηση του Βουκουρεστίου, της

ενεργειακής διπλωματίας, της απάντησης στο Σχέδιο Ανάν. Και την ταυτότητα αυτής της Κυβέρνησης μόνο η Νέα Δημοκρατία μπορεί να την εγγυηθεί, όπως φαίνεται από το παρελθόν μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δεν είναι, όμως, τα διεθνή τεκταινόμενα ο πιο σημαντικός λόγος που βρισκόμαστε σήμερα εδώ. Ο κύριος λόγος είναι τα καθ' ημάς. Αυτήν τη στιγμή, στο πιο κρίσιμο σημείο και λίγο πριν η χώρα μας περάσει ξανά και τυπικά στην ανάπτυξη, έπειτα από πολλά χρόνια, παρουσιάζουμε το έργο μας και αφήνουμε το Κοινοβούλιο να αποφασίσει: Ή θα στηριχθεί η εθνική προσπάθεια ή θα διακινδυνεύσουμε τα πάντα υπακούοντας στις σειρήνες του λαϊκισμού. Ή θα στηρίξουμε αυτούς που δουλεύουν με σχέδιο και προοπτική για τη χώρα ή θα υποκύψουμε σε αυτούς που αλλάζουν κάθε μέρα απόψεις για τα βασικά ζητήματα της χώρας, αυτούς που ούτε εντός του κόμματός τους δεν συμφωνούν για τις βασικές στρατηγικές επιλογές της χώρας, δηλαδή την παραμονή στο ευρώ, τη συμμετοχή μας στο ΝΑΤΟ, αυτούς που με όποιον κάθονται μαζί, συμμερίζονται τις απόψεις του και του υπόσχονται τα πάντα, αυτούς που το πρώτο πράγμα που κάνανε μόλις ανέλαβαν την εξουσία σε τοπικό επίπεδο - αναφέρομαι στην αυτοδιοίκηση- είναι να χωρίσουν τους νόμους σε αυτούς που τους αρέσουν και σε αυτούς που δεν τους αρέσουν και να εφαρμόζουν μόνο τους πρώτους, δίνοντας σαφές δείγμα γραφής για την υπευθυνότητά τους και τις προοπτικές της χώρας, αν αναλάβουν κάποτε την εξουσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση έχει πετύχει πολλά, δυστυχώς όχι χωρίς θυσίες. Γνωρίζαμε ότι οι θυσίες αυτές μπορεί να έχουν πολιτικό κόστος και δεν διστάσαμε να λάβουμε τα αναγκαία μέτρα, εφόσον τα κρίναμε απαραίτητα για τη σωτηρία του τόπου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα, δεν μπορούμε να σας υποσχεθούμε τίποτα περισσότερο από σκληρή δουλειά, αλλά και το ότι θα μείνουμε πιστοί στο σχέδιο μας για την έξοδο από την κρίση, για την ανόρθωση της οικονομίας, για τη διακοπή της εξάρτησης μας από τα μνημόνια και τον εξωτερικό δανεισμό υπό όρους. Το σχέδιο αυτό το τηρούμε απαρέγκλιτα και πιστεύουμε ότι θα πετύχουμε. Είμαστε βέβαιοι ότι και το ελληνικό Κοινοβούλιο πιστεύει στην Κυβέρνηση, πιστεύει στο σχέδιο της και πιστεύει στη σταθερότητα της. Για αυτό πανηγυρικά θα διατρανώσει την εμπιστοσύνη της στον «εργάτη» Αντώνη Σαμαρά και την Κυβέρνηση του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Συμεών Κεδίκογλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε σήμερα εδώ σε μια κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Αυτό, όμως, δεν θεωρώ ότι είναι κάτι που θα πρέπει εμάς, τους κυβερνητικούς, να μας κάνει να ευλογούμε τα γένια μας και να μην κάνουμε κριτική -καλόπιστη κριτική, αν θέλετε- γιατί εκπροσωπούμε ακριβώς τους Έλληνες πολίτες, οι οποίοι καθημερινά, μας βάζουν ερωτήματα, τα οποία κι εγώ θα τα θέσω εδώ, επιδιώκοντας να πάρω πραγματικά κάποιες απαντήσεις.

Θεωρώ ότι δεν πρέπει να βάζουμε το κεφάλι μας στην άμμο, αλλά να κάνουμε κριτική. Άλλωστε, τα δύο κόμματα, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, συγκυβερνούν, αλλά δεν ταυτίζονται.

Έχω καταλάβει από τον κόσμο ότι αυτό που θέλει είναι οι θυσίες να γίνονται με τρόπο δίκαιο, δηλαδή να υπάρχει κοινωνική δικαιοσύνη. Ο καθένας να καταβάλλει το μερίδιο που του αναλογεί.

Τι έχουμε κάνει πραγματικά σαν Κυβέρνηση σε αυτήν την κατεύθυνση; Ακούσατε τις προηγούμενες μέρες από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ότι η Ελβετία ανακοίνωσε πως έχει έρθει σε συμφωνία με όλες τις χώρες που έχουν καταθέσει στις Ελβετικές τράπεζες σαν προϊόν μαύρου χρήματος ή φοροδιαφυγής για να πληρώσουν κάποιο ποσοστό φόρου, εκτός -λέει- από δύο χώ-

ρες, την Ιταλία και την Ελλάδα.

Εγώ θυμάμαι ως κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, τον τότε Υπουργό Οικονομικών και σήμερα Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, να έχει πάει στην Ελβετία, να συνομιλεί με τις ελβετικές αρχές για να έρθουμε σε κάποια συμφωνία. Τι μεσολάβησε και έχουμε αφήσει αυτήν την προσπάθεια;

Θα σας πω ένα δεύτερο χαρακτηριστικό παράδειγμα: Η υπόθεση της λίστας Λαγκάρντ, η οποία συγκλόνισε, πραγματικά, το πανελλήνιο. Ένας Υπουργός σε λίγο καιρό θα πάει κατηγορούμενος στα δικαστήρια. Πόσο πειστικοί μπορούμε να είμαστε όταν λέμε ότι εδώ και δύο χρόνια δεν μπορούμε -ανεξάρτητα από τις τεχνικές δυσκολίες κι ούτε λέω ότι από αυτό θα λυθεί, προφανώς, το οικονομικό πρόβλημα της χώρας- να ελέγξουμε δύο χιλιάδες άτομα και έχουμε ελέγξει καμμία τριανταριά; Τι θα λέμε στους Έλληνες πολίτες;

Επιπλέον, διορίσαμε στη θέση του Γενικού Γραμματέα Εσόδων τον κ. Θεοχάρη για πέντε χρόνια. Συμφωνήσαμε. Και όλοι συμφωνήσαν, επίσης, ότι ήταν πολύ πετυχημένος στο έργο του. Το είπε αυτό η τρόικα, το είπε ο ίδιος ο Υπουργός, ο κ. Στουρνάρας, που του έπλεξε το εγκώμιο. Άρα ποιος ο λόγος να αντικατασταθεί και να φύγει από τη θέση του; Εάν μου δώσετε μια απάντηση ή ένα επιχείρημα, θα το καταλάβω. Διαφορετικά, θα αρχίσει ο κόσμος, που πραγματικά είναι καχύποπτος, να πιστεύει ότι τα έβαλε με κάποια συμφέροντα ή ότι δεν λειτούργησε όπως κάποιον θα ήθελαν να λειτουργήσει και γι' αυτόν τον λόγο απομακρύνθηκε.

Άρα πρέπει να κάνουμε πολλά για να πείσουμε τον κόσμο ότι πραγματικά το σαράκι της φοροδιαφυγής το κυνηγάμε.

Να σας πω μια τελευταία απόφαση, την οποία συνυπέγραψε ο κ. Χαροδούβελης και ο κ. Ανδριανός. Με αυτήν την απόφαση, λοιπόν, διορίζονται αθλητές, πρώην πρωταθλητές, σαν εφοριακοί. Και δεν έχω πρόβλημα εγώ με τους αθλητές. Βεβαίως και παλιά έπαιρναν θέσεις, αλλά θέσεις σχετικές με τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού κ.ο.κ.. Σε αυτό το κρίσιμο πόστο βάζουμε αθλητές, οι οποίοι -προσέξτε- δεν έχουν τις σπουδές των εφοριακών; Ο ένας είναι πολιτικός μηχανικός. Ο άλλος είναι απόφοιτος ΤΕΦΑΑ. Έτσι, λοιπόν, δίνουμε το μήνυμα ότι δίνουμε τη μάχη για τη φοροδιαφυγή;

Έρχομαι τώρα σε κάποια θεσμικά ζητήματα. Αφήστε τα οικονομικά, γιατί πολλές φορές λέμε ότι αναγκάζομαστε και τα κάνουμε γιατί μας τα επιβάλλουν η τρόικα, οι δανειστές κ.ο.κ.. Μα, στα άλλα ζητήματα που είναι δική μας υπόθεση, τι κάνουμε;

Πάρτε την υπόθεση της ΕΡΤ, για την οποία κόντεψε να πέσει η Κυβέρνηση. Είχαμε πει ότι σε δύο μήνες θα έχουμε την επόμενη ΕΡΤ. Μέχρι χθες δεν είχαν διοριστεί ούτε οι πρώτοι είκοσι δύο υπάλληλοι στην ΕΡΤ. Αυτό χρειάζεται κάποιος να μας το επιβάλλει;

Βεβαίως, δεν είχαμε και την παρέμβαση της Κυβερνητικής Εκπροσώπου για την ομιλία του κ. Τσίπρα στη Θεσσαλονίκη, μια παρέμβαση -πιστεύω- «χαζή» με την έννοια ότι έκανε πολύ περισσότερη ζημιά πολιτική από το να μεταδιδόταν οποιαδήποτε ομιλία;

Αυτό, όμως, δείχνει μια νοοτροπία με την οποία γυρνάμε πολλά χρόνια πίσω, για την οποία ο κ. Ζούλας, που δεν ανήκει σε εμάς, τα είπε και παραιτήθηκε από το διοικητικό συμβούλιο.

Γιατί τα λέω αυτά; Διότι είναι Κυβερνητική Εκπρόσωπος, που σημαίνει ότι εκπροσωπεί κι εμάς, το ΠΑΣΟΚ, και σε αυτού του τύπου τις συμπεριφορές εγώ δεν δίνω ψήφο εμπιστοσύνης.

Επίσης, άκουσα τις προάλλες να λέει, «Μαζί με τους τσιγγάνους, ξέρετε, υπάρχουν και άνθρωποι». Δεν ξέρω αν είναι ρατσίστρια, αλλά αν δεν είναι ρατσίστρια σημαίνει ότι είναι ακριβολόγος. Και αν δεν είναι ακριβολόγος, δεν έχει το βασικό προσόν που πρέπει να έχει μία κυβερνητική εκπρόσωπος.

Έρχομαι, λοιπόν, σε ένα άλλο θέμα που το ζήσαμε όλοι οι συνάδελφοι στα Θερινά Τμήματα. Πραγματικά, κύριοι συνάδελφοι, είχα την εντύπωση πως ό,τι νομοσχέδιο υπήρχε, με, αν θέλετε θα πω, σκοτεινά σημεία ή αμφιλεγόμενα σημεία, τα κρατούσαμε όλη τη χρονιά για να τα φέρουμε στα Θερινά Τμήματα. Πραγματικά, δεν ήξερα τι θα έρθει την άλλη μέρα να ψηφίσω. Και είχαμε το φαινόμενο για πρώτη φορά να έρχεται τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο 21.00' η ώρα το βράδυ της Παρασκευής, να λέει το

Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, «Εγώ δεν μπορώ να πάρω απόφαση, γιατί δεν προλαβαίνω να μελετήσω τις συνέπειες», αλλά εγώ να καλούμαι να ψηφίσω. Κι αν κάποια στιγμή, ξέρετε, δεν ψηφίζουμε, αντικαθιστάμεθα από άλλους συναδέλφους.

Αυτό είναι ζήτημα δημοκρατίας και σας καλώ όλους τους συναδέλφους, όλους τους Βουλευτές, όλων των πτερυγών να δούμε πώς θα το αντιμετωπίσουμε.

Τώρα θα μου πείτε: «Ωραία τα λες, Κεδίκογλου. Θα δώσεις ψήφο εμπιστοσύνης, λοιπόν, μετά από αυτά στην Κυβέρνηση;». Θα σας πω ότι θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης και θα σας εξηγήσω γιατί. Διότι ακριβώς αυτή τη συζήτηση διεξάγεται στο μέσο μιας κρίσιμης διαπραγματεύσεως και θεωρώ ότι θα ήταν καταστροφή αυτή τη στιγμή να πάμε σε εκλογές, στο σημείο που έχουμε φτάσει, με τα όσα έχουμε καταφέρει και γιατί, αν θέλετε, και η Αξιοματική Αντιπολίτευση δεν έχει την αξιοπιστία που θα έπρεπε να έχει. Και αυτό, αν θέλετε, είναι και το δράμα της χώρας: Να έχει μια Κυβέρνηση που κάνει λάθη, αλλά και μια εναλλακτική πρόταση που δεν είναι αξιόπιστη.

Όταν ο κ. Σταθάκης σε βασικό θέμα, για το χρέος, λέει, «Εμείς θα διαπραγματευτούμε» και όταν η θέση του ΣΥΡΙΖΑ στο συνέδριο είναι ότι πάμε για μονομερή διαγραφή του χρέους, πείτε μου τι θα πιστέψει ο ελληνικός λαός και ποια είναι η πραγματική άποψη. Και αντί να δίνετε μάχες οπισθοφυλακής, όπως δίνετε για την αξιολόγηση, για θέματα, δηλαδή, τελειωμένα παγκοσμίως, θα ήταν καλύτερα να κάνετε πραγματική αντιπολίτευση για ζητήματα όπως προανέφερα.

Άρα, εγώ δίνω την ψήφο εμπιστοσύνης, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είμαι μαντρωμένος, ούτε πολύ περισσότερο πρόβατο, όπως είπε κάποιος Υπουργός τις προάλλες, αλλά με απόλυτη συνείδηση έναντι των ψηφοφόρων που με εξέλεξαν και με έφεραν εδώ και έναντι στη συνείδηση τη δικιά μου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς και να σας δώσω συγχαρητήρια για τη συνέπεια που δείξατε στον χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Δέσποινα Χαραλαμπίδου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, συζητάμε σήμερα, μέσα στην κορυφαία αυτή κοινοβουλευτική διαδικασία την οποία κάλεσε ο απών σήμερα Πρωθυπουργός, με ένα κεντρικό σύνθημα από τη μεριά της Κυβέρνησης, με το σύνθημα υποθετικά ότι η χώρα βγαίνει από τα μνημόνια. Και υπάρχει ένα τεράστιο ερώτημα: Εφόσον η Κυβέρνηση πιστεύει πραγματικά αυτά που ισχυρίζεται, γιατί δεν θέτει θέμα εμπιστοσύνης στον άμεσα ενδιαφερόμενο, που είναι ο ελληνικός λαός, να πάμε σε εκλογές, αλλά ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές της;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βασικός πυρήνας των αντεργατικών ρυθμίσεων του μνημονίου είναι το ζήτημα του κατώτατου μισθού και των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Και επειδή μας λέτε εδώ και πάρα πολύ καιρό ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια, νομίζω ότι χρειάζεται να απαντήσετε σε τρία βασικά ερωτήματα:

Βγαίνουμε από τα μνημόνια, κύριοι της Κυβέρνησης, σημαίνει ότι θα σταματήσει να ισχύει η πράξη υπουργικού συμβουλίου του Φεβρουαρίου του 2012 που κατήργησε την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, μία πράξη που μείωσε τον κατώτατο μισθό από τα 751 ευρώ μεικτά στα 586 ευρώ και 511 ευρώ για τους νέους κάτω των είκοσι πέντε ετών; Είναι ένα απλό ερώτημα.

Ένα δεύτερο ερώτημα: Βγαίνουμε από τα μνημόνια σημαίνει ότι θα καταργήσετε τη νομοθετική ρύθμιση που θέσπισε μισθούς μέχρι 427 ευρώ για τους ωφελούμενους των προγραμμάτων πρακτικής άσκησης νέων, δηλαδή μισθούς χαμηλότερους και από τον κατώτατο, ανοίγοντας τον δρόμο για τη μεγαλύτερη συμπίεση των βασικών μισθών και ημερομισθίων;

Απαντήστε μας σε ένα άλλο ερώτημα: Βγαίνουμε από τα μνημόνια, που ισχυρίζεστε, σημαίνει ότι θα επανέλθει το δικαίωμα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας; Σημαίνει ότι θα επανέλθει η αρχή της ευνοϊκότερης ρύθμισης; Σημαίνει ότι θα επανέλθει η επεκτασιμότητα των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων που καταργήσατε; Σημαίνει ότι η διάρκεια της μετενέργειας των συλλογικών συμβάσεων, που περιορίσατε, θα αρθεί; Σημαίνει ότι οι

αρμοδιότητες που αφαιρέθηκαν από τον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας θα επανέλθουν;

Βγαίνουμε από τα μνημόνια σημαίνει ότι θα επανέλθουν οι ωρμάνσεις στους μισθούς, που τους έχετε αναστείλει; Βγαίνοντας από τα μνημόνια, όπως λέτε, σημαίνει ότι θα σταματήσουν να υπογράφουν συμφωνίες επιχειρησιακές οι εργοδότες με τον εαυτό τους μέσα από τις ενώσεις προσώπων που συστήνουν; Τους δώσατε και όλο το νομικό πλαίσιο να το κάνουν τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Η απάντηση για εμάς -και νομίζω ότι η μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας το έχει πλέον συνειδητοποιήσει- είναι ότι τίποτε απ' όλα αυτά δεν θα συμβεί όσο κι αν λέτε ότι βγαίνουμε από τα μνημόνια, όσο εσείς βρίσκεστε στην εξουσία, γιατί τα ψηφίσατε και έχετε δεσμευθεί με τις υπογραφές σας για την εφαρμογή τους.

Αντίθετα, παρ' όλο που κατεδαφίσατε το σύνολο του εργατικού δικαίου, συζητάτε με την τρόικα την ακόμη μεγαλύτερη κατεδάφιση της εργατικής νομοθεσίας, την απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων, τον δραστικό περιορισμό του δικαιώματος της απεργίας, επαναφέρετε το lockout, δηλαδή την εργοδοτική ανταπεργία και μια σειρά από άλλα νομοθετήματα.

Η Κυβέρνηση -και νομίζω ότι είναι χρήσιμο να το θυμηθούμε- έχει ψηφίσει ήδη από 1-1-2017 ο κατώτατος μισθός να ορίζεται μονομερώς από τον εκάστοτε Υπουργό Εργασίας. Αυτός ο κατώτατος, που θεσπίσατε με εφαρμοστικό νόμο του δεύτερου μνημονίου, τον ν. 4093, περιλαμβάνει μόνο τον βασικό μισθό, δηλαδή χωρίς κανένα επίδομα, χωρίς προσαυξήσεις. Μάλιστα, στην τελευταία έκθεσή του το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ζητάει από το 2017 να καταργηθούν και οι τριετίες. Τι θα γίνει; Θα καταργήσετε τον ν. 4093;

Νομίζω ότι η πλειοψηφία των εργαζομένων έχει συνειδητοποιήσει πια ότι κοροϊδεύετε τους εργαζόμενους, ότι τίποτε δεν έχει τελειώσει όσο συνεχίζεται η ίδια πολιτική και ότι εσείς προσπαθείτε να κερδίσετε λίγο πολιτικό χρόνο παραπάνω. Και η απάντηση από τη δικιά μας τη μεριά, η απάντηση στην οποία έρχονται όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι, είναι μία: Για να τελειώσουν τα μνημόνια και η ολική καταστροφή υπάρχει μόνο μία λύση: Άμεσα εκλογές, νίκη μιας κυβέρνησης της Αριστεράς, που θα εφαρμόσει ένα αναπτυξιακό σχέδιο, θα αποκαταστήσει, αλλά και θα ενισχύσει, τα εργασιακά δικαιώματα.

Προτεραιότητες αυτού του σχεδίου είναι η αντιμετώπιση της ανεργίας, η αποκατάσταση και η ενίσχυση των λαϊκών εισοδημάτων, η κατάργηση της αντισυνταγματικής πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου, η έκρηξη πράξη με ημερομηνία 28-2-2012, η επαναφορά του μηνιαίου κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ ανεξαρτήτως ηλικίας, καθώς και τα επιδόματα ανεργίας, ασθένειας και μητρότητας, που συνδέονται, όπως και η κατώτατη σύνταξη, με τον κατώτατο μισθό, η αποκατάσταση, η αναβάθμιση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και του συνόλου της εργατικής νομοθεσίας.

Με αυτόν τον τρόπο η κυβέρνηση της Αριστεράς, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, από τη μια μεριά θα βάλει φρένο στις μειώσεις μισθών και από την άλλη μεριά θα δώσει τη δυνατότητα -την οποία έχετε αφαιρέσει- στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα με τους αγώνες του να διεκδικήσει και να πάρει πίσω όσα έχασαν οι εργαζόμενοι τα χρόνια του μνημονίου, ξεκινώντας από το ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς αμοιβής των 751 ευρώ που παράνομα το μειώσατε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Και τονίζω, όχι γιατί θεωρούμε την κατάσταση πριν από το 2009 ιδανική. Δεν έχουμε καμμία αγωνία να επιστρέψουμε σε αυτή την κατάσταση. Θέλουμε άλλα πράγματα. Θέλουμε ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας και για τους εργαζόμενους αυτής της χώρας. Θεωρούμε, όμως, ότι είναι η βασική και απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσουν να σταθούν οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα στα πόδια τους με μια στοιχειώδη αξιοπρέπεια, για να βγει η οικονομία από την ύφεση, στην οποία την έχετε καταδικάσει και να δημιουργηθεί μια προοπτική για διέ-

ξοδο από την κρίση, υπέρ των συμφερόντων του κόσμου της εργασίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Αρβανίτης έχει τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, που παραχωρήσατε τον λόγο σε έναν εγκληματία! Σε έναν από τους πολλούς εγκληματίες της Χρυσής Αυγής!

Η Κυβέρνηση ζητεί ψήφο εμπιστοσύνης. Όχι, βέβαια, από τη Βουλή. Ζητεί ψήφο εμπιστοσύνης από την κυβερνητική πλειοψηφία, την οποία θα έχει οπωσδήποτε.

Το ερώτημα είναι, γιατί δεν κάνει εκλογές; Όταν λάβει ψήφο εμπιστοσύνης, θα πει ότι έχει τη δεδηλωμένη. Ποια δεδηλωμένη; Τη δεδηλωμένη του λαού την έχει; Δεν την έχει. Την αγνοεί. Και η δεδηλωμένη του λαού είναι ότι απορρίπτει την Κυβέρνηση. Την έχει ήδη απορρίψει! Ποιος, όμως, από τους Βουλευτές, ποιος από τους Υπουργούς, βγήκε στις λαϊκές αγορές, στα σοκάκια, στις συνοικίες, στα χωριά, να δει τι ακριβώς συμβαίνει;

Να δοθεί ψήφος εμπιστοσύνης σε ποια κυβέρνηση; Στην κυβέρνηση του ψεύδους και της απάτης; Διότι, τον Ιούνιο του 2012, ο Πρωθυπουργός Σαμαράς είπε ότι θα ανακηρύξει την ΑΟΖ. Μας εξαπάτησε! Είπε ότι είναι απάνθρωπο και εγκληματικό να απολύει ανθρώπους. Μας εξαπάτησε! Είπε ότι δεν θα μειωθούν μισθοί και συντάξεις. Μας εξαπάτησε! Εξαπάτησε τον λαό και ελίστευσε την ψήφο του!

Αυτή η Κυβέρνηση ζητεί ψήφο εμπιστοσύνης. Ποια κυβέρνηση; Η κυβέρνηση των αυτοκτονιών, της ανεργίας, του εκπαιδισμού πολλών, χιλιάδων νέων μας! Η κυβέρνηση της εγκληματικότητας; Ή την αμφισβητεί κανείς; Η κυβέρνηση των εκατομμυρίων εισβολών, οι οποίοι μάλιστα είναι και προσκεκλημένοι, γιατί είδα τα σχετικά έγγραφα της Γενικής Γραμματείας του Υπουργείου Εσωτερικών, Πληθυσμού και Μεταναστεύσεων. Προσκαλούνται ακόμα, για να αφανίσουν το γένος!

Ποια κυβέρνηση; Των δικαιοκτόνων; Ναι, είστε δικαιοκτόνοι! Των εθνοκτόνων; Ναι, είστε εθνοκτόνοι!

Σε ποια κυβέρνηση να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης; Σε αυτή που παραβιάσε τα άρθρα 134 και 135 του Ποινικού Κώδικα; Δηλαδή, έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες εσχάτης προδοσίας από την εποχή τής Μπενάκη!

Δεύτερον, προσέβαλε το πολίτευμα, περιεφρόνησε τη λαϊκή κυριαρχία. Δεν υπάρχει λαϊκή κυριαρχία.

Επίσης, καταπάτησε τα ανθρώπινα δικαιώματα με περιφρόνηση. Υπάρχουν γεγονότα, υπάρχουν πράξεις, υπάρχουν δεδομένα και αυτά δεν είναι απλά θεωρητικές κουβέντες του ομιλούντος.

Ποια κυβέρνηση; Αυτή που παραβίασε βαναύσως βασικές διατάξεις του Συντάγματος;

Με ακούει ο κ. Παυλόπουλος ο συνταγματολόγος και θα ήθελα να ξέρω τι θα πει για την παραβίαση -φερ' ειπείν- της παραγράφου 1 του άρθρου 14 και άλλων επίσης βασικών διατάξεων.

Αυτή η οποία παραβίασε τον Κανονισμό της Βουλής και συγκεκριμένα το άρθρο 19, το οποίο λέει ότι οι Βουλευτές έχουν ίσα δικαιώματα, αλλά δεν έχει τροποποιηθεί -πλην των Βουλευτών της Χρυσής Αυγής-;

Εξανάγκασε δικαστές να παραβούν τον όρκο τον οποίον έδωσαν και με πράξεις και παραλείψεις να ασελήσουν όχι μόνο πάνω στους νόμους, αλλά και στο ίδιο το ιδεώδες της δικαιοσύνης. Εξεμαύλισε αριθμό δικαστών, τους μετέτρεψε σε δικαιοκτόνους, γιατί τους προκάλεσε φόβο. Έβαλε το παρακράτος της Κυβερνήσεως κάποιους να δολοφονήσουν δυο παλικάρια στο Νέο Ηράκλειο. Είναι τρομοκρατημένοι οι δικαστές, φοβούνται για τη ζωή τους. Είτε από συμφέρον, βέβαια, είτε από οποιοδήποτε άλλο ταπεινό κίνητρο κατήντησαν οι δικαστές δικαιοκτόνοι, αλλά ενδεχομένως και πρόθυμοι κάποιοι εξ αυτών να αδικήσουν τους συνανθρώπους τους ελλείψει ηθικού συνειδότητος. Ναι, καταγγέλλω μερικούς εξ αυτών ότι τους ελλείπει παντελώς το ηθικό συνειδός!

Ποια κυβέρνηση; Αυτή που φυλάκισε νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα; Ποια κυβέρνηση; Αυτή η οποία δεν επιτρέπει, ενώ δεν

διαλαμβάνεται σε κανέναν νόμο, σε καμία διάταξη, ούτε στον Κανονισμό της Βουλής, στον Πρόεδρο, στον Αρχηγό της Χρυσής Αυγής και στους λοιπούς εγκλείστους παρανόμως Βουλευτάς μας να έρθουν εδώ να μιλήσουν, να πουν τις απόψεις τους; Ποία κυβέρνηση; Αυτή που κατήργησε την ελευθερία του λόγου, κατήργησε την ελευθερία διαδόσεως ιδεών και με τον μανδύα της δημοκρατίας ασελγεί και στη δημοκρατία και στον νόμο και στην ίδια την ηθική; Αυτή η Κυβέρνηση ζητεί ψήφο εμπιστοσύνης; «Εμπιστοσύνη» είναι βαριά κουβέντα. Ποια εμπιστοσύνη; Είναι κυβέρνηση ολετήρων!

Η κ. Πιπλή στο Στρασβούργο μας είπε και ομολόγησε ότι η εξουσία, αυτή η περήφανη Κυβέρνηση έκλεισε στη φυλακή τη Χρυσή Αυγή. Ακούσατε θράσος! Πού έχει γίνει, σε ποιο άλλο κράτος αυτό το ανοσιούργημα, αυτή η βάνουσσος παραβίασις ηθικής, νόμου;

Μας φυλάκισε, μας φίμωσε, μας περιόρισε κατ' οίκον αυτή η Κυβέρνηση που ζητάει τώρα ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτά έκανε η Κυβέρνηση και ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης. Η διάκριση εξουσιών; Κατεργήθη. Όμως, εθέσπισε το δόγμα της συλλογικής ευθύνης, για να κάνει τη δουλειά της, για να κάνει αυτό το πολιτικοδικαστικό έγκλημα που θα μείνει ανεξίτηλα γραμμένο στις μαύρες σελίδες της κυβερνητικής πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να αναφερθώ μόνο για ένα λεπτό εν τάχει σε μερικούς από τους προλαλήσαντες, σε αυτά που είπαν.

Πρώτον, θέλω να αναφερθώ στον κ. Βορίδη, ο οποίος δεν ξέρω – και απορώ – αν πίστευε αυτά τα οποία έλεγε. Μίλησε για ένα θαύμα. Έγινε θαυματοποιός –είπε– η Κυβέρνηση. Τα δύο αυτά χρόνια εγώ δεν είδα κανένα θαύμα απολύτως ούτε ο ελληνικός λαός είδε, μέρος του οποίου εκπροσωπώ. Ποιο θαύμα; Μας χαρακτήρισε εγκληματική οργάνωση με μανδύα κοινοβουλευτικού κόμματος. Υπό ποίαν ιδιότητα; Του πρωθυπουργεύοντος; Του δικαστού, ο οποίος δεν έχει διαβάσει τη δικογραφία; Μας καταδικάζει και μας χαρακτηρίζει ο κ. Βορίδης αβασάνιστα εγκληματική οργάνωση; Πώς τολμάει; Μάλλον με την ιδιότητα του αδίστακτου υβριστού.

Σε ποιον νομίζατε ότι μιλούσατε, κύριε Βορίδη; Σε τροφίμους ψυχιατρικού καταστήματος ή σε αθιγγανόπαιδες;

Ο κ. Δραγασάκης, ο Πρόεδρος,ν, επίσης μας χαρακτήρισε εγκληματική οργάνωση. Κύριε Δραγασάκη, εγώ δεν θα πω τίποτα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Υπάρχει...

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Μας χαρακτηρίσατε εγκληματική οργάνωση. Δεν το περίμενα από εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Υπάρχει κόμμα που κατηγορείται ως εγκληματική οργάνωση. Μπορείτε να δείτε τα Πρακτικά.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ωραία, και εσείς μπορεί να κατηγορείστε για κίναιδος! Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Μπορώ εγώ να το πιστέψω και να πω «είναι έτσι»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, ό,τι θέλετε να πείτε για εμένα και μετά συνεχίστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Μία κατηγορία μπορεί να είναι ψευδής και το ξέρετε αυτό! Τι μου λέτε τώρα; Αυτό είναι δικολαβίστικο!

Ολοκληρώνω.

Είπατε, λοιπόν, αυτό και μας δικάσατε και εσείς. Μπράβο σας! Τόσο δημοκρατικός και δίκαιος είστε!

Επίσης, ο κ. Ρήγας μίλησε για «ασφαλές δημόσιο χρέος». Δεν το έχω ξανακούσει ποτέ αυτό. Μίλησε, δηλαδή, για ασφαλή θάνατο του ελληνικού λαού και όλων των απογόνων μας! Αυτό είπε με θράσος!

Ο δε κ. Μιχελάκης μας είπε ότι δεν θέλει δημοψηφίσματα και ότι αλλάζει πλέον σελίδα, δηλαδή η μία μαύρη σελίδα διαδέχεται την άλλη.

Ο κ. Καραθανασόπουλος μας χαρακτήρισε «εγκληματική οργάνωση» και «μαντρόσκυλα του συστήματος». Αν είμαστε μαντρόσκυλα του συστήματος, δεν θα ήμασταν στη φυλακή. Αυτό το μέλος του κόμματος του εγκλήματος και της προδοσίας τόλμησε να πει στην πρώτη συνεδρίαση της Περιφερειακής Αυτικής Ελλάδος ότι «στον Μελιγαλά και λίγους σφάξαμε και στον επό-

μενο γύρο θα σας φάμε όλους λάχανο». Επί λέξει! Επί λέξει! Ο απόγονος ή ο επίγονος των σφαγών!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Τελειώνω τώρα. Δεν είναι ανάγκη να αναφερθώ άλλο σε ένα τέτοιο υποκείμενο, που τολμάει και προσβάλλει τη μνήμη παιδιών που κατέσφαξαν! Ποιος άλλος θέλει να πάρει μεζέ; Βελουχιώτης! Οι σφαγείς του ελληνικού λαού! Ορθώς ο Γεώργιος Παπανδρέου σας χαρακτήρισε κόμμα του εγκλήματος και της προδοσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Το παραλήρημα τελειώσει;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Εσείς σφάζατε! Δωσίλογοι! Φασίστες! Ταγματασφαλίτες!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένως το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Αρβανίτη, θα εξαντληθεί ο χρόνος σας.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Θα αναφερθώ στον ο κ. Χαράλαμπο Αθανασίου, τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον οποίο βλέπω απόντα ή αποχωρήσαντα. Δεν ξέρω γιατί. Ίσως επειδή είδε ότι ήρθε η σειρά μου να μιλήσω.

Μίλησε για τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Κύριε Αθανασίου, προβλέπεται πουθενά στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας φίμωση; Ντροπή σας!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Μίλησε για δύο ομιλητές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΟΥΣΗΣ: Τι να κάνουμε; Έχουμε λίγους ομιλητές εμείς. Εσείς έχετε πολλούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει τον λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Είναι το αυτονόητο κοινοβουλευτικό μου χρέος, γιατί έτσι αντιλαμβάνομαι την κοινοβουλευτική δεοντολογία. Χρέος μου, επίσης, είναι –διότι επίσης έτσι αντιλαμβάνομαι τη διαδικασία της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης– να αιτιολογήσω γιατί παρέχω την ψήφο εμπιστοσύνης και γιατί συμμετέχω στη διαδικασία αυτή και αισθάνομαι την ανάγκη να μιλήσω και πώς τεκμηριώνω το γιατί πρέπει να εμπιστευθώ την Κυβέρνηση.

Πρώτα απ' όλα, σε ό,τι αφορά το εάν και κατά πόσον –πράγμα που αμφισβητήθηκε– ορθώς η Κυβέρνηση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, πιστεύω ότι ορθώς το ζητά.

Τι επιδιώκει με αυτό; Έναν διπλό στόχο, που είναι ευνόητος ιδίως αυτές τις κρίσιμες ώρες:

Πρώτο απ' όλα θυμόμαστε όλοι ποιες ώρες βιώνουμε: Τις ώρες μίας σκληρής διαπραγματεύσεως απέναντι σε μία τρόικα – και θα έρθω στη συνέχεια σε αυτό– η οποία δεν αντιλαμβάνεται πολλές φορές ποια είναι και η δική της ευθύνη για το ότι η Ελλάδα και ο λαός της έφτασε μέχρι εδώ. Σε αυτήν τη διαπραγμάτευση η Κυβέρνηση πρέπει να έχει αρραγή την κυβερνητική πλειοψηφία. Εγώ θα περίμενα έστω και διά λόγου –δεν θα περίμενα ψήφο εμπιστοσύνης φυσικά από την Αντιπολίτευση, κυρίως την Αξιωματική– αυτές τις ώρες της διαπραγματεύσεως και του αγώνα χαμηλότερους τόνους. Γιατί ο αγώνας αυτός είναι εθνικός. Αυτός είναι λοιπόν ο πρώτος λόγος για τον οποίο μετέχω ενεργώς σ' αυτήν τη διαδικασία.

Ο δεύτερος είναι γιατί πρέπει να αποδείξουμε οι Βουλευτές που στηρίζουμε την Κυβέρνηση ότι δεν μπορεί να δίνουμε λαβή, ιδίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, να λέει ότι κάθε φορά που υπάρχει η οποιαδήποτε αποκλίνουσα άποψη ενός Βουλευτή – που είναι χρέος του, είναι χρέος συνείδησης με βάση το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής– να βγάζει το συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει δεδηλωμένη, ότι δεν υπάρχει ουσιαστικά κυβερνητική πλειοψηφία.

Γι' αυτούς τους δύο λόγους, λοιπόν, ορθώς αυτήν την κρίσιμη ώρα διεξάγεται αυτή η διαδικασία, στην οποία συμμετέχω και εγώ και συμμετέχω κατά συνείδηση.

Να πω τώρα γιατί παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης. Συνοψίζω αυτό που θα αναλύσω. Παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης σε μια Κυβέρνηση που αγωνίζεται, μέσω της σκληρής διαπραγματεύσεως, να μας βγάλει από τον εφιάλτη του μνημονίου. Και όχι, όπως ισχυ-

ρίζονται ορισμένοι συνάδελφοι που συμμετέχουν μάλιστα στην Κυβέρνηση –και μιλάω για το ΠΑΣΟΚ- γιατί αγαπήσαμε ή ενστερνιστήκαμε την πολιτική τους, την πολιτική των κυβερνήσεων Παπανδρέου και Παπαδήμου.

Κάθε άλλο, ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει. Είχαμε κυβερνήσεις –και θα το αναλύσω περισσότερο στη συνέχεια- που μας οδήγησαν στα μνημόνια, κυβερνήσεις που δεν διαπραγματεύτηκαν απολύτως τίποτα, που στάθηκαν εντελώς υποχωρητικές ως καθαρώς ενδοτικές απέναντι στις απαιτήσεις και δέσμευσαν τη χώρα ως το 2012. Αυτά παρέλαβε η Κυβέρνηση Σαμαρά.

Αυτοί οφείλουν να αντιληφθούν τώρα ότι η Κυβέρνηση Σαμαρά διαφέρει κατά τούτο: Διαπραγματεύεται με την τρόικα. Αυτή τη διαπραγμάτευση ιδίως εγώ τη θεωρώ καθοριστικής σημασίας για το μέλλον και για την απαλλαγή της Χώρας από τον μνημονιακό εφιάλτη. Αλλά καθοριστικής σημασίας και για έναν άλλο λόγο, γιατί δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι –και απευθύνομαι στην Αντιπολίτευση και κυρίως στην Αξιωματική- ξέρετε όλοι τι συμβαίνει στην Ευρώπη αυτή τη στιγμή.

Γνωρίζετε την κρίση, πολιτική και οικονομική, που βιώνει η ίδια η Ευρωζώνη μέσα από τις γερμανικές οικονομικές εμμονές. Ξέρετε ότι αυτή η πίεση δεν αφορά μόνο την Ελλάδα και το λαό μας. Βεβαίως, εμείς έχουμε το μεγαλύτερο μερίδιο του βάρους που έχουμε υποστεί. Αυτό, όμως, συμβαίνει σε ολόκληρη την Ευρώπη, μια Ευρώπη που ζει στον αστερισμό, όπως είπα προηγουμένως, των γερμανικών εμμονών, μιας νεοφιλελεύθερης νομισματικής πολιτικής που δεν έχει καμμία σχέση με τις αρχές και τις αξίες της Ευρώπης και υποχρεώνει τους λοιπούς λαούς –λαούς που κάποτε αποτελούσαν το μεγάλο θεσμικό και πολιτικό αντίβαρο απέναντι στη Γερμανία, όπως είναι η Γαλλία- να «σκύβουν το κεφάλι»!

Και φτάνουμε στο σημείο –και είναι κρίσιμο να το δούμε αυτό- να δίνει τη μάχη ο Μάριο Ντράγκι ή ο Ζαν Κλοντ Γιούνκερ –αλλά ιδίως ο Ντράγκι- να αναβαθμίζει κάπως τον ρόλο της ανύπαρκτης ουσιαστικά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και να αναθερμάνει την ευρωπαϊκή οικονομία μέσω ποσοτικής χαλάρωσης, να προειδοποιεί ο Ολιβιέ Μπλανσάρ στην ετήσια σύνοδο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου τι θα συμβεί και τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη από πλευράς στασιμότητας και κυρίως από πλευράς αποπληθωρισμού και να έχουμε τον κεντρικό τραπέζι, σε συνέντευξη του χθες, στη «WALL STREET JOURNAL» –και μιλάω για τον Γενς Βάιντμαν, κεντρικό τραπεζίτη της Γερμανίας, επικεφαλής της Bundesbank- να λέει ότι αποκλείεται να γίνουν δεκτές οι εισηγήσεις του Μάριο Ντράγκι, αυτονόητες, στοιχειώδεις, που κι αυτές δεν λύνουν το πρόβλημα. Γιατί;

Ακούστε ποια είναι η λογική της Γερμανίας. Διότι, λέει, σ' αυτή την περίπτωση η οικονομική πολιτική της Ευρωζώνης θα καταστεί αιχμάλωτη της πολιτικής! Δηλαδή, δεν είναι η πολιτική που καθορίζει τη μοίρα της οικονομίας, αλλά η οικονομία που προσδιορίζει τη μοίρα της πολιτικής! Αντιλαμβάνεστε σε ποιο κλίμα ζούμε; Αυτή τη διαπραγμάτευση πρέπει να τη φέρουμε σε πέρας σ' αυτό το ευρωπαϊκό κλίμα.

Γι' αυτό εμπιστεύομαι την Κυβέρνηση και λέω στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ότι πρέπει να φύγουμε απ' αυτόν τον εφιάλτη, γιατί σ' αυτόν τον εφιάλτη μας οδήγησαν οι κυβερνήσεις Παπανδρέου-Παπαδήμου. Αυτό δεν είναι δική μου ομολογία, είναι δική τους. Ας θυμηθούν τα δικά τους λόγια ως και κορυφαίοι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ που είναι σήμερα μέσα στην Κυβέρνηση και ας πιάσουν να πιστεύουν ότι είναι δυνατόν ό,τι συνέβη στο παρελθόν, αυτό να ξεπλυθεί σε βάρος της Κυβέρνησης Σαμαρά.

Το να τρέξουμε όλοι μαζί για να βγάλουμε τη χώρα από τον εφιάλτη, αυτό ναι. Το να επιμεριστούν οι ευθύνες που δεν μας ανήκουν, αυτό δεν πρόκειται να συμβεί ποτέ. Γι' αυτό ζήτησα να μιλήσω και να αιτιολογήσω την ψήφο μου, λέγοντας ότι εμπιστεύομαι την κυβέρνηση που αγωνίζεται και τη στηρίζω στον αγώνα για να βγούμε από τον μνημονιακό εφιάλτη.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλόπουλο, ιδιαίτερος για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Ξηροτύρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε

Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, τον τελευταίο χρόνο, αντί για τα πανθομολογούμενα ως αναγκαία βήματα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και την αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής, για την επιβίωση της πραγματικής οικονομίας και την επανεκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας, ιδιαίτερα μέσα από ένα συγκροτημένο πλαίσιο διαπραγμάτευσης για την αναθεώρηση του δυσθεώρητου χρέους, δείχνει αδικαιολόγητη στασιμότητα και ολοένα και περισσότερα σημάδια αδυναμίας και ανεπάρκειας.

Πρόσφατα, εν αναμονή των εξαγγελιών από την Κυβέρνηση στη ΔΕΘ, είχε δημιουργηθεί ενδιαφέρον έως και ευφορία στους πολίτες, γιατί πίστευαν ότι θα περιείχε δεσμεύσεις που θα άλλαζαν την αφόρητη καθημερινότητά τους, αλλά και θα έθεταν τους βασικούς στόχους για τη διεξοδο από την κρίση.

Στο κλίμα αυτό, ο Πρωθυπουργός με την εμφάνιση «αστραπή» στη ΔΕΘ διέψευσε πλήρως τις προσδοκίες, αφού εμφανίστηκε με συντηρητικές κοινωνικά και οικονομικά θέσεις, δεν δεσμεύτηκε ούτε καν για τα άμεσα μέτρα που χρειάζεται η κοινωνία για να μην εκραγεί και βέβαια δεν έκανε καμμία αναφορά, ενώ όφειλε όσο ποτέ, σε ένα πρόγραμμα διακυβέρνησης με σαφείς στόχους και ένα πρόγραμμα υλοποίησης συνδεδεμένο με τις διεκδικήσεις της χώρας για την αναθεώρηση του χρέους.

Η Κυβέρνηση πελαγοδρομεί εν τέλει μεταξύ μικρών παροχών προεκλογικού χαρακτήρα και προστάθειας εξόδου –αλλά πώς;- από το μνημόνιο. Δυστυχώς γι' αυτήν οι Ευρωπαίοι εταίροι και η τρόικα την προσγειώνουν ανώμαλα.

Η μεν τρόικα, σταθερή στις απόψεις της, ζητά και άλλα μέτρα, που είναι βέβαιο ότι θα αποτελειώσουν την ήδη εξασθλωμένη ελληνική κοινωνία. Ο δε διοικητής της ΕΚΤ, ο κ. Ντράγκι, δηλώνει ότι η παραμονή σε πρόγραμμα με την Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί όρο για την αγορά από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα ενυπόθητων τίτλων και καλυμμένων ομολόγων που κατέχουν οι ελληνικές τράπεζες. Ουσιαστικά, δηλαδή, η επόμενη μέρα του μνημονίου μπορεί και να είναι ένα άλλο μνημόνιο.

Μέσα σε αυτό το κλίμα της αποτυχημένης πολιτικής, της έλλειψης σαφούς σχεδίου για την κοινωνική και αναπτυξιακή ανασυγκρότηση της χώρας και της αδυναμίας ουσιαστικής διαπραγμάτευσης για το χρέος, η Κυβέρνηση προσέφυγε στο τελευταίο της όπλο, που είναι η ψήφος εμπιστοσύνης, μία κίνηση που μπορεί να συσπειρώνει τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες των συγκυβερνώντων κομμάτων, σε καμμία περίπτωση όμως δεν διαχέεται αυτή η συσπείρωση στην κοινωνία, που βυθίζεται ακόμη περισσότερο στην απώγνωση, όταν όλα παραμένουν στάσιμα και συντηρητικά.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί να δημιουργήσει ένα τεχνητό κλίμα αισιοδοξίας, το οποίο όμως δεν βασίζεται σε κανένα πραγματικό στοιχείο, ενώ αγνοεί επιδεικτικά όλα εκείνα τα στοιχεία που δείχνουν ότι οι πολίτες και η χώρα έχουν εξασθλωθεί και οι κοινωνικές ανισότητες διευρύνονται όσο σε καμμία άλλη χώρα που της επιβλήθηκε πρόγραμμα προσαρμογής.

Είναι πρόσφατη η δημοσιοποίηση της έκθεσης του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής με τίτλο «Πολιτικές ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα», όπου τα στοιχεία είναι αμείλικτα, ιδιαίτερα για τα ποσοστά φτώχειας.

Ακόμη πιο πρόσφατα είναι τα δραματικά στοιχεία που αποκαλύπτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε έκθεσή της για την απασχόληση στην Ελλάδα, όπου αποδεικνύεται ότι οι πολιτικές σκληρής λιτότητας συντηρούν το κοινωνικό ρήγμα και καθηλώνουν την οικονομία σε υφιστάτο τέλμα.

Αντίθετα με όλες τις ευρωπαϊκές χώρες που βρίσκονται σε πρόγραμμα προσαρμογής, η Κυβέρνηση βραδυπορεί δραματικά στην αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής με ανύπαρκτο κάθε δίχτυ προστασίας. Μόλις προχθές κατατέθηκε το προσχέδιο του προϋπολογισμού. Οι εκτιμήσεις για την εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας στηρίζονται σε υπεραισιόδοξες προβλέψεις τόσο για τους ρυθμούς μεγέθυνσης και ανάπτυξης όσο και για τη μείωση της ανεργίας.

Ποιο είναι το μαγικό ραβδί, κύριοι συνάδελφοι, που θα εξασφαλίσει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης 2,9% και θα μειώσει την

ανεργία από 27% στο 22% σε έναν χρόνο, όταν η ανάπτυξη στην Ευρωζώνη δεν θα ξεπεράσει το 1,5% το 2015, όταν η αναπτυξιακή διαδικασία στη χώρα παραμένει ακόμη στην κατάψυξη, αλλά το κυριότερο, όταν απουσιάζει ένα σαφές και βιώσιμο σχέδιο για την αναπτυξιακή ανασυγκρότηση της χώρας;

Σημειώνουμε δε ότι όλες αυτές οι αισιόδοξες προβλέψεις της Κυβέρνησης, που αποτυπώνονται τόσο στον προϋπολογισμό όσο και στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής, γίνονται, έχοντας τη δαμόκλειο σπάθη του μη βιώσιμου χρέους, για το οποίο μάλιστα ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης υποστηρίζει ότι είναι βιώσιμο. Όμως, η πραγματικότητα είναι ότι η βιωσιμότητα του χρέους αμφισβητείται και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία προέβλεψε ότι το ελληνικό δημόσιο χρέος, το οποίο αυτή τη στιγμή είναι 175% του ΑΕΠ, θα πέσει στο 125% του ΑΕΠ το 2020 και στο 112% το 2022.

Η Δημοκρατική Αριστερά υποστηρίζει ότι η αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους αποτελεί υπόθεση εθνικού χαρακτήρα και χρειάζεται πρόγραμμα και συναίνεση για να την επιτύχουμε. Υπάρχει ανάγκη να ενεργοποιηθεί μία διαδικασία ανάπτυξης κοινών εργαλείων για τη διαχείριση του δημόσιου χρέους σε κοινοτικό επίπεδο -ευρωμόλογο, αμοιβαιοποίηση του χρέους, λειτουργία της Ευρωπαϊκής Τράπεζας ως δανειστή ύστατης στιγμής κ.λπ.- όπως και η ανάγκη θεσμοθέτησης σε εθνικό επίπεδο της ρήτρας απασχόλησης, δηλαδή, της νομοθετικής δέσμευσης ότι ένα μεγάλο τμήμα των πόρων που θα προκύψουν από την ελάφρυνση της αναδιάρθρωσης του χρέους θα προσανατολιστεί σε προγράμματα ενίσχυσης της απασχόλησης και καταπολέμησης της ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, παρά την κοινή διαπίστωση ότι η μελλοντική πορεία της χώρας είναι γεμάτη αβεβαιότητα, δημιουργεί την αυταπάτη ότι η πολιτική σταθερότητα μπορεί να εξασφαλιστεί με την ευθυγράμμιση στις σημερινές ασκούμενες πολιτικές. Ακυρώνει κάθε προσπάθεια προόδου και διεκδικήσεων, ακυρώνει κάθε αίτημα για αλλαγή πολιτικής μέσω της επίκλησης του κινδύνου για το καθεστώς.

Η εμπειρία δείχνει, όμως, κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχει στενή σχέση ανάμεσα σε οικονομική κοινωνική και πολιτική σταθερότητα. Παρά ταύτα, δεν κατατέθηκαν ποτέ -και εξακολουθεί η Κυβέρνηση- εθνικές προτάσεις για ένα εθνικό σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης και ανάκαμψης της χώρας και το σημαντικότερο είναι ότι λείπει κάθε πρωτοβουλία διαβούλευσης για την επίτευξη ευρύτερων πολιτικών και κοινωνικών συναίνεσεων. Αν ακούσετε σήμερα τη συζήτηση και κυρίως την πρωτομλία που έκανε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδη θα το έχετε διαπιστώσει.

Αυτό, λοιπόν, είναι το υπόβαθρο της πολιτικής πόλωσης, κοινωνικό, οικονομικό και αναπτυξιακό, που κορυφώνεται με την καθολική απαίτηση για αλλαγή πολιτικής, μια αλλαγή που εμείς υποστηρίζουμε ότι πρέπει να γίνει προς μια άλλη προοδευτική κατεύθυνση, με αποτελεσματικό πρόγραμμα διακυβέρνησης. Αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί ή δεν παρουσιάζεται τελικά από την παρούσα Κυβέρνηση και γι' αυτό εμείς δεν θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστώ την κ. Ξηροτύρη.

Πριν δώσω τον λόγο στον Υπουργό κ. Γρηγοράκο, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι διαμορφώνεται η εξής κατάσταση. Είχαμε πει να πάμε μέχρι τις δώδεκα, αλλά μάλλον πρέπει να υπερβούμε το όριο. Οι ομιλητές που είναι γραμμένοι στη σειρά είναι οι εξής: ο κ. Κατσώτης Χρήστος, ο κ. Γεωργιάδης Άδωνις, ο κ. Γιοβανόπουλος Κωνσταντίνος, ο κ. Λυκουρέντζος Ανδρέας, η κ. Ραχήλ Μακρή, ο Υπουργός κ. Παπαδόπουλος και, στη συνέχεια, ο κ. Χριστογιάννης Δημήτριος και ο κ. Βαρεμένος Γεώργιος. Προτείνουμε να σταματήσουμε εδώ. Αν κάποιος από αυτούς που άκουσαν το όνομά τους προτιμά να μιλήσει το πρωί, θα ήταν ευπρόσδεκτο. Παράκληση για τους επόμενους ομιλητές, αν θέλουν να μιλήσουν το πρωί πρώτοι, να το δηλώσουν στο Προεδρείο για να

προσαρμοστεί ο κατάλογος.

Κυρίες Υπουργέ, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία δύσκολη πολιτική και κοινωνική συγκυρία η Κυβέρνηση ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτή η διαδικασία δεν είναι μία προκάτ διαδικασία και προσωπικά εγώ δεν δέχομαι ότι αυτή η διαδικασία είναι για να κερδηθούν οι εντυπώσεις από τη Συμπολίτευση ή από την Αντιπολίτευση.

Προσωπικά πιστεύω ότι αυτή η κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία δεν πρέπει να προσλάβει κανέναν δοξαστικό χαρακτήρα, γιατί η Κυβέρνηση αυτή εξουδετέρωσε τον κίνδυνο να βρεθεί η χώρα εκτός ευρωπαϊκού πλαισίου, αποκατέστησε το κλίμα εμπιστοσύνης με τους κοινοτικούς εταίρους και δημιούργησε τις προϋποθέσεις για μία οικονομική αναζωογόνηση της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πράξη είναι το μοναδικό κριτήριο της αλήθειας. Δικαιούμαστε, λοιπόν, να ισχυριστούμε ως Κυβέρνηση ότι το έργο μας δεν μπορεί να υποβαθμιστεί. Κανείς δεν πρέπει να το υποβαθμίσει. Καμμία κομματική ιδιοτέλεια δεν πρέπει να μπει σ' αυτή τη διαδικασία.

Επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος, εγώ θα ήθελα να μιλήσω για τον χώρο της υγείας και θα ήθελα να σας πω τι κάναμε το τελευταίο τετράμηνο που είμαστε στο Υπουργείο Υγείας. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν μπορούσε να μην ακολουθήσει όλη τη μεγάλη κρίση που έπληξε την ελληνική κοινωνία. Η οικονομική κρίση έπληξε και το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας ποτέ, βέβαια, δεν ολοκληρώθηκε, αλλά ήταν κάτι που κατακτήθηκε από τον ίδιο τον λαό.

Προσωπικά, θα ήθελα να σταθώ σε θέματα που διαχειρίστηκα το τελευταίο χρονικό διάστημα. Κατ' αρχάς, δώσαμε σημασία στις επισκέψεις στα νοσοκομεία. Θέλαμε να φτιάξουμε τις σχέσεις μας με τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, με την κοινωνία, με τους συνταξιούχους, με τις φαρμακευτικές εταιρείες, με όλο αυτό το σύστημα που λέγεται «υγεία» και που αφορά την υγεία στην Ελλάδα. Αυτό το σύστημα είχε διαταραχθεί, διότι απότομα από τη μία κατάσταση πήγαμε στην άλλη στο πλαίσιο των μνημονιακών υποχρεώσεών μας. Αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει κανείς, ούτε εμείς οι ίδιοι ούτε οι γιατροί ούτε οι νοσηλευτές ούτε οι διοικητικοί ούτε οι άρρωστοι ούτε οι συνταξιούχοι. Κανείς στην Ελλάδα δεν μπορούσε να το καταλάβει.

Υπάρχει, λοιπόν, μία σειρά θεμάτων που διευθετήσαμε στα νοσοκομεία. Σημειώνω να σας πω ότι ολοκληρώσαμε πολλές δικαιες μετατάξεις και μεταθέσεις νοσηλευτών και γιατρών που τα τελευταία χρόνια έγιναν επιταγή λόγω των οικονομικών συνθηκών που αυτή τη στιγμή περνά η Ελλάδα. Είδαμε με ανθρωπιά αυτές τις μετακινήσεις και τις κάναμε. Δεν τα καταφέραμε 100%, αλλά προσπαθήσαμε.

Επιδιώξη μας ήταν να αντιμετωπίσουμε ρεαλιστικά και πρακτικά όλες τις χρονίζουσες δυσλειτουργίες του συστήματος. Φέραμε δύο σχέδια νόμου που διευθέτησαν κάποιες λειτουργικές διαδικασίες στα νοσοκομεία. Φέρνουμε ένα καινούργιο πολυνομοσχέδιο που λύνει πολλές δυσλειτουργίες και πρακτικά προβλήματα στα νοσοκομεία που δυσκολεύουν τους ασθενείς και τη λειτουργία των νοσοκομείων. Αναφέρουμε ότι έρχεται την επόμενη εβδομάδα το νομοσχέδιο που λύνει το θέμα των εφημεριών των γιατρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω ότι η χρηματοδότηση των νοσοκομείων είναι επαρκής και δεν θα χρειαζούμαστε παραπάνω χρήματα απ' αυτά που είχαμε προϋπολογίσει τον προηγούμενο χρόνο. Αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Παράλληλα, με τους συνεργάτες μας σχεδιάζουμε μία σειρά άλλων παρεμβάσεων τόσο για την προστασία της υγείας των πολιτών όσο και για την έγκαιρη και αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων που μπορούν να προκύψουν, αν δεν δράσουμε γρήγορα και προληπτικά.

Μία απ' αυτές τις παρεμβάσεις μας αφορά τις μονάδες εντατικής θεραπείας. Είμαι στην ευχάριστη θέση να σας ενημερώσω ότι με τον κ. Βορίδη και την κ. Παπακώστα, με το Υπουργείο Υγείας και το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, θα ανοίξουμε το προσεχές διάστημα εκατό κλινές στις μονάδες εντατικής θεραπείας. Ένα απ' αυτά είναι το «Λάτσειο» στην Ελευσίνα που έχει

είκοσι οκτώ κρεβάτια μονάδων εντατικής θεραπείας και ήταν κλειστό. Πραγματικά είναι ένα κόσμημα της υγείας που δεν μπορεί να το βρει κανείς ούτε στην Ευρώπη ούτε στην Αμερική.

Τέλος, αντιμετωπίζουμε με συγκεκριμένες αποφάσεις και μέτρα την έλλειψη του ανθρώπινου δυναμικού στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Ήδη, από τον Ιούνιο μέχρι σήμερα έχουμε διορίσει τετρακόσιους ενενήντα οκτώ επικουρικούς γιατρούς και σήμερα πήραμε την έγκριση για άλλους τριακόσιους δύο επικουρικούς γιατρούς για τα νοσοκομεία, γιατί πραγματικά τα νοσοκομεία στην Ελλάδα περνούσαν δύσκολες στιγμές. Είχαμε προβλήματα με τους γιατρούς, γιατί οι γιατροί που προσλήφθηκαν κάποτε, τώρα ξαφνικά μπαίνουν σε διαδικασία συνταξιοδότησης. Πραγματικά είχαμε πρόβλημα ιατρικής στελέχωσης στα νοσοκομεία της Αθήνας, αλλά πολύ περισσότερο της επαρχίας.

Συνολικά, λοιπόν, το 2014 πήραμε οκτακόσιους επικουρικούς γιατρούς. Πριν από λίγες ημέρες προκηρύξαμε εννιάκοσις θέσεις για τους γιατρούς του ΠΕΔΥ.

Ως προς το μόνιμο προσωπικό του Εθνικού Συστήματος Υγείας οι τετρακόσιοι δεκαέξι γιατροί από το 2013 τώρα προσλαμβάνονται. Έχουν ήδη προσληφθεί και οι εκατόν ενενήντα οκτώ και οι υπόλοιποι θα προσληφθούν στο επόμενο χρονικό διάστημα. Πρέπει να ξέρετε ότι και πριν από το 2011 δώσαμε την εντολή να αρχίσουν οι κρίσεις των γιατρών και θα έχουμε και άλλες τετρακόσιες προσλήψεις φέτος στους γιατρούς.

Έχουμε υπόλοιπο χίλιες επτακόσιες θέσεις προσωπικού διαφόρων ειδικοτήτων για το 2014.

Σήμερα ήμουν στον Πρόεδρο του ΑΣΕΠ, τον κ. Βέη, και κανονίζαμε τις θέσεις των διακοσίων οδηγών του ΕΚΑΒ. Βέβαια, περιμένουμε το Υπουργείο Εργασίας να μας πει το ποσοστό που θα πάρει για τις διάφορες ειδικότητες από εκεί.

Επίσης, θέλω να σας ενημερώσω ότι έχουμε να πάρουμε άλλους τριακόσιους εβδομήντα γιατρούς από το 2011, όταν επί εποχής Λοβέρδου είχε σταματήσει η διαδικασία των κρίσεων.

Το 2015, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε εξασφαλίσει στον προϋπολογισμό χίλιες πεντακόσιες θέσεις μόνιμων γιατρών του Εθνικού Συστήματος Υγείας και δυόμισι χιλιάδες θέσεις νοσηλευτών.

Επίσης, θέλω να σας ενημερώσω ότι χθες, μιλώντας με το Διοικητή του ΟΑΕΔ, εξασφαλίσαμε τρεις χιλιάδες θέσεις κοινωφελούς εργασίας για το σύστημα της υγείας το προσεχές διάστημα.

Θεώρησα υποχρέωσή μου να σας ενημερώσω γι' αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί θέλω να σας πω ότι το τελευταίο διάστημα στο Υπουργείο Υγείας έχει γίνει ένα αρκετά σημαντικό έργο. Εμείς δεν διεκδικούμε να πούμε ότι αλλάξαμε εκ βάθρων το Εθνικό Σύστημα Υγείας, κάναμε, όμως, συγκεκριμένα βήματα, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε χρόνια προβλήματα.

Σε αυτήν την περίοδο, προσπάθησα προσωπικά να δώσω τον καλύτερό μου εαυτό. Είμαι γιατρός και γνωρίζω τον χώρο –το λέω αυτό, γιατί είναι βιωμάτικός ο χώρος της υγείας– και προσπάθησα να κάνω το καλύτερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έξοδος από την κρίση είναι ένας εφικτός, ρεαλιστικός στόχος, αρκεί να δουλέψουμε με συνέπεια και σταθερότητα, χωρίς να παλινδρομούμε σε πολιτικές που παρελθόντος. Η χώρα χρειάζεται σταθερότητα και προπαντός συνεννόηση. Η προεδρική εκλογή οφείλει να εναρμονιστεί με την ανάγκη αυτή.

Απευθυνόμενος στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα ήθελα να της υπενθυμίσω ότι το λάθος που διέπραξε το ΠΑΣΟΚ το 2009, στη συνέχεια το πλήρωσε πολύ ακριβά. Ευελπιστώ ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ να δει το δάσος και όχι το δέντρο. Τα προβλήματα της χώρας, της οικονομίας δεν μπορεί να τα υπερκεράσει κανένα κομματικό όφελος.

Παρακολουθώ με ενδιαφέρον την προσπάθεια του κ. Τσίπρα να ισορροπήσει μεταξύ πολιτικού ρεαλισμού και ανεδαφικών υποσχέσεων. Θέλω να πιστεύω ότι στη νέα μεταμνημονιακή περίοδο που έχει αρχίσει, δεν θα προσέλθει με τις αποσκευές του παρελθόντος. Η χρησιμότητα του ΣΥΡΙΖΑ δεν καθορίζεται από τις αντιπολιτευτικές ρητορείες, αλλά από τη δυνατότητά του να ανταποκριθεί στις νέες ανάγκες με νέες προσεγγίσεις, με νέες πολιτικές. Υποσχόμενος επίπλαστη ανάπτυξη και ευημερία, υπό-

σχεται επιστροφή στο παρελθόν, το οποίο πραγματικά πλήγωσε τον ελληνικό λαό και το πληρώνουμε σήμερα.

Το ΠΑΣΟΚ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως κυβερνητικός εταίρος, παραμένει σταθερό στην επιλογή του να προτάξει το εθνικό συμφέρον, γιατί το απαιτούν οι συνθήκες της χώρας. Η Συμπολίτευση στο κυβερνητικό έργο δεν περιορίζεται στα στελέχη που έχουν αναλάβει υπουργικές θέσεις και ευθύνες, ούτε προσμετράται με βάση την αριθμητική του δύναμη. Είναι πλέον εμφανές ότι η προσφορά του για την ανάταση της χώρας είναι σημαντική και καιρία. Δεν συμμετέχουμε στην κυβέρνηση συνεργασίας για τους υπουργικούς θώκους, αλλά διότι είμαστε βαθιά πεπεισμένοι ότι σε αυτήν τη συγκυρία είναι μονόδρομος η ανάληψη ευθυνών και η σύμπραξή μας για τη παραγωγική, διοικητική και θεσμική ανασυγκρότηση της χώρας.

Με πρώτο τον Πρόεδρό μας, τον Ευάγγελο Βενιζέλο, σε συνεργασία με τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά, προσπαθούμε να συμμετέχουμε ενεργά στην κοινή προσπάθεια να κλείσουμε τον κύκλο των μνημονίων και να επουλώσουμε τις πληγές, χαράσσοντας νέους δρόμους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση δεν είναι πολιτικό πυροτέχνημα, δεν είναι κίνηση τακτικισμού, δεν αποσκοπεί στη φήμηση των αντίθετων φωνών. Αντίθετα, συνιστά μία κορυφαία πολιτική πράξη που έχει ξεχωριστό συμβολικό χαρακτήρα.

Με την ψήφο εμπιστοσύνης ερχόμαστε να θεμελιώσουμε την αρχή της μεταμνημονιακής περιόδου. Κρινόμαστε και θα κριθούμε όλοι μας γι' αυτά που κάναμε. Πρωτίστως, όμως, ζητάμε την ψήφο εμπιστοσύνης για να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας. Ακολουθούμε καθαρές πολιτικές χωρίς να καλλιεργούμε υπέρμετρες προσδοκίες, χωρίς να δίνουμε ανεδαφικές υποσχέσεις, χωρίς να δίνουμε λύσεις πρόχειρες. Θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι σε αυτήν την κρίσιμη καμπή που βρίσκεται η χώρα μας και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τι θέληση η Κυβέρνηση να λύσει με την ψήφο εμπιστοσύνης; Κατά την εκτίμησή μας, θέλει με νωπή εμπιστοσύνη να συνεχίσει τον πόλεμο σε βάρος των εργαζομένων, του λαού.

Όταν η Κυβέρνηση μιλάει για τις θυσίες του λαού, θέλει να δημιουργεί ένα κλίμα ανοχής ακριβώς σ' αυτήν την πολιτική που ακολουθεί. Δεν υπάρχει νομοθετική πρωτοβουλία που να μην καταργεί δικαιώματα από τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους αυτοαπασχολούμενους, τους φτωχούς αγρότες και ταυτόχρονα να στρώνει χαλί στο κεφάλαιο, στους επενδυτές και τους επιχειρηματίες με νέα προνόμια και κίνητρα, γενικευμένες ιδιωτικοποιήσεις, φοροαπαλλαγές και πάνω απ' όλα με φθηνή εργατική δύναμη.

Στο πλαίσιο που διαμορφώνεται το κεφάλαιο δεν αρκείται σ' αυτά. Απαιτεί διαρκώς και η συγκυβέρνηση προθύμως ανταποκρίνεται. Στόχος τους είναι η υποταγή της εργατικής τάξης και το τσάκισμα της οργάνωσής της. Οι αναφορές του Πρωθυπουργού στις απεργίες που αποφασίζονται εύκολα και κλείνουν τα εργοστάσια και οι διαδηλώσεις που κλείνουν τους δρόμους με συνέπειες για την αγορά, αποτελούν προετοιμασία του κλίματος. Δεν αρκείστε στους νόμους που σαρώνουν τις κατακτήσεις. Θέλετε την πλήρη υποταγή της εργατικής τάξης, θέλετε να δυσκολεύεται η οργάνωσή της και οι αγώνες της. Φορτώσατε την καπιταλιστική κρίση στις πλάτες των εργαζομένων των λαϊκών στρωμάτων για να διασφαλίσετε τα μονοπώλια και τους επιχειρηματικούς ομίλους. Αρπάξατε την ευκαιρία για να περάσετε τις αναδιαρθρώσεις που έχει ανάγκη το κεφάλαιο και έχει αποφασίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τα αποτελέσματα της πολιτικής σας είναι γνωστά: Ανεργία, φτώχεια, εξαθλίωση, καταστροφή αυτοαπασχολούμενων της πόλης και του χωριού. Άνθρωποι που δεν μπορούν να πάρουν τα φάρμακά τους, να αποκαταστήσουν την υγεία τους. Μείωση μισθών, συντάξεων, γενίκευση των ελαστικών μορφών δουλειάς,

της μαθητείας, άγρια φοροληστεία του λαού, αυταρχισμός, καταστολή. Το αποτέλεσμα είναι αυτοί που ζουν στα όρια της φτώχειας να ξεπερνούν τα έξι εκατομμύρια και από αυτούς τα τρία εκατομμύρια να ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Όλα αυτά είναι δημιουργήματα αυτής της πολιτικής, είναι τα αποτελέσματα της ταξικής σας λογικής.

Η όποια ανάκαμψη, η όποια ανάπτυξη της καπιταλιστικής οικονομίας δεν σημαίνει και επιστροφή των μεγάλων απωλειών για τους εργαζόμενους, για τον λαό. Τα μέτρα που έχουν παρθεί και άλλα που είναι σε «κεντροδεξιά», «κεντροαριστερά» και «αριστερά» συρτάρια, τα θέλει μόνιμα το κεφάλαιο, ώστε απρόσκοπτα να ενισχύει την κερδοφορία, να είναι ανταγωνιστικό.

Η μονιμότητα των μέτρων επιβεβαιώνεται και από τον προϋπολογισμό που κατέθεσε η Κυβέρνηση, αλλά και από τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Η Κυβέρνηση αποτυπώνει στον προϋπολογισμό ανάπτυξη στο 2,9% για το 2015, αλλά ταυτόχρονα αποτυπώνει με σαφήνεια τη συνέχιση της αντιλαϊκής επίθεσης, της άγριας λιτότητας, της φοροληστείας και των παραπέρα περικοπών σε συντάξεις, υγεία, παιδεία, πρόνοια και άλλα.

Ας δούμε, όμως, τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ απέναντι σ' αυτήν την πολιτική. Είπε αρκετά ο σύντροφος Καραθανασόπουλος και τον επιβεβαίωσε ο κ. Σταθάκης από αυτό το Βήμα που είπε ότι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ είναι μέτρα για τις ακραίες καταστάσεις. Είναι συμβολή, λέμε εμείς, ώστε ο λαός να έχει μειωμένες απαιτήσεις και να μάθει να ζει με λίγα. Εξάλλου, σ' αυτή τη γραμμή έδρασε ο ΣΥΡΙΖΑ στο κίνημα όλη αυτήν την περίοδο δίνοντας χέρι βοήθειας στην πολιτική σας. Αποτελεί αυτή η πολιτική την εναλλακτική απάντηση στην πολιτική της συγκυβέρνησης; Όχι, βέβαια, αφού δεν οδηγεί σε ανάκτηση των τεράστιων απωλειών του λαού τις οποίες χαρακτηρίζετε ως «παροχές». Έτσι τις χαρακτηρίζετε! Αλήθεια, ποιος παρέχει και σε ποιον; Έτσι, λοιπόν, αφού τις χαρακτηρίζετε ως «παροχές», διακηρύσσετε πλέον επίσημα ότι δεν θα επαναφέρετε το δέκατο τρίτο και το δέκατο τέταρτο μισθό, τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη για όλους. Λέτε ότι θα δώσετε τη δέκατη τρίτη σύνταξη σε όσους παίρνουν έως 700 ευρώ και η δέσμευση για σταδιακή αποκατάσταση των χαμηλών συντάξεων, όπως λέγατε, εξαντλείται μέχρι εδώ.

Άραγε, σε τι διαφέρει αυτό, όπως ειπώθηκε και από τον εισηγητή μας, από το κοινωνικό μέρισμα που έδωσε η Κυβέρνηση από το ματωμένο πρωτογενές πλεόνασμα; Δεν γίνεται κουβέντα για τη δέκατη τέταρτη σύνταξη ούτε καν και γι' αυτό που λέτε, για όσους δηλαδή λαμβάνουν σύνταξη έως 700 ευρώ.

Φέρνεται την πρόταση για το κατώτερο μεροκάματο, τον κατώτερο μισθό. Στην αιτιολογική έκθεση αναφέρεστε στα 751 ευρώ, αλλά στην πρόταση νόμου λέτε μόνο ότι η κατάργηση της πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου και η ιστορική διαπραγμάτευση θα καθορίσει το ύψος του κατώτατου μισθού, πέρα από το γεγονός ότι και η πρόταση αυτή αποτελεί βέβαια κενό γράμμα τη στιγμή που θεωρείται ότι οι ελαστικές μορφές εργασίας είναι αναγκαίες στην παραγωγή. Άρα, λοιπόν, θα κυριαρχούν οι μισθοί των 300 και 400 ευρώ για χιλιάδες νέους και νέες που σήμερα προσεγγίζουν τις εξακόσιες χιλιάδες με αυτούς τους μισθούς.

Τι άλλο ομολογείτε αλήθεια; Ομολογείτε ότι δεν θα καταργήσετε τους δεκάδες αντιλαϊκούς νόμους που ψηφίστηκαν πριν και μετά το μνημόνιο. Ομολογείτε ότι οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεν θα είναι υποχρεωτικές για όλους τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από το εάν είναι μέλη ή όχι οι εργοδότες στις οργανώσεις τους. Ομολογείτε ότι οι εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι δεν θα έχουν επίδομα, αφού ούτε αυτό δεσμεύσατε να δώσετε. Οι εργαζόμενοι με μερική απασχόληση και προσωρινή εργασία θα συνεχίσουν να ζουν σε συνθήκες φτώχειας και ανασφάλειας.

Και τι άλλο λέτε; Λέτε ότι την ανάπτυξη, την οποιαδήποτε ανάπτυξη, θα την κάνουν τα μονοπώλια, οι καπιταλιστές, οι επιχειρηματικοί όμιλοι. Αλήθεια, είναι δυνατόν με τα μονοπώλια να κάνουν κουμάντο, με τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ΝΑΤΟ, με την αστική τάξη στην εξουσία, να αλλάξει ο χαρακτήρας της, να αλλάξει η κατάσταση των εργαζομένων και του λαού;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτός, κύριε Βορίδη, δεν είναι σοσιαλισμός, είναι καραμπινάτος καπιταλισμός. Σε αυτόν πιστεύετε και εσείς και αυτόν στηρίζετε. Και ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, σαν κυβέρνηση είναι δεσμευμένος στον δρόμο των μνημονίων διαρκείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτής της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Εμείς απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους, στον λαό και τους λέμε ότι μόνο το ΚΚΕ εγγυάται ότι δεν θα βάλει την υπογραφή του σε αντιλαϊκές συμφωνίες και συναλλαγές, ότι δεν θα εξαρτήσει την ψήφο του λαού για κάποιες κυβερνητικές θέσεις. Η δική μας απάντηση δίνεται και θα συνεχίσει να δίνεται στο επίπεδο του μαζικού εργατικού λαϊκού κινήματος, στο επίπεδο της ταξικής πάλης.

Τι θέλουμε να κατανοηθεί; Θέλουμε να κατανοηθεί ότι η εργατική τάξη, ο λαός, η νεολαία μπορούν να βάλουν τη σφραγίδα τους στις εξελίξεις, εάν συνειδητοποιήσουν τη δύναμή τους. Το ΚΚΕ, τα στελέχη του, τα μέλη του, οι φίλοι, οι οπαδοί του πρωτοστάτησαν και πρωτοστατούν για την ανατροπή αυτής της πολιτικής μέσα στους χώρους δουλειάς. Μάτωσαν όλα αυτά τα χρόνια με χιλιάδες απολύσεις μελών, στελεχών και φίλων του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, θυσίες πραγματικές και όχι να δηλώνουν σαν άλλους ασθένειες στις απεργίες.

Το ΚΚΕ στηρίζει το Πανελλαδικό Συλλαλητήριο που συγκεντρώνει το ΠΑΜΕ με δεκάδες ομοσπονδίες, εργατικά κέντρα και εκατοντάδες σωματεία των εργαζομένων και των ατομασχολημένων της πόλης ή του χωριού που θα γίνει την 1^η του Νοέμβρη στην Αθήνα με συγκέντρωση στο Σύνταγμα από τις 12.00' το μεσημέρι με αιχμή την ανεργία και καλούμε σε μαζική συμμετοχή. Αυτή θα είναι η απάντηση στο πού είναι οι άνεργοι.

Το ΚΚΕ –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– θέλει και αγωνίζεται ώστε ο λαός να γίνει πρωταγωνιστής των εξελίξεων με την οργάνωση της πάλης του, έτσι ώστε να ηττηθεί πραγματικά η πολιτική της Κυβέρνησης, να υπάρξει πραγματική προοπτική υπέρ του λαού και όχι να ξαναζήσουμε κοινωνικές εναλλαγές σαν και αυτές που έχουμε γνωρίσει στο παρελθόν και έχουν οδηγήσει στη σημερινή κατάσταση.

Το ΚΚΕ θεωρεί εφικτό και ρεαλιστικό αυτό που αντιστοιχεί στις σύγχρονες ανάγκες του λαού, γι' αυτό στηρίζει τις θέσεις του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος για ουσιαστική προστασία των ανέργων, για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, με κατάργηση των ελαστικών μορφών δουλειάς, κανείς να μην αμείβεται κάτω από 751 ευρώ κατώτερο μισθό, κατάργηση του νόμου και επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων με αφετηρία στα επίπεδα του 2009, επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού και των συντάξεων, να καλυφθούν άμεσα όλες οι ανάγκες των ταμείων από το κράτος και την μεγαλοεργοδοσία, να υπάρξει πλήρης και κρατική εργύηση όλων των συντάξεων και των παροχών, να πληρώσουν το κράτος και η μεγαλοεργοδοσία για τα εγκλήματα των Ταμείων.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, λέω ότι το ΚΚΕ θεωρεί ότι η μόνη Κυβέρνηση που μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση οριστικά και μόνιμα, η Κυβέρνηση που θα υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες, είναι μόνο αυτή με το λαό πραγματικά στην εξουσία. Αυτή θα προχωρήσει στη μονομερή διαγραφή του χρέους στην ανατροπή και καταγγελία των μνημονίων και της δανειακής σύμβασης και θα βγάλει την Ελλάδα από τα δεσμά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ και θα κάνει τον λαό μοναδικό αφέντη του πλούτου που παράγει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης.

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, μας έχετε παρεξηγήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Για όνομα του θεού!

ΣΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εμείς δεν έχουμε τίποτα με τον καπιταλισμό. Κοιτάξατε τον κ. Βορίδη και είπατε: «Ο καπιταλισμός υποστηρίζεται». Μια χαρά είναι ο καπιταλισμός και η ελεύθερη οικονομία και τα πάντα. Κανένα πρόβλημα.

Ώστε τα είπατε για να τα ακούσουν άλλοι; Δεν ξέρω μήπως θέλετε να φύγετε και από την Αίθουσα, κύριε Βαρεμένε, μην

έχετε καμιά πειθαρχική ποινή που έχετε καθίσει μέσα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να έλθω λίγο στη συζήτηση, την οποία θέλω να κάνω λίγο οργανωμένα. Μία συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση πρέπει να έχει μια συγκεκριμένη συλλογιστική διαδικασία. Πρώτον, ας υποθέσουμε ότι δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Άρα πιστεύουμε ότι υπάρχει μία καλύτερη πρόταση από την παρούσα Κυβέρνηση. Θα την εξετάσω για λίγο. Δεύτερον, γιατί αυτή η Κυβέρνηση πρέπει και αξίζει να λάβει τη δική μας ψήφο εμπιστοσύνης;

Διαβάζω το πρώτο μέτρο: «Ρήτρα ανάπτυξης με διαγραφή μεγάλου μέρους του χρέους». Τονίζω ότι αυτό είναι το πρώτο από τα πέντε πρώτα μέτρα της διακυβερνήσεως του ΣΥΡΙΖΑ. Παρακαλώ πολύ να καταχωρηθεί στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί το αναφέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πάντως, κύριε Γεωργιάδη, υπάρχει και νέα εκδοχή να μιλήσει μετά από μένα ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ. Οπότε μπορεί...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με διακόψατε, όμως. Κρατήστε μου, τουλάχιστον, τον χρόνο.

Ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, ότι σας εκτιμώ πολύ αλλά όταν με διακόπτετε, χάνω τον ειρμό μου. Σας ζητώ συγγνώμη, αλλά δεν το μπορώ αυτό. Θέλω να σας παρακαλέσω να μην το ξανακάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Να απαντάτε στην...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πολύ ευχαρίστως μετά να πάρете τον λόγο, αλλά μη με ξαναδιακόψετε, γιατί πραγματικά χάνω τον ειρμό μου. Όχι για κανέναν άλλο λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν ήθελα να σας διακόψω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καλώς. Ευχαριστώ.

Κατέθεσα, λοιπόν, στα Πρακτικά τα πέντε πρώτα μέτρα της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, εκ των οποίων το πρώτο είναι το θέμα της διαγραφής του χρέους. Γιατί μόλις προ ολίγου στην ομιλία του, όπου ανέφερε τη γνωστή θέση περί της διεθνούς διασκέψεως με τη Γερμανία του '53 και τα υπόλοιπα, είπε: «Δεν έχω αυταπάτες. Ξέρουμε ότι αυτά δεν θα γίνουν αμέσως. Είναι, όμως, μια νέα εθνική στρατηγική που θέλουμε να χαράξουμε.»

Άρα, από τα πέντε πρώτα μέτρα, το πρώτο μέτρο, που είναι και το βασικότερο -γιατί από εκεί εξοικονομούνται οι πόροι, για να γίνουν τα υπόλοιπα τέσσερα- ήδη παρεδόθη από τον ίδιο προ ολίγου στις ελληνικές καλένδες, δηλαδή ποτέ! Στις «τριάντα δύο του μηνός» σημαίνει αυτό για όσους γνωρίζουν τη συγκεκριμένη φράση.

Γιατί, βεβαίως, αφού το πρώτο από τα πέντε μέτρα δεν θα γίνει και αμέσως, γιατί δεν έχουν αυταπάτες αλλά είναι η νέα εθνική στρατηγική που πρέπει να χαράξουν, αυτό σημαίνει ότι τα επόμενα τέσσερα που στηρίζονται στο πρώτο, δεν έχουν απλώς καμμία αξία. Ούτε καν να τα διαβάσουμε.

Άρα, η βασική παραδοχή της προτάσεως της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως πάνω στην οποία εδράζεται όλη η φασαρία και η ανάγκη να γίνουν τώρα εκλογές έχει ήδη «πάει περίπατο» από την πρώτη βασική παραδοχή του κ. Δραγασάκη στην ομιλία του εδώ.

Όμως, μετά από τη γνωστή μου δήλωση, αυτήν που ο σεβαστός κύριος Αντιπρόεδρος της Βουλής ονόμασε «φιάσκο» στην πρωτομιλία του -και τον ευχαριστώ γι' αυτό, γιατί μου δίνει την ευκαιρία να απαντήσω- συνέβη κάτι πολύ σημαντικό. Τι συνέβη; Αναγκάστηκε ο ΣΥΡΙΖΑ να απαντήσει σε όλα τα κανάλια για το εάν έχει plan b, εάν δηλαδή έχει σχέδιο β'.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -γιατί πολύ ενδιαφέρον έχει για το ΚΚΕ- πού κατέληξε αυτή η πίεση που δεν γινόταν μέχρι τότε αλλά μετά τη δική μου δήλωση-φιάσκο αναγκάστηκε να απαντήσει.

«Δεν θα κάνουμε μονομερείς ενέργειες». Μάλιστα. Το είπε ο κ. Κοντονής, το είπε ο κ. Μπαλάφας. Ο κ. Μπαλάφας στο «REAL» προχθές είπε: «Εμείς μονομερείς ενέργειες; Μα, ποτέ δεν είπαμε τέτοιο πράγμα!» Του έπαιξαν ένα βίντεο του κ. Τσίπρα που έλεγε

για μονομερείς ενέργειες και η απάντηση ήταν: «Ε, αυτό ήταν πριν από ένα χρόνο! Έχουν αλλάξει τα πράγματα.» Μάλιστα. Σωστό.

Ακούστε, όμως, τώρα τη συνέχεια του συλλογισμού. Αφού δεν θα κάνουν μονομερείς ενέργειες -πολύ ωραία- και άρα θα τηρήσουν τη συμφωνία με την Ευρώπη -εγώ το χαιρετίζω αυτό, γιατί είναι πολύ σωστό και υπεύθυνο- τι ακριβώς θα αλλάξουν; Γιατί, προφανώς, η Ευρώπη δεν θα αλλάξει τη συμφωνία που έχει υπογράψει. Αυτοί δεν θα κάνουν μονομερείς ενέργειες. Η Ευρώπη ξέρει ότι δεν θα κάνουν μονομερείς ενέργειες και άρα, η συμφωνία δεν θα αλλάξει.

Για να καταλάβετε, ακόμη και ο προϋπολογισμός που θα ψηφίσουμε σε λίγες μέρες εδώ και τον οποίο κατηγορούν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, θα έχει την έγκριση, όπως και για όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, από την Κομισιόν. Αφού δεν θα κάνουν μονομερείς ενέργειες, είναι αναγκασμένοι να τηρήσουν και το συγκεκριμένο προϋπολογισμό. Δεν μιλάω τώρα για τα μνημόνια ούτε για τίποτα άλλο. Μιλάω για τα νούμερα, άρθρο προς άρθρο. Δεν θα μπορούν να αλλάξουν ούτε ένα κόμμα, αφού δεν θα κάνουν μονομερείς ενέργειες!

Προσέξτε τώρα τη μεγάλη κοροϊδία. Καλλιεργείται όλη αυτή η μεγάλη προσδοκία ότι θα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ και θα μοιράσει λεφτά. Μα, πώς θα μοιράσει λεφτά, αφού δεν θα κάνει μονομερείς ενέργειες και αφού, λοιπόν, θα τηρήσει υποχρεωτικά τη συμφωνία που έχει η Ευρώπη; Άρα, όλα είναι «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε»!

Εσείς, πράγματι, έχετε μια εντιμότητα σε αυτό. Εσείς λέτε την αλήθεια. Θα βγούμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα βγούμε από το ευρώ. Θα τυπώσουμε χρήμα, προφανώς. Εσείς μπορεί να θέλετε να το πείτε «ρούβλι». Εμάς μας αρέσουν τα ιστορικά νομίσματα σε μια τέτοια περίπτωση. Δεν θα τα χαλάσουμε εκεί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Μνα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα τυπώσετε, λοιπόν, τα νομίσματά σας. Τώρα τι αξία θα έχουν δεν ξέρω. Δεν θέλω να θυμίσω τι αξία είχαν τα νομίσματα του πάλαι ποτέ σοσιαλισμού. Αυτό, όμως, είναι δικό σας θέμα. Εν πάση περιπτώσει, όμως, έχετε μια ιδέα. Έχετε το τυπογραφείο.

Ευρώ, όμως, πού; Ευρώ δεν τυπώνουμε εδώ! Δεν υπάρχουν εγχώρια ευρώ. Πρέπει να μας τα δώσουν οι απ' έξω. Και οι απ' έξω, αφού δεν θα κάνουμε μονομερείς ενέργειες -κάναμε, βέβαια, ακόμη χειρότερα και ελπίζω να μην παρεξηγηθώ- προς τι όλη αυτή η φασαρία και ο αλληλοσπαραγμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Προς τι; Χωρίς κανέναν απολύτως λόγο.

Γιατί πράγματι χάρη στη δήλωση φιάσκο απεδείχθη -και εγώ το χαίρομαι αυτό- ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να αλλάξει απολύτως τίποτα από τη συμφωνία. Και αυτό είναι πάρα πολύ ευχάριστο και το χαιρετίζω.

Όμως να μην ξεχάσω φυσικά να αναφέρω ότι χαιρετίζω ιδιαίτερα και με μεγάλη θέρμη τη δημόσια δήλωση του διευθυντού του ραδιοσταθμού «ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ» του κ. Αρβανίτη, για την επιτέλους αναγνώριση από τον κομματικό σταθμό του ΣΥΡΙΖΑ ότι η απεργία είναι εκβιασμός. Δεν είναι κάθε απεργία εκβιασμός αλλά μπορεί πράγματι μια απεργία να είναι εκβιασμός ή δύο ή τρεις. Πάντως κάποια μπορεί να είναι. Μάθαμε από τον ΣΥΡΙΖΑ ότι υπήρξε τουλάχιστον μία απεργία που ήταν εκβιασμός. Ποια απεργία; Αυτή που έγινε εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ.

Είμαι βέβαιος ότι όλοι είστε αξιοπρεπείς και καλοί κύριοι. Δεν πρόκειται να σκεφτείτε ότι ήταν σύμπτωση η πρώτη απεργία στη ζωή του που ο ΣΥΡΙΖΑ κατάλαβε ότι είναι εκβιασμός, να το κατάλαβε επειδή ήταν εναντίον του. Αδυνατώ να πιστέψω ότι ήταν αυτά τα κίνητρα. Είμαι βέβαιος ότι το κατάλαβε αντικειμενικά ο δημοσιογράφος και διευθυντής του ραδιοσταθμού του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Αρβανίτης. Και εγώ θέλω να συμφωνήσω μαζί του, ότι πράγματι μπορεί να είναι η απεργία εκβιασμός.

Θα είχε πολύ ενδιαφέρον, αγαπητέ Υπουργέ Μάκη Βορίδη -γιατί αναφέρθηκε από τον κ. Δραγασάκη αυτό και θέλω να το σχολιάσω, το σκεπτόμουν από εκείνη την ώρα- να είχε ψηφίσει η Κυβέρνηση το lock out και να βλέπαμε τι θα έκανε ο κ. Αρβανίτης και ο ραδιοσταθμός του ΣΥΡΙΖΑ έχοντας και το lock out στα χέρια του, γιατί όλο αυτό που είπα είναι η εφαρμογή του lock out. Δεν κατάλαβα! Μάλλον έχουμε τουλάχιστον έναν, κύριε Δραγα-

σάκη, που θα ήθελε να υπάρχει το lock out. Τον διευθυντή του ραδιοσταθμού «ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ» βάσει των δηλώσεών του. Δεν κατάλαβα γιατί μείνατε έκπληκτος ότι δεν υπάρχει κανένας, αφού υπάρχει τουλάχιστον ένας και τον έχετε ακούσει στο δικό σας ραδιοφωνικό σταθμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί αυτή η Κυβέρνηση; Και γιατί πρέπει να ψηφίσουμε «ναι»; Εγώ καλώ και τους συναδέλφους από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές και από τους ΑΝΕΛ και από τα άλλα κόμματα. Οι κυβερνήσεις, αγαπητέ Τέρενς, κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Αυτό είναι που πρέπει να κρίνει μόνο μια κυβέρνηση. Το να λέμε συνέχεια για τους ανέργους, για τη φτώχεια, για την πείνα και για τη δυστυχία είναι άκρατος λαϊκισμός.

Βεβαίως, υπάρχει και φτώχεια και ανεργία και πείνα και δυστυχία. Η Ελλάδα χρεωκόπησε πριν από τέσσερα χρόνια. Ξέρετε κανένα κράτος να χρεωκοπεί και μετά ο λαός να ευημερεί; Άμα αυτό συνέβαινε, όλα τα κράτη θα τράβαγαν από μια χρεωκοπία κάθε δύο-τρία χρόνια για να γλίσωναν από τα χρέη τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΣΥΡΙΖΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Ο λόγος που τα κράτη δεν χρεωκοπούν, είναι γιατί μετά οι λαοί τους δυστυχούν. Άρα, μας φέρνεται συνέχεια ως παράδειγμα τη δυστυχία, το αυτονόητο αποτέλεσμα της χρεωκοπίας, ως παράδειγμα αποτυχίας της δικής μας πολιτικής.

Όχι! Αυτή η Κυβέρνηση πέτυχε. Τι πέτυχε; Πήρε μια χώρα στο χείλος του γκρεμού και την έχει φέρει σε ένα σημείο που όλοι οι διεθνείς παράγοντες της υψηλούς μιλάνε για το ελληνικό θαύμα, μιλάνε για τη χώρα που δύο χρόνια νωρίτερα βγαίνει από το πρόγραμμα, που δύο χρόνια νωρίτερα βγαίνει στις αγορές.

Γι' αυτό δίνουμε θετική ψήφο στην Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, γιατί είμαστε υπερήφανοι που στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση, γιατί κατάφερε αυτό για τη χώρα και το κυριότερο –για να κλείσω– γιατί δεν λείπει στο λαό παραμύθια και δεν του τάζει «φύκια για μεταξωτές κορδέλες», όπως κάνει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως.

Κλείνοντας, θέλω να αφιερώσω στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως μια φράση του Βολταίρου, την οποία μάλλον δεν τη γνωρίζουν: «Δεν συμφωνώ με τίποτα απ' ό,τι λες, αλλά δεν αμφισβητώ το δικαίωμά σου να το λες». Μάλλον το ξεχάσατε εις την περίπτωση μου και δεν μιλώ επί προσωπικού, γιατί προφανώς δεν μου λείπει μεμένα η τηλεοπτική προβολή –θα πέσει να με πλακώσει το ταβάνι, αν το πω– αλλά γιατί η πράξη σας εναντίον μου και εναντίον του κόμματος που εκπροσωπώ, δείχνει το βαθύ αντιδημοκρατικό σας πρόσωπο. Και αυτό είναι μεγάλο θέμα για το πολίτευμα και τη δημοκρατία μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ που μου δίνετε τον λόγο.

Μια διαδικασία χορηγήσεως ή μη ψήφου εμπιστοσύνης μπορεί να καταλήξει στο γεγονός ότι αυτή ίσως να είναι και η τελευταία μου ομιλία στη Βουλή, γιατί η Κυβέρνηση μπορεί να πέσει, να έχουμε εκλογές. Μερικοί, τελευταία, είμαστε και άστεγοι κομματικά. Άραγε θα σταματήσει αυτό σε κάποιους Βουλευτές τη συνειδησιακή ψήφο να πουν «όχι» σε αυτήν την Κυβέρνηση; Δεν νομίζω.

Συνειδησιακά, λοιπόν, δεν μπορώ παρά να αρνηθώ την ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση. Να την αρνηθώ μέσα σε ένα καθεστώς «εκβιαστικό» που υφίσταται προσωπικά και πάρα πολλοί από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, γιατί, όπως λέει, έρχεται και μας προσμετράει στο μεν ή στο έτερο «μαντρί» ο κάθε δημοσιογράφος, παρ' ό,τι σέβομαι τη δημοσιογραφία, την τιμή και μας χρειάζεται. Θα είμαστε εμείς που θα αθροιστούμε στους εκατόν είκοσι ένα του ΣΥΡΙΖΑ; Μήπως είμαστε στους εκατόν ογδόντα έναν της άλλης πλευράς; Τι αστεία πράγματα είναι

αυτά; Πώς την έχουμε φθάσει εδώ τη δημοκρατία; Τι παραμύθια είναι αυτά που ζούμε, Αριστερά και Δεξιά, όλα αυτά τα χρόνια;

Είναι μία ευκαιρία απ' αυτήν την ομιλία να ξεκαθαρίσουμε ότι ήταν ένα μεγάλο παραμύθι αυτό που ζήσαμε, δηλαδή ο σοσιαλισμός, που τελικά αποδείχθηκε μέσω Σημίτη ότι ήταν ο πιο ισχυρός και βάνυσος καπιταλισμός. Να δούμε εσάς, που «σώσατε» τη χώρα.

Όταν, δηλαδή, ο Υπουργός Γεωργιάς, παραπονείται οκτώ μήνες και πλέον και δεν μας αποκαλύπτει τα αποτελέσματα ελέγχων για τις ΠΑΣΕΓΕΣ, με ποια τιμή και με ποιο θράσος έρχεστε τώρα να ζητήσετε ψήφο εμπιστοσύνης; Εσείς που περάσατε περίπου είκοσι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, σεβαστήκατε τη δημοκρατία; Εσείς που το βράδυ του Δεκεμβρίου του 2013, περάσατε την απαλλαγή των αγροτοπατέρων σε μία νύχτα γιατί –λέει– «πρόεδροι αγροτικών συνεταιρισμών που δικάστηκαν, οι ποινές τους δεν εκτελούνται», από ποιον και γιατί θέλετε να πάρετε ψήφο εμπιστοσύνης;

Θυμηθείτε τι έχετε κάνει όλα αυτά τα χρόνια, αυτά τα δύο-δύομισι χρόνια, με λίστες και ληστές. Πού πήγαν τα στικάκια; Μήπως δεν ξέρετε ότι υπάρχει λίστα Λιχτενστάιν, λίστα Λουξεμβούργου, λίστα Λαγκάρντ; Δεν τα ξέρετε; Μια χαρά τα ξέρετε, είναι οι φίλοι σας μέσα. Είναι οι συνομιλητές σας, οι γνωστοί σας, οι χορηγοί σας, μπορεί να είναι και κάποιοι από εσάς. Γι' αυτό δεν βγαίνουν οι λίστες. Πείτε την αλήθεια κάποια στιγμή στον ελληνικό λαό. Ας σταματήσει άμποτε αυτό το ψέμα. Να κοιταχούμε στα μάτια. Αλήθεια μας λείπει. Αλήθεια και προκοπή, τίποτα άλλο. Πιστέψτε με θα ενοήσουν πάρα πολλοί, αν βγείτε έντιμα και πείτε την αλήθεια.

Το παράπονό μου, βέβαια, είναι ότι ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ δεν λέει πια την αλήθεια. Ο ΣΥΡΙΖΑ μάς μιλάει για διαγραφή χρέους. Μα ένας οφειλέτης, δεν διαγράφει το χρέος. Το χρέος το διαγράφει ο πιστωτής. Ποιο χρέος θα διαγράψετε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ; Τι είστε εσείς και σε ποιον το λέτε; Τι «πασοκική», μεσοαντική συμπεριφορά είναι αυτή, ότι θα διαγράψετε το χρέος; Από πού; Γιατί δεν λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό; Έρχονται άγριες μέρες, πείτε την αλήθεια. Πείτε ονόματα. Πού θα βρείτε τα λεφτά; Από ποιους θα τα πάρετε; Πείτε ότι αυτό το χρέος είναι αβάσταχτο. Δεν μπορεί να εκπληρωθεί αυτό το χρέος, πείτε το. Μη ντρέπεστε, επειδή φθάσατε τόσο κοντά στην εξουσία και βλέπετε την κρουσάλληνη πηγή από την οποία θα πιείτε νερό. Να την κάνετε τι;

Ο ελληνικός λαός είναι καθημαγμένος. Ποιος σας περιμένει να διοικήσετε και για ποιον λόγο; Έχετε μάλιστα και μία οήση, μια έπαρση ότι θα το κάνετε και μόνοι σας. Ακούστε, δεν επιδείξατε –γιατί είδαμε τις κυβερνητικές συμπεριφορές– εκείνη τη στοιχειώδη εμμονή που θα περίμενε κανείς, για το άρθρο 86 του Συντάγματος, ώστε να τελειώνει πια αυτή η αλητεία με την ασυλία των Υπουργών και των Βουλευτών. Υπάρχουν κάτω στα υπόγεια εξήντα-εβδομήντα δικογραφίες «πράσινων» και «γαλάζινων» Υπουργών, γιατί δεν βρίσκονται –λέει– τριάντα υπογραφές ώστε να ανεβούν πάνω να δικαστούν, να αθωωθούν. Ούτε αυτό δεν έχετε την εντιμότητα να κάνετε ως υποψήφιοι εξουσιαστές αυτής της χώρας, ως υποψήφιοι, να καταλάβετε το κυβερνείο.

Έχω να πω το εξής. Είναι πυκνός ο πολιτικός χρόνος που πλησιάζει προς την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Χρειαζόμαστε όλοι μία συναίνεση, μία εθνική συνεννόηση. Είναι πάρα πολύ άγριες αυτές οι στιγμές και πολύ σπουδαίες ταυτόχρονα, για να μπορούμε όλοι να λέμε ότι μόνοι μας θα φέρουμε τη λύση. Θυμηθείτε λίγο τι τράβηξε ο Καραμανλής όταν ο Παπανδρέου του έλεγε «Άστα, δεν σε ψηφίζω, θα σε ρίξω», τον έριξε. Και πού έριξε τη χώρα μετά;

Διδαχθείτε, λοιπόν, από τα παραδείγματα του παρελθόντος. Αν όντως, είστε μία Αξιωματική Αντιπολίτευση με στόφα, με έμπνευση και οίστρο να διοικήσετε τη χώρα, δείξτε την εθνική συνεννόηση τώρα, εν όψει εκλογής Προέδρου Δημοκρατίας.

Αν το πω εγώ, ο ανεξάρτητος Βουλευτής, θα μου πουν «είσαι φασίστας, είσαι προδότης», λες και όλοι αυτοί είναι προδότες. Ξαφνικά όλοι οι Έλληνες βλέπουμε από τη μια το μισό κράτος ως προδότες και το άλλο μισό ως μεσσίες. Δεν υπάρχουν αυτά.

Από σας περιμένουμε να δείξετε χαράκτηρα, για να μπορέσουμε όλοι μαζί να βρούμε την εθνική συνεννόηση. Κανείς δεν

μπορεί μόνος του πια. Το κλειδί της λύσης το κρατάει ο ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ολοφάνερο ότι το κρατάει.

Ακούγεται όλη αυτή η ιστορία ότι τα μνημόνια τελειώνουν. Δεν τελειώνουν τα μνημόνια. Δεν θα τελειώσουν ποτέ τα μνημόνια. Το Αγγλικό Δίκαιο είναι εδώ. Η παραχώρηση της εθνικής κυριαρχίας είναι εδώ. Οι βαρβάτες υπογραφές, αυτές που δεν μπορεί κανένας να τις πάρει πίσω, είναι εδώ. Οι υποχρεώσεις της χώρας είναι εδώ. Η υποπαρωγογικότητα της χώρας είναι εδώ. Η έλλειψη ανάπτυξης είναι εδώ. Τα μνημόνια δεν τελειώνουν. Πείτε το κι αυτό, να το ξέρουμε. Πείτε ότι χρειαζόμαστε μία γραμμή για να βαδίσουμε όλοι μαζί παρέα. Χρειαζόμαστε μια «Anno Domini», εκείνο το «Μετά Χριστόν», να πούμε ότι είμαστε μετά την κρίση και ότι είμαστε όλοι μαζί και ότι θα βοηθήσουμε όλοι μαζί ζητώντας μια ελεύθερη Ελλάδα, ζητώντας μια καλύτερη συμπεριφορά στην παιδεία, στη γλώσσα, στο φως, σ' αυτό που δικαιούμαστε. Μια ελεύθερη Ελλάδα θέλουμε. Νομίζω ότι το θέλουμε όλοι, αλλά πρέπει να κοπιάσουμε γι' αυτό.

Αυτό να πείτε στους ψηφοφόρους σας. Πρέπει να μοχθήσουμε γι' αυτό. Δεν θα μας χαριστεί τίποτα. Κανένας δεν θα μας λυπηθεί περισσότερο ή λιγότερο, αν εμείς δεν σεβαστούμε τον εαυτό μας και δεν δείξουμε εκείνη την αξιοπρέπεια την οποία χάσαμε από πλανεμένους κυβερνήτες και από άδικους ανθρώπους που κατέλαβαν τη χώρα.

Μια ελεύθερη Ελλάδα ζητάμε. Πρέπει όλοι μαζί «να βάλουμε πλάτη» σ' αυτό και να το κάνουμε έντιμα, κοιτώντας την αλήθεια κατάματα και την ιστορία με την ευθύνη του καθενός μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, είμαι υπερήφανος γιατί η χώρα μου είναι ελεύθερη και θα πρέπει να προστατεύσουμε τη χώρα από το λαϊκισμό ο οποίος δεν έχει όρια. Δεν έχει σύνορα. Δεν έχει παραταξιακές διαχωριστικές γραμμές. Διότι κάποιοι θέλουν σ' αυτήν τη χώρα, οι πολιτικοί της και οι πολίτες της, να μην αισθάνονται υπερηφάνεια. Πότε ένας λαός και η ηγεσία του δεν αισθάνονται υπερηφάνεια; Όταν δεν είναι ισότιμος, όταν εμείς νομίζουμε ότι με τη λογική αυτού που μπορεί να κοροϊδεύει τους εταίρους του, μπορούμε να τους εξαπατάμε, μπορούμε να πορευόμαστε χωρίς ευθύνες. Αυτήν τη λογική η Νέα Δημοκρατία, -η παράταξη του Κωνσταντίνου Καραμανλή που πήρε την Ελλάδα και την έκανε χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης- δεν τη δέχεται και το έχει αποδείξει διαχρονικά με όλες τις κυβερνήσεις.

Αναγκάζομαι να αναφερθώ στην πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη με την ιδιωτικοποίηση των αστικών αυτοκινήτων της Αθήνας. Επανακρατικοποιήθηκαν αμέσως μετά και οι Ελληνίδες και οι Έλληνες επί είκοσι ένα χρόνια πληρώνουν τα ελλείμματα των αστικών συγκοινωνιών. Αυτό, λοιπόν, για κάποιους θεωρείται επιτυχία και για τους ίδιους, πρέπει να επαναλάβουμε αυτού του είδους τον κρατισμό, να αυξήσουμε αλόγιστα τις δαπάνες, να υπάρχει ένα ασύδοτο, σπάταλο, άσωτο, αδιαφανές κράτος και επειδή αρέσει αυτό, να θεωρείται κατά τα άλλα ότι αυτή η χώρα είναι χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αρνούμενη στην ουσία τις αξίες του κεντροευρωπαϊκού ορθολογισμού με τις οποίες έχει προοδεύσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αντί να θέλουμε να ενωθούμε με κοινές αξίες, να πορευτούμε στον πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τι εισηγούνται, τι διδάσκουν στην κοινωνία; Ότι όταν κανείς εξαπατά, όταν αθετεί τις δεσμεύσεις του, όταν θεωρεί ότι μόνο μπορεί να εισπράττει από την Ευρωπαϊκή Ένωση και να δαπανά και να σπαταλά, είναι εντάξει τα πράγματα. Ευθύνες δεν υπάρχουν.

Εμείς στον ελληνικό λαό και στην ελληνική νεολαία λέμε «ναι, αγώνας σκληρός, διότι θέλουμε την αξιοπρέπεια μας και την υπερηφάνεια μας να μην τις βάζουμε σε καμμία δοκιμασία και σε καμμία αμφισβήτηση».

Κύριε Πρόεδρε, άκουσα το εξής επιχείρημα: «Απουσιάζει ο Πρωθυπουργός σε πρόταση ψήφου εμπιστοσύνης για την Κυβέρνηση». Τι περίμενα, κύριε Υπουργέ, που ήσασταν και ο εισηγητής μας εκ μέρους της Κυβέρνησης; Περίμενα να πουν «θα πετύχει ο Πρωθυπουργός στη Σύνοδο Κορυφής που πήγε για

την ανεργία;» και μάλιστα από κόμματα που κατά τα άλλα «κόπτονται» για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Θα περίμενα να ακούσω από την Αξιωματική Αντιπολίτευση το εξής ερώτημα. Τι πετύχατε, κύριε Πρωθυπουργέ, στην έκτακτη Σύνοδο Κορυφής για το χτύπημα της ανεργίας; Είναι -λέει- επικοινωνικό τρικ αυτό που κάνουμε. Μάλιστα. Όταν πριν από έξι μήνες, μη γνωρίζοντας καλά και τις διατάξεις του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής, ήθελαν δεύτερη ψήφο δυσπιστίας, αυτό δεν ήταν επικοινωνιακό τρικ; Πριν από άλλους έξι μήνες πάλι ήθελαν πρόταση δυσπιστίας, με δεδομένη και συμπαγή την κυβερνητική πλειοψηφία. Αυτό δεν ήταν τρικ; Δεν ήταν για να ακούει μια διαδήλωση που ήταν εδώ απ' έξω ότι οι αγωνιστές Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σφυροκοπούν την Κυβέρνηση;

Και κάτι ακόμα. Αυτά που λέγατε -και είπε εύστοχα ο κ. Βορίδης- τα δύο προηγούμενα χρόνια, στους δύο προηγούμενους προϋπολογισμούς, έχετε το κουράγιο να τα διαβάσετε; Έχετε το κουράγιο να δείτε τι προβλέψεις κάνατε; Έχετε τη δύναμη να αναρωτηθείτε και να πείτε «κάναμε λάθος»; Δεν συμβαίνουν αυτά στην Ελλάδα, τα οποία προβλέπαμε.

Δεν χρεοκόπησε η Ελλάδα. Παρέμεινε στη Ζώνη του ευρώ. Μας έλεγαν: «Δεν είναι φετίχ το νόμισμα». Τώρα αρχίζουν και λένε: «Ναι και εμείς με το ευρώ είμαστε», γιατί κατάλαβαν πόσο εσφαλμένη πολιτική επιλογή είχαν κάνει.

Υπάρχει τάση μείωσης της ανεργίας; Υπάρχει τάση να επιστρέψουμε στην ανάπτυξη; Αυτά είναι γεγονότα. Όμως είναι προσκολλημένοι στο δόγμα παλιού πολιτικού της Αριστεράς του οποίου αποφεύγω να πω το όνομα, γιατί σέβομαι τους πολιτικούς όλων των χώρων. «Όταν τα γεγονότα δεν συμφωνούν μαζί μας, τόσο χειρότερα για τα γεγονότα» είχε πει κάποτε, όταν ρωτήθηκε τι γράφει η κομματική εφημερίδα.

Δεν διδαχθήκατε τίποτα από το πάθημα ΠΑΣΟΚ; Το 2009: «Λεφτά υπάρχουν». Σκεφτείτε ότι υποσχόταν ο τότε Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ ότι υπήρχαν λεφτά στη χώρα, 33 δισεκατομμύρια μάλιστα, τα οποία είναι της ιδίας συνταγής που λέει το σημερινό δήθεν πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Θα τα πάρουμε -έλεγε- από αυτούς που δεν πληρώνουν φόρους. Θα τα πάρουμε από εκείνους που δεν έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους στο κράτος. Και ήταν και άλλη εποχή!

Στη σημερινή εποχή τολμάτε να λέτε ότι θα αντιμετωπίσετε την ανθρωπιστική κρίση; Δεν ξέρω ποιο νόημα δίνετε στην ανθρωπιστική κρίση. Πρέπει κανείς να είναι φειδωλός όταν κάνει τέτοιου είδους χαρακτηρισμούς. Γιατί σας έχω πει και άλλη φορά ότι προσβάλλατε τη χώρα όταν τα λέτε αυτά. Ωραιοί είναι ο κομματικός πατριωτισμός αλλά υπάρχει πατρίδα, υπάρχει Ελλάδα, υπάρχει ελληνική σημαία, υπάρχει ελληνικός λαός. Οι Υπουργοί πάνε σε διεθνείς οργανισμούς, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κάθονται πίσω από τη σημαία και είναι υποχρεωμένοι να υπερασπιστούν τη χώρα και το πιστεύουν να την υπερασπιστούν. Δηλαδή, αυτοί οι κατάφωρα άδικες αξιολογήσεις για την πατρίδα δεν λένε τίποτα σε εσάς;

Όσον αφορά το πρόγραμμα αυτό, κάνουμε λάθος που ασχολούμαστε με τη λογική προγράμματος, κύριοι της Κυβέρνησης και της Πλειοψηφίας. Αλλού το λένε αφήγημα. Το αφήγημα είναι και παρამύθι και όλα τα παρამύθια ακούγονται ευχάριστα.

Το μέγα ερώτημα για μένα, είναι ότι είναι εισηγητές αυτού του αφηγήματος -φουλ- καθηγητές πανεπιστημίου. Σκεφτείτε τι μπορεί να διδάσκουν ή να δίδασκαν στην ελληνική νεολαία σε σχέση με την επιστήμη τους η οποία έχει υποταχθεί σε μια κομματική λογική. Δεν υπηρετεί την επιστημονική αλήθεια. Γιατί όταν κανείς θέλει να υπηρετήσει την επιστημονική αλήθεια δεν μπορεί να διαστρέψει την πραγματικότητα. Αυτό είναι επιστημονική αλήθεια. Εδώ έχουμε διαστροφή ακόμα και σε θέματα επιστημονικά, όχι μόνο σε πολιτικές προσεγγίσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα επαναλάβω το παράδειγμα άλλων συναδέλφων.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, αλλά και η Κυβέρνηση πρέπει να ενσκήψει πάνω σε εκείνα τα ζητήματα τα οποία ταλαιπώρησαν

τις τελευταίες εβδομάδες τον ελληνικό λαό και δημιούργησαν μια ατμόσφαιρα την οποία εκμεταλλεύεται η Αντιπολίτευση. Και η απάντηση σε αυτό είναι αποτελεσματικότητα, γρήγορες αποφάσεις, διόρθωση των σφαλμάτων, διότι ο τόπος χρειάζεται την Κυβέρνηση και πρέπει ο Πρωθυπουργός να πάρει αυτήν την πρωτοβουλία. Αυτή η Βουλή θα εκλέξει και Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Διότι αυτό απαιτεί το εθνικό συμφέρον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει η κ. Μακρή.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Τα καλύτερα δώρα που μπορείς να κάνεις στα παιδιά σου είναι οι ρίζες της υπευθυνότητας και τα φτερά της ανεξαρτησίας». Ο Ντένις Γουάιτλ συμπυκνώνει στη φράση του τα αίτια της αποτυχίας της συγκυβέρνησης Βενιζέλου-Σαμαρά, μιας συγκυβέρνησης, που δεν έχει καμμία σχέση με την υπευθυνότητα, καθώς χρησιμοποιεί το Κοινοβούλιο για επικοινωνιακές κινήσεις εντυπωσιασμού, με τον ίδιο τον Πρωθυπουργό να χλευάζει τους θεσμούς και να μη συμμετέχει καν στη διαδικασία, μιας συγκυβέρνησης, που υπονομεύει την εθνική ανεξαρτησία καθώς ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησής σας κρατά απόρρητα έγγραφα κρίσιμα για την εθνική ασφάλεια της χώρας στο σπίτι του, μιας συγκυβέρνησης, που αποδεδειγμένα συμφώνησε από το 2009 με τους δανειστές τη νομοθέτηση κατά παρέκκλιση του Συντάγματος, μιας συγκυβέρνησης, που με τροπολογίες νομιμοποιεί «μαύρο χρήμα».

Στη διάρκεια της θητείας της, η Κυβέρνηση η οποία σήμερα ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, μερίμνησε μόνο για το πως θα χαρίσει δισεκατομμύρια σε τραπεζίτες, πρόστιμα σε επιχειρηματίες, φοροαπαλλαγές σε ολιγάρχες και λιμενικές περιοχές σε πρωθυπουργικούς φίλους που δημοσιεύματα τους συνδέουν με πιθανή λαθρεμπορία πετρελαίου.

Καθ' όλη τη συζήτηση στο Κοινοβούλιο, ο ελληνικός λαός δεν περιμένει να δει κάτι καινούργιο. Αντίθετα, οι κυβερνητικοί αντάρτες των τηλεοπτικών παραθύρων θα αναδιπλωθούν για την υποτιθέμενη σωτηρία της χώρας και θα ψηφίσουν για άλλη μια φορά την Κυβέρνηση. Δεν συμφωνούν, απ' ό,τι λένε, με όλα τα κυβερνητικά μέτρα. Βγαίνουν από τα ρούχα τους με τους Υπουργούς. Ξεχνούν τα γαλλικά και το πιάνο καθώς και τους τρόπους τους στα σαλόνια που τους μοσχοανάθρεψαν και καταφεύγουν σε εκφράσεις του λιμανιού. Μετά βέβαια η ευγενική γαλαζογάμματη καταγωγή τους επιτάσσει τη συγγνώμη.

Εκεί τελειώνει η επανάσταση των Βουλευτών που τόσα χρόνια στηρίζουν ή σκέφτονται να στηρίξουν τα κόμματα που οδήγησαν την ελληνική κοινωνία σε βαθύτατη θεσμική και αξιακή ανθρωπιστική κρίση που διαλύει την κοινωνία και εξαθλιώνει οικονομικά τους πολίτες!

Η επανάσταση βολεύει όσο πουλάει. Όταν όμως καλούνται να αναλάβουν τις ευθύνες τους θυμούνται ότι η χώρα θα αποσταθεροποιηθεί σε περίπτωση εκλογών. Άλλωστε το δήλωσε ο Πρωθυπουργός στη ΔΕΘ, συνδέοντας εμμέσως πλην σαφώς το ύψιστο δημοκρατικό δικαίωμα και υποχρέωση των πολιτών -αυτό της ψήφου- με εμφυλίου, αλλαγή συνόρων και άλλα δεινά της ευρύτερης ή εγγύτερης περιοχής.

Έτσι μ' αυτήν την «καρμέλα» -ότι όλα αυτά αποτελούν μύθους- γυρίζουν στο μεγάλο μαντρί της κεντροδεξιάς παράταξης, όσο κι αν διαφωνούν με τον ΕΝΦΙΑ, όσο κι αν αντιλαμβάνονται ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές των εκθέσεων του ΟΟΣΑ δεν φέρουν κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα, όσο κι αν γνωρίζουν την αποτυχία στο γάλα, στο πετρέλαιο, στο ψωμί και σε τόσους άλλους τομείς.

Βέβαια βρίσκουν δικαιολογίες εν αμαρτία. «Φταίει ο αρχηγός», «Φταίει ο υπουργός». Όμως η ιδέα και το εθνικό κεφάλαιο του κεντροδεξιού χώρου, παραμένουν εντελώς αναλλοίωτα στο μυαλό τους.

Η κυβερνητική πλειοψηφία λειτουργεί ως μπαταρία ψήφων συντήρησης πολιτικών που δεν διαθέτουν πλέον τη λαϊκή νομιμοποίηση. Στις ευρωεκλογές, οι Έλληνες ψήφισαν και καταδίκασαν σε αποτυχία όσους στηρίζουν μέτρα με κέντρο την τσέπη των εργολάβων.

Στην απογοητευτική αυτή εικόνα, η Αντιπολίτευση οφείλει να απαντήσει όχι με στείρα κριτική και πύρινους λόγους αλλά με προτάσεις, με μέτρα στήριξης της ραχοκοκαλιάς της ελληνικής οικονομίας που είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, με πτώση του ΦΠΑ ώστε να λειτουργήσει ως αντικίνητρο για τους καταναλωτές στο να ζητήσουν απόδειξη, με αύξηση της ενεργού ζήτησης στην πράξη κι όχι στο ευχολόγιο του μεσοπρόθεσμου, αύξηση που θα προέλθει από την απομάκρυνση εμμονικών προσηλώσεων στην αναίτια λιτότητα και την υιοθέτηση κατώτερου μισθού μεγαλύτερου των 700 ευρώ.

Επίσης, με διασφάλιση των εργασιακών σχέσεων, γιατί ο κακοπληρωμένος τετράωρος δανειακός εργαζόμενος δεν έχει ούτε τα χρήματα ούτε την αίσθηση ασφάλειας για να καταναλώσει.

Επιπλέον, με άνοιγμα της παροχής ρευστότητας από τις τράπεζες προς τις επιχειρήσεις. Οι Έλληνες έχουν πληρώσει διπλά και τριδίπλα την αξία των τραπεζών για να αποφύγουν τον συστημικό κίνδυνο. Καιρός, λοιπόν, οι διοικήσεις των ιδρυμάτων να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να σταματήσουν να βγάζουν τα κέρδη τους στα Νησιά Κέιμαν. Αν δεν επιθυμούν να το κάνουν ας παρατηθούν, ας αποδώσουν λογαριασμό και ας αντικατασταθούν από ικανότερους. Οι τραπεζίτες χρωστούν στο λαό και όχι ο λαός στους τραπεζίτες.

Γνωρίζω ότι θα με κατηγορήσετε για λαϊκισμό επειδή υποστηρίζω ότι οι φοροαπαλλαγές θα πρέπει να δίνονται στους άνεργους και στους συνταξιούχους και όχι στους επιχειρηματίες που συνάπτουν συμφωνίες προώθησης του τουρισμού με την κ. Κεφαλογιάννη και μετά τιμολογούν ουσιαστικά μονομερώς τις υπηρεσίες αυτών.

Κατηγορείτε για λαϊκισμό εσείς που διεκδικήσατε την εξουσία με βασικό επιχείρημα «Σαμαράς ή άδεια ράφια». Τρομοκρατήσατε τις μανδέδες ότι δεν θα έχουν γάλα για τα παιδιά τους και τους πατεράδες ότι δεν θα έχουν φάρμακα για τις οικογένειές τους. Ξεθάψατε βέβαια και από τα μπαούλα των ταγματασφαλιτών την απειλή ότι οι Αριστεροί θα πάρουν τα σπίτια των νοικοκυραίων. Έχετε δημιουργήσει πλασματικά κόμματα, χωρίς πολιτικό λόγο, ως αναχώματα φυγής των ψηφοφόρων. Χρησιμοποιείτε ψεύτικους διανοητές, για να εκτονώσετε την οργή του κόσμου σε μια επίπλαστη ηρεμία συνενοχής. Την ίδια, βέβαια, στιγμή κλέβετε τα σπίτια των Ελλήνων πολιτών και τα δίνετε σε ξένα funds. Εσείς είστε που γυρίσατε την Ελλάδα πίσω στην εποχή των μαγκαλιών και εσείς είστε που κατηγορείτε τους Βουλευτές για λαϊκισμό.

Ο ελληνικός λαός απαιτεί και περιμένει την ουσιαστική εναλλακτική πρόταση από το «ή εσείς ή το χάος». Εμείς του λέμε ότι το χάος είστε εσείς και ότι υπάρχει λύση και εφικτή και πραγματοποιήσιμη: «Κούρεμα» του επαχθούς, επονειδιστικού και ανήθικου χρέους, για την έξοδο από τη δημοσιονομική τελμάτωση. Κοινωνική πολιτική για ανακούφιση της κοινωνίας από τις συνέπειες της ανθρωπιστικής κρίσης που δημιουργήσατε. Πολιτική αξιοποίηση όλων των Ελλήνων, χωρίς διακρίσεις, προς ένα μέλλον όπου η ανάπτυξη θα στοχεύει στην κοινωνική ευημερία και όχι στην άνθηση των κερδών των κατόχων των καναλαρχών. Κράτος με ανθρώπινο πρόσωπο προς όλους. Πολιτεία που δεν αντιμετωπίζει κανέναν άνθρωπο ως σκουπίδι κι εν δυνάμει εγκληματία. Κράτος που ελέγχει την τήρηση των νόμων κι εξασφαλίζει την ασφάλεια των πολιτών. Κυβέρνηση που διεκδικεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς να σκύβει το κεφάλι της για να τη χτυπούν με την εφημερίδα, όπως έκαναν στον κ. Βενιζέλο σε παλαιότερο Eurogroup.

Το παράδειγμα αποτίμησης χρέους μέσω διεθνούς επιτροπής λογιστικού ελέγχου υπάρχει. Η Αργεντινή που λειδορούσατε κι ευχόσασταν να χρεοκοπήσει «κούρεψε» το χρέος της κατά 90%. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό ακόμη παρακαλώ.

Κούνησε το δάκτυλό της στους τοκογλόφους και αρνήθηκε να πληρώσει ομόλογα που αγοράστηκαν σε εξευτελιστικές τιμές. Η οικονομία της ανθεί, με κερδοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις και ανταγωνιστικό δημόσιο τομέα και ανακοινώνει σήμερα αυξήσεις στους μισθούς των εργαζομένων. Αυτά που εσείς απορρίπτετε για να εξυπηρετήσετε τους δανειστές άλλοι απλά τα διεκδικούν

και τα πετυχαίνουν.

Κλείνω με ένα μήνυμα προς όλους τους Έλληνες πολίτες. Μην τρομοκρατείστε. Δεν είναι «ή αυτοί ή το χάος». Υπάρχουν υγιείς λύσεις. Μπορούμε όλες οι δυνάμεις του τόπου ενωμένες, να αγωνιστούμε απέναντι στη διχαστική πολιτική μιας συγκυβέρνησης που ανακαλύπτει ξαφνικά εθνικά κεφάλαια σε αυτούς που ψήφισαν «ναι» σε όλα. Όλοι μαζί μπορούμε να τα καταφέρουμε, όσα δεκανίκια κι αν εμφανίζονται.

Τα σενάρια αλλαγής ηγεσίας στα κόμματα που ευθύνονται για τη φτωχοποίηση του ελληνικού λαού, δεν παρέχουν συγχωροχάρτια υπέρ μορφωμάτων με νέο όνομα και παλιές πολιτικές.

Δεν εμπιστεύομαι αυτήν τη συγκυβέρνηση και δεν παρέχω την ψήφο μου για να στηρίζω αυτούς οι οποίοι έχουν οδηγήσει τους συμπολίτες μου σε ανθρωπιστική κρίση. Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία και οι Έλληνες τη διαθέτουν. Θεσμική και δημοκρατική ανατροπή τώρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κυρία Μακρή.

Ο Υπουργός κ. Παπαδόπουλος, έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δύο ομιλητές είμαστε ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είναι καθορισμένο. Υπήρξαν πέντε Βουλευτές και τώρα θα μιλήσει ο Υπουργός.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ουδέν σχόλιο για την προηγούμενη ομιλήτρια. Θα προσπαθήσω να σας επαναφέρω...

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ασχοληθείτε με τον λόγο σας και αφήστε την προηγούμενη ομιλήτρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Επτακόσια εκατομμύρια δώσατε στη «DIGEA»!

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Θα προσπαθήσω να σας επαναφέρω στη γήινη πραγματικότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ. Έχετε οκτώ λεπτά μόνο.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δύσκολη συγκυρία που βιώνουμε δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις, παρά μόνον ο δρόμος της ευθύνης. Κάθε τι άλλο, κάθε διαφορετική αντίληψη μάς οδηγεί σε λάθος δρόμο.

Το μνημόνιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι η γενεσιουργός σας αιτία, είναι ο λόγος της ύπαρξής σας. Τρέμετε στην ιδέα χωρίς μνημόνιο γιατί πολύ απλά δεν έχετε να προτάξετε τίποτα παραπάνω από μια στείρα άρνηση και τις εύκολες υποσχέσεις, προκειμένου να κεφαλαιοποιήσετε τον λαϊκισμό σας. Μόνο που σύντομα, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα έχουμε μνημόνια στη χώρα και αυτό σας πανικοβάλλει ιδιαίτερα.

Δεν τελειώνουν μόνο τα μνημόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που κακώς μπήκανε. Τελειώνει κυρίως η κουλτούρα της Αριστεράς του λαϊκισμού, της δημαγωγίας, του παλαιοκομματισμού, του κομματικού κράτους και των ακατάσχετων υποσχέσεων χωρίς αντίκρισμα.

Εάν είχε καταλάβει και είχε συνειδητοποιήσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση -έστω μια ισχυρή αίσθηση- το τι σημαίνει εθνική προοπτική, σίγουρα θα είχε στοιχειοθετήσει διαφορετικά τη δομή του πολιτικού λόγου της, τη στάση της απέναντι σε αυτόν τον κοινό στόχο.

Γι' αυτό, λοιπόν, στο υπόλοιπο της ομιλίας μου, θα ασχοληθώ μόνο με θέματα τα οποία αφορούν το Υπουργείο Μεταφορών και Δικτύων, γιατί δεν έχει νόημα να ασχοληθούμε παραπάνω με τον ΣΥΡΙΖΑ. Διότι πάνω από όλα αυτό, που μετράει είναι η ουσία της πολιτικής και μια Κυβέρνηση που περισσότερο από τις εντυπώσεις πρέπει να κρίνεται από την ουσία της πολιτικής της.

Επιδίωξη, λοιπόν, των πολιτικών μας και της Κυβέρνησης αλλά και του Πρωθυπουργού, του Αντώνη Σαμαρά, στον τομέα των μεταφορών και δικτύων, ο οποίος είναι κατ' εξοχήν ένας μεγάλος, παραγωγικός τομέας που αφ' ενός συνεισφέρει στην εθνική μας οικονομία, αφ' ετέρου έχει άμεση σχέση με την καθημερινότητα του πολίτη, είναι με μια σειρά δράσεων και πολιτικών να δο-

θούν -και δόθηκαν- λύσεις σε χρόνια προβλήματα.

Πρώτον, αναδιοργανώθηκαν οι αστικές συγκοινωνίες και εξορθολογίστηκε το εισιτήριο για μετακινήσεις εντός της περιοχής αρμοδιότητας του ΟΑΣΑ, με αισθητή μείωση του κόστους. Και σχεδιάζεται νέος συγκοινωνιακός χάρτης με συνδυασμένες μεταφορές των διαφόρων μέσων μεταφοράς.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μια ιδιαίτερη μνεία για τα θέματα του ΟΑΣΘ. Θέλω, να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Υπουργό Επικρατείας, τον κ. Δημήτρη Σταμάτη, ο οποίος είναι εδώ, όπου με σημαντική παρέμβαση και δική του και του Πρωθυπουργού, χωρίς να μας το πει κανείς -γιατί αυτή είναι η ουσιαστική λειτουργία μιας κυβέρνησης- προχωρήσαμε στην αναδιοργάνωση, με σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων και της διοίκησης του ΟΑΣΘ, τροποποιώντας την υπάρχουσα συμφωνία μετά από πολλά χρόνια, μειώνοντας σε μεγάλο βαθμό την αντισταθμιστική καταβολή -περίπου 80 εκατομμύρια ευρώ ετησίως- κυρίως με τη μείωση των δαπανών και τον εξορθολογισμό του κομίστρου. Δυστυχώς, όμως, και αυτό το απλό και αυτονόητο δεν έγινε απόλυτα κατανοητό από τον ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό σήκωσε μια παντιέρα να ξεσηκώσει τον κόσμο. Βέβαια, λίγοι τον ακολουθούν, γιατί και οι κοινωνικοί φορείς, και οι θεσμικοί φορείς της Θεσσαλονίκης, έχουν κατανοήσει απόλυτα το τι ακριβώς έγινε.

Και ρωτώ τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν τους ενδιαφέρει η γνώμη των εργαζομένων, οι οποίοι συμφώνησαν στην τροποποίηση αυτή, όταν οι ίδιοι δέχτηκαν ακόμα και τη μείωση του μισθού τους, προκειμένου να σωθεί η συγκοινωνία στη Θεσσαλονίκη; Δηλαδή, η πρότασή σας, την οποία εκφράζετε τις τελευταίες μέρες, τι σημαίνει; Σημαίνει ότι τη διαφορά αυτών των χρημάτων θα πρέπει να κληθεί να την πληρώσει ο κάτοικος της Κοζάνης, της Λάρισας, της Καλαμάτας, της Πάτρας;

Βέβαια είναι τέτοια η υποκρισία σας, που στέκεστε μόνο στο 1 ευρώ, από 0,80 που ήταν. Αγνοείτε εσκεμμένα και κρύβετε ότι το εισιτήριο αυτό είναι μικρότερο των Αθηνών, ότι οι κάρτες απεριορίστων διαδρομών έμειναν στα ίδια επίπεδα, ότι οι εξαμηνιαίες κάρτες μειώθηκαν.

Κύριοι, νομίζω ότι πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι αυτά τα οποία γίνονται -και το τονίζω- χωρίς την παρέμβαση τρίτων, με πρόθεση του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης και μόνο, είναι θέματα που είναι ουσιαστικά και λύνουν προβλήματα της καθημερινότητας που υπήρχαν εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Ακόμα ενισχύσαμε θεσμικά την ελληνική κατασκευή οχημάτων για τη διευκόλυνση παραγωγής και κυκλοφορίας ελληνικών αυτοκινήτων. Αναπτύξαμε δράσεις, σε ένα άλλο ευαίσθητο για την κοινωνία κομμάτι που είναι η προστασία του περιβάλλοντος. Θεσμοθετήσαμε -και ήδη λειτουργούν- τα νέα πρατήρια φυσικού αερίου -όπου εξαιτίας των συμπληγμάτων της γραφειοκρατίας δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν μέχρι τώρα- με στόχο την ενίσχυση των πράσινων μεταφορών, την ανάπτυξη των ηλεκτρικών οχημάτων, τη δυνατότητα μετατροπής των αυτοκινήτων σε φυσικό αέριο.

Επίσης, με διοικητικές παρεμβάσεις βοηθήσαμε την ανάπτυξη του συστήματος εισροών - εκροών σε κάθε πρατήριο, ώστε να παταχθεί η φοροδιαφυγή καυσίμων.

Και στο πλαίσιο, όμως, της Ελληνικής Προεδρίας προωθήσαμε κρίσιμα συστήματα για τις σιδηροδρομικές, οδικές και αεροπορικές μεταφορές.

Θέλω, επίσης, να πω ότι σημαντικά θέματα, όπως η ανάπτυξη του διαλειτουργικού συστήματος του eCall, που πρώτη φορά εφαρμόστηκε στην Ελλάδα για ολόκληρη την Ευρώπη, θα συμβάλει στη διάσωση ανθρώπων σε περιπτώσεις οδικών ατυχημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς ίχνος υπερβολής σήμερα, στα τέλη του 2014, μπορώ με ασφάλεια να αποδείξω ότι η Κυβέρνησή μας έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης, σε έναν από τους σημαντικότερους, παραγωγικότερους κλάδους της εθνικής οικονομίας μας -και αυτό έχει αρχίσει και αποδίδει- στην πολιτική μας στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, στην αξιοποίηση του τηλεπικοινωνιακού φάσματος, στην ανάπτυξη ευρυζωνικότητας, στην επανεκκίνηση αναπτυξιακών έργων, στην επιτάχυνση και απορρόφηση πόρων και προόδου έργων, στη δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος για την ανάπτυξη της αγοράς των επικοινωνιών,

στην ψηφιακή τηλεόραση.

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα υπάρχει νόμιμο, αδειοδοτημένο δίκτυο παρόχου για εκπομπή ραδιοηλεκτρονικών προγραμμάτων. Από τις 19 Δεκεμβρίου του 2014, οι πολίτες σε ολόκληρη τη χώρα θα λαμβάνουν πλέον μόνο ψηφιακό τηλεοπτικό σήμα. Η Ελλάδα περνάει σε μία νέα εποχή. Σε μόλις εκατόν εβδομήντα έξι ημέρες, δηλαδή λιγότερο από έξι μήνες, το ψηφιακό σήμα θα καλύψει το 96% του πληθυσμού. Πρόκειται για ένα χρόνο ρεκόρ σε σχέση με τα πανευρωπαϊκά δεδομένα.

Συνολικά οι ρυθμίσεις που υλοποιήθηκαν θα φέρουν τις εξής ευεργετικές συνέπειες:

Εξασφαλίστηκαν για πρώτη φορά έσοδα για το δημόσιο από τη χρήση του τηλεοπτικού φάσματος. Η Κυβέρνηση μεριμνά άμεσα για τις περιοχές υψηλής προτεραιότητας, στα σύνορα της χώρας. Άρα, και οι λευκές ζώνες που υπάρχουν θα καλυφθούν και αυτές μέχρι τέλος του έτους.

Δημιουργούνται προϋποθέσεις για την ανάπτυξη και παροχή κινητών υπηρεσιών ευρυζωνικότητας, για την εξασφάλιση άμεσων εσόδων από την απόδοση των δικαιωμάτων άνω των 300 εκατομμυρίων ευρώ για το δημόσιο εντός του 2014, με το ψηφιακό μέρισμα.

Η διεύρυνση της εμβέλειας των ραδιοφωνικών σταθμών μέσω χρήσης θέσεων εκπομπής, η τροποποίηση στη νομοθεσία για δευτερεύουσες θέσεις εκπομπής, είναι πράγματα που μέχρι σήμερα παρέμεναν στην άκρη και δεν ασχολούταν κανείς, γιατί όλοι φοβούνταν το πολιτικό κόστος, δήθεν το πολιτικό κόστος. Διότι η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Υπάρχει μία αναθέρμανση έργων τεχνολογίας, πληροφοριών και επικοινωνίας στο σύνολο της αγοράς, κεφαλαιώδους σημασίας για τη χώρα. Η υλοποίηση του προγράμματος «ΣΥΖΕΥΞΙΣ II» συνολικού προϋπολογισμού 616 εκατομμυρίων ευρώ περιλαμβάνει την προμήθεια όλων των απαραίτητων υποδομών, καθώς και των απαραίτητων τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, για περίπου τριάντα τέσσερις χιλιάδες κτήρια δημοσίου, καλύπτοντας ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των τηλεοπτικών, τηλεπικοινωνιακών αναγκών του δημοσίου τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, σε λίγο τελειώνω. Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αποτελέσματα αυτά είναι συνολικά. Είναι έργα, τα οποία έχουν τελειώσει και έργα τα οποία τρέχουν. Δεν μιλάμε για πράγματα τα οποία θα γίνουν. Θα μας δοθεί η ευκαιρία να πούμε ποια είναι αυτά τα οποία προγραμματίζονται και αυτά τα οποία θα γίνουν.

Θέλω να πω, κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό να αναγνωρίζει σήμερα ο Έλληνας πολίτης - και να δίνει ψήφο εμπιστοσύνης ενώ υφίσταται στην καθημερινότητά του τις συνέπειες της κρίσης - ότι έδωσε μία εθνική μάχη αυτή η Κυβέρνηση για την ανεξαρτησία και τη σωτηρία της πατρίδας και πέτυχε. Της αναγνωρίζει ότι σήμερα, στο κατώφλι της εξόδου από την ύφεση, είναι δύναμη εμπιστοσύνης για επανεκκίνηση της χώρας, για την έξοδο από το μνημόνιο. Για την επιστροφή στην ανάπτυξη οι Έλληνες επέλεξαν το δύσκολο δρόμο, το δρόμο της ευθύνης, όχι τον εύκολο δρόμο του λαϊκισμού και της παροχολογίας.

Βλέπω σε πολλούς, όμως, της Αντιπολίτευσης, στα πρόσωπά τους, στα λόγια τους, ότι η φαυλότητα κυριαρχεί, κυρίως σε αυτούς που θεωρούν ότι έχουν μία μεγάλη δίψα για την εξουσία. Το διακύβευμα δεν είναι το μνημόνιο ή όχι. Είναι η επιλογή μπροστά ή πίσω. Εμείς προχωράμε μπροστά. Αντιστεκόμαστε στη διαμαγώγιά σας, στην ακατάσχετη εκλογολογία. Θα δώσουμε μία σημαντική μάχη όλοι οι Βουλευτές για να μην παίξετε με τους θεσμούς. Θα προτάξουμε την Ελλάδα και όχι τη μικροπολιτική για την εκλογή του Προέδρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας προσκαλώ να παρέχετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, γιατί ο Αντώνης Σαμαράς και ο κυβερνητικός συνασπισμός έχει σταθερά χέρια κι έχει το δικαίωμα, την ικανότητα, την αποφασιστικότητα, να οδηγήσει τη χώρα στο δρόμο της ευημερίας για όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες. Διότι όποιος κατάφερε να ηγηθεί της πατρίδας και να νικήσει τον πόλεμο, έχει αδιαμφισβήτητη την ικανότητα να εδραι-

ώσει την ειρήνη. Κι εμείς πιστεύουμε ότι αυτό θα γίνει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Όσοι μένουν μέχρι αργά, έχουν και κάποια ανοχή στο χρόνο από το Προεδρείο.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Χριστογιάννης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω μία αναφορά στα όσα είπε η κυρία Μακρή για την Αργεντινή, με τόσο κολακευτικά λόγια. Να μην ξεχνάει ότι σήμερα η Αργεντινή έχει έναν πληθωρισμό 65%.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μέρα απαιτεί από τη Βουλή να δώσει την ψήφο εμπιστοσύνης της προς την Κυβέρνηση.

Πρόκειται για μια διαδικασία που επιτρέπει στην Κυβέρνηση να παρουσιάσει το ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο εξόδου από την κρίση και να βάλει φρένο στις εκλογολογίες της Αντιπολίτευσης, μιας Αντιπολίτευσης που ξέρει καλά να παίζει το ρόλο του κόλακα, μοιράζοντας ψεύτικες υποσχέσεις σε ένα λαό που μάτωσε με τις θυσίες του και που συνεχίζει να αγωνίζεται για ένα καλύτερο αύριο.

Η ψήφος εμπιστοσύνης, απευθύνεται σε μια Κυβέρνηση που από την αρχή της πορείας της προσπάθησε με αλήθειες να κερδίσει την εμπιστοσύνη των πολιτών της, ακόμα και όταν χρειάστηκε να τους μιλήσει ευθέως για τα σκληρά μέτρα λιτότητας τα οποία επρόκειτο να βιώσουν, σε μια Κυβέρνηση που τώρα έρχεται να πει στον ελληνικό λαό της πως οι κόποι του δεν πήγαν χαμένοι, πως η Ελλάδα εξέρχεται οριστικά από τα μνημόνια και εισέρχεται ξανά σε τροχιά ανάπτυξης, πως η Ελλάδα μπορεί να σταθεί στα πόδια της χωρίς νέο πακέτο στήριξης, μια Ελλάδα που χάρη στην αυτοθυσία του κάθε πολίτη της ξεχωριστά, κέρδισε την εκτίμηση της Ευρώπης και έδωσε τέλος στις φήμες που μιλούσαν για την έξοδο της από το ευρώ και την Ευρώπη.

Δεν θα υπάρξει νέο μνημόνιο, νέο δάνειο, νέα τρόικα. Αυτά τα επιζητούν αυτοί που βρίσκονται σε σύγχυση και απελπισία. Οι προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, χαρακτηρίζονται από φοβία, εσωστρέφεια κρατικίστικη και εθνοκεντρική παλιάς κοπής. Οι πολιτικές τους προτάσεις αποδεικνύουν την απουσία σοβαρής πολιτικής, με σαφήνεια και στόχους. Η αοριστολογία των προτάσεων φτάνει σε σημείο απειλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία ψήφου εμπιστοσύνης αποτελεί μια κοινοβουλευτική συζήτηση. Έχει ως στόχο να ξεγυμνώσει τις αντιφάσεις και την επικινδυνότητα του ΣΥΡΙΖΑ και γενικότερα της Αντιπολίτευσης.

Η Κυβέρνηση αυτή, έχει αφαιρέσει από τους ώμους των ελληνικών νοικοκυριών 180 δισεκατομμύρια από το χρέος, 80% του ΑΕΠ. Έχει υλοποιήσει τη μεγαλύτερη και πιο εντυπωσιακή αναδιάρθρωση της ιστορίας. Έχει μετατρέψει το ελληνικό χρέος σε βιώσιμο. Αυτό τονίζει, έτσι κι αλλιώς, ο επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας Ρέγκλιγκ.

Η Κυβέρνηση σε διάστημα δύο χρόνων έκανε εφικτό αυτό που για πολλούς είχε την ετικέτα του ανέφικτου. Κατάφερε πρωτογενή πλεονάσματα ένα χρόνο νωρίτερα από το πρόγραμμα. Βγήκε στις αγορές δύο χρόνια νωρίτερα. Εξέρχεται από το μνημόνιο το 2014 αντί το 2016. Έθεσε την οικονομία της σε τροχιά ανάκαμψης. Μείωσε το ποσοστό ανεργίας, φαινόμενο που παρατηρείται πρώτη φορά στη διάρκεια των έξι χρόνων. Πέτυχε την αναβάθμιση της πιστοληπτικής της αξιολόγησης κατά μία βαθμίδα σε Β από -B από τον Οίκο «STANDARD & POOR'S». Ας μην ξεχνάμε την αναβάθμιση της Ελλάδας το Μάιο σε Β από τον Οίκο «FITCH» και την αξιολόγηση του ελληνικού εξόχρεου σε Caa1 από τον Οίκο «MOODS'S».

Η Κυβέρνηση μιλάει για έργα. Θέτει στόχους και τους επιτυγχάνει. Δεν διαμνύει αερολογίες. Δεν κάνει λόγο για σενάρια επισημονικής φαντασίας, κάτι που αποτελεί το θεματικό άξονα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ. Στην επόμενη διετία θα δημιουργηθούν περισσότερες από τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας, γεγονός που θα τονώσει την αγορά και την οικονομία της χώρας. Ήδη, η ικανότητα ανταγωνιστικότητας της Ελλάδας εκτοξεύτηκε στην τριακοστή έκτη θέση από την εκατοστή τεσσαρακοστή έβδομη,

στην οποία βρισκόταν δύο χρόνια πριν.

Είμαστε εδώ για να αγωνιζόμαστε και να διεκδικούμε το μέλλον που αξίζει στη χώρα μας και στα παιδιά μας. Ο δρόμος της εξυγίανσης είναι μακρύς αλλά ο σκοπός μας είναι να φτάσουμε στο τέρμα με σταθερά βήματα και πάνω απ' όλα αλώβητοι. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας, ένα αγώνα που έχει ως πλάνο ρεαλιστικούς και πραγματικούς στόχους και όχι με το αποδεδειγμένα αποτυχημένο σύνθημα «λεφτά υπάρχουν», που κάποιοι ακόμα και σήμερα συνεχίζουν να ανακυκλώνουν.

Η Κυβέρνησή μας διαπραγματεύεται καθημερινά με τους εταίρους της και οι επόμενες επιδιώξεις της απέναντί τους, θα είναι η μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του χρέους, η παράταση της ρευστότητας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις ελληνικές τράπεζες και τέλος, η κάλυψη του χρηματοδοτικού κενού από τις αγορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έργο της Κυβέρνησης απευθύνεται σε όλους και έχει ως βάση την ικανοποίηση όλων των Ελλήνων και κυρίως αυτών που κρίση άγγιξε περισσότερο. Μεσαία τάξη και αγρότες.

Είναι αλήθεια πως η χώρα μας δοκιμάστηκε. Βγήκε, όμως, δυνατή από όλες τις δοκιμασίες και ξεπέρασε όλα τα εμπόδια. Είμαστε εδώ για να υπηρετούμε το συμφέρον της χώρας και να αμυνόμαστε απέναντι σε αυτούς που θέλουν να της επιτεθούν με απαρχαιωμένες και διαστρεβλωμένες λογικές, ιδεοληψίες και εμμονές του παρελθόντος.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να δηλώσω ότι παρέχω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά. Σας καλώ και εσάς να πράξετε το ίδιο, για να οδηγήσουμε την Ελλάδα στη θέση που της αξίζει και της αρμόζει, για να μην χαθούν οι θυσίες του ελληνικού λαού των τελευταίων ετών και να μπορέσουμε να κληροδοτήσουμε στα παιδιά μας ένα καλύτερο μέλλον, με υγιή οικονομία.

Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να γυρίσει τη χώρα στο χθες. Της ανήκει μόνο το αύριο, ένα αύριο σταθερότητας, ασφάλειας και εγγύησης για το μέλλον. Ο δρόμος της ανάκαμψης και ανάπτυξης έχει χαραχτεί και το μόνο που απομένει είναι να τον περπατήσουμε.

Η κρίση στην Ελλάδα δεν συζητείται ούτε στο εσωτερικό της χώρας ούτε και από τους έξω απ' αυτήν παράγοντες. Έχουμε αποχαιρετήσει οριστικά την απειλή της χρεοκοπίας και έχουμε κερδίσει την επιβράβευση των εταίρων μας για τη συνέπεια και την πειθαρχία που επιδείξαμε. Ας μην ξεχνούμε ότι η δύναμή μας είναι η ιδεολογία, οι αρχές και το έργο μας, όπως έλεγε και ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Βαρεμένος, ο οποίος είναι και ο τελευταίος ομιλητής για απόψε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προχωρημένη ώρα στην ελληνική Βουλή, τι μαθαίνει κάποιος;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Ότι, εάν ένας καθηγητής θέλει να αναζητήσει την αλήθεια και μάλιστα ενώπιον των μαθητών του, πρέπει να πάρει την πιστοποίηση του κ. Λυκουρέντζου. Εκτός και εάν υποτεθεί ότι ο κ. Λυκουρέντζος είναι ο πανεπιστήμιων Λεονάρντο Ντα Βίντσι, συν τη δεξιότητα στην πολιτική τέχνη.

Φθάσαμε στο τέλος της πρώτης ημέρας της συζήτησης της πρότασης δυσπιστίας της Κυβέρνησης, δυσπιστίας πρωτίστως απέναντι στους Βουλευτές της, τους οποίους δεν εμπιστεύεται και θέλει κάθε φορά να δεσμεύει εκ των προτέρων για ό,τι ήθελε προκύψει.

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια η πολιτική στην Ελλάδα έχει αντικατασταθεί από το φαύλο κύκλο των εκβιασμών. Όμως, ο εκβιασμός και ο φόβος ως πολιτικό εργαλείο δεν μπορεί να διαρκεί εσαεί. Ξέρετε γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί πρωτίστως ο εκβιασμός δεν μπορεί να περάσει στον ελληνικό λαό.

Εξ αυτού ερμηνεύεται και το εξής φαινόμενο, όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Δραγασάκης. Κατέληξε η εγκληματική προσπάθεια για διασπορά πανικού στους Έλληνες σε φιάσκο. Όταν κά-

ποιος προσπαθεί να πυροβολήσει τον ΣΥΡΙΖΑ και διά μέσου του ΣΥΡΙΖΑ ουσιαστικά πυροβολεί την εθνική οικονομία και την ίδια τη χώρα, τελικά καταλήγει να πυροβολεί τα πόδια του, επειδή ακριβώς ο φόβος και ο εκβιασμός κάποια στιγμή τελειώνουν, όπως θα τελειώσει και η αστάθεια που έχει την πηγή της στη βάνουση και μονόπλευρη λιτότητα που πλήττει την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ με το πρόγραμμά του, προβάλλει στο ιστορικό προσκήνιο ως μία δύναμη ανάταξης και ανάταξης, ως ένας παράγων σταθερότητας με διαφορετικούς όρους, όχι με τον ελάσσονα όρο της παρακμής και της εθνικής περιθωριοποίησης. Χωρίς την κάλυψη του κοινωνικού ρήγματος που δημιουργήσαν οι πολιτικές της Κυβέρνησης, δεν μπορεί να υπάρξει σταθερότητα.

Ειπώθηκαν πολλά από την «αντιπολίτευση». Ενώ, δηλαδή, τη συγκυβέρνηση που τον τελευταίο καιρό συμπεριφέρεται ως αντιπολίτευση απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ. Σ' αυτήν μάλιστα την αντιπολιτευτική εκστρατεία ο κ. Βορίδης έδωσε ένα γκροτέσκο χαρακτηρισμό, για να έρθει ο κ. Γεωργιάδης κάπως αργά τη νύκτα να την απογειώσει σε επιθεωρησιακά επίπεδα.

Ειπώθηκαν πολλά. Δεν ειπώθηκε, όμως, μία αλήθεια, γιατί αυτή η αλήθεια πονάει. Θα σας πω ποια είναι αυτή η αλήθεια. Δεν μπορεί να αμφισβητήσετε ότι το πρόγραμμα που εξήγγειλε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη, δεν απευθύνεται σε επιμέρους εκλογικά ακροατήρια με τη γνωστή μέθοδο του ρουφετιού, την οποία διακόνησαν στην Ελλάδα οι αρχιερείς της φαυλότητας. Μήπως χρειάζονται και εδώ ονόματα; Γιατί έφυγε ο κ. Σταμάτης. Λέω εάν έχετε και εδώ ανάγκη ονομάτων, για να το τεκμηριώσουμε.

Κοιτάξτε να δείτε. Η πολιτική στη διάρκεια της τετραετίας αυτής, αυτού του δράματος που ζει ο ελληνικός λαός, έχει χάσει την αξιοπιστία της. Αν υποτεθεί ότι ο ελληνικός λαός δεν δει εμάς να συμπεριφερόμαστε διαφορετικά, δεν πρόκειται να ξανασταθεί η πολιτική στα πόδια της. Και δεν ξέρω ποιες θα είναι οι συνέπειες.

Δεύτερον, με την προσπάθεια να αναχαιτισθεί αυτή η ιστορική αδικία της μονόπλευρης λιτότητας, όταν άλλοι εκμεταλλεύονται την κρίση για να αυξήσουν εγωιστικά τα πλούτη τους, αφού αρθεί αυτή η ιστορική αδικία, ο ελληνικός λαός θα συμβάλει συνειδητά στην προσπάθεια ανόρθωσης της χώρας. Αυτή είναι η προϋπόθεση. Ταυτόχρονα ο ελληνικός λαός θα ενισχύσει και τη διαπραγματευτική μας ικανότητα για τη λύση του προβλήματος του χρέους.

Ο κ. Σαμαράς και δεν μπορεί -εκ των αποτελεσμάτων αποδεικνύεται- και δεν θέλει να διαπραγματευτεί για το χρέος, απλούστατα γιατί λέει ότι δεν υπάρχει θέμα βιωσιμότητας του χρέους. Περιμένει μια πιστοποίηση ο κ. Σαμαράς, ένα ISO. Αυτό περιμένει.

Επομένως, πώς να διαπραγματευτεί και πώς να κατανοήσει, για παράδειγμα, ο κ. Γεωργιάδης και όσοι συμφωνούν μαζί του, την έννοια της τακτικής, αν θέλετε, και της τακτικής ωρίμανσης; Πώς να τα κατανοήσει, αφού δεν έχει σχέση με την έννοια της διαπραγματεύσεως; Για να μην πω και ότι την τορπιλίζει.

Εγώ, βέβαια, έχω πει ότι, όταν θα έρθει η ώρα της διαπραγματεύσεως, τότε να δούμε από ποια πλευρά θα είστε. Θα κληθείτε να απαντήσετε στο δίλημμα αυτό.

Θα μου επιτρέψετε τώρα να πω λίγα λόγια για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Στη διάρκεια αυτών των τεσσάρων ετών, δεν επλήγη μόνο το βιοτικό επίπεδο των στελεχών αλλά και η ίδια η αξιοπρέπεια τους. Θέλω να πω από αυτό το Βήμα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πρόγραμμα για την αναστήλωση του κύρους των Ενόπλων Δυνάμεων.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις, πλήρωσαν τα σπασμένα μιας πρακτικής που έφερε την Ελλάδα κάτω από χώρες της Αφρικής. Ως προς την αντιμετώπιση της διαφθοράς των προμηθειών, η Ελλάδα είναι κάτω από τη Νιγηρία. Μήπως χρειάζονται κι εδώ ονόματα; Υποθέτω πως όχι.

Εμείς έχουμε κάνει προτάσεις. Για παράδειγμα, έχουμε κάνει πρόταση για ρήτρα διαφθοράς στις συμβάσεις, για τη διαφάνεια παρακολούθησης υλοποίησης των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Από το Υπουργείο μας είπαν: «Θα τις κάνουμε δεκτές. Θα τις φέρομε οσονούπω». Δεν τις είδαμε αλλά δεν πειράζει. Θα νομο-

θετήσουμε εμείς, μαζί με τα υπόλοιπα που περιλαμβάνει στον τομέα αυτό το πρόγραμμά μας.

Και κάτι άλλο. Με πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ, ήρθε στην επιφάνεια, κύριε Υπουργέ, η ανάθεση στο ΤΑΙΠΕΔ εν ενεργεία στρατοπέδων, εν αγνοία του Υπουργείου Άμυνας. Υπήρξε πανηγυρική επιβεβαίωση στην απάντηση που έδωσε το Υπουργείο Άμυνας.

Εμείς αυτό θα το σταματήσουμε. Η εθνικά επικίνδυνη αυτή ρουλέτα θα σταματήσει. Και υποσχόμαστε ότι θα προσπαθήσουμε, ώστε η περιουσία των Ενόπλων Δυνάμεων να χρησιμοποιηθεί για έμμεση ενίσχυση του εισοδήματός τους και για ενίσχυση των ταμείων τους. Αυτό θα κάνουμε.

Εξαγγέλλουμε, λοιπόν, από αυτό το Βήμα ότι θα υπάρχει εκδημοκρατισμός, εφαρμογή της αξιοκρατίας στις κρίσεις –κάτι θα έχετε ακούσει κι εσείς γι' αυτό.

Και λέμε το εξής. Ο Ελληνικός Στρατός έξω από την πολιτική και η πολιτική έξω από την καθημερινότητα των Ενόπλων Δυνάμεων. Αυτό λέμε και το εννοούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καταλήγοντας, λέμε ότι θα συνδέσουμε τις Ένοπλες Δυνάμεις με την κοινωνία και ότι αυτό θα συμβάλει στην αύξηση της δημοτικότητας των Ενόπλων Δυνάμεων και της αξιοπιστίας τους ως εγγυητές της εδαφικής ακεραιότητας, της ειρήνης και της ανεξαρτησίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο κ. Σαμαράς δήλωσε στην επέτειο για τα σαραντάχρονα της Νέας Δημοκρατίας –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- ότι είμαστε στην αρχή της ανάκτησης της εθνικής ανεξαρτησίας. Πανηγυρική επιβεβαίωση του κ. Σαμαρά, μετά τον κ. Γιώργο Παπανδρέου, για το ότι η Ελλάδα έχει απωλέσει την εθνική της ανεξαρτησία.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η Ελλάδα θα ανακτήσει την εθνική της ανεξαρτησία με κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της πρώτης ημέρας επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.37' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Πέμπτη 9 Οκτωβρίου και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ